

தருசசிற்றம்பலம்

ஸ்ரீமதி

சுமதி வா
அருளிச்சேய்த
காலை மீர்தம்
மதுமும் உரையும்.

கால்

இவை

ருவாலறையாதனை வித்துவானும்

தமிழ்ச்சங்கத்துக் சைவநாற் பரிசோதகரும்

ஆகிய

மீறார்-ரஃ சுப்பிரமணியக் கவிராயராற்

பரிசோதிக்கப்பெற்றன.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துப் பிரசாரம்—

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

-
- க. முகவுரை.
- உ. ஞானமீர்தப் பிரதிகளின் விவரம்.
- ங. ஞானமீர்த நூலாசிரியர் வரலாறு.
- ச. விஷயசூசிகை.
- ரு. தொகையகராதி.
- சு. ஞானமீர்தத் திருவகவல் வகை முதற்குறிப்பு.
- எ. திருவகவற் கருத்து.
- அ. ஞானமீர்த மூலமும் உரையும்.
- ஈ. திருவகவன் முதற்குறிப் பகராதி.
- க௦. அருட்பதவகராதி.
- கக. இலக்கணக்குறிப்பு.
- கஉ. பிழை திருத்தம்.
-

கணபதி துணை.

மு க வு ரை

அமிழ்தினு மினியநற் றமிழ்மொழி நிலத்தி
னமைபுநூ லுணர்ந்த வறிவுடை யிரே!

ஸ்ரீ கைலாயபரம்பரை நிறைந்தநாயனார் சந்தானத்தில் வந்த ஸ்ரீபரமானந்த முனிவரூள்பெற்ற வாசீசமுனிவ ரியற்றியருளிய ஞானமீர்தமாகிய இந்நூல் மூன்றடிச் சிறுமையும் ஐம்பத்தாறடிப் பெருமைபுமுள்ள அகவற்பா எழுபத் தைந்தையுடையது. வீடு காதுலிக்கு நல்லறிவுடையோர்க்குச் சிவாகமங்களுட் கூறப்படுவனவாகிய சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்னு நான்கு பாதங்க ளுள்ளே, ஞானபாதத்திற் கூறிய பதி பசு பாசங்களினியல்பை நியாயவாயிலாகத் தெளிவாக வுணர்த்தி, வீடெய்து முபாயங் கூறுவது. சொல்வளம் பொருள்வளங் களாற் கற்போர் நெஞ்சங் காமுறச் செய்வது. ஒவ்வொரு விஷயத்தை விளக்கிக் கூறும்வழி, ஏனைய சாத்திரங்களைப்பார்க்கினும் பலவுவமைகளை யெடுத்துக்காட்டி விளக்கிக் கற்போர்க்குக் கழிபே ருவகையைத் தருவது. ஸ்ரீ கைலாயபரம்பரை யாகிய திருவாவடுதறை ஆரீனத்து மாதவச்சிவஞானயோகிகளே, சன்மார்க்கக் யாவார்க்கு முபகாரமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சிவஞானபோதவுரை முதலிய வற்றில் இதனை யுதாரணமாக ஆங்காங் கெடுத்துரைத் தருளினாயின், இதனரு மை பெருமைகளைக் கற்றுயர்ந்தோ ரெவரும் புகழ்ந்து பாராட்டத்தக்கதென்பதை யானியம்பவும் வேண்டாமோ ?

இந்நூ லுரையாசிரியர் பெயரிடங்காலம் முதலியன விளங்கவில்லை.

இந்நூலின் மூலத்தினடிகள் வரையறையின்றி மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந் துஞ் சில பிரதிகளி லெழுதப்பட்டிருந்தன. சிலபிரதிகளில் உரையிலே சொற்கள் கூட்டியுங் குறைத்து மெழுதப்பட்டிருந்தன. சிலபிரதிகளில், சிலசொற்களுக்குப் பொருளுழுகாது விட்டுஞ் சில சொற்களுக்கு மாறுபடப் பொருளுழுகியு மிருந் தன. சிலபிரதிகளிற் பதம்விடாப் பொழிப்பாக வெழுதப் பட்டிருந்தன. சில பிரதிகளிற் பயன்முடிவுக்குத் தக்கவாறு அடிகளை யொன்றாகவும் பலவாகவு மெடுத்துக்காட்டி யுரையெழுதப்பட்டிருந்தன. சிலபிரதிகளிற் சிற்சிலவிடங் களில் வடமொழிகள் கலந்தெழுதப்பட்டிருந்தன. சிலபிரதிகளின் மூலத்திற் கூறிய பதங்கட்குத் தாற்பரியமாகவே யுரையெழுதப்பட்டிருந்தன. பெரும் பாலும் பலபிரதிகளிலும் ஏகாரம், ஓகாரம், மற்று முதலிய இடைச்சொற்களுக்கே

இலக்கணமெழுதப்பட்டிருந்தன. அக்கால வழக்கம்போலச் சிலபிரதிகளிற் சில சொற்கள் எளியநடையிலெழுதப்பட்டிருந்தன.

இவ்வாறு நூலினு முனையினும் பலவித வேறுபாடுகளைக் கண்டறிந்த தமிழ் வித்துவான்களெல்லாம் பரிசோதித்து அச்சிடுவது பெரும்பிரயாசையென்றே விடுத்தனர்போலும். என்னிடத்தில் தமிழ்வித்துவான்களிலொருவர் “ ஞானாயிர் தத்தைப் பரிசோதித்து அச்சிடுவதற்கு முடியாத வேலையாயிருக்கின்றது ” என்றார்; மற்றொருவர் “ ஞானாயிர் தத்தைப் பிசைந்து பிசைந்து பார்த்தேன் ஒன்றுஞ் சரிப்படவில்லை ” என்றார். இவ்வாறு பலரும் கூறியிருக்கின்றனர். ஆதலாற் பரிசோதித்து அச்சிடுவது பெரும்பிரயாசையான வேலையென்று யான் கூறல் வேண்டுமோ? இது நிற்க.

இந்நூல்வரையும் வெளிவாராத இவ் வரும்பெருஞ் சிறப்புவாய்ந்த நூலை இத் தமிழலகத்திலே அறிவுடையோர்க் குபகாரமாகும்வண்ணங் கருதி, அருங்கலை வீரோதனென் றறையும் விவேகியும்—இலனெனா தெவர்க்கு மீயுந் தியாகியும்— முன்றமிழ் வளர்த்த முறைப்பான் டியன்போன்—மதகையில் விளங்கும் வளர் தமிழ்ச் சங்கத்—ததிபதி யாகிய மணிபொருண் மலீந்த—பாலவ னத்தநற் பதி மன்னாகியும் ஆகியிருக்கின்ற இராமநாதபுரம் ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைச்சாமித் தேவரவர்கள் அச்சிட்பெகரிக்க வேண்டுமெனத் திருவாக்களித்தார்கள்.

இந்நூலின் பெருமையும் என்னறிவின் சிறுமையு மேருவு மணுவும்போல வாயினும், அவர்களது அமிர்தவாக்கை மறுத்தற்கஞ்சி, இச்சங்கத்திற்கு அளித்திற் கடைத்த பலபிரதிகளைக் கொண்டு பரிசோதித்து, எழுதினோராலுற்ற வழக்களை மாற்றி, இயன்றமட்டுஞ்சீர்செய்து அச்சிடத்தொடங்கினேன். இஃது, நன்னு வலர்க்கு நகைதரு மாயினு-மென்ன வியல்பிழை யினைத்தவிர்ப் பாரே எனச் சிந்தித்து, இந்நூல் அச்சிடற்கு வேண்டும் அருள் புரிந்து இனிது நிறைவேற்றிய எம் மிறைவனான ஆலவாயுறையும் அருட் பெருங் கடலை எனறும் இறைஞ்சுகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்திற்குக் கிடைத்த
நாடாமிர்தப் பிரதிகளின் விவரம்.

மூலமும் உரையுமுள்ளவை.

திருவாவடுதுறையானினைத்துப்பிரதி	க.
இஃது அவ்வானினைத்துப் பொன்னோதுவாமூர்த்தியாற் கிடைத்தது.				
தருமபுர ஆனைத்துப் பிரதி	க.
இஃது அவ்வானினைத்துச் சண்முகத்தம்பிரானவர்களாற் கிடைத்தது.				
திருப்பரங்குன்றம் வெள்ளியங்கிரி மடத்துப் பிரதி	க.
யாழ்ப்பாணத்துச் செந்தினை ஐயரவர்கள் பிரதி	உ.
சேது சமஸ்தான வித்துவான் இராகவ ஐயங்காரவர்கள் பிரதி	ச.
திருநெல்வேலிப் பால்வண்ண முதலியாரவர்கள் பிரதி	க.
				ஆ உரைப் பிரதி எ.

மூலப்பிரதிகள்.

சூரியனார் கோவில் ஆனைத்துப்பிரதி	க.
யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னாகங் குமாரசாமிப பிள்ளையவர்கள் பிரதி (இது-ச அ திருவகவன் மாத்திரமுள்ளது)	க.
இராமநாதபுரம் பழனியாண்டி உபாத்தியாயர் பிரதி	ச.
சென்னையில் வசித்திருந்த மாவண்டீர்த் தியாகேச முதலியார் அவர்கள் பிரதி	க.
				ஆ மூலப்பிரதி ச.

ஞானமீர்த நூலாசிரியர் வரலாறு.

ஸ்ரீ கைலாயபரம்பரைத் தருமபுர வாதினத்தி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீஸ்ரீ பிரதம ஞானசமபந்த தேசிகசுவாமிகள் காலத்திலிருந்த வெள்ளியம்பல தம்பிரானவர்கள் முத்திநிசரயம் என்னு மோர்நூலிற்குச் செய்த உரையிற் கூறியவாறு வகைகின்றேன்.

திருமந்திரம்.

நந்தி யருள்பெற்ற நாதகா நாடிடி
 னந்திக ணல்வர் சிவயோக மாமுனி
 மன்றுதொழுத பதஞ்சலி வியாகிர
 ரென்றிவ ரென்னோ டென்மரு மாமே.

இவருள், நந்திகள் நால்வராவார் சனகர், சனற்குமாரர், சனந்தனர், சனாதனர் என்பவராம். திருமூலதேவருக்குச் சதாசிவமுனிகளென்று உபெயருண்டு.

இவர்கள் சந்தானம் விரிந்தவாறு.

ஆகியிற் சனகராற் சம்பு சந்தானமும், மலையமான் சந்தானமும் என இரண்டாய்ப் பின் பலவாயின.

சனற்குமாரரால் விஞ்ஞானதேவர் சந்தானமும், மெய்கண்டதேவர் சந்தானமும் என இரண்டாய்ப் பின் பலவாயின.

சனந்தனராற் சிவமண்ணியதேவர் சந்தானமும், பரமதேவர் சந்தானமும், சிவானந்தபோதர் சந்தானமும் என மூன்றாய்ப் பின் பலவாயின.

சனாதனராற் பிரமதேவர் சந்தானமும், சிங்கநாததேவர் சந்தானமும் என இரண்டாய்ப் பின் பலவாயின.

சிவயோக மாமுனிவரால் வாமதேவர் சந்தானமொன்றாய்ப் பின் பலவாயின.

பதஞ்சலி முனிவரால் நிறைந்த நாயனார் சந்தான மொன்றாய்ப் பின் பலவாயின; இச்சந்தானத்தில் வந்த வாகீசமுனிவரால் ஞானமீர்த நூல் செய்யப்பட்டது.

வியாக்கிரபாதமுனிவராற் சத்தியோஜாததேவர் சந்தானமொன்றாய்ப் பின் பலவாயின.

திருமூலதேவராற் பிரமதேவர், இந்திரதேவர், விஷ்ணுதேவர், உருத்திரதேவர், கந்துருமகாகிருமுகன், காலாக்கினியுருத்திரர், கஞ்சனூர் மலையமான் என எழுவகைச் சந்தானமாய்ப் பின் பலவாயின.

இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும். இவர்கள் பாவரு ஞானசித்தாந்த குரவர்கள், இவர்கள் வரலாற்றின் விரிவைச் சந்தான வரலாற்றாலுஞ் சந்தான வகவலாலுங் கண்டுணர்க.

இவ்வாகீசமுனிவர் தம்முடைய ஆசிரியராகிய பரமானந்தமுனிவரைத் துதித்தவோர் செய்யுள் இஃது.—

இருணெறி மாற்றித்தன் ருணிழ லின்ப மெனக்களித்தோ
 னருண்மொழித் தேவனற் கோடலம் பாகை யதிபெனங்கோன்
 றிருநெறி காவலன் சைவசி_காமணி 'சில்சமய
 மருணெறி மாற்ற வரும்பர மானந்த மாமுனியே.

இவ்வளவும் வெள்ளியம்பல தம்பிரானவர்கள் வரைந்தது.

இதனாலே நிறைந்தநாயனார் சந்தானத்தில் வந்த வாக்கீசமுனிவருடைய ஆசாரியராகிய பரமானந்தமுனிவரிருந்த திருநகரங் கோடலம்பாகை யென்பது காண்க; ஞானமிர்த்ததிருவகவல் இருபத்தொன்றிற் கூறியதனாலுங் காண்க. இக்கோடலம்பாகை யென்பது வேதாரணிய மென்னுஞ் சிவதலத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள தென்றும், அத்திருப்பதியிலே திருமடமுள்ளதென்றும் கூறுவர்.

இத்திருமடத்தில் வசித்திருந்து ஸ்ரீ பரமானந்தமுனிவரநக்கிரக வுபதேசம் பெற்ற வாக்கீசமுனிவர் ஞானமிர்தனால் செய்ததன்றி, இன்னும் பலநூலியற்றியருளினரென்றுங் கூறுவர்.

வாக்கீசமுனிவர் வரலாறு வரைந்த வெள்ளியம்பல தம்பிரானவர்கள் காலம் தருமையாதீனத்துப் பிரதம ஞானசம்பந்த தேசிகசுவாமிகள் காலமாதலால் இற்றைக்கு முன் நானூறு வருடமாயிற்று. இதற்கு முன் ஞானமிர்தநூலுடையார் காலம் இவ்வளவினதென்று விளங்கவில்லை. இவ்வளவே வரலாறு தெரியவந்தது.

வி வ ய ரு சி கை .

[எண்கள் செய்யுள்கீ தற்கீகின்றன. *இவ்வடையாளிட்டவை பாயிரச்சேய்யுள்.]

அக்கினி கையிழத்தல் - ௩௩.

அளவிலண்டம் உண்டென்பது - *௧.

ஆட்டின் கழுத்தினதர் - *௩.

ஆன்மாவுக்கு மாயாமலத்தாலே தேகமும் கன்மமலத்தாலே ஈகதுக்கமும் ஆணவமலத்தாலே தற்சொரூப மறியாமன மறைக்கப்பட்டுப் புசித்தலும் உண்டாமென்பது - ௪௪.

இந்திரசித்துமுனிவர், இறந்த ஓரசன் நேகத்திற் பிரவேசித்து அவ்வரசன் மனைவிய ராயிரவரைப் புணர்தல் - ௩௩.

இந்திரசித்துமுனிவர், யானிதத்தமுனிவர், வரருசிமுனிவர், என்னுமூவரும் வினையை வெல்லக்கருதித் தவங்களைப் பூணல் - ௩௩.

இந்திரன் குயிலாய்ப் பறத்தல் - ௩௩.

இருவினை மூன்றிடத்துப் புசிக்க வேண்டுமென்பது - ௨௭.

உண்டியைந்து - ௭.

உப்பளத்திற்பட்ட மரக்கொம்பு வடிவு வேறுபடாதேயுப்பாயிருக்கும் - ௬௭.

உலண்டு கூடுகட்டி அதற்குள்ளே அகப்பட்டிறத்தல் - ௧௧.

ஊமன் கண்ட கனா - ௬௦.

ஊமைக்குடத்தில் நீர் நிறைதல் - ௪௭.

கடலேழு - *௧.

கண்ணாடிப்பாவை நிழற்பாவைகளுக்கு ஓர் செயலில்லை யென்பது - ௬.

கலங்கிய நீர் தேற்றின் வித்தாற் நேற்றினபின்பு மறித்துக் கலங்கினற் நேற்றாமற் நெளியும் - ௪௩.

காந்தக்கல் இருப்புத்தாழையிழுக்குமென்பது - ௩௩.

காமவிரதம் புசித்தோரறியுமதல்லது அவராலு மின்னபடியிருந்ததென்று சொல்லவொண்ணாது - ௬௦.

காமாதி யறுபகை - *௬.

குந்திதேயுருவாசமுனிவரருளிய மந்திரத்தாலே கன்னனைப் பெற்றுப் பேழையில் வைத்து நதியில் விடுதல் - ௩௨.

கேவலாவத்தை - ௧.

சகலாவத்தை - ௧.

சதாசிவர், மகேசுரதேவர், லயசிவன் இம்மூவர் வரலாறு - ௩௮.

சத்திரிபாதம் - ௧.

சந்திரன் முக மிழத்தல் - ௩௩.

சந்திராதித்தர் கூடியஞான்று சமுத்திரமாவாரஞ் செய்யும் - ௩௬.

சனமேசயன் யாகம் வளர்த்த ஆசாரியனாகிய முனிவனைச் செய்த அறியாமையாற் குருத்துரோக முண்டாதல் - ௩௩.

சாக்கிர முதலிய ஐந்தவத்தை - ௬.

சிந்தாமணி கற்பகம் அசேதனமாயிருந்தும் வேண்டினார் வேண்டின பொருள்களை யுதவும் - ௩௬.

சிருட்டி முதலிய முத்தொழில் - *௧.

சத்தர்வத்தை - ௧.

சலவயாறு - ௭.

சூக்கும சரீரம் - ௮.

சூரியன் சந்திரியிற் சூரிய காந்தக்கல் அக்கினியைக் கக்குதல் - ௪௭.

சூரியன் பல்லிழத்தல் - ௩௩.

செம்பிலே யிரதஞ் சேர்ந்தாற் பொன்னம் - ௪௩, ௬-௮.

செம்புக்குக் களிம்பும் பளிங்குக்குச் சத்தமும் உண்டான கரலம் மூற் பிற்பாடில்லையென்பது - ௨.

செயத்திரதன் பிதாவாகிய விருத்தகூத்திரன் 'என் மகன்றலையைத் தரையில் விழ்ச்செய்தவன்றலை சின்னமாகவேண்டு'மென்று சமந்த பஞ்சக மடுவீன்கண்

நின்று தவஞ் செய்ய, அருச்சுன்னன் செயத்திரதன்றலையை அப்புச்சரத்தாலே
கொய்து அவ்விருத்தகூத்திரன் கைபிலிட' அவன் கண்டு அருவருத்துப் பூமியி
லிட்டித் தன்றலையிமுத்தல் - ௩௩.

ஞான முதலிய சதுர்ப்பாதம் - *௭.

தக்கன் கிரமிமுந்து ஆட்டின் கிரமெடுத்தல் - ௩௩.

தக்கன் வேள்வி செய்தல் - ௩௩.

திரவிய முண்டாசைக்கு உரிய தொழில் ஆறென்பது - ௧௬.

தூரியோ தனன் விமனை நஞ்சு கலந்த சோற்றை உண்ணச் செய்து பாதா
ளத்திலே தள்ளுதல் - ௩௨.

தூலசரீரம் - ௩.

நகுட னென்னு மரசு நிரந்திரணகிச் சததமுனிவர்களைச் செய்த அவமதிப்
பாற் பெரும் பாம்பாகிப் பூமியில் விழுதல் - ௩௩.

பசு மூவகை யென்பது - ௧.

பரமானந்த முனிவருக்கு அருண்மொழித்தேவ ரென்னும் பெயருண்டென்
பது - ௨௧.

பாம்பு கண்ணற் காணுந் தூரங் கேட்கவற்றான செவியுடையது - ௩௭.

பாரிசேடம் - ௩.

புசித்த வுணவு மூன்று கூறுகிச் சாரமான இருகூறு சரீரத்திலிருந்து வர்த்
திக்க ஒருகூறு மலமாகக் கழிபுமென்பது - ௭.

பேயேயாயினுங்கூடிப் பிரிந்தாற் றுன்பத்தைக் கொடுக்கும் - ௪௬.

மந்தாமலை முதலியவற்றாலே தேவரு மசுரருங் கடல் கடைதல் - *௬.

மந்திரத்தால் விடமடங்கும் - ௪௩.

மனவாக்குக்காய கன்மங்கள் - ௧௭.

மேற்கோள் முதலிய ஐவகை யுறுப்புக்கள் - ௪.

யாளிதத்தமுனிவர் ஒரு சண்டாளப் பெண்ணைப் புணர்ந்து கபிலர் முதலா
கிய ஏழுபிள்ளைகளைப் பெறுதல் - ௩௩.

யானை யாழிற்கு வயமாதல் - *௪.

யானை விளாம்பழத்தைப் புசித்தால் அதனில் உள்ளொரு பற்று மற்றிருக்கும் - சக. (உரையில் யானையெனக் கூறினாரேனும் யானை யென்பது விளவின் கனிக்குண்டாவதோர் நோய் என்க; சீவகசிந்தாமணி நாமகளில் பகத்தில் “தூம்புடை நெடுங்கை வேழம் துற்றிய வெள்ளி லேபோல்” என்னுங் கவிபுரையில் “வேழம் என்பது வெள்ளிலுக்கு வருவதோர் நோய்” என்றதனற் காண்க. நூல்களில் யானைக்குரிய விசேடணங்களையும் சேர்த்துக் கூறுதல் மரபாதலுங்காண்க.)

வரநுசிமுனிவர் தனக்களையானைக் கூடிச் சராபானஞ் செய்தல் - ஈ.ஈ.

வாணி மூக்கிழுத்தல் - ஈ.ஈ.

வானீமீன் பார்க்கக் குஞ்சு வளர்தல் - ச.எ.

விட்டுணு பேயாய்த் தாவுதல் - ஈ.ஈ.

விநாயகருக்கு ஒருமருப்பு இருமதம் - *உ.

யீமன் பாதாளத்தில் அமுதம்புசித்து நாககன்னியை விவாகஞ்செய்துவருதல் - ஈ.உ.

விஷயகுசிகை முற்றிற்று.

வ.

தொகையகராதி.

[எண்கள் செய்யுளைக் தறிக்கின்றன; *இவ்வடையாளமிட்டவை பாயிரச்செய்யுள்.]

அறுசுவை	எ.	ஐவகையுண்டி	எ.
அறுதொழில்	யி.ச.	சடத்துவா	சு.அ.
அறுபகை	*சு.	நாற்கதி	யி.அ.
ஆறுதாரம்	அ.	முக்குணம்	அ.
இருமதம்	*உ.	முக்குற்றம்	அ.
இருவகைத்தோற்றம்	உ.ச.	முத்தி (இவற்றின் விவரம் அய	
இருவினை	ஈ.	ஆவதுபக்கத்திற்காண்க)	ஈ.ஈ.
வழகடல்	*க.	முப்பத்தாறுதத்துவம்	ச.அ.
ஐங்கோசம்	அ.	முப்பொறி	அ.
ஐந்தலையரவு	*சு.	மும்மண்டிலம்	அ.
ஐந்தாசயம்	அ.	மும்மலம்	அ.
ஐம்புலம்	*சு.	மூவகைத்துக்கம்	யி.அ.
ஐவகைநிறம்	அ.	மூவகைப்பசு	க.

ஞானமீர்தத் திருவகவல் வகை முதற்குறிப்பு.

வெண்டிரை திங்கள் விரிகதி ருளுரை
 மந்தரங் கண்ணுக லேழும் பாயிரம்,
 பிறழா காரணங் கலைமுத லுழிதரல்
 காரியம் பொன்னினுந் தமனிய மேழுஞ்
 * சம்மிய ஞான மாகச் சாற்றுவர்,
 மாதவங் கால்கொடுத் திந்திய மூன்றுஞ்
 † சம்மிய தெரிசன மெனச்சாற் றினரே,
 யானே யாருயிர் கலைநவி லாதி
 தந்து வெருவரும் பொய்ப்பொறி யிசைத்த
 வாதி யொன்பதும் பாச பந்த,
 மிருந்துய ரிலங்கு மிரண்டுநீதே காந்தரங்,
 கரும மைம்புலம் பாச மநாதி,
 நெஞ்சுதே னழுக்கா ரொருவன் பனுவ
 ரொல்லீ யயிலரி பைபு ணஞ்சினி
 யறப்பயன் பழவீனை மறைமுறை யரும்பவிழ்
 கறையணல் பூக்கமழ் கரைகாண் வாகை
 நஞ்சு நஞ்சே யெற்பீ றறிவு
 பதிபசு பாச மிறுதி யாக
 விருபத் திரண்டும் பாசச் சேதம்,
 திருவின் வாழிய படியடி யின்ன
 பூபு பதியள வெல்லா விந்து
 வேணி யிறைசிவ னடையா நாரங்
 கலைநில மேவின் யாணர் சுகள
 மந்தமி லெந்தை யிரும்பிர கழிபெரு
 மென்ற விருபதும் பதியுண்மை யுணர்த்த,
 லுள்ளம் பசுபதி யாற மூன்று
 மொள்ளியர் பாச மோசன முணர்த்தலே.

இது சென்னையில் வசித்திருந்த மாவண்டீர்த் தியாகேசமுதலியார் ஞானமீர்த மூலத்துடன் வரைந்திருந்தது.

* சம்மியஞானம் - நன்ஞானம்.

† சம்மியதெரிசனம் - நன்காட்சி.

‡ தேகாந்தரம் - ஆன்மா ஓர் தேகத்தை விடுத்து மற்றோர் தேகத்தை யெடுத்தல் என்பது கருக்காட்டுரை.

திருவகவற் கருத்து.

பாயிரம்.

- க. கடவுள் வாழ்த்து.
 உ. விநாயகர் துதி.
 ஈ. வாணி துதி.
 ச. ஆசிரியர் துதி.
 ஞ. அவையடக்கம்.
 ட. நூற்பெயர்.

எ. சிவபிரான் அருளிச்செய்த திவ்வியாகமங்கள் சதுர்ப்பாதமாயிருக்கும் இவையிற்றைச் சொல்ல அறிக என்றது.

நூல்.

க. பரமசிவன் ஆகமத்திலருளிச்செய்த சதுர்ப்பாதங்களில் ஞானபாதமா வது பசுபாசபதி என்ற மூன்றையும் ஆராய்ந்தறிதலாமென்றுகூறி, இவையிற்றிற் பசுவினது கேவல சகல சுத்தாவத்தை யிலக்கணங்கூறியது.

உ. சுத்தாவத்தையிற் பசு மலக்ஷயம் வந்து நின்மலத்தைப்பெறுமென்ற லாற் பதி நின்மலதைற்கும் பசு மலதைற்கும் காரணம் வினவ இவர்கட்கு நின் மலமும் மலமும் அநாதி சாதகமெனக் கூறியது.

ஈ. மலபந்தமுடைய ஆன்மா மாயா வுதரத்தினதைற்கும் யாண்டும்போக்கு வரவுடையதைற்கும் காரணமென்னெனக் காரணங்கூறியது.

ச. பசு உளனென்கைக்குப் பிரமாணம் என்னென அந்நுவய வெதிரேகி யதுமானத்தாற் பசு வுண்மை கூறியது.

ஞ. பிரபஞ்சங் காரியமாதலிற் பாரிசேடத்தால் ஆன்மாவின் பொருட்டெ னப் பசுவுண்மை பின்னுங்கூறியது.

ட. பின்னரும் அக்கினி சம்பந்தமாகிய அதுமானத்தாற் சேதனா சேதனங் கூறியது.

எ. இன்னுங்கேளென்று தேராதி வாகனங்கள்போலத் தேசத்தைப்பிரவர்த் திப்பான் ஒரு தேகிபுளனெனக் கூறியது.

௩௭. ஞானவான்கள் எல்லாப்போகங்களுடனே கூடியிருந்தாராயினும் ஞான விசேடத்தாலே அந்தரங்க வேறுபாடுடையரென்றும் அவையிற்றிற் பற்றிலரென்றும் கூறியது.

௩௮. ஆதித்தனும் அக்கினியும் நல்லவையிற்றையும் தீயவையிற்றையும் புசித்துங் குற்றமில்லாதவாறுபோல ஞானவான்கள் செயலறுதியுணர்ந்தபடியாலே பந்தவேதுவாய பதார்த்தங்களுடனே கூடிநிற்பினும் அவர் அவற்றை ஞானவனலாலே தகித்துப் பிரகாசிப்பர் என்று கூறியது.

௩௯. அஞ்ஞானத்தாற்கூடின மமதை பந்தகாரணமென்றும் ஞானத்தால் மமதையொழிதல் மோகூகாரணமென்றும் பாவரா விசேடங் கூறியது.

௪௦. இப்படியாகிய பாவகத்தைபுடைய ஞானசித்தர்க்குத் தேகபாரத் தாங்குத்தற்கரியதாயிருக்குமென்று கூறியது.

௪௧. தேகபாரத்தைக் கழித்து முத்தியைக்கூடுநாள் எந்நாளென்னும் ஞானசித்தர்க்குப் பூர்வ வாசனையாலுள்ள அதுபவமல்லது வினையிற்றற்றிலரென்று கூறியது.

௪௨. மேற்கூறிய பக்குவர்க்கும் அபக்குவர்க்குஞ் செய்யு முபதேசத்தால் வரும்பலன் கூறியது.

௪௩. மாயாமலபந்தகூடியங் கூறியது.

௪௪. ஆணவமலபந்தகூடியங் கூறியது.

௪௫. பாசம் நித்தியமும் வியாபகமுமாயிருப்பினும் ஞானவான்களை வாதி யாடுகன்று கூறியது.

௪௬. பாசச்சேதங் கேட்டுத் தனக்குப் பற்றாபுள்ளதெதென்று சீடன் விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆசாரியன் நமக்குப் புகலிடமாயுள்ளது அகண்டபரிபூரணமாய் நிறைந்த சந்திரசேகராகிய கர்த்தாவினுடைய திருவடித்தாமரைகளல்லது வேறு ண்டோ வென்று அருளிச்செய்தமை கூறியது.

௪௭. மதிசேர் செஞ்சடையொருவன் பாதமடைய ஆசைவைத்த சீடனுக்கு ஆசாரியன் கடாகூறித்தமை கூறியது.

௪௮. இனிசேர்தீஞ்சொல்லாக வருளிச்செய்த பதியிலக்கணங்கூறியது.

௪௯. காட்சி முதலிய அளவையு மளவறச் சேட்படவகன்ற பரமசிவன் வியாபகங்கூறியது.

௫௦. பதியையறியுமுபாயம் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தசீடனுக்குக்கேவலாந்ருவயவறுமானப்பிரமாணத்தாற் பதியுண்மைகூறியது.

௫௧. அந்நுவயவெதிரேகியநுமானத்தாற் பதியுண்மை கூறியது.

௫௨. கேவலவெதிரேகியநுமானத்தாற் பதியுண்மை கூறியது.

௫௩. அநுமானப்பிரமானத்தாற் பூபூதராதியென்னும் பாட்டுமுதற் பிர பஞ்சசிருட்டிகொண்டு பதியுண்மைகூற இவன்சிருட்டிக்கிறபடி யெங்கனேயென்று வினவ அவன் நிட்களானுயிருந்தே 'சங்கற்பத்தாலே சிருட்டிப்பான் என்று கூறியது.

௫௪. நிட்களானுயிருந்தே அனைத்தையுஞ்செய்கிற கர்த்தாச் சர்வான்மாக்களுக்கும் பிரத்தியுகூதமாகாமனின்ற காரணமென்னென்று வினவ ஞானநாட்டமுடையோர்க்கன்றிக் காணவொண்ணாதென்று காரியங்கொண்டு காரணமுணர்ந்து பதியுண்மை கூறியது.

௫௫. கரணரகிதனுமாய் அழூர்த்தனுமாயிருக்கிற பரமசிவனைக் கர்த்தாவென்று சொல்லுதல் முறைமையல்லவென்று வினவ அழூர்த்தானுயிருந்தே பிரபஞ்சத்தைச் சத்திகளாலே செய்வென்று கூறியது.

௫௬. பஞ்சகருத்தியச்செயலால் விகாரங்கூடுமென்று வினவப் பரமசிவன் அவிக்காரியாயிருந்தே ஏகசத்தியாலே பிரபஞ்சகாரியஞ் செய்வென்று கூறியது.

௫௭. பரமசிவன் செயல்களைனத்திற்குங் காரணமாகித் தான் அவிக்காரியாயிருப்பானென்று கூறியது.

௫௮. உரையுணர்வொடுங்கின ருணர்வின் விரையுறு கடியின் விரவிய பரமசிவனுக்கு நிட்களமுஞ் சகளமுஞ் சகளநிட்களமும் பொருந்தாமை வினவ இவையிற்றுக்கு இவன் இன்றியமையானுயிருப்பனெனக் கூறி அசுத்தாத்நுவாவுக்குக் கர்த்தா அனந்த தேவரேயெனக் கூறியது.

௫௯. தூயவாகனுகனும் அனந்த தேவர்க்குப் படைப்புக்கூடாதென்று வினவ இவர் சகளீகரித்தே அசுத்தாத்நுவாக்களைப் பரமசிவன் சத்தியாலே செய்வரென்று கூறியது.

௬௦. பசவுக்கமலன்சத்தி யொசியா துற்றவுண்மையானு மற்றவன் மந்திரவலியினனும் அந்தமினிட்களமறிந்தவனுக்குச் சிவபோகம் இன்னப்படியிருக்குமென்று சொல்லவொண்ணமைக்குக் காரணமென்னென்று வினவ அவ்வதுபவம் அனுபவித்தறியுமதல்லது வாசாரகிதமெனக் கூறியது.

௬௧. உள்ளூருணர்வதுணர்வீன்பாலாய் வசனிக்கவொண்ணாதவநுபவமாயிருக்கிற நிட்களம் பாவிக்கப்படாததாயிருந்தென்னென்று வினவ அருபியாதலீற் சட்சுவாதி கரணங்களுக்குத் தெரிசனமில்லாமையாற் கரண வறிவொழிய அருபி

யாயிருக்கிற வான்ம வறிவாலே தரிசிப்பார்க்குத் திருவருளாலநரியமாகப் பாவிக்கப்படுவதென்று கூறியது.

கஉ. மேற் பசவுக்கமலன்சத்தி யொசியாதுற்றவுண்மையால் அறிவுண்டாகில் அச்சத்தி வியாபியாயிருக்க எல்லார்க்கு நல்லறிவில்லை யாதற்குக் காரணமென்னென்று வினவக் கன்மசமத்துவ சத்திரிபரத்தாலல்லது ஞானமுண்டாகாதென்று கூறியது.

கங. அமோகன் சத்தியின் அவணையுணர்ந்தலாய ஞானத்தான் முத்தியும் அஞ்ஞானத்தாற் பெத்தமுமாமென்றருளினாய் முரண்பிரப்பனவிரண்டு ஓரிடத்து நின்றற்குதாரணமென்னென்றுவினவக் காட்டமுமக்கினியும்போல இரண்டுங் கூட நிற்கினுந் திக்கையாகிய வுபாயத்தாலல்லது ஞானப்பிரகாசமில்லையென்று கூறியது.

கச. இத்தனமும் எரியும்போல ஞானமுடின்மையும் ஓரிடத்திலே நிற்குமென வுணர்த்தினாய் அவ்வுணர்வு பிரதானத்திற் சேனிதமான மனதாலே மேலுள்ள தத்துவங்களிலுஞ் செல்லுமோவென்று வினவக் காட்டத்திலக்கினி பிரகாசித்தாற்போலப் பரமாயுள்ள தத்துவங்களிலுஞ் செல்லுமென்று கூறியது.

கரு. புறக்கருமஞ் செய்வோரி லந்தரங்கர் சிறந்தாற்போலச் சதுரப்பாதங்களில் ஞானபாதஞ் சிறந்ததென்று கூறியது.

கசு. பதியுண்மை கேட்டறிந்து அப்பதியுண்மை புணர்ந்த ஞானியரியல்புகேட்க உப்புவினை பழனத்துற்றவை போலவும் உவர்க்கடலுற்ற நன்னீர் போலவும் புழு வேட்டுவனாதல் போலவும் அத்துவிதமான பதித்துவம் பெறுவரெனக் கூறியது.

கஎ. தேவதேவனைச் சேர்ந்தவரவனையாவகையல்லதுளதோ என்றருளினாய் ஆனமை எவ்வண்ணமென்று வினவப் பசுத்துவம் போகையும் பதித்துவமாகையும் ஒரு காலத்திலையாமெனக் கூறியது.

கஅ. அழிந்தாய்த் தன்று ஆயழிந்ததுமன்று மொழிந்தவை யிரண்டும் ஓரமையத்தே யென்றருளினாய் அஃதெவ்வண்ணமெனத் தருமாதருமம் போலப் பசுத்துவம் போகையும் பதித்துவமாகையும் உடைத்தாதலால் அத்துவாவாற் பிரயோசனம் ஆன்மாவுக்கே யெனக் கூறியது.

ஞானமீர்த மூலமும் உரையும்.

ஞானபாதம்.

காப்பு.

வெண்பா.

* முக்கட் டிருகவுட்டு நால்வாய்த் தூரகதாசுச்
செக்கர்த் தடித்திடித்த செஞ்சடைத்துப்—பக்கத்துப்
பூதத் தருடத்துப் பொற்பிறறென் னுள்ளத்து
நாதத்து நின்ற நலம்.

காமிகாதி சைவாகமங்களுள் ஞானபாதத்துப் பதிபசுபாசவுண்மை அறிவுறுத்துவான் போந்த ஆசிரியர் ஆன்றோராசாரம் பாதுகாத்தற்பொருட்டும் மாணக்கர்க்கறிவுறுத்தற்பொருட்டும் இடையூறு நீக்குதற்குரிய விராயகக்கடவுளை வாழ்த்துவாராயினர்.

(இதன்பொருள்)—எனதுள்ளத்துள்ளும் நாதத்துவத்துள்ளும் ஒப்பின்ற நன்மையாகியபொருள் மூன்றுகண்ணையுடைத்து, இரண்டுகவையுடைத்து, நான்றவாயினையுடைத்து, நாகாபரணத்தையுடைத்து, விலகிலிலுமிழ்தலாற் சிவநமின்னையுருதோற்கும் படிசெய்த சிவந்தசடையினையுடைத்து, பக்கத்துப்பூதத்தையுடைத்து, அரியநடனத்தின்பொலியையுடைத்து என்றவாறு. பூதத்தின் அரியநடனத்தைப் பக்கத்தின்பொருடதும் பொலியையுடைத்தெனினுமாம்.

பாயிரம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

ஆசிரியப்பா.

வெண்டிரைக் கருங்கட லேழும் விண்டொட
வீங்கிய சென்னிச் சிமயமு மோங்கிய
வேழிரும் பொழிலு மெண்ணீங் குயிரு

* இத்திரு வெண்பாவுக்கு உரை ஒரு பிரதியின்மாதிரியிருந்தது.

நானூற்றாம்

மளவி லண்டமு முனையின்றி விளைத்தம்
 மலரோன் ருதையை வகுத்துந் தளரா
 முன்னோ ரில்லா முன்னோன், பின்னு
 மிளமைபு மல்தா வியைந்தோன், வளமலி
 தோற்ற மீரென் றில்லோன், *கூற்றுக்
 கினியே முற்ற வொளிமா டிருநகை
 †யருளி னங்குழை பரப்பி யிருஉர்
 கருணை மாநனை யுயிர்ஞிமி றருந்த
 மலர்ந்த மாதர் மரகத வல்லி
 யந்தி வானத் தணிநிறங் கவர்ந்து
 சிந்தை செல்லாச் செழுங்கிரி யொருபால்
 வளங்கொளப் படர்ந்த வண்ணம் போல
 வறவோ ளமர்ந்த பாகன், றுறவோர்க்
 கெல்லை யாகிய தொல்லோன், றனது
 பாமாண் சேவடி பரவ
 ‡நாமான் புளதா நலங்கொளச் சிறந்தே.

நீவரும்பித் தொழுவார் வினைசீர்க்கு முக்கட்
 கரும்பிற் பிறந்த களிறு.

(இ-ள்) வெண்டிரை—முன்னோன் எ-து வெள்ளிய திரையையுடையனவாகிய பெரிய டு சமுத்திரமேழையும் சுவர்க்கத்தைக்கிட்டவோங்கிய உச்சியையுடைய மகாமேரு வையும் அந்த மேருவைசூழ்ந்த || அட்டகுலபருவதகங்களையும் உயர்ந்தெழுப்பட்ட பெரிய ிருநூற்றிருபத்துநான்குபுவனங்களையும் எண்ணிறந்த ஆன்மதேகங்களையும் அளவில்லாத அண்டங்களையும் அருபமானமாயையிலே சிருட்டிகாலத்திலே தோற்றுவித்தும் *(திதி காலத்திலே திதிப்பித்தும் சங்காரகாலத்தில் இம்மாயையிலொடுங்குவும்) அந்தப்

*கூற்றுக் கினியேமுற்ற திருநகையொளிமாள் அறவோன் எனக்கூட்டுக; திருநகைக்கு என நான்காவதுவிரிக்க.

† அருளினங்குழைபரப்பி உயிர்ஞிமிறருந்த இருஉர்கருணை மாநனை மலர்ந்தமாதர் மரக தவல்லி யெனக்கூட்டுக.

‡ நா என்றது ஆடுபெயராய் வாக்கையுணர்த்தி நின்றது.

§ இக்குறள் உரையாசிரியர் கூறியது.

|| சமுத்திரமேழாவன;—உப்பு, பால், தயிர், நெய், கருப்புஞ்சாறு, தேன், நீர் என்பன வாம். கந்தபராணம் அண்டகோசப்படலம் உய்-ஆவது கவியிலறிக.

|| அட்டகுல பருவதகனாவன;—மாலியவான், கந்தமாதனம், நீசதம், ஏமகூடம், இமம், நீலம், சுவேதம், சிருககம் என்பனவாம். ஷே. ஷே. ௩௪-ஆவது கவியிலறிக.

¶ இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனங்களாவன;—அநாசிருத புவன முதலாயுன்ன. அஷ்ட ஆகமத்திலறிக.

* இனம்பற்றித் திதியுள்சங்காரமமடன்விரித் துரைத்தார்.

பிரமாவுக்குத் தாதையாகிய விட்டுணுவைத் தோற்றுவித்தும் தனக்கோசைவீன்றியே நிற்கும் தன்னிற்பழையோரில்லாத பழையோன்,

பின்னும்—இயந்தோன் எ-து பின்னும் இளமையும் அத்தன்மைத்தாகப்பொருத்தினோன்,

வளமலி--இல்லோன் எ-து வளப்பமுடைத்தாகிய செனனமாணமில்லாதோன்,

கூற்று—பாகன் எ-து கிருபையென்னும் அழகியதளிரைப்பரப்பிப் பக்குவான்மாக்களாகிய வண்டுகள் பரமானந்தத் தேனைப் புசிக்கும்படிக்கீடாகக் குற்றமற்ற கருணையாகிய மகத்தாகிய அரும்பை மலர்ந்த காதலிக்கப்பட்ட ஒருமகதக் கொடி செக்கர்வானத்திலழகிய நிறத்தைக கவர்ந்துகொண்டெனத் தாலுமளவிதெற்கரிய அழகிய பருவ, தத்தினொருபக்கத்திலே அலங்காரமுடைத்தாகப் படர்ந்தவாறுபோல வசனத்துக்கு இளியென்னுமிசையாசைப் படவும் திருநகைக்கு மற்றைய வொளிகெடவும் உண்டாகிய காருணியமே தனக்குச் சொருபமாகவுடைய உமா தேவியுடன் கூடினபாகன்,

துறவோர்க்கு—தொல்லோன் எ-து பற்றற்றோர்க்குத் தன்றன்மையைக் கொடுக்குமுன்னோன்,

தனது—சிறந்தே எ-து பாக்களுக்கு அழகைக் கொடுக்குநன்னுடைய சிவந்த சீர் பாதங்களை வாழ்த்த அழகுகொள்ளமிக்கு என்னுடைய வாக்கானது மாட்சிமையுடைத்தாம் எ-று. அ—பண்டறிசுட்டு. (க)

விநாயகர்துதி.

திங்கட் கொழுநதி னன்ன வொண்கே
 மொருமருப் *பிருமதக் கடவு ளெண்கழி
 யாண்டுபல நிரம்பினு மிளமையொடு கெழீஇ
 ஞான மாமதந் தருக்கி யாற
 வினையுக் சீறு நனைகவுள் வேழத்
 தடியினை யொடிவின்று பழிச்ச
 †முடிவி லாதெவன் முன்னிய நெறித்தே.

(இ-ள்) திவகன்—நெறித்தே எ-து இளம்பிறையெய்தாத அழகையும் ஒளியையுமுடையதோர் கொம்பையுடையனாய் பிரமசாரியானபடியால் இந்நிரியமொழிந்த இரண்டு மத்தையுடைய கர்த்தாவாய எண்ணிறந்தவயது பலவுண்டாயினும் இளமையோடுகூடி ஞானமாகிய மகத்தான மத்தாலே கர்வித்து ஆன்மாக்கள் அளவிந்த கண்மங்கள் ஒழியும்படி சீறும் மத்தாலே நனைந்த கதுப்பையுடைய யானைமூகத்து விநாயகன் உபயபாதங்களை ஒழியாதே தோத்திரம்பண்ண அபேகைந்யான பேரகமோக்கங்களிற் சித்தியாதது யாது எ-று. (உ)

* இருமதம் என்பதற்கிவ்வாறன்றி யானையுறுப்புக் கழுத்திற்குமேலன்றி யின்மையா விரண்டு மதம் என்பாருமுளர்.

† முடிவிலாதது ஏனற்பாலது முடிவிலாது என விகாரமாயிற்று.

ஞானபிர்தம்

வானிதாதி

விநிதாதி மதியற் கதிர் புரி பொருட்டித்
தாது கலித்த மெத்தரு வெண்மடற்
புழற்காற் ற்சரோருக்கத் தளிக்குல மொலிப்ப
விழைவற வெருண்டோர் விழைய விழையென
வருட்கதிர் பரப்பி மருட்டுய ரகற்றி
வண்ண மாத்தவி சேறிப் பண்வரக்
கின்ன ராதிக டம்முறை தொடங்கப்
பொழுதொடு விப்பிரர் தொழுதனர் றுவல்
விமையா மங்கைய ரமையாது பழிச்சச்
நீதற விருந்த வாதி நாயகி
கலைமகள் கழலினை கருத்
நிலைமை நீடுத றிலைமையோ வன்றே.

(இ-ள்) விநிதாதி—அன்றே எ-து மிக்க ஒளியையுடைத்தாகிய பூரணசந்திரனியல் பையும் இடமுடைத்தாகிய பொருட்டையும் தாதோடு சேர்ந்த மெம்பாட்டையுடைய வெண்மடலையும் நாளமுண்டான தானையும் உடைத்தாகிய வெண்டாமரைப்பூவில் அழகையும் பெருமையையும் உடைத்தாகிய பீடத்தின்மீதே ஏறி வண்டொவர்க்கமெல்லாஞ் சத்திக் கச்சருவசங்க நிவிர்த்தி வருதோர் கினேகிக்க ஆபரணமாகக் கிருபையாகிய பிரகாசத்தை விரித்துத் தன்னை ஆசரித்தோருடைய அஞ்ஞானத்தால் வருஷுக்கங்களை நீக்கிக் கின்ன ரர் கிம்புருடர் முதலானோர் தத்தமுறையிலே பண்படத்தொடங்கித் தோத்திரம் பண்ணக் காலங்கடோறும் வேதியர் தொழுது துதிக்கத் தெய்வமகளிர்கள் அளவின்றியே போற்றக் குற்றமற எழுந்தருளியிருந்த ஆதிநாயகியான வாசேவரி உபயபாதங்களை நினைத்துத் தியானம்பண்ண மோகும் பெறுதல் ஒரு பொருளோ அன்று எ-று.

(க)

ஆசிரியர் துதி.

அருளு மறிவு மிருடர் பொறையும்
வாய்மையுந் தவமுந் தான மாட்சியு
மன்னுபிரிக் கின்பற் தன்மீக் கூர்தலு
மொழுக்கமும் விழுப்பமு மழுக்கா றின்மையும்
கண்கான் முதலிய பொறியும் பண்பார்
பூணூற் துகிலும் பாண்விரி பிணையலும்

* மதியற் கதிர் என்பதற்குப் பூரணசந்திரனியல்பையும் என்றும் † விநிபொருட்டு என்பதற்கு இடமுடைத்தாகிய பொருட்டையும் என்றும் பொருள் கொள்க.

‡ சரோருக்கத்து வண்ணமாத்தவிசேறி இருந்த எனக்கூட்டுக.

முலமும் உவமும்.

புண்ணியம் புடைத்து வான்மிக்க வந்த
தேற்றி தகைவ புற்றலென் ஞானில்
குணப்பொற் குன்றம், வணக்க வாரா
வைம்புல வேழத்தின் வெந்தொழில் வீயக
கருணை வீணை காமுறத் தழீஇச்
சாந்தக் கூர்முள் ளேந்தின னுறீஇத்
தன்வழிக் கொண்ட சைவ சிகாமணி,
பர்மா னந்தத் திருமா முனிவன்,
வளமளி சேவடி வழத்தி
 * யுளமலி யுவகை புற்றனம் பெரிதே.

(இ-ள்) அருளும்—ஞானில் எ-து சருவ பிரானிகளுடைய இதாதிதங்களும் தன் க்கு வந்தாலொத்திருக்குங் கிருபையும் கல்வியினாலாய் பொருணீ திகளை யறிபுளுனமும் சகித்தற்கரிய வெகுளியுந் துன்பமும் வந்தவிடத்துக் குற்றமற்ற பொறையுடைமையும் பிறர்க்குத் தீங்கறசொல்லு மெய்வசனமும் இராகத் துவேஷத்தினாலே பிரானிகளுக்கு வருத்தஞ் செய்யாமையான தவமும் பக்குவான்மாக்களுக்கு உபகரிக்கு ஞானக்கொடையும் நித்தியமான ஆன்மாக்களுக்குப் போக மோகநங்கள் தன்னினுமிக வுண்டாகவேண்டுமென்றுத் திருவுளமும் சமயாசாரம் வாத்தித்தலும் சீமையுடைமையும் மனசசமுக்கில்லாமையும் ஆகிய தசகுணங்களையும் கண்முதலிய † புத்தியியந்திரியங்களும் காள் முதலிய ‡ கண்மேந்திரியங்களும் மககட்பண்பென்னுஞ் சீவகாருணியத்தினுண்டான பாசவவராக் கியமும் குருபத்தியும் ஞானசமாதியுமே ஆபரணமும் ஆடையும் வண்டுகளாலே தொனி யுடைத்தாகிய மாலைபும் புண்ணியமானது இவையிற்றை அவயவமு மலங்காரமுமாகக்கொண்டு பூசுகதமான திருமேனிபோன்ற நிலைமையையுடையவகாத் தா,

குணப்பொற்குன்றம் எ-து பெருமையாலும் சுததியாலும் பிறழாநிலைமையாலும் குணத்துக்கு மகாமேருவினை யொப்போன்,

வணக்க—சிகாமணி எ-து அந்தக்கரணங்களென்னும் பாகரால் வணக்கு தற்கரிதாகிய பஞ்சேந்திரியங்களாகிய † யானையின் வெவ்விய தொழிலான ஆசைப்பொழியக் கருணையாகிய வீணையை விருப்பொடுவீக்கி மேற்கொண்டு சாந்தமென்னுநகூரிய தோட்டியையைக் கைக் கொண்டறுத்தித் தன்வசமாக்கிக்கொண்ட சைவத்துக்குச் சிகாமணியாயினோன்,

பர்—முனிவன் எ-து பர்மானந்தமாகிய செல்வத்தினையுடைய மகா முனிவன்,

* உளம்—ஆனமா; சீவஞானபோதம் முதலதிகாரணம் “கட்டுமுறுப்பு” என்னுந்திரு வெண்பாவிலறிக; ஈண்டு ஆகு பெயராய ஆன்ம சிற்சத்தியை யுணர்த்தியது.

† புத்தியந்திரியங்கள்—செவி, துவக்கு, கண், நா, நாசி எனபன.

‡ கண்மேந்திரியங்கள்—வாகு, பாதம், பாணி, பாயு, உபததம் என்பன.

§ பூசுகதம்—பூமியையடைந்தது.

¶ யானையாழிற்கு வயமாநிலைக் கலித்தொகை பாலக்கலியில் “காழ்வாரிலல்லா கடுங்களிற்றொருத்தல் யாழ்வரைத்தகவி யாவரு” என்கூறுமாற்றலறிக. இன்னும் சீவக்கிந்தாமணி காந்தருவத்தையாரிலம்பகம் உருசு ஆவது கவியிலும், மண்மேகலை உதைய குயர்ள் அம்பலம்புக்க காறையில், ககக-ககஎ ஆவது அடிகளிலும், தண்ணிகப்பூரணம் நகரப்படலம் கஉடு ஆவது கவியிலுங் காண்க.

ஞானமீர்தம்

உளமலி—பெரிதே எ-து அழகுண்டத்தாய சீர்பா,தங்களைத் தோத்திராழ்பண்ணி || ஆன்ம சிற்சத்திழிங்கண்ணே விளங்குஞ் சிவாநந்தாதுபவத்தால் வருஞ் சந்தோஷத்தை மிகவும் பெற்றேம் என.

மனச்சமுக்காவது பிறர் செல்வ முதலியவற்றைக்கண்டு பொறமை. (௬)

அவையடக்கம்.

உரைசால் பகுதிப் புளையோர் போலத்
 தமிழ்த்துறை நிரமபாத தன்மையேனை
 யறத்தின் விருப்புச சிறப்பொடு துநதப
 * பாபுனை பான்மை நோகுகினன், வலித்துழி,
 யெழுதாக கேளவியுங் கேளவி பழிவா
 மேனோர் கேள்வியுங் கேளவி, மாண
 வருபடை தாங்கிய கிளர்தா ரகலத
 தெறிவே லீனோர் போலப பொறிவாழ்
 புலப்பகை † தாங்கிப பிறப்பற வெறியு
 மறப்போர் வாழ்க்கையும் வாழ்க்கை திறப்பட
 விமமையும் பயவா தமமையு முதவாது
 செச்சைக் கண்டத தொத்தூன போல
 வாழ்வோர் வாழ்க்கையும் வாழ்க்கை, தாவா
 வொருமைத் தன்றே யாயினுஞ், சான்றோர்க
 கெம்முடைப புனசொற் றம்முடைச சிறப்பே
 யதன
 லவரினு மளியமற் றியாமே, கவரா
 வேனோ ரளிகுந் தானீ றின்றே,
 யவரே
 தமபா டெய்த றம்பா லோர்க்கே
 யெமபா டெய்த லிருமையு முடைததே,
 யிவ்விரு பகுதியு மெழுததுச் சொலயாப
 பவ்வயி னடைததே பொருட்பா டின்றே.

|| உளமலியுவகை என்பதற்கிவ்வாறனறிப் புத்தியூரணமாய மகிழ்ச்சி எனவுமுறா கூறிய பிரதியுமுண்டு.

¶ மனச்சமுக்கெனினும் மனக்கோட்டமெனினும் ஒக்கும்.

* பா என்பது ஈண்டு தூலயுணர்நீதியது.

† தாகவி என்பதற்குத் தாகவி எனவே உரைகூறினானும் அதற்குத் தடுத்து எனப் பொருள்கொள்க; புறநானூறு ௬௨ ஆவது செய்யுளுரையிற் காண்க.

(இ-ள்) உரை—நோக்கினன் எ-து தமிழியல்பு நிரம்பவறியாத வென்னை † ஞான பாதத்தின்மேற் பிரிய மிகவுஞ் செலுத்தலாலே மிருந்த வசனமாகிய ‡ பதினெட்டுப்பாடையு மிகவுணர்ந்த பெரியோரைப்போல ஒரு சாத்திரம் பண்ணுமுறைமையைப் பார்ந்தேன்,

வலித்துழி எ-து பார்த்தவாறே திகைத்தவிடத்து,

எழுதா—கேள்வி எ-து வேதவாக்கியமும் ஒரு சத்தம் பழியுண்டாகவாரும் பாவ காரிகள் வசனமும் ஒரு சத்தம் ஆதலாலும்,

மாண—வாழ்க்கை எ-து அழகுண்டாக வருகிற படையைத் தாங்கிய வண்டு கிளரப் படாநின்ற மாலையையுடைத்தாகிய மாற்பையுடைய சத்தான பக்கத்தாறா யெறியும் வேலையுடைய வீரபுருடரைப்போலச் சோத்திரம் துவக்குச் சட்குச குருவை யாக்கிராணம் என்று சொல்லப்பட்ட இந்திரியங்களிலே வாழுஞ் சத்தாதிபுலனாகிய பகைகளைத்தாங்கி உற்பீசம் அண்டசம் சராயுசம் சுவேதசம் என்னும் நான்கு வர்க்கத்துப் பிறப்பையும் அற வெறியும் ஞானவான்கள் திருவுலாச்செய்தருளுதலும்வாழ்க்கை நன்மையுண்டாக இம்மையினூற் தமக்கும் பிறர்க்கும் பிரயோசனமின்றியே மறுமையினுஞ் சுவர்க்க மோகங்களுக்கிடனின்றியே ஆட்டின் கழுத்திற் † ரொங்குகின்ற அதர்போல உயர்வாழ்வோர் வாழ்க்கையும்வாழ்க்கை ஆதலானும்,

தாவா—ஆயினும் .எ-து கேடுபடாது (ஒருபடித்தல்லாத நன்மை தீமையாயிருந்த பொருள்களிரண்டும் பிரபஞ்சத்தில்) ஒக்க வியாபித்திருக்கும் (ஆதலால் பெரியோர் அருளிய நூல்களே சாத்திரமாகயானும் புல்லிய சொற்களால் இநதசகாத்திரம் பண்ண விரைந்தேன்) அங்ஙமையினும்,

|| சான்றோர்க்கு—யாமே எ-து ஞானவான்களுக்கு எம்முடைய புல்லிய சொல்லுந் தாமருளிசெய்த நூலுக்குச சிறப்பைக் கொடுக்கு மாதலால் யாம் அவரிடத்தும் அநுக்கிரகம் பெறுதலுடையோம்,

கவரா—இன்றே எ-து எம்மில் வேறில்லாத அஞ்ஞானிகளிடத்தும் யாம் தமக்கின மாதலால் அநுக்கிரகம் பெறுதற்கும் முடிவிலையே,

அவரோ—உடைத்தே எ-து இநத நல்லோருந தீயோரும் பெருமை பெறுவது தமக்கினமானரிடத்து நாம் இரண்டு திறத்தாரிடத்தும் அநுக்கிரகம் பெறுதலுடையோம்,

இவ்வீரு—இன்றே எ-து இப்படிசெய்யப்பட்ட நன்று தீது என்னும் இரண்டு வேறுபாடும் இந்நூலிலுள்ள எழுத்துஞ் சொல்லும் யாப்பும் அலங்காரமாகிய நான்கு வருக்கத்துக்குமாம் இந்நூற்பொருள் பாமசிவனருளிசெய்த திவ்வியாகமத்தின் பொருளாதலாற் பொருளினிடத்தொரு குற்றமுமில்லை எ-று.

அன்று, ஏ, மறறு—அசை.

(இ)

† அறம்—சுண்டு ஞானமென்றார்; அப்பர்கவாயிகள் அருளிய திருநாராயூர் தீவாரம் “ஆலதன் கீழற நால்வர்க்கருள்செய்தானை” என்பதனானுங்காண்க.

‡ பதினெட்டுப்பாடை—நன்னூல், பெயரியல் “செந்தமிழ்நிலம்” என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குரைத்த காண்டிகையையிப் “சிங்சனஞ் சோனகம்” என்னுஞ் செய்யுளிலறிக.

† தொங்குகின்ற அதர்போல என்றும் பிரதிபேதமுண்டு; தொத்துதல்-தொங்குதல்; “கறையணல்” என்னுந் திருவகவலுமையிற் காண்க.

|| சிறுமையொன்றுள தாயினன்றோ பெருமையின் சிறப்பு விளங்குமென்பதுபற்றிச் சான்றோர்க்கெம்முடைப்புள்சொற் றம்முடைச் சிறப்பே என்றுஅன்க.

ஞானமீர்தம்

நூற்பெயர்.

மந்தர மத்தென நிறுவி நானென
வைந்தலை யரவு சுற்றி நஞ்சொடு
பனாமணி பிதுங்கப் பற்றி யவுணரோ
டமரரு மியக்க லாற்றா நாள்செல,
முசுந்தன் றனது முழுவலி யெறுழ்த்தோள்
வருந்த வாங்க வாய்கிட் டலறி
நுரைத்தலை விரித்துத் திடைப்பெருங் கையெடுத்
தின்றுங் கூப்பிட வன்றுவர் தெழுந்த
துவரி யமிழ்த மென்ப, தமிழ்வளர்
குமுதச் செவ்வாய்க் கோமள வல்லி
யிமைய வல்லி யெழில்பெற விளங்கிய
துதல்விழி நாட்டத் தொருதனிக் கடவு
ளருளின் கொம்பரோ டமரரு முனிவரும்
வெருளின் பிறவி வேர்தணி விமலவென்
றானு தாற்றத் தானினி தருளிய
வாகம மத்தி, னருளின் கோலத்
தாசிரி யமலன் பாத பங்கயப்
போதொளி யிலகப் புனைந்து மாதவ
னருளுப தேச வரும்பெற னேன்ஞாண்
மதிமாத் தடக்கை கதுமெனப் பூட்டி
முறுக வாங்க, மறுகுபு கலுழ்த்து
வல்வினைத் திண்கை மேலெடுத் தொய்யென
வறுபுகைப் பித்தை சிறுபுறத் தலையப்
பிறகிப் பேரிட ரலமந் தோலமிட்
* டிரியல் போக வரும்புல மடிய
† வச்சா னுழி யெற்பட வெழுதலின்
ஞான மிருத மென்ப
வானுச் செவ்வி மாநூற் பெயரே.

* இரியல்போக என்பதனையொருசொல்லாக்கி நீங்க என்றும், அரும்புலம் என்பதற்குக் கெடுத்தற்கரிய இத்திரியங்கள் என்றும் பொருள் கூறினமை காண்க.

† அஞ்ஞானமும் ஞானமும் கூடவுண்டாயிருத்தல் பற்றி அஞ்ஞானத்தில் ஞானத் தோற்றியதென்றார்; பின் எந்தை ஞானம் என்னு முதற்குறிப்புடைய அகவலிற் காண்க.

(இ-ள்.) மந்தரம்—செல எ-து மந்தரபருவத்தை மந்தாக நாட்டி ஜந்தலைமாகாதை நானகப்பூட்டி நஞ்சோடுகூடப் படத்திலுண்டாகிய மாணிக்கம் பிதுங்கப் பற்றிக் கொண்டு அசுரர்களுந் தேவர்களுந் கூடிப்பேர்க்கப்புக்கவிடத்துப் பேராமையாலே நெடுங்காலஞ் செல்ல,

முகுந்தன்—என்ப எ-து முழுவலியையுடைய விட்டுணு தன்னுடைய வலியதோ ளானது வருத்தும்படி கடைதலாலே வாய்விட்டுக் கதறி துரையென்னுந் தலையை விரித்துத் திரையென்னும் பெரிய கையையெடுத்து அன்று கலங்கின வதிர்ச்சி யின்று மாறாதே கூப்பிட அந்த நாளிலே கடலிலே வந்தெழுந்தது அமிர்தமென்று சொல்லுவார்கள்,

தமிழ்—மத்தின் எ-து (இனி ஞானமிர்தம் வந்தபடி) தமிழுக்குப் பெருமைகொடுக்கிற குமுதம் போன்ற செய்ய வாயையுடையாளாய *கோமளக் கொடிபோன்றிருக்கப் படாநின்ற இமயபர்வதத்தில் அவதரித்த உமாதேவியுடனே அழகுண்டாக விளங்கிய நெற்றியிலே விழித்த திருநயனத்தையுடையனாய் ஏகமாய்த் தனக்குவமையிலலாத கர்த்தாவான பரமசாரியனை அருளே சொருபமாகவுடைய உமாதேவியும் தேவர்களும் இருடிகளுக்கூடிப் பயப்படத்தக்க பிறவியை வேரோடே கெடுக்கவேண்டும் நின்மலனே யென்று அமையாதபடி தோத்திரம்பண்ணுதலாலே அவன் இனிதாக அருளிச்செய்த திவ்வியாக மத்தை மந்தாகநாட்டி,

அருளின்—வாங்க எ-து அருளே திருமேனியாகவுடைய ஆசாரியனாகிய நின்மலன் சீர்பாதமாகிய தாமரைப்பூவைச் சிவஞானவொளியுண்டாகச் சூடிக்கொண்டு இம்மகா தவசி பிரசாதித்த உபதேசமென்னும் பெறுதற்கரிய வலிய நாண மதியென்னு மகத்தான பெரியகையாலே விரையப்பூட்டி முறுகக் கடைதலாலே,

மறுகுபு—பெயரோ எ-து கலங்கித் துக்கப்பட்டு வலிய புண்ணிய பாவமாகிய திண்ணியவிரண்டு கையையு மேலேயெடுத்து விரையக் றாமாதி பகையறுமாகியமயிரி சிறிய முதுகிலேயலையப் பிறவியென்னும் பெரியதுக்கமானது சுழன்று கூப்பிட்டு நீக்கக்கெடுத்தற்கரிய இத்திரியங்கள் சேட்டையற என்னிடத்துண்டாகிய அஞ்ஞானமென்னுஞ் சமுத்திரத்திலே நீன்றும் ஒளியுண்டாக ஞானந்தோற்றியதனாலே சொல்லப்பட்ட தூலாகலின் அமையாதவழகினையுடைய மகத்தாகிய இந்தச்சாத்திரத்துக்கு ஞானமிர்தமென்பபெயராயிற்று எ-று.

மறுகுபு என்பது செய்யுள் எனும் வினையெச்சம்.

(சு)

கண்ணுத லண்ணல் விண்ணாவர் பணியக்
காள மாண்ட வாள்வி ரங்களத்
தெரிமரு ளீர்ஞ்சடை மதிமுகி ழுணிந்த
வும்ப ரீச ரும்பன், வெம்புறு
பிறவிப் பேரிடர்க் கறையுறு பருவா

* கோமளம்—ஈண்டு இளமை யென்க.

† காமாதி பகை ஆருவன;—காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் என்பனவாம்.

ஞானமிர்தம்

புரகத் தாரெபி ஹுறவீழ்ந் தறவ
வஞ்சின ம்ளியமென உடரரு முனிவரும்,
வெஞ்சினப் பிறிசி நஞ்சுக வளித்த
வருமறை யெவையுந், திருமிகு ஞான
மில்ல்கொளி யோக நலங்கிளர் கிரியை
சரியை யென்ற விரித்தரு பாதந்
கறையறு டறைமுறை நெறியி
னறைய மற்றரோ வறிகதி லமர்ந்தே.

இது, சிவபிரான் அருளிச்செய்த நீலவியாகமங்கள் சதுர்ப்பாதமாயிருக்கும்; இவையீற்றைச் சொல்ல அறிக என்றது.

(இ-ள்.) கண்ணுதல்—உம்பன் எ - து நெற்றியிலே விழித்த திருநயனத்தையுடைய தலைவராய் வானவர் வந்து தண்டம் பண்ணுதலினாலே நஞ்சைத்தரித்த ஒளிவிளங்கப்படாநின்ற திருக்கழுத்தையுடையராய் அக்கினியின் சிவப்பையும்ங்கச்செய்கிற சிவப்பையும் நீர்மையையுமுடைய திருச்சடாபாரத்திலே இளம்பிறையைச் சாத்தியருளிய தேவர்களுக்கு மேலாகிய பிரமவிட்டுணுக்களுக்குங் கர்த்தாவான பரமசிவன்,

வெம்புறு—ரூனிவரும் எ - து தவிக்கின்ற பிறவியென்னு மகாதுக்கமாகிய நஞ்சுண்டான பெரிய வாயையுடைய சர்ப்பத்தின் கூரிய தந்தமுருவக் கடித்தலாலே அப்பிறவி மயக்கத்திலே வீழ்ந்து தருமவானே பயப்படா நின்றோம் நின்னாலே யறுக்கிரகிக்கப்பட்ட நாங்களென்று தேவர்களுந் திருட்களும் விண்ணப்பஞ் செய்தலாலே,

வெஞ்சின—எவையும் எ - து இந்த வெவ்விய சினத்தையுடைய பிறவியென்னுஞ் சர்ப்பத்தின் நஞ்சுகெட அருளிச்செய்த அரியனவாகிய மூலசிவாகமங்களினும் உபாகமங்கள் பலவற்றினும் சொல்லப்படுவன,

திருமிகு—அமர்ந்தே எ - து செல்வமிகுந்த ஞானபாதமும் †மேதாநியன்மறைத் தெரிசனமாகிய பேரொளியையுடைய யோகபாதமும் நன்மைகிளர்ந்த கிரியாபாதமுஞ் சரியாபாதமும் என்று சொல்லப்படாநின்ற விரிந்த நான்கு பாதங்களும் ஆதலால் இவையீற்றைக்குற்றமற்ற உபதேசத்தின் முறைமையே நெறியாகச் சொல்லப் புத்திபண்ணியறிவாயாக எ-று.

மற்று, அரோ, தில்—அசை.

(எ)

பாயிர முற்றிற்று.

* இலங்கொளியோகம் என்பதற்குப் பேரொளியையுடைத்தாகிய யோகம் என வுரைகூறிய பிரதிமுண்டு.

† மேதாநியன்மறைதமாவன;—மேதா, ஆர்க்கீச, விஷ, விந்து, அர்த்தசந்திர, நிரோதி, நாச, நாதாந்த, சத்தி, வியாபிசி, வியோமரூபி, அருந்தை, அநாதை, அநாசிருதை, சமறை, உந்மறை எனப்பதினாரும். இவற்றைத் தெரிசிக்கும் யோகத்தைச் சோடசகலாப்பிராசை யோகம் என்பர். இவற்றின் விபரத்தைப் பெளஷ்காகாமத்திற் காண்க.

நூல்.

ஞானபாதம்.

பிறழா நிலைமைப் பெரும்பெயர் ஞானக்
கறையறு பாத முறைபுறக் கழறிற்
பசுபா சத்தொடு பதியாப் பெற்றி,
மதியோர் பசும வகையென மதிப்பர்,
பன்னிற் கேவலன் சகல னின்னியற்
சுத்தன், கேவலற் சொற்றிடி, னித்தன்
மெய்த்தகு குணமிலி வியாபி மொய்த்து
மலநனி புணர மறைவோ னிலனெச்
செய்திபு மறியோன் மையி லழந்த்தன்
வலியில னசேதன னொளியிலி யிறையலன்,
மாயா வுதர மீஇத் தேயாப்
போக நினைந்த சகலற் செய்திய
முரண்மிகு கூற்றை முரித்த வரன்
தருங்கலை யமர விரிந்திருஞ் சேதன
மடையா விச்சை யடையத் தடையில்
விடயப் பகுதி விரஃப் புடையே
பொங்கி யராகம் புணரத் தங்கா
நாசை யெங்கணு மாசற நிமிர
வெற்* பிர தான மொற்கமில் குணத்தொடு
புத்தி முதலிய தொத்தினி துறழப்
பிணித்தலிற் பிணிப்பினன் பசு,மற் றிணைத்த
நியதி முன்ன ரியலிரு வினையிற்
பிறழா துறழப் பின்னர்க் குறையாக்
காலங் காலத் தளவைப் பாலிற்
காட்டத், தொழிலொடு போகத் தாட்டுண்
டிரியாத் தத்துவ கலையினி லிவ்வணம்
பரியாப் பந்தம் பந்தித் தொருவழி

* பிரதானம் என்றது ஈண்டுப் பிரகிருதிமாயையினை; இது சுத்தமாயையின் மூல பரிணாமமாய்த் தோன்றியதென்பர் சிவஞானசித்தியாருரையில்.

ஞானமீர்தம

யறிவு சிறிதமர்ந் தாக மாய

*பிரியா மோகினிப் பெரும்போ சுத்தைத்

தானென வெண்ணி யானு முன்வினைப்

பயன்பல மாந்தி வியநதுறை காலே,

வல்வினை யெல்லே செல்லாக் காலத்

தொல்லென வொப்ப, வயர்பெருஞ் சிவனது

†சத்தி நிபாதந் தழைப்ப மெய்த்தகு

குருபரம் பரன தருளின் செவ்வி

வம்பறு ‡சம்பிர தாயத் தஞ்சுட

ருற்ற காலேச், சொற்றொடர் பற்றுத்

தேயா தியாவு மாயறி வகன்ற

||வாயாச் சிவன தணிகுளர் சீர்த்தி

நின்மலத் தியையும் பின்மலத் தியையா,

னந்தமில் பந்தமற் றிவணஞ்

சுந்துதல் சிந்த றெறியுங் காலே.

இது, பரமசிவன் ஆகமத்திலருளிச்செய்த சதுர்ப்பாதங்களில் ஞானபாதமாவது பசு பாசபதி என்ற முன்றையும் ஆராய்ந்தறிதலாமென்று கூறி, இவையிற்றிற் பகவினது கேவல சகல சுந்தாவத்தையிலக்கணங்கூறியது.

(இ-ள்) பிறழா—பெற்றி எ-து ஞானமென்னும் பெரியபெயரையுடைத்தாய ஒரு படித்தான குற்றமற்ற பாதத்தின்முறைமையை யறியச்சொல்லில் அது பசுவும் பாசமும் பதியுமென்று மூன்றையும் ஆராயுமுறைமையுடைத்து,

மதியோர்—மதிப்பர் எ-து அறிவுடையோர் பசு மூன்றவத்தையை யுடையதென்று சொல்லுவர்,

பன்னில்—சுத்தன் எ-து அவையிற்றைச்சொல்லிற் கேவலனென்றும் சகலனென்றும் இனிய வியல்பையுடைய சுத்தனென்றுமாம்,

கேவலற் சொற்றிடின எ-து இவையிற்றிற் கேவலாவத்தையுடையனாய் நிற்குமுறை சொல்லின்,

ரித்தன்—இறையலன் எ-து அறித்தியப்படான் உடம்புடன் கூடிய ி முக்குணமில் லாதோன் சருவவியாபியாயிருப்போன் ஆணவமலமிகவுஞ் செறிந்திருத்தலாலே தற்

* பிரியாமோகினி ஆகமாய பெரும்போசுத்தை எனக்கூட்டுக.

† சத்திநிபாதம் - அருள்பதிதல்.

‡ சம்பிரதாயம் - ஈண்டுத்தீக்கை என்க.

|| ஆயா அறிவகன்ற சிவன் எனக்கூட்டுக.

§ குணமில்வி என்பதற் கிவ்வாற்றன்றிப் புத்திகுணமெட்டினையும் ஏனைப்போக்கிய காண்டக்கருவிகளையுமில்லாதோன் என வுரைக்கறிய பிரதியுமுண்டு, புத்தியின் குணமெட்டாவன—தர்மம் ஞானம் வைராக்கியம் ஐசுவரியம் அதர்மம் அஞ்ஞானம் அவைராக்கியம் அரைசுவரியம் என்பனவாம்; பெளஷ்கராமத்திற் காண்க.

சொருபமறியாதிருப்போன் தனக்கொரு செயலில்லாதோன் அறிவில்லாதோன் குற்ற மற்ற வரூபியாயிருப்போன் போகத்தில் வலியில்லாதோன் (ஆசிரியர்) அசேதனமென் னுமையாலே அசேதனம்போன் றிச்சைமுன்னில்லாதிருப்போன் பிரகாசமுடையனல்லன் ஒன்றுக்குக் கர்த்தாவும்ல்லன்,

மாயா—பசு ௭ - து (இனிச் சகலாவதையுடையனும் நிற்குமுறைமை கூறின்) மாயா காரியமான தேகத்திலே கெழுமி அளவிற்றத போகத்தைத் துயக்க நினைந்த சகலனைச் சக லாவத்தையெய்துமாறு கூடின வலியிக்குருகப்படாநின்ற கூற்றின் வலியையழித்த *பரம சிவனாலே அரிய கலாதத்துவஞ் சிறிது ஞானமுண்டாம்படி ஆணவத்தை நீக்க மகத்தான சைதந்ரியம் விரிந்து பெறுதற்கரிய வித்தியாதத்துவத்தை அடைதலாலே தடுக்கவொண் னாதபடி ழுவிடயங்களைநினைவும் விரவிப் பக்தமேரிக்கு இராகதத்துவங் கூடித் தடையில் லாத ஆசை எவ்விடத்துங் குற்றமறநிமிர ஒளியுடைத்தாகிய பிரகிருதியினின்றும் பிறந்த ஒடுக்கமில்லாத குணத்தவத்தோடு ழுபுத்திதத்துவ ருதற் பிரதுவியந்தமான தத்துவ வர்க்கம் இனிதாகக்கூடிப் பந்தித்தலாலே பந்திப் புடையனாகிய பகவானவன்,

மற்று—காட்ட ௭ - து பரமசிவன் இணைந்த நியதித்தத்துவம் முற்பவத்திற் செய்து பக்குவப்பட்ட புண்ணியபாவங்களால் வரும் போகங்களைத் தப்பாதே நியமித்துக்கொடுக் கப் பின்பே முடிவில்லாத காலத்தவம் புசிக்கக்கடவனவாய காலவெல்லுகளை முறைமை யிலே கொடுக்க,

தொழில்—கால ௭ - து முயற்சியுடனே போகவிச்சையிலே அலைப்புண்டு நீங்காத தத்துவங்கிசுத்திலே இவ்வண்ணமே கெடாதபந்தம் பந்தித்து ஒருவழித்தான கரணவ றிவு சிறிதுகூடி வியாபியாயிருக்கிற மாயையினுடைய காரியமாகிய பெரியபோகம் புசித் தற்கு ஏதுவாகவந்த தேகத்தைத் தானென்று புத்திபண்ணி அளவில்லாத பூர்வகன்மபலங் களைப் புசித்துப் பிரியப்பட்டு இங்ஙனம் வாழுகாலத்து, (இனிச் சுத்தாவதையுடைய னும் நிற்குமுறைமை கூறின்)

வல்வினை—ஒப்ப ௭ - து எண்ணிறந்த காலத்திலே மலபரிபாகப்பட்டு விரையவலிய கன்மம் சமத்துவமாக,

உயர்—கால ௭ - து மிகப்பெரிய பரமசிவனுடைய சத்திரிபாதமுண்டாய்த் திருக் கைலாய பரம்பரையாக வந்த திருமேனிச் சட்டையோடே கூடியிருக்கிற ஞானசாரிய

* அதுவுறுபிற்குக் கருவிப்பொருள் கூறினாரென்க; “ஒன்று மூன்று” என்னுமிலக் கணக்கொத்துச் சூத்திரத்திற் காண்க.

† விடயம் ஐந்தாவன:—சத்தபரிசுரூபரசகந்தங்கள்.

‡ புத்திருதற் பிரதுவியந்தமான தத்துவவர்க்கம்—அந்தக்காரணம் நான்கு, ஞானே ங்கிரியம் ஐந்து, கன்மேங்கிரியம் ஐந்து, தன்மாத் திரை ஐந்து, பூதம் ஐந்து ஆக இருபத்து நான்கென்பர். அந்தக்காரணங்களிலொன்றாகிய சித்தத்தை மனத்தின் பின்னதாய் அதன் கண்டங்குடமெனக்கொண்டு அதனை நீக்கிப் புத்திக்குக்காரணமாகிய குணத்தத்துவத்தைச் சேர்த்து இருபத்துநான்கென்பர் சிவஞானசித்தியாருடையல், இவை போக்கிய தத்துவ மென்றுபெயர்.

ஞானமிர்தம்

னென்னு மேலாகிய பரமசிவனுடைய கிருபைக்குப் பக்குவமாய் அநாதியாய்க்கிட்டிதற் கரிய *ஞானாவதியான தீக்கையென்னும் அழகியவொளி பிரகாசமாகுங்காலத்திலே,

சொற்றொடர்—இயையான் எ - து இன்னபடியிருப்பனென்று சொல்லுதற்கரியனாய் அழிவின்றியே † சிவதத்துவாதி பிருதுவியந்தமாய தத்துவங்களை அணுப்புதைக்கவுமிட மின்றி வியாபித்து ஒன்றையுஞ்சுட்டியறியாத சர்வஞ்ஞான பரமசிவனது அழகுண்டான கீர்த்தியையுடைய சின்மலசிவானந்தத் தியைவான் பின்னை ஆணவமலத்திற் கூடான்,

அந்தம்—தெரியுங்காலே எ - து அளவில்லாத பாசச்சேதம் பண்ணுமியல்லு எப்படி யென்று விசாரிக்குமிடத்து இப்படிச் சிந்துதலாம் எ - று.

மற்று - வினைமாற்று. மற்று - அசை.

‡(க)

காரணங் கழறல் வேண்டுள் லாரண
மறியோ னமல னாதற் கத்த
பொறியீர் புற்கலன் விழுமலம் புணர்தற்,
கற்றே சொற்ற தநாதி, மற்றவர்க்
கெற்றெனி, லாதி யியையிற் குற்றமில்
காரணங் கழறுவ, லம்ம, சீருணர்
திகழொளிப் பளிங்கு போலப் புகழறு
யிறைபுற் கலனுக் கென்றன் குறைவின்
றறைகழ லருளொலி பரந்த
பொறைவளர் சார லறவ னோனே.‡

இது, சுத்தாவந்தையிற் பசு மலகடியும் வந்து நீன்மலத்தைப்பெறுமென்றலாற் பதி நீன்மல னாதும் பசு மலநாதும் காரணம் விளவ இவர்கீட்து நீன்மலமும் மலமும் அநாத் காதாகமெனக் கூறியது.

* ஞானாவதிதீக்கை—குண்டம் மண்டலம் அக்கினி டெய் சுருக்கு சுருவமுதவியன வெல்லாம் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்படி அகத்தே ஆகுதிமுதவிய திரியையசெய்து மாணுக்கனது பாசத்தைக் கெடுத்தலாம்.

† சிவதத்துவாதி பிருதுவியந்தம் என்பன, ஈதமுதற் பிருதுவியீருகவுள்ள முப்பத் தாறு தத்துவங்களாம்.

‡ இத்திருவகவலின் றுற்பரியம் சிவஞானசித்தியாரில் “அறிவிலணமூர்த்தன்” “உருவினைக்கொண்டு” “இருவினைக் செயல்கள்” என்னு முதற்குறிப்புடைய முத்திருச் செய்யுளிற் காண்க.

§ “சர்வாநுக் கிரகராகிய சிவனார் எங்ஙனம் இயற்கையில் மலமிலரோ, அங்ஙனமே ஆன்மாக்கள் இயற்கையில் மல முளாய் அணுக்கள் எனப்படுவார்.” என வாயுசங்கிதையிலும், “படிகத்துக்குத் தூய்மையும் செம்புக்குக் களிம்பும் எய்துதற்குக் காரணம் எங்ஙனம் இன்றோ, அங்ஙனஞ்சிவனும் ஆன்மாவும் முறையே மலமுத்தரும் மலபந்தருமாதற்குக் காரணம் இன்று; அநாதியே சுத்தரும் அசுத்தருமாம்.” எனக் கிரகைமத்திலுங் கூறப் பட்டிருக்கின்றன.

(௫-௭) காரணம்--புணர்தற்கு எ-து என் கர்த்தாவே வேதாகம சாத்திரங்களாலறி தற்கரிய பரமசிவன் நின்மலனாதற்கும் ஞானச்செல்வமில்லாத ஆன்மா வருத்தஞ்செய்யு மல பந்தனாதற்கும் காரணம் அருளிச்செய்ய வேண்டுவேன், (என்று சீடன் விண்ணப்பஞ் செய்ய)

அற்றே—அநாதி எ-து நீ அங்கனமாகக் கேட்கிற பொருளதுதான் சொல்லில் அநாதி காண்,

மற்று—எனில் எ-து அவர்கள் அநாதியாக இப்படி யிருக்கவேண்டுவோ நென்னெனில்,

ஆதி—கழறுவல் எ-து இவர்களுக்கு நின்மலமும் மலமும் ஒரு நாளிலே கூடிற்றெனில் கூடினமைக்குக் குற்றமற்ற காரணஞ் சொல்லலாம்,

அம்ம எ-து அஃகிருந்தபடி கேளாய்,

சீருணம்—அறவனானே எ-து செம்புக்குக் காளிதமும் விளங்கு மொளியுடைத்தா கிய பளிங்குக்குச் சுத்தமும் முற்பிற்பாடில்லாதவாறுபோலப் புகழ்தற்கரிய பரமசிவனுக் கும் ஆன்மாவுக்கும் நின்மலமும் மலமும் அநாதியென்றருளிச்செய்தனன் ஒன்றோடொன் றுபொருத்தாத மிருகங்கள் விரோதமின்றிப் போரையினேடி பொருந்திவாழும் திருக்கை லாய மென்னுந் திருமலைச்சாரவில் குறைவற ஆடியருள்கின்ற திருச்சிலம்பினேசை கேட்டார் பிழைக்குந் தன்மையை யுடைய பரமாசாரியன் எ-று.

எ - சாரியை, மற்று - வினைமாற்று.

(உ)

கலைமுத லாய நிலைமலி தத்துவத்
துலைவில் கட்டிவ னுறலென் பின்னர்
மாயா வுதர மீஇபோ நெங்கணும்
வீயா னுதலென் வினவின், மற்றில்
தாய்வின் வாரா வளவைத் தேயெனின்,
வீதேறப் பின்னர் விரவிய பந்தங்
கூடா தோடிற் குலவிய போகந்
துய்த்தல் செல்லான் செல்லா னாக
வெய்த்த லின்றி மிருவினை யாக
வபவர்க் கமுமற் றடையா, னுடைபுறு
கறைகடி தகற்றப் பிறகறை பிடித்த
பெற்றியி னிவனுக் குற்ற வான்பிணி,
மற்றது மறி, கலை முதலாச் சொற்றரும்
படிகடையாயவற் றொடியா துலாவலி
னுணங்கிய வாக *ஆகி யிணங்கிரி

* ஆகி என்பது வினையெச்சமன்று பெயரென்க.

ஞானமிர்தம்

மாயைபின் வயினிவ நென்ற
தாயாச் சீர்த்தி யருந்தவ வறியே.

இது, மலபந்தமுடைய ஆன்மா மாயா வுதரத்தினுறந்தும் யாண்டும் போக்துவரவு
யுறந்தும் காரணமென்னெனக் காரணங்கூறியது.

(இ-ள்) கலை—வினவின் எ-து முன்பே ஆணவமலத்தாலே பந்திக்கப்பட்டவர
பின்பு நித்தியத்தை மருவியிருக்கின்ற கலாதத்துவமுதலாகவுள்ள தத்துவங்களில் அளவி
லாத பந்திப்புறவேண்டுவானென் என்றும் பின் மாயாகாரியமான தேகத்திலே வர்த்திக்கி
விவன் எவ்விடத்தும் போக்குவரவுடையுறாதல் எவ்வண்ணமென்றும் விசாரிக்கில்,

மற்று—எனின் எ-து இப்பொருள்கள் என்னுடைய ஆராய்ச்சியாற் நெறியுமளவ
யிருந்ததில்லை என்கிறுயாகில்,

வீடு—அடையான் எ-து முத்திபெறுவான்காரணமாகப் பின்பு கலைமுதலாகவுள்ள
தத்துவங்களாலாகிய உடம்பெடுக்கவேண்டிற்று உடம்பெடாவிடில் கொண்டாடப்பட்ட
கண்மம் புசித்தற்கு வழியில்லை அந்தவழியில்லாமையாலே (கண்ம சமத்துவமும் மலபர்
பாகமும் பிறந்து சிவப்பிரகாசத்தாலே) கண்ம நாசமாகாது ஆதலாலே முத்தியையும் இடி
னடைதற்கு உபாயமில்லை,

உடை—பணி எ-து புடைவையிலே யேறினமாசு கடிதாகப்போக்க வேறும் உவர்
பிடித்ததன்மைத்துப் பின்பிவனுக்குக்கூடிய வலிய சரீர பந்தம்,

மற்றது மறி எ-து மற்றப்பொருளையுங் கேட்பாயாக,

கலை—அறியே எ-து கலாதத்துவ முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பிரகுவிதத்துவமந்த
மாகவுள்ள தத்துவங்கிசத்தாலே கூடின தேகத்திலொழியாதே போகம் புசித்துலாவுத
லால் இதை துண்ணிதாகிய சரீரமெடுத்தானென்றும் உவமையல்லாத மாயையினிடத்த
னென்றும் சொன்னது இத்தனையே என்று அளவில்லாத சீர்த்தியுடைய அரிய தவத்தை
யுடையானே அறிவாயாக எ-று.

மற்று—வினமாற்று.

(ஊ)

உழிதருலியைந்த பழித* ராகத்
தழியா வறிவன் கழியா, நொழியாச்
சேதன மன்மையிற், கடம்போ, லாகலி,
னெய்யா தியற்றிய நெவனவன் பொய்யாப்
புற்கல நென்ப, வொற்கமில் சேதன
மறிவு வறித சேதன மென்ன
நெறியறி புலவ ட்ரறிவறி வகையே.

* தரு-ஆகம்=தராகம் என முற்றுக்காங் கெட்டுப் புணர்ந்தது.

† அறிவு—என்னு ஆன்மா; பின் “ஈறிவுக்கு” என்னுமுதற் குறிப்புடைய திருவகவ
லிற் காண்க.

இது, பக உண்மைகளைக் கீழ்ப் பிரமாணம் என்னென அந்நவய யேதிரேக: கருவியை நூல் பக உண்மை கூறியது.

(இ-இ) உழிதரல்—கழியான் எ-து போக்குவர வுடைத்தாயிருக்கப்படா இன்; பழிக்கப்பட்ட தேகத்திலே நித்தியமாயிருக்கின்ற ஓரான்மா உளன் இது * பிரதிஞ்சு

நுழியா—அன்மையில் எ-து அதற்கு ஏதுவென்னெனில் தேகங்கடொத சைதந்நிய மல்லாமையால் இது † ஏது,

கடம்போல் எ-து என்போலவென்னில் கடத்தைப்போல இது திட்டாந்தம், ஆகலின் எ-து ஆதலாற் கடமுமொருவன் கொடுபோகிற்போம் அல்லாவிடில் இருக்கும் அதுபோலத் தேகமும் தானே போக்குவரவு பண்ணமாட்டாததலான் இது ‡ உபநயம்,

எய்யா—எனப எ-து ஒழியாதே இத்தேகத்தைப் போக்குவரவு பண்ணுகிறான் யாவ றெருவன் அவனழிவில்லாத தேகியென்றுகொள்க இது § நிகமனம் இவ்வைந்தும் § அந்தவய வெதிரேகி யறுமானம்,

ஒற்கம்—வகையே எ-து ஒதுக்கமில்லாத சைதந்நியமாவது அறிவென்றும் இந்த அறிவில்லாதது அசேதனமென்றும் முத்திரகு வழியறியு ஞானவான்கள் ஆன்மரூபதெரிசனம் பண்ணுமியல்பு எ-று. (ச)

காரியங் காசினி யாதி, யேரிய
 ஶீசன் கத்தா விவற்குது போக
 மாதல் செல்லா, தகன்றுயர் கருமந
 தானே நுகர்தல் செல்லா, தானு
 தென்னை செய்த தென்னி, என்னே
 கொன்னே செய்யான் றன்னே ரிலலோன்,
 ¶ பாரி சேட மதனிற் பரணுக,
 கேரியல் பரன்பச வென்றறி யினிதே.

இது, பிரபஞ்சங் காரியாதலம் பாரிசேடத்தால் ஜன்மாவின் போருட்டெனப் பகவுண்மை பின்னுங்கூறியது.

* பிரதிஞ்சு - மேற்கோள்.

† ஏது - காரணம்.

‡ உபநயம் - திட்டாந்தத்தைச் சார்த்திக்கூறுவது.

§ நிகமனம் - முடிந்தது முடித்தல்.

§ அந்தவயம் - உடம்பாடு வெதிரேகம் - மறை. அறுமானம் - அறுயிதிக்குக்காரணம்; அதுயிதி - ஆராய்ச்சியாற்றேன்று ஞானம். இவற்றின் விவரமெல்லாம் தருக்கசுகிரகவுரையினும் அளவை விளக்கத்தினுங்காண்க.

¶ பாரிசேடத்தை ஒழிபளவை என்பர்.

மூலம் (௭)—செல்லாது எ-து அழகிய வியல்பையுடைய பரமசிவன் கர்த்தாவாதலால்
செயலாயினாதலால்,

எரியல்—செல்லாது எ-து அழகிய வியல்பையுடைய பரமசிவன் கர்த்தாவாதலால்
இவனுக்கு இதுபோகமாகப் பொருந்தமாட்டாது,

ஆகனறு—செல்லாது எ-து விரிந்துயர்ந்த காரியமாயிருக்கிற தத்துவங்கள் சடமாத
லின் தானே தனக்குப் போகமாகமாட்டாது,

ஆளுது—என்னின் எ-து அமையாது இருதத் தத்துவங்களைச் செய்யவேண்டுவா
னான என்பாயாகில்,

அன்றோ—இல்லோன் எ-து ஐயோ இருத நெடும் பிழையை என்றும் விருதாவிலே
செய்யான் தனக்கு உவமையில்லாத பரமசிவன்,

பாரிசேடம்—பாறுக்கு எ-து சூவரிருந்த விடத்திலே ஒரு பொருளைச் சிலர் இது
யார் பொருளென வினாவின் நாக்களிருவரு மறியோம் என்று சொன்னால் ஒழிந்தவன் அறி
ந்தானால் தன்மையாகிய பாரிசேட அதுமானத்தால் இச்செயல்கள் பசுபாசபதி யென்ற
மூன்றில்லைத்துப்பதிக்குள் சடமாகிய பிரபஞ்சத்திற்குமியையாமையாற் பரானுகியுள்ளமா
வுக்காகவேண்டும்,

எரியல்—இனிதே எ-து இவ்விடத்தி லழகியவியல்பையுடைய பரானென்றது ஆன்
மாவை யென்று இனிதாக வறிவாயாக எ-று. (௭)

பொன்னினு மணியினுங் குயிற்றி மின்னுக்கு
மங்கத மகுடங் கடிப்பிண யென்ற
பாரமென் றறியா தாரமென் றணியு
மம்மர் மாந்தரின் மயங்கா தம்ம
பூட்சிய தலைநீ கேட்டி, போட்ட
தவனற் றறத *குவைநெற் கொண்ட
முல்லை முகையன மெல்லென் மூர
லங்கை தாங்கா தாற்றுபு மிசைவுழி,
யங்கத் தியாவு மழியா திங்குயிர்
விட்ட தென்று சட்டகம் புகழாக்
கட்டி லேற்றிக் கைதொழுஉப் பர்வி
† யிட்டிடை மகளி ரொருக்கச் சட்டென
வழல்வாய்ப் பல்பிண மருந்தி மத்து
முருட்டனைப் பாயற் குருஉப்புக்கை மினிரப்

* குவைநெற்கொண்ட மோட்டதவனற்றந்த முல்லையுக்கையன மெல்லென்மூரல்
எனக்கூட்டிக.

† இட்டிடைமகளிர் கைதொழுஉப் பர்வியெருக்க எனக்கூட்டிக.

மூலமும் உணையும்.

பாவநம் நழிஇக் கொன்னே வேளம்
 இந்தனத் தீயற்கை யர்க்கை யென்றினி
 விழித்தனை காணில் தொழிப்பரும் பெரும்பொறை
 யெரிவிருந் தாய விங்கு லீண்ட
 வரிதரு கண்ணியர் மதனென் றுங்கும்
 வேற்றுமை யுளதேற் சாற்றுக், மாற்றிரி
 யாடிப் பாவையோ டலர்நிழற் பாவை
 கைகான் மெய்பிறி தெவையும் பைப்பயத்
 தூக்கிற் றாங்கி மேக்குயர் புயர்,தல்
 பொறியொடு சிவண லென்ன
 வறிவொடு செறியு நெறிவரு மூடலே.

இது, பின்னரும் அக்கினி சம்பந்தமாகிய அநுமானந்தாந்தேதனு சேதனங் கூறியது.

(இ-ள்) பொன்னினும்—கேட்டி எ-து பொன்னினாலும் நவரத்தினங்களினாலும் செய்யப்பட்டு மின்னைக்கெடுக்கும் ஒளியையுடைய வாகுவலய முதலாகவுள்ள கையணிகலமும் முடி முதலாகவுள்ள தலையணிகலமும் மகரக்குழை முதலாகவுள்ள காதணிகலமும் இத்தன்மைத்தாகிய அணிகலங்களைச் சமையென்று புத்திபண்ணாதே ஆரமென்றணிந்து மயக்கமுதும் உலகரைப்போலப் பித்தேறாதே நிச்சயமாக உடம்புரியல்லையானபடி கேட்பாயாக,

மோட்ட—மிசைவுழி எ-து திரட்சியாகிய நெல்லினுண்டாகிய மிக்க நெருப்பாலாக் கப்பட்ட மூலமொட்டுப்போன்ற மெல்லிய சோறும் அழகிய கைக்குப் பொருதே ஆற்றி யுண்ணும் பக்குவத்திலே,

அங்கத்து—விழித்தனைகாண் எ-து அவயவங்களில் ஒன்றுங் குறைவின்றியிருக்கவே இப்பொழுது உயிர் போயிற்றென்று சுவத்தைப் புகழ்ச்சியில்லாத பாதையிலேயிட்டு னுண் டீய இடைமையுடைய மாநர் கையாலே தொழுது துதித்து மாப்பிலுந் தலையிலும் மோத அதனை விரையக்கொண்டுபோப் நெருப்பை வாயாகக்கொண்டு பல்பிணங்களைப் புசிக்கிற கூடலையிலே முருட்டு விறகுகளை அணையுஞ் சயனமுமாக வடுக்கி (அதிற் கிடத்த) ஒளியையும் புகையைமுருடைய அவ்வக்கினியுடனே பரிசித்துக்கொண்டு விகற்பமறவேகும் விறகி ன்றன்மை இந்நதச் சரீரமென்று இனி ஞானதிட்டியை விழித்துப்பாராய்,

இஃது—சாற்றுக் எ-து இந்த ஒழித்தற்கரிய சரீரமாகிய பெருஞ்சுமையை அக்கினிக்கு விருந்தாகிய இப்பொழுதும் காதளவுநீண்ட செவ்வரி கருவரிபரந்த கண்ணையுடைய மாநர்களைல்லாம் காமதேவனென்ற அப்பொழுதும் வேறுபாடுண்டாயிற் சொல்லுக.

மாற்றிரி—உடலே எ-து உவமையில்லாத கண்ணாடியிற் றோன்றும் -பாவையுடனே (ஆதித்தகிரண் முதலாயுள்ள ஒளியிற்றோன்றும்) விரிந்த நிழற் * பாவை கைகளைபுய் கால்

* பாவைதனக்கோர் செயலின்றென்பது வினங்கக்கூறினாரென்க; இங்ஙன்று குறுந் தொகை (அ) “கையுக்காலுந் தூக்கத்துங்கு மாடிப்பாவையோல்” எனக்கூறுமாறு காண்க. ஞான - பிரதிவீம்பம்.

மேலும் சீர்திரிசு மதுவான ஆன்மாவின்மீதும் மெத்தொன் மெத்தொன், கீழே அக்கித்
 தாக்கலும் பிழை வெண்கிலுயர்தலும் போலவும் கயிற்றுப் பொறியில் இயக்குவான் செய
 விலே* இயத்திரம் வருமாறுபோலவும் ஆன்மாவாகிய அறிவன் செயலாயிருக்கும் கன்மம்
 புதித்தற்கு நெறியாகிய சீரமும் எ-று. (சு)

தமனியந் தரளந் தானை யானை
 மருமம் பாணி வதன நோக்கம
 பதமுத நமவென விசைத்தோ ரயமந்
 வொருபுடை யன்மை நோக்கி யொருபுடை
 தாமென மயங்கி யேமுற் றோர், மற்
 நறுசவை யமைநத வைவகை யுண்டி
 மூவகை முற்றி யதனி னிருவகை
 தாவா துறுப்பிற் றங்க மேவா
 விழித்தகு மலமா வொழித்தன ரொன்றன்
 நிம்மல நீமற் றம்மல நீயே
 லாக மாதி, மற் றன்று போக,
 வறிவோர்க் கறிவ வந்ரிய மென்ப
 தறிவோ யறிதி, யங்கம் பிறிது, மற்
 றிருகா லாழிக் கொளுமிடை வீணை
 தண்டென் னொரின் விண்டு வன்ன
 மருமத் தட்டின் மயிர்த்தோற் கிடுகிற்
 சேகரக் கூவிரத் திகிரி யூர்வோன்
 கொய்யுளை கொடிஞ்சி குஞ்சர
 மையுக் வுருநர் செய்தியின் மதியே.

இது, இன்னுகேளென்று நேராதீ வாக்கனங்கள் போலத் தேகத்தைப் பிரவர்த்திப்பான் ஒரு தேகியுள்ளனெனக் கூறியது.

(இ-ள்) தமனியம்—ஏழற்றோர் எ-து பொன்னும் முத்தும் படையும் யானையும் முதலாகவுள்ள நானூவிதபதார்த்தங்களும் மார்புந கையும் முகமுங் கண்ணுங்கூறு முதலாகவுள்ளனவும் ஆகிய இரண்டொருவர்க்குமுத தம்முடையவென்று சொல்லினோர் ஐயமறப் பெரிசு முதலாகவுள்ள ஒரு பக்கத்தைத் தம்முடையவென்று பார்த்தும் மார்புமுதலாகவுள்ள ஒரு பக்கத்தைத் தாமென்றும் மயங்கிப் பித்தேறினார்,

மற்று—ஆதி எ-து கைத்தல் கார்த்தல் புளித்தல் உவர்த்தல் துவர்த்தல் தித்தித்தல் என்ற சொல்லப்பட்ட அறுவகை பிரதமும் அமைந்த கடித்துப்பருகி விழுங்கி நக்கிச் சுவை தீரிகொள்வதாய ஐவகை யுள்வாகப் புதித்தவிவை முன்னுடனாகி இவையித்தித்தாகக் கண்டி
 இ-ஈ-ஹம் ஒழியாதே சீர்த்திலிருந்து வர்த்திக்க ஒருகூறுப் பிழைக்கவொண்ணாதாய்ப்

மூலத்தொடர் கவனமும்.

பழிக்கத்தக்க மலமாகக் கழித்தோர் ஆதலால் இத்தக்கழித்தமலம் நீயல்லாமையறிந்தாய்
இத்த ஒரு உரையமலம் நீயாகில் இருஉருவிய சீரமலமும் நிச்சயமாக நீயாகிரும்,

மற்றன்றுபோக எ-து அல்லக்காண்போகடு,

அறிவோர்க்கு—அறிதி எ-து அறியக்கடவோர்க்கு அறியப்படும்பொருள்கள் அந்நிய
பெழுண்ணுமிது புத்திமாளே நீயறிவை கண்டாயே,

அங்கம் பிறிது எ-து ஆதலால் நீ யறியப்பட்டதேகமும் அந்நியமாம்,

மற்றிருகால்—மதியே எ-து மற்றுஞ் சீரயிருக்கும்படி இரண்டு காலாகியவருளை
யையும் பழுவெலும்பு இடையே செறிந்த வீணாதண்டென்னும் அச்சமரத்தையும் மலம்
போன்ற மாற்பென்னுந் தட்டையும் மயிராயுடைத்தாகிய தோலென்னுந் கிடுகையும் சிச்
மென்னுந் தலையலக்காரத்தையும் உடைத்தாயிருக்கின்ற சீரமென்னுந் தேரையூர்வோனா
கிய ஆன்மாவானவன் குதிரை தேர் யானே யென்று சொல்லப்பட்டனவற்றைக் குற்றமறச்
செலுத்துவோர் தன்மையெனன்று மதித்துக்கொள்வாயாக எ-று.

மற்று-வினைமாற்று. மற்று-அசை. பழுவெலும்பு-விலாவெலும்பு கிடுகு-தேரிள்மரச்
சுற்று. உவிரம்-தலையலக்காரம். (எ)

மாதவ நுனித்த கோதுரு குணத்தர்
மெய்யுணர் பக்க நாடிற், பொய்தப
வீருவகைப் படிவ, மாவ, பொருவில்
சுருக்க தூலமு, மவற்றது தொடர்பா,
யிருவகைப் * பஞ்ச விஞ்சதி தெரியி
† ஊண்ணிலை ‡ புறநிலை, யெண்ணுத் தருபவோ
டின்னுங் கேண்மதி பன்னுவ, மன்னிய
மூவகைக் குற்ற முக்குண மும்மல
மூவகை மண்டில முப்பொறி தாவா
வைவகை நிறனே டைவகைக் † கோசமு
மைந் டீதா சயமு மாறா தாரமு
மைந்தரு மகளிரு மலியும் வாதமுஞ்
சிலமு நோன்பு ஞானமும் பிறவுங்
காண்டரு திறத்த தெய்ய விண்டிய
வறியா, நீயே யறிவன், செறியிதழ்க்
கந்தங் கொண்டது களைந்ததை கடுப்ப

* பஞ்சவிஞ்சதி - இருபத்தைந்து.

† ஊண்ணிலை - என்றது குக்குமசீரத்தை.

‡ புறநிலை - என்றது தூலசீரத்தை.

§ கோசம் - உறை.

¶ ஆசயம் - உறைவிடம்.

புணர்வுகளைத் தென்னியு முறைசுழித் தொள்ளிபொ
 லறிவொடு வினையிற் பிறவதை பொரீஇ
 நின்றதை யுணர, நின்றொடு
 மன்ற கண்டீன மறையது துணியே.

இது, பின்னநர் தூலதூத்தமமான தேகத்தை யசேதனமென்றுரைத்துப் பசு நரிச்சிங்கி
 ந்தியது.

கூட (கூட) மாதவம்—நாடில் எ-து குற்றமற்ற மகத்தான சரியையுடைய யோக முதிர்ச்
 சிவிலே குடிக்கின்ற குற்றமற்ற ஞானகுணத்தையுடையோர் சரீரயிருக்கும்படி வராகங்
 க் த முறைமையை விசாரிக்கில்,

பொய்—படிவம் எ-து உண்மையாக இரண்டுவகைப்பட்டிருக்கும் தேகம்,

ஆவ எ-து அவையாவன,

பொருவில்—தூலமும் எ-து உவமையில்லாத சூக்கும் சரீரமும் தூலசரீரமும்,

அவற்றது தொடர்பாம் எ-து இந்த இருவகைத் தேகத்தின் தொடர்ச்சியாயிருக்கும்,

இருவகை—புறநிலை எ-து ஆராயுங்கால் உண்ணிலை யொருவகை இருபத்தைத்தாவன
 பஞ்சமாபூதமாகிய பிருதிவி யப்புத் தேயு வாயு வாக்காசம் ஐந்து * தன்மாத்திரையான சத்
 தாதிவிடயம் ஐந்து கன்மேத்திரியமான வாக்காதி ஐந்து ஞானேத்திரியமான சோத்தி
 ராதி ஐந்து மனமாதி அந்தக்கரண நான்கு இவற்றைக்கொண்டு ஆன்மா முயற்றகிடமாய
 போது † புருடன் எனப் பெயர்பெறுந் தத்துவம் ஒன்று புறநிலை யொருவகை இருபத்
 தைத்தாவன மகாபூதம் ஐந்தின் காரியமான பிருதுவியின்கூறு மயிராதி ஐந்து அப்புவின
 கூறு ஒடுகிராதி ஐந்து தேயுவின்கூறு பசியாதி ஐந்து வாயுவின்கூறு ஓடலாதி ஐந்து ஆகா
 யத்தின்கூறு காமாதி ஐந்து,

எண்ணு—பண்ணுவம் எ-து என்றெண்ணப்பட்ட இவையிற்றோடே யின்னமுஞ்சொ
 ல்லவங் கேட்பாயாக,

மன்னிய—அறியா எ-து தேகத்திலே நிலைபெற்ற காமம் வெகுளி மயக்கம் சாத்து
 வித ராசத தாமதம் ஆணவம் மாயை காண்மியம் சூரிய சோமாக்கினி மண்டிலம் மனோ
 வாக்குத் காயம் கெடாத கருமை நிலஞ் சிவப்பு வெண்மை பொன்மை என்னும் ஐ வண்ண
 மும் இவற்றோடே சொல்லப்பட்ட † அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞான
 மயம் ஆனந்தமயமென்றும் ஐந்து கோசமும் ‡ ஆமாசயம் § பஞ்சவாசயம் மலாசயம் மூத்

* தன்மாத்திரை முதலியவற்றின் வகைகளும், மகாபூதமைத்தின் காரியங்களும் திரு
 வாலவாய்க் கட்டளை முதலியவற்றிற் காண்க.

† புருடத்தத்துவம் - போகத்துன்முகமாகிய வயிரே புருடத்தத்துவமென நிற்பதன்றி
 வேறில்லை என்றார் சிவஞானசித்தியாருளாயில்.

‡ அன்னமயகோச முதலாய ஐவகைக் கோசத்தின் விவரத்தைச் சிவஞானசித்தியார்
 "புருவானந்தம்" என்னுஞ் செய்யுளுரையிற் காண்க.

§ ஆமாசயம் - இரைக்குடர்.

|| பஞ்சவாசயம் - அன்னம் பக்கவப்படுமிடம்.

முல்லைமலை உரைப்பு.

திராசயம் கருப்பாசயம் என்னும் இந் தர்சயமும் * மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அநாகதம் விசுத்தி ஆளுகையென்னும் ஆளுதாரமும் ஆண் பெண் அலி யென்று சொல்லப்பட்ட வேறுபாடுகளும் † தசவாயுக்களும் நன்மார்க்கமும் தவசும் கிரியா யோகங்களையறியுங் காணவறிவும் மற்றுங்காணப்பட்ட வேறுபாடாகக் கூடினவெல்லாம் அசேதனங்கள்;

நீயே அறிவன் எ-து இங்ங்ணற் யறிகிறநீயே சைதந்தியன்,

செறி—யுணர் எ-து செறிந்த இதழை யுடைத்தாகிய பூவிற் கந்தத்தைக் கொண்டு பூவைக் கைவிட்டதொப்ப அநசிய பதார்த்தங்களை யறிவிக்கும் விளக்குப்போல முன்னெண்ணப்பட்ட அசேதன பதார்த்தங்களெல்லாம் அறிந்த முறைமையிலே கழித்து இச்சாளுணக் கிரியாநுபி யென்னுமிஃதொழிய மற்றுள்ள கிரியை வகைகளை பொழித்து எஞ்சி நின்றதனை யறிய,

நின்றொடு—துணிவே எ-து திவ்வியாகமத்தின் முடிவிலே நிச்சயமாக நின்றுயறிய முறைமை யறிந்தாயாவை எ-று.

மதி, தெய்ய, ஒடு—அசைகள், கிளந்த என்னும் பெயரெச்சவீறு தொக்கது. (அ)

‡ கால்கொடுத்திருகை மூட்டி வாழிய
 வெந்நிற் றண்டென் விடங்கத் தினனியற்
 பழுக்கழி நிரைத்துச் சிரைக்கயி றசைத்து
 மயிர்த்தோல் வேய்ந்து சுவர்த்தசை நிமீஇ
 யைம்புலச் சாளரத் தீ தரும்பெறன் மாடத்
 தும்பர் மணிக்ஞுடச் சென்னிப் பொங்கிய
 கூந்தற் பதாகை நான்குநிலை தழீஇய
 வாங்கினி தமர்திற னறையி, னுன்ற
 ி சாக்கிரஞ் சுவனஞ் சுழுததி துரியம
 பிருகுடி நாப்பண் ணெருபெருங் கந்தர
 மருமத் தாகி வலஞ்சுழி யுந்தி
 யொருநான் கங்குலி யும்பர், வரன்முறை

* மூலாதாரம் - குதத்தானம், : சுவாதிட்டானம் - சூயத்தானம், மணிபூரகம் - நாபித்தானம், அநாகதம் - இதயத்தானம், விசுத்தி - அடிநாத்தானம், ஆளுகை - இலாடத்தானம்.

† தசவாயு - வருகின்ற திருவகவலிற்காண்க.

‡ “கால்கொடுத்திருகையேற்றி” என்னுந் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகீள் அருளிய திரும்புறைக்காட்டுப் பதிகத்தானும், “என்பினுக்கழி நிரைத்து” என்னுந் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிய திருவாரூர்ப்பதிகத்தானும் இவ்வண்மை யுணர்க.

§ அருமை நோக்கி ஆரும் பெறன்மாட மென்றார்.

¶ சாக்கிரமுதலாகப் பூரிசனயிறு தியாகக் கூறியவை நிரானிறையாமருந் தூண்டுக.

செவிமெய் கண்வாய் மூக்கெனப் பெயரிய
வாயின் மிலேச்சர் சாரணர் தூதர்
சூத மாகதர் புரோகித ரென்ற
மேதகு புத்தீந தியமூந், தீதறு
வாக்கொடு பதங்கை பாயு வுபத்தமென்
னிவுளி மறவரும் யானை விரருந்
திகிரி தூண்டிய தருக ணாளரும
வன்கண் மள்ளருந் தந்திரத் தலைவரு
மென்கரு மேந்தியத் திறனு, மெஞ்சிய
வோசை கூட்ட முருவ பிரதங்
கந்த முரைநடை கொடைபோக் கின்பமென்
விடயப பல்பரி சனமு, மிடையாப
பிராண வபான வுதான வியான
சமான நாக கூர்ம கிருகர
தேவ தத்த தனஞ்சய னென்ற
வீரைந் துறுதிச சுற்றமு, நீதி
சிரதிக் தாய்ந்து துணிநது செயப்படு
மந்தக் கரண வமைச்சருந், தந்த
முறைபுளி வழாது துறைதோ லீண்டிச
சாது ரங்கத்து நீதி யாகுப்
பேரத் தாணி சீர்பெறத் துன்னி
வீசுவ வீசி விரும்புவ விரும்பி
மாசில் காட்சி * மன்ன, னீங்குப்
பல்பரி வாரமும் விள்ளாச சுற்றமுந்
தந்திரம் புணர்ந்த மந்திர மாக்களும்
பலர்புக லறியா வன்வபுகு மரங்கு
னினைந்தாய்ந்து துணிந்துசெயன் மணந்தினி துணர்ந்து
நனவெனக் கனவி னன்னடை வழாஅ
துரைத்தனன், சுவனத் தகத்தினி திறந்து
மந்திரத் தலைவனும் வன்கடும் பதிபனு
† மந்திர பூமி மருங்கு போகிச்
சிந்தை மாத்திரங் கனவளி னனவிற்
றந்துறை சுழுத்தி யின்றே, மந்திரத்

* மன்னன் துன்னி விரும்புவவிரும்பி வீசுவவீசி எனக்கூட்டுக.

† மந்திரபூமி - ஆலோசனைக்குரிய தானமாகிய இதையமென்க.

தலைவர் றணந்து விலைவாசம் பில்லாச்
 சிங்கஞ் சமந்த வைம்பே ரமளிப்
 பள்ளி மண்டபத் தானுந் தனது
 திகிரி யுருண்ட பெருவனப் பேய்ப்ப
 வறுதிச் சுற்றத் தெறிவாரி யெடுப்ப
 வேற்ற மிழிவு சிற்ற மாற்ற
 ஶிழிச்சல் பழிச்ச ஶின்பத் துன்ப
 மொழித்தனன் றுரியத், தழித்தினி தகீதத்
 தொருவகை யெங்கணு * மாடி, யிருளிரி
 சுடர்த்தொழிற் சாக்கிரத் தாங்க † னுன்டி
 னிடைத்தகை தெரிதனிற் றெறியு மாறே.

இது, பஞ்சாவதீதை சாதகந்தாய் பசு நரிசூனங் கூறியது.

(இ-ள்) கால்—அறையின் எ-து இரண்டுகாலேநாட்டி இரண்டுகையைவைத்து முது
 கிலே வாழப்பட்ட வீணைதண்டென்னு முகட்டிலே இனிய இயல்பாகிய பழுவெலும்புகளெ
 ன்ணும் கழியைச் சுவராக சிறைத்து நரம்பென்னுங் கயிரினிலே கட்டப்பட்டு இத்தக்
 கழிச்சவரிலே மாங்கிசமென்னு மண்ணிலேமேவி மயிரையுடைத்தாகிய தோலாலே மேயப்
 பட்டு இத்திரியம் ஐத்தாகிய சாளரங்கனையுடைய⁴ இரதப் பெறுத்தற்கரிய மாடத்தின்மேலே
 பூரணமணிக்குடமாகிய தலையையும் மிக்கிருக்கப்படாநின்ற கூரதற்கொடியையும் † என்ரு
 நிலையையும் பொருந்திய அல்லீடத்து இனிதாக இரதத் தேகத்துக்கரசாகிய ஆன்மாவர்த்
 திக்கு முறைமையைச் சொல்லின்,

ஆன்ற—உம்பர் எ-து புருவமத்தியிலே நின்றபோது விசாலமுடைத்தாகிய சாக்கிரா
 வத்தையென்றும் ஒப்பில்லாத பெரிய கழுத்தடியிலே நின்றபோது சொப்பனுவத்தையென்
 றும் நெஞ்சடியிலே நின்றபோது சுழுத்திவலத்தையென்றும் வலமாகச் சுழித்திருக்கின்ற
 நாயித்தானத்துக்கு மேலேநாலங்குலம் கீழே நாலங்குலம் ஆக எட்டங்குலத்து நின்றபோது
 துரியாவத்தையென்றும் சொல்லப்படும்,

வரன்முறை—புத்தீநதியமும் எ-து சாக்கிராவத்தை தொடங்கிவரு முறைமையா
 வது செவியிலேநின்று போகக்கொள்ளும் வாயின்மீலேசசராகிய அநாரியமெய்காப்பாரும்
 மெய்யிலேநின்று போகக்கொள்ளுஞ் சாரணராகிய நீ ஒற்றருங் கண்ணிலேநின்று போகங்

* ஆகி - என்பது வினையெச்சமன்று பெயர்.

† நான்கினிடைத்தகை இருளிரி சுடர்த்தொழிற் சாக்கிரத்தாங்கண் தெரிதனிற்றெ
 ரியுமாறே எனக்கூட்டுக.

‡ நான்குநிலை—சாக்கிரமுதலாய நான்குவத்தைக்குமுரிய நான்கிடமென்க; துரியா
 தீதத்திலே கருவிகள் கூடாமையற்றி அவத்தைப்படுத்தற்குரிய நான்கிடங்கூறினாரென்க.

§ ஒற்றர்—பகைவர், நட்பினர், அயலோர் என்னுமவரிடத்து நிகழ்த்தன அறிந்துகூறு
 வோர்.

கொள்ளுள் * தூதுபோவாரும் வாயிலேநின்று போகக்கொள்ளும் சூ ^{மாதகராகிய † ஏத்} ல்லப்பட்ட மேல்
தாளும் மூக்கிலேநின்று போகக்கொள்ளும் † புரோகிதருமென்று சொ. ல்லப்பட்ட மேல்
பாடி தமக்கிருக்கப்படாநின்ற ஞானேந்திரிய வர்க்கமும்,

நீதறு—நிறனும் எ-து குற்றமற்ற வாக்கிலேநின்று போகக்கொள்ளு ^{ந் குதிரை}
சேவகரும் காலிலேநின்று போகக்கொள்ளும் யானேமேல் யுத்தவீரரும் கையிலே ^{லே நின்.}
போகக்கொள்ளுள் தேர்செலுத்தும் பயமிலராகிய தேர்மேல் யுத்தவீரரும் பாயுவி ^{லேநின்}
போகக்கொள்ளும் வன்கண்ணான காலாட்களும் உபத்தத்திலேநின்று போக ^{ங்கொ}
ளுஞ் சேனாதிபதியரும் என்று சொல்லப்பட்ட கன்மேந்திரிய வர்க்கமும்,

எஞ்சிய—பரிசனமும் எ-து இவ்வீந்திரியங்களுடனே கூடிய சத்த பரிச ரூப ¹⁸
தம் வசன கமன தான விசர்க்கானந்தம் என்று சொல்லப்பட்ட விடையமாகிய பல ¹⁹
ரத்தாரும்,

இடையா—சுற்றமும் எ-து இதயத்தில் இந்நிரலீலநிறத்தையுடைய இடை பிங்
சுழுமுனையிற் போக்குவரவுசெய்யுங் கெடாத பிராணவாயுவும் குதத்தில் இந்நிரகோப நி
தையுடைத்தாகி மலசலங்களைப் பிரிக்கும் அபானவாயுவும் நாயித்தானத்திலே மின்
ளியின் நிறத்தையுடைத்தாகி அக்கரங்களைப் பிரிக்கும் உதானவாயுவும் உடன்முழுவ
வியாபித்துநின்று பாணிநிறத்தையுடைத்தாகித் தேகத்தைச் சுழித்தன்முதலிய தொ
களைச் செய்யும் வியானவாயுவும் கண்டத்திற் காயாமலர் நிறத்தையுடைத்தாகி அன்ன
த்தை நாடிதோறுஞ் செலுத்துஞ் சமானவாயுவும் இளஞாயிற்றின் நிறத்தையுடைத்த
நகைமுதலிய தொழில்களைப் புறம்பே செய்விக்கு நாகவாயுவும் குருத்தமலர் நிறத்தையு
த்தாகிக் கண்ணையிமைப்பிக்குங் கூர்மவாயுவும் மஞ்சனநிறத்தையுடைத்தாகித் தும்ப
யுண்டபண்ணுவிக்குங் கிருகரவாயுவும் பளிங்கு நிறத்தையுடைத்தாகித் கொட்டாவியை
செய்விக்குத் தேவதத்தவாயுவும் நிலாஞ்சன நிறத்தையுடைத்தாகித் தேகத்தை விங்கு
டிக்கச் செய்யுந் தனஞ்சயவாயுவும் என்று சொல்லப்பட்ட தசவாயுக்களாகிய உறுதிச்சு
மும், (உறுதிச் சுற்றமாவார் ஐ “அடுத்தநட்பாளரு மந்த ஞானரு மடைத்தொழி லாளரு
த்துவக் கலைஞரு நிமித்த காரஞ் நீணில வேந்தர்க் குரைத்த வைம்பே ருறுதிச் சுற்றம்
என்பதனாலறிக)

நீதி—அமைச்சரும் எ-து முறைமையிலே ஒன்றைச் சித்தஞ்சிந்தித்துப் புத்திவிச
ரித்து ஆங்காசர் துணிந்து மனம் அத்தைச்செய்வித்து வருகிற அச்சக்காண நான்காகி
மந்திரிகளும்,

* தூதர்—சந்தி, விக்கிரகங்கட்கு வேற்றுவேந்தரிடைச்செல்வோர்.

† ஏத்தாளர்—புகழ்வோர்; சூதர் நின்றேத்துவோரென்றும், மாதகர் இருந்தேத்துவோ
ரென்றும் பத்துப்பாட்டு, மணிமேகலை யுரையிற் கூறியமைகாண்க.

‡ புரோகிதர்—ஏந்தக்கருமங்களுக்கு முன்னேவைத்துக் கொள்ளப்படுபவர்.

§ “அடுத்தநட்பாளரும்” இது பிக்கலிகண்டு ஐத்தாவது ஆடவர்வகையிலறிக; மடை
த்தொழிலாளரென்பதற்குப் படைத்தொழிலோர் என்றுரைத்தார் சூடாமணிகண்டில்.

தந்தம்—மன்னன் எ-து தந்த முறைமைகளிலே நூலுவாதே துறைதோறுங்கூடிச் சதுரங்கத்து அசேதனமான கருவிகளைச் சேதனமாகக் கூறினாற்போலப் பெரிய * அத்தாணி மண்டபமாகிய (அந்தப்பருவமத்தியிலே) சிறப்பாகக் குற்றமற்ற காட்சியையுடைய ஆன்மாவாகிய மன்னவன் பொருந்தி ஞானேந்திரியங்களால் அறிவனவற்றை அறிந்து கன்மேந்திரியங்களாலே செய்வனவற்றைச்செய்து இது சகலம், (இனிக்கீழோலவத்தைச் சாக்கிரம் வருமாறு அந்தத்தானத்திற்றானே பூதங்களைத்தம் நலாதிகளாலும் சிவதத்துவமைத்தும் ஆகப் பதினாறு நிறுத்தி ஞானேந்திரியமைத்தும் கன்மேந்திரியமைத்தும் தன்மாத்திரைகளைத்தும் வசனாதிகளைத்தும் வாயுக்கள் பத்தும் அந்தக்காரண நான்கும் † உள்ளமொன்றும் ஆக மூப்பத்தைத்து கருவிகளுடனே நிற்பது கேவலசாக்கிரம்)

நீங்கி—உரைத்தனன் எ-து இத்தச் சாக்கிராவத்தையிலே (இந்திரியம்பத்தையு) நீங்கித் தன்மாத்திரைகளை வசனாதிகளாகிய பரிவாரங்கள் பத்தும் நீங்காத வாயுக்கள் பத்தாகிய சுற்றத்தாரும் விடயத்திற் கூடும் அந்தக்காரண சதுட்டயங்களாகிய மந்திரிகளும் மற்றைத் தத்துவங்களாகிய பலரும் புகுவதன்றி இங்ஙனஞ்சொன்ன ‡ இருபத்து நான்கு தத்துவங்களாகிய இவர்களே புகப்பட்ட கண்டத்தானமாகிய வரங்கிலே சித்தஞ்சித்தித்துப் புத்தியாராய்த்து ஆங்காரத்துணித்து மன மத்தைச்செய்வித்து இத்தனையுங்கூடி இனிதாக அறிந்து நனவென்று மயங்கிச் சொப்பனாவத்தையிற் கண்டவாறு இத்தச் சாக்கிராவத்தையில் ஒன்றுத்தப்பாமற் சொன்னான்,

சுவனத்து—இன்றே எ-து சொப்பனத்தானத்தில் இருபத்திரண்டு கருவிகளை நிறுத்தித் தான் இனிதாக நீங்கி மந்திரத்தலைவனாகிய சித்தமும் உறுதிச் சுற்றத்தனாகிய பிராணவாயுயும் சுழுத்தியவத்தைத்தானமாகிய இதயத்திடத்திலே புகுந்து சித்தித்தலுடைய சித்தமாத்திராமாய் மயங்குதலாலே சுழுத்தியவத்தையிற் கண்டபடி சாக்கிராவத்தை தீய் சொல்லுத்தன்மையிலல்,

மந்திரம்—துரியத்து எ-து சுழுத்தியவத்தையிலே மந்திரத்தலைவனாகிய சித்தத்தை வடாழித்துப் பெறும்விலை யளவிடுதற்கரிதாய் சிங்காசனத்து † “மயிர்ச்சேணம் பஞ்சுமெறுத வண்படாச் தூவி பயிர்ப்பின்மயிற் லீலமீப்பாய்” என்றுசொல்லும் பஞ்சசயனமாகிய நாடுக்கையிலே பள்ளிமண்டபத்தே பள்ளிகொள்ளுகிற காலத்தும் அரசனுடைய சக்கரஞ்சூசன்ற பெரிய அழகுபோல உறுதிச்சுற்றமான தசவாயுக்களில் விளங்குகின்ற பிராணவாயு வியங்க உயர்ச்சியுடையென்றும் தாழ்வுபட்டேனென்றும் கோபமுடையென்றும் உபாறையுடையென்றும் என்னை வைதார் வாழ்த்தினார் என்றும் சுகதுக்கமுடையெனென்றும் அறியுமிவையொழித்து நாபித்தானத்திலே துரியாவத்தையிலேநின்றார்,

* அத்தாணி—அரசிருக்கைமண்டபம்.

† உள்ளம்—புருடத்தத்துவம்.

‡ அவத்தை ஐத்தினும்புருடத்தத்துவமுண்மையால் அதனைக்கூட்டித்தொகைகூறாது சொப்பனமுதலியதானக்கட்கு ஒன்றொன்று குறைத்துக்கூறினொன்றுணர்ச்சி; சிவஞான சித்தியார் “சாக்கிரமூப்பத்தைத்து” என்னுமுதற்குறிப்புடைய திருப்பாட்டிற்காண்க.

§ “மயிர்ச்சேணம்” இது பிங்கலசிகண்டு; இறுதி அடியை வேறாகப் பிங்கலசிகண்டில் சிட்டிருக்கிறார். குடாமணி சிகண்டிலும் பஞ்சசயனம் வேறுபடக்கூறியிருக்கின்றார். தூவி - அன்னத்துவி.

அழித்து—ஆகி எ-து துரியத்தானத்தில் பிராணவாயு நிற்க அந்தவ்வத்தையையொழித்து மூலத்தி லினிதான அதோமுக துரியாதீதத்திலே ஒருபடித்தாகிய (ஆணவமல மறைப்ப) எங்கும்வியாபியாகியிருப்பன்,

இருள்—தெரியுமாறே எ-து ஆன்மா அவத்தைப்படு னங்கிடத்தும் பெரியமலமாகிய இருளைக்கெடுக்குங்கருவிதாகிய விளக்கின்றொழிற்றகைமையைச சகலமாகிய அவ்விடத்தில் அநிகைகின்றையறியும்வழி எ-று.

வாழிய, ௭௮—அசை.

(க)

இரதீயப் பத்தனை யிரியக் * கண்டிசிற்
கடவுட் டன்மை யிடைவரு துரியமென்
மடவோர் காட்சி வாயன், அடலுந
ரோம்பரண் கடந்து விங்குசெலற் றுனை
நாப்ப னன்றியும் பூகொ ரோதி
மடவோர் மருட்டு மாவீழ் பள்ளி
யிடனுடை வரைப்பு மிறையோ னிறைபோன்,
பொன்செய் புலவன் புகர்முசுக களிறும்
வெஞ்சின வேங்கையு மெண்கும் யாளியுங்
கண்கவர் † பெய்தி மன்பதை மருள
வையமின் நியற்றிய வாடகத் தசுமரினும்
வளைவா யடையா மணிமருள் குடத்து
மளிரொளி விளகுகொன் தல்க லல்லதை
திரிபு முண்டோ தெரிந்திசி னோர்க்கே,
துரியத் தல்க விரிபுல னெவையும்
வறிய வென்று மருட்கை மருட்டி,
னென்னகொ ‡ விடத்திவற் கிரண்டே மன்னெனத்,
துரியா னுகிர் சாக்கிரத் தானுந
துரியத் தன்மைய, னென்னிற், நிரியா
வைப்புல மசேதன மறிவ னநாகுல
நெருதீவை நுகர்பவர் யாரே, யென்றுண
ரறிவறி சமாதி யென்ப பொறிவள
ரைம்புலத் தரசுட் டார்த்தவ்
வும்ப ருயர்நிலை யுலகுய்த் தோரே.

* கண்டு என்பதனைக் காண்டலால் என எச்சமாக்கி யுரைத்தமை காண்க.

† எய்தி என்பதை எய்த எனத்திரித்துரைத்தமை காண்க.

‡ இடத்திவற் கிரண்டே என்னகொல் என எனக்கூட்டுக.

இது, மாயாவாதி துரியத்தில் ஆன்மாச் சுத்தனென்ன அவனை நிராகரணம் பண்ணுதல் கூறியது.

(இ-ள்) இரதிரிய—வாயன்று எ-து இடையிடையே வருகிற துரியாவத்தையை இக் துரியங்களின் விந்யோகங்கழியக் காணுதலாலே ஆன்மாப் பதியினுடைய தன்மையென்று மாயாவாதியாகிய அறிவில்லாதோன் ஆராயுதது சொல்லுமது பொருளன்று,

உடலுநர்—இறையோன் எ-து சத்தருக்களாலே காக்கப்படாநின்ற அரணையழித்து மிகுத்துச செல்லாநின்ற தகதிரத்தினடுவினும் அதுவன்றியும் அழகு விளங்காநின்ற கூந்தலையுடைய மகளிர் மயகரும் அழகையுடைய பள்ளியிடமான விடத்தும் அரசனுக்குத் தன் னானை குன்றாமையால் அரசன்றான் ஆதலானும்,

பொன்செய்ய—தெரிநதிரிசினோக்கே எ-து பொற்றொழிற்செய்ய வறிந்தவன் முகத்திலே புகரையுடைத்தாகிய யானையாகவும் வெவ்விய சினத்தையுடைய புலியாகவும் கரடியாகவும் யாளியாகவும் மக்கட்டொகுதி மயங்கக் கண்களைக் கவர்ந்துகொள்ளும்படி குற்றமறச் செய்த பொற்றூட்டத்திலும் இரத்தினங்குகளினொளியைமழுக்கும் வளைநத வாயையில்லாத ஊமைக்குடத்திலும் விட்டு விளங்கப்படாநின்ற ஒவியையுடைய ஒரு விளக்கையிட்டால் அவ்விளக்கொன்றன்றி ஆராய்த்தோர்க்கு ராபிடத்தும் வேறுபாடுண்டாய்த் தோன்றாத லாலும்,

துரிய—மருட்டினன் எ-து சாக்கிராவத்தையினின்றபொழுது (பிரிக்கவொண்ணாத) விநித கருவிகளெல்லாந் துரியாவத்தையிலடைந்தபொழுது (நீங்கினபடியினாலே) அவைகள் அசேதனமென்று நிச்சயித்து இந்த அவத்தைககளிலுண்டான அஞ்ஞான நிலையைக் கெடுத்துப் பார்க்கில், மருள் - அஞ்ஞானம். கை - இடம்.

என்னை—மன்னென எ-து இவ்விடத்தி லான்மாவுக்கு இரண்டு தன்மையின்றே யாதுபற்றி நீ யான்மாவை இரண்டுபடியாகச சொல்லவேண்டிற்று என்று அவனை நிராகரித்தபோது,

தரியான்—தன்மையன் எ-து மாயாவாதி சகிக்காதவனாகி ஆன்மாச்சாக்கிராவத்தையிலுந் துரியாவத்தையைப்போலச சுத்தனென்றான்,

என்னில் எ-து என்று கூறுவாயாகில்,

துரியா—யாரே எ-து கெடாத விந்திரியங்கள் அசேதனங்கள் ஆதலால் சருவஞான முடைய பரமசிவன் ஒருக்காலும் கலக்க வில்லாதோன் ஆனபடியினாலே வருகதியிந்தச் சுகதுக்கங்களை ஆன்மாவையொழியப் புசிப்பவர் யார்தான்,

என்றுணர்—உயத்தோரே எ-து என்றறியப்பட்ட அறிவு ஆன்மாவையறியு மாண்ம சமாதியென்றுசொல்லுவர் இத்திரியங்களிலே வருகிற விடயங்களுக்கு அரசனான அஞ்ஞான வேந்தனை யழித்தார்த்துக்கொண்டு காலாக்கினிருத்திர புவனமுதல் அநாசிருதபுவன பரியந்தமான இருதூற்றிருபத்தாநாலு புவனவர்க்கத்துக்கு மேலான உயர்ந்த அம்மோகத்தான த்திலே தம்மைச் செலுத்தினோர் எ-று.

ஞானமாதம்

ஆதலின் மாயாவாதிமலையேய் காரணமாக இதாதிதங்கள் புசித்தலையறியாது ஆன்மா வைத் தூரியத்திற் சுத்தன் என்றமை பொருந்தாதெனக்கொள்க. இசின், மன், கொல்—
அசை. (க0)

யானே யின்ன னாயின னெற்சே
 ரானுப் பாச மறியல் னீரும்பின
 னறவ வென்ன, வருளோ னறியிற்
 குறையா மும்மலக் கொத்தே, முறைதே
 ரானவ மாயை கரும, மாங்கவை
 பேணிற் செம்பிற் பெருகருந் துகளென
 வறிவினை மறைத்த லணிமல, மாயை
 நெறிதேர் பெய்தி னீணில மந்த
 முற் * சொன் மாக்கலைக் குற்ற காரணங்,
 கரும மிருவினை தருமா தருமம்,
 பெரும மலமும் பிறழா மாயையு
 மற்றவற் பிணிப்பே யாயி னெற்றிவை
 யிரண்டென விசைத்த, லெனினே † தெருண்டிசின்,
 யாண்டு மொருவா தொளிர்வது மீண்டுப்
 பிரிந்துபுணர்ந் துறையும் பெற்றி யிருந்தது
 மொன்றே போலு, நன்று நனியுணர்,
 மறைத்தற் றெழில்பூண் பதுவு மதனைக்
 குறைத்தற் செய்தி குலவுவ தோரிடை
 யிரண்டல வென்பதெ, னிருளிரு ளிரிசுடர்
 முரண்டர நின்ற முழுமல மாயை,
 யன்ன தாக, வறிவளே டாணவந்
 துன்னிய தநாதிக் தொடர்பிற் றென்னி
 னென்னை புற்கலற் ‡ தரும மிஃதெனப்
 பன்னு மர, பெளிற் பகர்வ னன்னே,
 ஞானமு மதற்கெதி ராய ஜனமும்
 பார்நனி பலவோ வொன்றோ தா, \$ னப்

* சொன்மாக்கலை முன் நீணிலமந்தம் கு உற்றகாரணம் எனக்கூட்டுக.

† இசின் என்பது ஈண்டு முன்னிலக்கணவந்தது; ஏனையீடுதும்வரும்; புறநானூற்று யாயிலுக் காண்க.

‡ தருமம் - குணம்.

\$ அப்புற்கலற்றருமந்தரும மின்மைசொற்றரிற்சித்தால் என்பதற்கு - அந்த ஆன்மாவுக்குச் சொன்ன மலதருமமில்லை அதற்குத் தருமஞ்சொல்லிற் சிந்தாயிருக்கும், ஆல் - அசை என வுணுகறிய பிரதியுமண்டு.

புற்கலற் றருமற் தரும மின்மை
 சொற்றரிற் சித்தான், மற்றவற் றரும
 மவணல தெனினைவன் பரிணை மத்தொடு
 சிவனுள், சேதனை சேதனை மாத
 லொன்றுக் கொன்றா தாகவி னென்றும்
 பரிணை மத்திரம் படிவது * வறிதுக்,
 கருணை ரறிவுக் கல்கா, தொல்கா
 தாங்கம் மூன்று மலமு நீங்கா
 விங்கிவற் கியைந்த, விகலா விங்கிரு
 ளிழுத்த காலை மறுப்பிரிற் தகன்ற
 தீதறு நெடுங்க னாத னுட்டத்
 தயலொன் றின்மை போலவு, முயல்வழி
 நுண்ணுற் பேரி லிழைத்தகப் படுபு
 தன்முதல் கெடே மெண்ணுக் கீடத்
 திழும்பு, தியாரஃ தறித்திசு னேரக
 களியிடைக் கலித்த தென்ப
 விளிவருங் குரையவ் விருவினைத் திறனே.

இது, பகவானுண்மை கேட்டறிந்து மேல் சீடன் பாசவிகாரங்கேட்க மும்மலங்களுந்
 நோதத்துக் கூறியது.

(இ-ள்) யானே—என்ன எ-து தருமவானே ஈனிப்படி இச்சா ஞானக்கிரியா
 சொரூபியாயினேன் என்னைக்கூடிய அமைபாதபாசத்தை யறிதலை விரும்பினேன் என்று
 சீடன் விண்ணப்பஞ்செய்ய,

அருளோன்—கொத்தே எ-து அருளே துருமேனியான ஆசாரியனருளிச்செய்வன்
 னீ கேட்கிற பாசத்தை யறியவேண்டின் அநாதியாய் அழிவில்லாத மும்மலவர்க்கமாட்க்கா
 ணிருப்பது,

முறை—கருமம் எ-து அவையற்றின் முறைமையை விசாரிக்கில் ஆணவமலமென்
 றும் மாயாமலமென்றும் கண்மலமென்றும் பெயர்,

ஆங்கு—மலம் எ-து அவ்விடத்தவையிருக்கும்படி முறையே சொல்லில் பொருந்திய
 ஆணவமலத்துக் கிலக்கணம் செம்புடன்கூடிய மிக்க காளிதம்போல ஆன்மாவோடு † சகச
 மாயப் பசுபாகபதிகளினுண்மையை யறியவொட்டாதே ஞானத்தை மறைக்க,

மாயை—காரணம் எ-து மாயாமலத்தின் முறைமையை விசாரிக்கிற சொல்லப்பட்ட
 மகத்தாகிய கலாதத்துவ முதலாக நீண்ட பிருதிவிதத்துவ மந்தமாகவுள்ள தத்துவங்களு
 க்குப் பொருந்திய உபாதானமாய் இருப்பது,

* வறிது - ஈண்டி அசேதனம்.

† சகசம் - இயற்றுக.

ஞானமீர்தம்

கருமம்—தருமம் எ-து கன்மமலமாவது இருவீன அவை தாம் புண்ணிய பாவமாயிருக்குமென் தருளிச்செய்ய,

பெரும—இசைத்தல் எ-து பெரியோனே ஆணவ மலமும் கெடாத மாயாமலமும் அநத ஆன்மாவைப் பநதிகதே கிடகருமாகில் என்ருனிலவயிற்பறையிரண்டென்று சொல்லவேண்டிற்று என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,

எனினே தெருண்டிசின் எ-து என்று வினாவுகிருயாகில் அறிவாயாக,

யாண்மம்—போலும் எ-து ஒரு நானும் விட்டு நீங்காதேவிளங்கி நிற்பதான ஆணவ மலமும் இப்பொழுது கன்மததுக்கீடாகத தனுக்காரணபுவன போகங்களுக்கு உபாதானமாய விவெது பற்றுவுதான முறைமையையுடைய மாயாமலமும் ஒன்றுபோலேயிருந்தேவோதான்,

நன்று நனியுணர் எ-து நன்றாக மிகவும் விசாரித்துப்பாராய,

மறைத்தல்—என்பதென் எ-து மறைத்தலே செயதியாக வுடைத்தான ஆணவமலமும் அநதமறைப்பை ஒருகாலத்திலே நீக்குதலைக கொண்டாட்டமாகவுடையது கலாதத்துவமாதலால் இதனுக்கு உபாதானமான மாயாமலமும் இரண்டல்லென்று சொல்லவேண்டுவானேன்,

இருள்—மாயை எ-து இருளும் ஆருளைக்கெடுக்கும் விளககு மபோல மாறுபாடுகடி நின்றனகாண் முதன்மையான ஆணவமலமும் மாயாமலமும் எனறருளிச்செய்ய,

அன்னதாக எ-து அப்படியாக,

அறிவன்—மரபு எ-து ஆணவமலம் ஆன்மாவோடேகடியது அநாதியாகச் செறிததுளதென்னில் இநத ஆணவமலம் ஆன்மாவுக்கு இது குணமென்று சொல்லாத முறைமையேன்றென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,

எனில்—அன்றே எ-து என்கிருயாகில் ஐயோ சொல்லுவன்,

ஞானம்—தான் எ-து அறிவும் அதற்கு மாறுபாடான அறியாமையைப் பண்ணுவதான ஒன்றையும் மிகவும் விசாரித்துப்பாராய பலவென்போமோ ஒன்றென்போமோதான்,

அப்புற்கலன்—சித்தால் எ-து அநத ஆன்மாவுக்குக் குணமுக்குணமின்மையும் ஆராய்ந்து கூறின் அது சித்தாயிருக்கும்,

மற்றவன்—சிவனும் எ-து அவ்வான்மாவுக்குக் குணம் அப்படியன்று என்று சொல்லுவாயாகில் அவனுக்கு வளர்தல் சுருங்குதல்கூடும்,

சேதன—வறிதுக்கு எ-து தான் சைதன்னியமாயிருக்க அசேதனத்துக்குள்ள குணமுண்டாதல் ஒரு பொருளுக்குக் கூடாது ஆதலாலெப்பொழுதும் பரிணாமவாக்கங்கடவது அசேதனத்துக்குக் காண்,

* அருள்—அல்காது எ-து அருளைப்போல இச்சாஞானக்கிரியா சொரூபியாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு இந்தப்பரிணாமத்திற்குடாது,

ஒல்காது—இயைந்த எ-து அவ்விடத் தொதுக்கமற அந்த மும்மலமும் ஒழியாதே இச்சகலாவத்தையில் ஆன்மாவுக்குக் கூடின,

இகலா—போலவும் எ-து இவற்றினுள் ஆணவமலமிருக்குமுறைமை கூறின் மாறுபாடில்லாத மிக்க பூதவிருள் கூடினவிடத்துப் படலமின்றிவிரிந்த குற்றமின்றிக்காணு நெடிய கண் அந்தகண் கண்ணுக்கு வேறுபாடொன்றில்லாத வாறுபோலவுமாம்,

முயல்வுழி—இறும்பூது எ-து (இனி மாயாமலமிருக்கு முறைமை கூறின்) முயற்சித்துச் செய்யும்போது துண்ணிய தூலாலே பெரிய கூட்டை யெடுத்து அதற்குள்ளே யகப்படடுத் தான்கெடும் விசாரமில்லாத உலண்டுப் புழுப்போல இருப்பதோராச்சரியம் இந்தச் சரீரத்திலே நின்று வெறொரு சரீர மெடுப்பதாக முடிந்தது,

யார்—திறனே எ-து அந்த மலமாயை மயக்கத்திலே வந்ததென்று சொல்லப்படுவனவாகிய கெடுத்தற்கரிய அந்தக் கன்மமலமான புண்ணிய பாவத்தின்றன்மையாகிய அஃதையார்தான் அறிந்தோர் எ-று.

மற்று - வினைமாற்று. ஆல், குரை—அசை.

(கக)

ஆருயிர் † யாதொன் றகலின் மாசிரி
பதியது தன்மை படர்ப மதிதர
வன்ன பாச மறி, யஃ தின்றெனி
னென்னை பரதந் திரிய, மியல்பெனின்
முன்னே ரோதீய முத்தி மன்னா
தாகும், பந்த மகன்றோர் போகிய
விசத் தன்மை யிசைந்தோ ராசமல்
பந்தத் தொன்றின னைம்புல னேவலி
னின்றனர் வீடுங் கட்டு மீங்குது,
‡ பரதந் திரியங் கரைகழி பந்தஞ்
சித்தென நித்த மாயின் மற்றது
முத்தி கூடுதன் முடியா தி,த்தகை
பசுநெறி நின்றோர் மதிநனி படரா,
ரேக மெவ்வுயிர்க் கண்ணுந் தீதி

* அருணேரறிவுக்கு என்பதற்கு இவ்வாறன்றி அருளிசைந்த ஆன்மாவுக்கு என்றுரை கூறிய பிரதியமுண்டு.

† யாதொன்றகலின் ஆருயிர் மாசிரிபதியது தன்மைபடர்ப அன்னபாசமறி எனக் கூட்டுக; அன்னது என்பதில் இறுதிவிகாரமாயிற்று.

‡ பரதந்திரியங் கரைகழிபந்தம் என்பது சிவசமவாத வுரை மறுப்பில் “ அருளினாலா கமத்தே ” என்னுஞ் செய்யுளின்கீழ்க் காணப்படுகின்றது.

லநாதி * நிபிட - மளவொடு படாஅ
 துயிர்தொறு நின்றக் கண்ணும் விளிதரு
 தன்னுடைக் காலந் துன்னிற் பின்னிடும்
 † வலியின் றகுதித், தொளிதிக ழ்நாதி
 யன்றெனி னாதற்கு நின்றது வேரே
 ரேது வேண்டுமற் றின்னு மாசிரி
 முத்தரைத் தடுக்கு ‡ மாகப் பித்தா
 மற்றது வேண்டுந ரொப்பரி வருத்த,
 மேக மெனவறி பலவா யோவாத்
 தோற்ற முண்மை யின்மையின், மாற்றரும்
 வலிபல வென்பதை யறிபுயிர்க்
 கொலிகெழு வீடொருங் குணரா மையினே.

இது, மேல் மும்மலமுண்டென்கைகீதப் பிரமாண மென்னென்று கேட்கப்பிரநானமான ஆணவமலமுண்டென்று சாத்தீத்து அதன்துணம் பிரிந்துக்கூறியது.

(இ-ள்) ஆருயிர்—அறி எ-து (ஆன்மாவைப்போலத் தானுமூதலாயிருந்து அநாதியே முப்பொருளுந் தோன்றாமல் ஆன்மாவினுடைய இச்சா ஞானக் கிரியையை மறைத்தது) யாது அது பரிபாககாலத்திலே நீங்கில் அதிலே முன்பொருந்தின ஆன்மக் குற்றமற்ற சிவனுடைய சுயம்பிரகாச ஞானானந்த பரிபூரணத்தைப் பெறும் புத்திமானே அத்தன்மையுடையது ஆணவமலமென் றறிக,

அஃது—பரதந்திரியம் எ-து அப்படி ஆணவமலமென்பதொன்றில்லை யென்று சொல்லவாயகிற் சைதந்நியமாயிருக்கிற அறிவன் இந்திரியங்கட்கேவல் செய்யவேண்டவொனேன்,

இயல்பு—ஆகும் எ-து ஆன்மா இந்திரியங்கட்கேவல்செய்தல் முறைமை யென்பாயாகில் முன்பு முத்தியடைந்த ஞானிகளாலே சொல்லப்பட்ட முத்தி யெய்தமாட்டாது,

பத்தம்—ஈங்கிது எ-து இந்த ஆணவமலபந்த நீங்கினோர் மகத்தாகிய சிவானந்த பூரணபவம் பெற்றோராவர் குற்றமுடைத்தாகிய மூலமலத்துடனே கூடினோர் இந்திரியங்கட்கேவல் செய்வோராவர் முத்தியாவதும் பெத்தமாவதும் முறையே இப்படியென் றறிந்துகொள்,

பரதந்திரியம்—முடியாது எ-து இந்தச் சேதனை இந்நிரியங்கட்கு ஏவல் செய்விக் கும் அளவில்லாத மலபந்தம் சித்துப்போல நித்தமாய் ஒருபடித்தாயிருக்குமாகில் அவ்வா ன்மாவுக்கு முத்திகூடுதல் பொருந்தாது,

* நிபிடம் - செறிவு.

† வலியின்றொகுதித்து எனப்பாடமோதிக் கெடுஞ்சத்திகளை யுடையது என வுரை கூறிய பிரதியுமுண்டு.

‡ ஆக - ஆதலால்.

இத்தகை—படரார் எ-து இப்படி யொருபடித்தான பசுத்துவமுடைய சகலர்க்குப் போதித்தால் மிக்க ஞானமுண்டாகமாட்டார்,

ஏகம்—படாது எ-து சருவான்மாக்களிடத்தும் இந்த ஆணவமலபந்தம் தானென்றாய்க் குற்றமற்ற அநாதியாக எவ்வயிரிடத்துஞ் செறிந்திருக்கும் இதுதான் வியாபகமாயிருக்கும்,

உயிர்—தகுதித்து எ-து சருவான்மாக்களிடத்து நின்றதேயாயினும் அந்த ஆன்மாக்களில் ஓரான்மாவுக்குப் பாசச்சேதம் பண்ணும் பக்குவகாலம் வருமானால் ஆணவமலம் தன்னுடைய சத்தி கெடுமுறைமையுடைத்து,

ஒளி—வேண்டும் எ-து இதனைப் பிரகாசமாகிய அநாதியன்றெனில் அந்தமலம் இடையிலே வந்து நின்றதற்கு வேறே ஒரேதுச் சொல்லவேண்டும்,

மற்று—வருத்தம் எ-து அதுவுமன்றியே பாசச்சேதம்வந்த முத்தான்மாக்களைப் பின்னும் பத்திக்குமாதலாலே அந்த முத்திவேண்டிலேர் செய்யுமுலமையில்லாத வருத்தமாகிய தவம் பித்தாய் முடியும்,

ஏகம்—இன்மையின் எ-து இத்தான் பலவாய்க் கெடாத தோற்றம் உண்மையாக இல்லாதபடியாலே அதனை யொன்றென்றறிந்துகொள்,

மாற்று—உணராமையினே எ-து ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் பிரகாசமாகிய முத்திக்கு வேண்டுமானும் ஒரு பக்குவகாலத்திலே கூடாமையின் இத்தமலத்திற்கு உலமையில்லாத சத்திகள் பலவென்றறிவாயாக எ-று.

மற்று இரண்டும் வினைமாற்று.

(கஉ)

கலைவில் கரும நிலைமலி பெய்தக்
கேட்டி, யின்பம் வேட்டிசி னேரே
நிரய மெய்தினர் பலகோ பலகோ
புரைநீர் போக பூமி மேவினர்,
செய்வினை யொத்தக் கண்ணு மையுரு
சாலி மேவினர் பலகோ பலரதன்
வாலிய வித்துவு மருவா தோரோ,
யாபிடைக் கருமங் காரண
மாசடைத் துயர்ந்த மதிபி னேயே.

இது, கன்மமலத்தினியல்பு கூறியது.

(கு-ள்) கலை—கேட்டி எ-து வேதாகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட கன்மமலமிருக்கும் படி புத்திபூர்வமாகக் கேட்பாய்க்,

இன்பம்—மேவினர் எ-து சர்வான்மாக்களுஞ் சுகத்தை வேண்டி னேராயிருக்க இவர்களில் நரகத்திலே விதனம்புகித்தோரும்பலர் குற்றமற்ற சுவர்க்கலோகத்திலே போகும்புகித்தோரும்பலர் (அது திட்டாந்தத்திலுங் காண்பாயாக),

செய்வினை—மருவாதோரோ எ-து பலருமொக்க முயற்சியைச் செய்தவிடத்தும் இவர் களிற் குற்றமற்ற செந்நெல்லை மிகவும் பெற்றோர்பலர் ஒரு நெண்மூக்கும் பெறுதோரும் பலர்,

ஆயிடை—மதியினையே எ-து இப்படியானவிடத் திதற்குக் கண்மம் ஏதுவாகவேண் டங்காண் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்து மேலான ஞானத்தை யுடையோனே எ-று.

முற்பட்ட ஏகாரம் ஐந்தும் தேற்றம்; பிற்பட்ட ஏகாரம் ஈற்றைச. (கட)

ஆதி யோதிய மேகரு மாயை
கோதின் நேக நாசம தணையா,
தளவில் வலியுற் றுலகவை புரக்கும்
யோனி, யெங்கணுந் தானினி தமலுங்,
ஈருமத் ததிகா ராந்தத் தளவும்
விதிமுறை கொடுக்கும் வியப்பிற் றலிதறி,
சகக்கரு மத்தின் மிகத்திக ழிறையை
யாராய் பென்ன வணிஞள ருலக
மேருபா தான மின்றெனி னின், றுடை
நூலின் றுயி னின்றென, வாலிய
சேதன மன்றிது தீதறு * செயல்கள்
கோதுக வசேதன மாகலி, னலதேற்
காரண நியம மென்னும் பேரிசை
யெல்லா முடைக்கும் பொல்லாத் தேடாம்
வல்லே யெய்து, மரித்தமு நல்ல
காரிய மாவது மாயி னீரிற்
றேற்றுவ தியாதின், மாற்றரும் வியாபி
யன்றெனின் வினைமற் றெங்கணு மார்தல்
கூறுதி, யாது பலவாய்ச் சேதன
மன்றது தோற்றத் தொன்று மன்றிது
தோற்ற மாகலி னேக, மாப்பட
நூலின் ரெகுதிக் காண்டலி னேக
மனேகத் தெழுமென, வறியப் பலவு
மொருதனி வித்தின் வருவகை யறிதி,
சித்தி லசுத்தின் குற்றமி றேற்ற
மென்பவர் புனலை வன்புகை யதனின்
மான வளவைத் தாமள வின்மை,.

* செயல்கள் = காரியங்கள்.

பூத மாதி யாமூல கெவைக்குங்
 காரணம் பார்க்கி லோர்பர மாணு
 வென்ப ரறிவி னுண்மை யின்புற
 நாடின நிற்க, வேருரு வதனி
 லோருரு வுதித்த லல்லலத யாவு
 நாச மில்லை யென்னி னாசற
 வொன்றுக் கோரிடத் தெய்திய தெங்கணு
 நின்றிடி னதனை நீக்கும் வென்றியர்
 யாரே, கோடிக் கீறு மாற்றக்
 கண்டா லெவர்க்கும் பொன்றுங் கால
 முண்டே மன்ற, வேது மாயா
 காரிய நிற்பது முடிவிற சீரிய
 சத்தி வடிவிற பொற்பொடு புணர்ந்து
 தொடங்கற் காலே வடம்பட விளங்கு
 மாருயி ரேரிசைப் போகஞ்
 சீரிதி னருந்தத் திகழ்தனு முதலே.

இது, மாயாமலத்தீர்வியல்பு கூறியது.

ஆதி—அணையாது எ-து பரமசிவனாலே வேதாகமங்களில் அருளிச் செய்யப்பட்ட மேம்பாட்டைத் தகுதியாகவுடைய மாயை குற்றமின்றித் தானொரு வஸ்துவாயிருக்கும் ஒருக்காலும் அழிவுபடாது,

அளவில்—யோனி எ-து அளவிறந்த சத்திகளைப்பொருத்திப் பிரபஞ்சமடங்கலுங் தோற்றுக்கைக்கு உற்பத்தித் தானமாயிருக்கும்,

எங்கணும்—அமலும் எ-து இதுதான் எவ்விடத்தும் இனிதாக வியாபித்திருக்கும்,

கருமத்து—அறி எ-து பிராரத்துவ கன்மபலம் புசித்தறுமளவும் (பிராரத்துவமான தேகத்தைக்) கொடுக்கக்கூடு இடமான முறைமையாகிய ஆச்சரியத்தையுடைத்து அதனை யறிவாயாக,

சகக்கருமத்தின்—இன்று எ-து பிரபஞ்ச காரியங்கொண்டு மிகவும் பிரகாசமாகிய பரமசிவனை நிச்சயித்தாற்போல அழகுண்டாகிய பிரபஞ்சம் காரியமாயிருத்தலால் நல்ல வுபாதானமில்லையாகில் அப்பிரபஞ்சம் இல்லையென்று கொள்க,

உடை—என எ-து (இது என்போலவென்னில்) தூவிலீலயாகிற் புடவையில்லாத வாறுபோல,

வாலிய—ஆகவின் எ-து இதுதான் வாலிதாகிய சைதந்நியமன்று குற்றமற்ற இதனுடைய காரியங்கள் ஐயமற அசேதனமாயிருத்தலால்,

அலதேல்—எய்தும் எ-து அப்படியன்று அசேதனமாயிருப்பது சைதந்நியத்திலே தோன்றுமென்னில் இன்னகாரணத்தில் இன்னகாரிய நியமமாய்த்தோன்றும் என்னும்

பெரிய கீர்த்தியெல்லாங் கெடுக்கு நீயமயில்லாமையென்னும் பொல்லாத்தோடங் கடிதா கக்கடும்,

அரித்தம்—யாதின் எ-து நித்தியமாய் உபாதானமுமாயிருக்கிற மாயை அரித்தமெ ன்றும் ஒன்றினுடைய காரியமென்றுஞ் சொல்லில் நீர்மையாகத் தோற்றப்படுதல் உடனே கூடுமாதலால் இது தோற்றுவது யாதின்பாலோ,

மாற்றரும்—கூறுதி எ-து உவமையில்லாத வியாபியன்றெனில் கன்மம் பக்குவப் பட்டபடிக்கு ஆன்மாக்கள் எவ்விடத்தும் போகம் புசிக்குமுபாயஞ் சொல்லாய்,

யாது—ஏகம் எ-து யாதொரு பொருள்தான் பலவாய்ச் சைதன்யமல்லாதது அஃ சொரு தோற்றரவைக்காட்டும் இது தோற்றிற்றல்லவாதலால் ஏகமாம் ஒன்றாயிருப்பது பல பொருளிற்றேன்றருதென்றருளிச் செய்ய,

மாப்படம்—என எ-து மகத்தாகிய புடவை நூற்கழிபலவாலேயானமை காண்டலால் அநேகம்பதார்த்தத்தாலே ஏகமாயிருப்பதொன்றாமென்று அறியக்கூடாதோ என்று விண் ணப்படுசெய்ய,

அறி—அறிதி எ-து நீயறிந்த அந்தூற்கழி பலவும் ஒரு தனிவித்தாலே வந்தனவென் னும்படியறியாயோ,

சித்தில்—அளவின்மை எ-து குற்றமற்ற சித்திலே அசித்துத் தோன்றுமென்று சொல்லுவோர் மிகுந்த புகையைக்கண்டு கீழே நீருண்டென்று அதுமானங்கொண்டபடி யாகிய பிரமாணக்குற்றமாம்,

பூதம்—நிற்க எ-து மகா பூதமுதலாகவுள்ள உலகமெவையிற்றுக்கும் காரணம் விசா ரித்துப் பார்க்கில் (புடவைக்குப் பல நூற்கழிகாரணமாதல்போல) பரமாமூலேயென்று சொல்லுவோராகிய ரையாயிகர் துண்ணிய வறிவு இனிதாக அறிந்தோம் அவர் நிற்க,

ஒருரு—யாரே எ-து ஒரு பொருளிலே ஒருபொருடோன்றுமல்லது சருவ பதார்த்த மும் ஒருளாலிலே யழிந்துதோன்று மகா சங்காரமில்லையென்னிற் குற்றமற ஓரிடத்தொரு பொருளுக்குவந்த சங்காரம் எல்லாப்பதார்த்தமும் ஒருளாலிலே யழியப் பக்குவீப் பமொயில் அந்தப்பக்குவத்தை நீக்கும் வெற்றியுடையார் யாரோதான்,

கோடிக்கு—மன்ற எ-து கோடி சரீரங்கள் ஒரு முகூர்த்தத்திலே முடிவாக அழியக் கண்டால் நிச்சயமாக எல்லாச் சரீரங்கட்கும் ஒரு ளாலிலே சங்காரமுண்டுகாண்,

ஒதும்—முதலே எ-து சொல்லப்பட்ட மாயாகாரியஞ் சங்காரகாலத்து நிற்கு முறை மை யாங்னமெனில் சீரிதாகிய * தத்தஞ் சத்திவடிவிலே அழுகிதாக உபாதானத்திலே யொடுங்கிச் சிருட்டிகாலத்து ஒழுங்குபடச் சிருட்டி முறைமையிலே தோன்றும் நிறைந்த ஆன்மாக்கள் அழுகிய கீர்த்தியுடைத்தாகிய போகத்தை நன்றாகப்புகித்தற்கு ஏதுவான பிர காசமுள்ள தனுகரணபுவனபோகங்களாம் எ-று.

ஏகாரம் முன்னையவைதேற்றம்; பின்னது அசை.

(கச)

* தத்தஞ்சத்தி - மாயாகாரியங்களின் சத்தி.

* தந்து முதல † காரக மைந்துறக்
கோட லாடையின்றெனி னாட
யுளதேற் காரக மென்னை யென்ன,
வனையாக் காரக மசத்துற் பத்திக்
குண்டே யாக வாயிடை யாவினுந்
தண்டா தியாருந் தாம்வேண் டியமன்
கண்டோ ராயின் மன்ற கண்டில,
மன்ன தாயி னாதினஃ னுண்டென,
வென்னை நியம மிதினுள திவ்வலி
யென்னிற் ‡ சித்த சாதன, மன்னே
வன்றெனிற் காரகக் குழுவும் வென்றி
தாரா தோடு மோட வேரிசை
யெல்லா முடையு முடைய நல்லோய்
சொல்லே யாகு நிற்க, வல்லே
யுற்பா திக்கும் வலியுண் டில்லைச்
சத்தி ரூப மாகிக் § கரும
மென்றிடிந் ளிசேட நின்ற சொன்றிடைக்
கண்டில மொன்றும் வென்றியோ டொன்றக்,
காரக § மதற்குப் பேரிசை நியம
மாகத் தோற்று விக்குஞ், சீரிசை
வலியந் நுவய வெதிரே கத்து
¶ மொலிகெழு முருடி யானுங் கலிகொள
வறிய லாகு மவ்வெளிப் படுத
லொலிகெழு தோற்ற மதனாற், கலிகெழு
தந்துமுத லகாரகம் வந்தி லாமையிற்
புடமடி உரைத்த, தடமலிந் தகன்ற

* இத்திருவகவலைச் சிவஞானபோதச் சிற்றுரை முதற்குத்திர வுரையில் இரண்டா
மதிகரணத்தி லெடுத்துக்காட்டினமை காண்க.

† காரகம் - ஈண்டுச்செய்தற் கருவி.

‡ சித்தசாதனம் - தன்னாற் சித்துத்த பொருட்குப் பிறன்கூறியது சாதனமாதல்.

§ கருமம் - காரியமாகிய புடவை.

§ அதற்கு - உருபுமயக்கம்.

¶ ஒலிகெழும் அந்தவய வெதிசோகத்தும் உருமயானும் சீரிசைவலி ஒலிகெழுதோற்ற
மதனால் அவ்வெளிப்படுதல் கலிகொளவறியலாகும் எனக்கூட்டுக. கலி - ஈண்டுவெளி.

நானூற்றம்

வேம முதல தர்மினி தகற்றத்
 தாமடி விளங்கு, மியாங்கு, மாமரு
 கடமிக மறைத்த படங்கட மகற்ற
 விடமிக விளங்கி யாங்கு, வடிவுற
 வெல்லாக் காரக முறினு முயற்கோ
 டில்ல தில்ல தாகலின், வல்லே
 கலைமுதன் மாயையி * னிவண
 நிலைமலி புடைய நினைபுங் காலே.

இது, மேற்கூறிய தனுமுதலாய பிரபஞ்சம் அசற்காரியமேற்றதை மறுத்துச் சர்க்காரிய
 மேனக்கூறியது.

(இ-ள்) சந்து—என்ன எ-து நூலை † யுபாதானமாகப் புடவையை உண்டாக்குங்
 கருவிகள் வலியுறக்கொள்ளவேண்டிற்று நூலினிடத்துப் புடவை யில்லாமையால்லல்
 வோ புடவை யுளதாயின் இக்கருவிகள் கொண்டு செய்யவேண்டிவதெற்றுக்கு என்று
 விண்ணப்பஞ்செய்ய இங்ஙனங் கூறுவா யென்னில்,

வளையா—கண்டிலம் எ-து ‡ அசற்காரியத்துக்குக் கெடாத கருவிகள் உண்டாயிடிக
 ஆனவிடத்து எப்பதார்த்தமாகிய கருவிகளைக்கொண்டும் எங்ஙனம் விவேகிகளாயினோரெல்
 லாம் தாம் வேண்டின பொருள்களைத் தடையின்றியே இல்லாததினின்றும் உண்டாக்கி
 னா ‡ ஆகில் இப்படியிருத்தல் நிச்சயமாகக் கண்டிலோம் கண்டாயென் தருளிச்செய்ய,

அன்னது—உண்டென எ-து அப்படியாகில் (நூலினிடத்துப் புடவையுளதாய்த்
 தோன்றவில்லை) நூலிலே புடவை யுண்டாக்கலாம் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,

என்னை—சித்தசாதனம் எ-து உனக்கு இதென்ன நியமம் மற்றொன்றிற் பிறவாது
 நூலிலேதான் புடவை யுண்டாக்குஞ் சத்தி யுண்டென்று சொல்லுவாயேல் நாம் சாதிக்கிற
 பொருளாகியன்றோ முடிந்தது,

அன்றே—நிற்க எ-து ஐயோ நூலிற் புடவை ஈடந்ததில்லை யென்னிற் கருவித்
 திரட்சியெல்லாங்கூடிச் சற்காரியத்தை யுண்டாக்கமாட்டா ஆகலாற் கருவியும் வெற்றி
 யாய் முடியமாட்டாதொழியும் ஒழியவே நீ சொல்லுகிற அழகிய கீர்த்தியெல்லாம் போம்
 (அஃதாவது நீ சொல்லியது அபசயப்பட்டுப்போம் என்பது) போகவே நல்லோனே நின்
 வார்த்தை சத்தவேறுபாடல்லது பொருள் வேறுபாடின்றுகாண் இனி அசற்காரியமொழிக,

* இவணம் வல்லே கலைமுதல் நிலை மாயையின் மலிபுடைய நினைபுங்கால் எனக்கூட்
 கெ.

† உபாதானம் - முதற்காரணம்.

‡ அசற்காரியம் - சற்காரியமல்லாதது.

§ ஆகில் - அவ்வாறுண்டாக்கினாகில்.

¶ சற்காரியம் - உள்ளது தோற்றுவது.

வல்லே—ஒன்ற எ-து விராய நூலிலே புடவை தோற்றுவிக்கலாஞ் சத்தியுண்டு சத்திவடிவாய்ப் புடவை கிடந்ததில்லையென்று நீ சொல்வாயெல் இவ்விடத்திலே (நிச்சயமாக) உனக்கு நின்றதாகிய ஒரு வெற்றியோடு பொருந்த விசேடமொன்றுங் காண்கிலோங்காண்,

காரகம்—தோற்றுவிக்கும் எ-து கருவிகள் நூலிலே கிடந்த அந்தப் புடவையைப் பெரிய கீர்த்தியையுடைய நியமமா முறைமையாலே யுண்டாக்கும்,

சீரிசை—அதனால் எ-து அந்நுவய வநுமானமாவது உள்ளது தோற்று மென்கை அஃதாவது நூலைக்கண்டு புடவையுண்டென்று நிச்சயிக்கை வெதிரேகவநுமானமாவது இல்லாதது தோற்றுதென்கை அஃதாவது நூலைக்கண்டு இதிற்கடமில்லை யென்று நிச்சயிக்கை உருடியாவது புடவையைக்கண்டு இது நூலிலன்றித் தோன்றாதென்று நிச்சயிக்கை பிரகாசமாயிருக்கிற இம்மூன்றநுமானத்தாலும் நூலிற்கிடந்த புடவையின் புகழுடைத்தாகிய சத்தியைப் பிரகாசமாயிருக்கிற புடவையிற்கண்டு இது தோற்றினது நூலிலே யெண்ணும்படி எல்லார்க்கும் வெளியாக அறியலாகும்,

கலிகெழு—மறைத்த எ-து சொல்லப்பட்ட நூலை உபாதானமாகவுடைய கருவிகள் வாராமையாலே இந்த நூல்கள் தம்மிற்கிடந்த சுத்தமான புடவை தோன்றாவண்ணம் மறைத்தன,

தடமலிந்து—விளங்கும் எ-து பெருமை மிக்கு விரிந்திருக்கின்ற * வேம முதலான கருவிகளை நெய்வார் நூலிலே யழகிதாகவிரிக்கத் துயதாகிய புடவைதோன்றும்,

யாங்கு எ-து என்போல விளங்குமென்னில்,

மாமரு—ஆங்கு எ-து அழகு மருவியிருக்கின்ற பாண்டத்துள்ளே கிடந்த புடவையைப் பாண்டத்தினின்றும் வாங்கி விரிக்க மிகவும் பிரகாசித்தாற்போல (இது † அந்நிய வியபதேசம்),

வடிவற—ஆகவின் எ-து வடிவுண்டாக எல்லாக் கருவிகளையுங்கொண்டு புகினும் முயலுக்கு இல்லாத கொம்பையண்டாக்க வொண்ணாதபடியால்,

வல்லே—காலே எ-து இவ்வண்ணமே பரமசிவன் கர்த்தாவாகவும் அவன் சத்தி கருவியாகவுங்கொண்டு விராயக்கலைமுதலாகவுள்ள தத்துவங்கள் சத்தியமாகிய மாயையிலே சற்காரியமாய் ஒடுங்குவதும் விரிவதுமாங்காண் விசாரிக்குமிடத்து எ-று.

மன் - அசை.

(கடு)

வெருவரும் பூட்சி யிருவினை வெறுப்ப
யாங்குப் பட்டதை பெனினே, வீங்கிய
விந்தியப் போகி விரும்பறைத் தொழுதி

* வேமம் - நெய்வார் கருவியினொன்று.

† அந்நியவியபதேசம் - (முற்கூறியதனைப்) பிறிதொன்றிலேற்றிக்காட்டிக் கூறுவது; இங்கே முற்கூறியதாவது, தடமலிந்து...விளங்கும் என்பது; அதனை விளக்கும்பொருட்டுப் பிறிதொன்றிலேற்றிக் கூறியதாவது, மாமரு ..ஆங்கு என்பது.

தன்மாத் திரைத்தாய்ப் பன்முறை கொழுத,
 முப்பொறி யாண்டுச் செப்பட நிதீஇத்,
 துன்பப் பண்ணைத் துடர்பிணி யொரீஇ
 யின்பப் பண்ணைத் தாங்கி, யாங்கது
 பொறியி னல்லதை புணர்திறம் படாதென,
 வறிவின * ராக்கத் தறுதொழின் மரீஇ,
 முயற்சி தழீஇ யியற்றுங் காலை,
 யூழூ முன்றித் தாழ்த்தி மில்லென்
 னெப்பின் றுயர்ந்த மெய்ப்படு பேருணர்
 வெய்யா ராகிக் கைதூ வாமை,
 யென்னை செய்யி னென்னை யாமென
 வாசைப் பெளவந் தளறுபட வழந்தி,
 யுள்ள முரைசெயற் கல்லோ லத்தி
 னுந்திட வெழுந்து மூழ்கி
 நொந்துழி யீண்டு நுவலுவஞ் சிறிதே.

இது, மேற் ற களியிடைக்கலந்தேழந்த இருவினையுண்டானபடி யெங்ஙனே யென்ன
 அவை வந்தவாறு கூறியது.

(இ-ள்) வெருவரும்—எனினே எ-து பயப்படத்தக்க தேகத்திற் புண்ணிய பாவம்
 மிகவுண்டாம்படி எவ்வண்ணமென்று வினவில்,

வீங்கிய—கொழுத எ-து பரந்த இந்நிரியமென்னும் பறவையான பெரிய விறகை
 யுடைத்தாகிய கூட்டம் தன்மாத் திரைகளான விடயங்களிலே தாவிப் பலமுறையாலே
 சென்று கோத,

முப்பொறி—நிதீஇ எ-து அவ்வப் பொருள்களிலே மனவாக்குக்காயங்களைச் செவ்வீ
 தாக நிறுத்தி,

துன்ப—தாங்கி எ-து துன்பத்திரட்சியிலுண்டாகிய விதனத்தி லாசையொழிந்து
 இன்பத்திரட்சியிலே ஆசையுண்டாகி,

ஆங்கது—படாதென எ-து அந்தவீன்பங்கடாம் திரவியத்தாலல்லது கூடும் வழி
 யில்லையென்று நினைந்து,

அறிவினர்—மரீஇ எ-து இந்தத் திரவிய முண்டாகைக்கு முன்புள்ளோராலே சொல்
 லப்பட்ட உழவு தொழில் வகை வானிபம் வித்தை சிற்பம் என்னப்பட்டாகின்ற ஆறு கரு
 மங்களிலே கூடி,

முயற்சி—காலை எ-து முயற்சித்துச் செய்யுங்கால்,

* ஆக்கத் தறிவினாறுதொழின்மரீஇ எனக்கூட்டுக.

† களியிடைக்கலத்து என்பது, கக-வது திருவகவலிற்காண்க.

ஊழ்—கைதாவாமை எ-து இந்தச் சுகமும் துக்கமும் ஊழ்முறைமையல்லது வருவ தில்லையென்னும் உவமையின்றி யுயர்ந்த உண்மைபொருந்திய பெரிய ஞானத்தை யறியா ராகிக் கையொழியாதே,

என்னை—அழுந்தி எ-து என்செய்தாலென்றோமென்று ஆசையாகிய சமுத்திரத் திலே சேறுபடமுழ்கி,

உள்ளம்—சிறிதே எ-து மனவாக்குக்காயமாகிய தியாயாலே தள்ள முழுசுவசெழு வதாகி விதனப்படுமிடத்து (புண்ணியபாவத்தைச் செய்துகொள்ளுகிறபடியை) இவ்வீடத் திலே சிறிது சொல்லப்புகுகின்றோம் எ-று. (௧௬)

பொய்ப்பொறி புணர்க்கு முப்பொறி யுள்ளு
முள்ளச் செய்தி தெள்ளிதிற் கிளப்பி,
னிநூடர் காட்சி, யருளொடு புணர்தல்,
பெரும்பொறை தாங்கல், பிறன்பொருள் விழையாமை,
செய்தநன் றறிதல், கைதவங் கடிதல்,
பால்கோ டாது * பகலிற் றேன்றன்,
மான † மதாண் யாணிற் றுங்க,
லழுக்கா நின்மை, யவாவிற் றீர்த,
லருந்துய ருயிர்கட் கிருந்த காலை
யழறேய் வன்ன ராகி யானைக்
கழலு நெஞ்சிற் கையற் றினைதல்,
பன்னருஞ் சிறப்பின் மன்னுயிர்த் தொகைகட்
கறிவும் பொறியுங் கழிபெருங் கவினும்
பெறற்கருந் துறக்கமு மிறப்ப லுக்குத்
தம்மினும் வேண்டுமென் றெண்ணரும் பெருங்குணம்,
வாக்கொடு சிவணிய நோக்கின், மீக்கொள
வறம்பொரி தறைதல், புறங்கூ றுமை,
வாய்மை, கல்வி, தீமையிற் றிறம்ப,
வின்மொழி யிசைத்தல், வன்மொழி மறத்த,
லறிவனூல் விரித்த, லருமறை கழற,

* பகல் - துகத்திற் சிராணியென்றார் இவ்வரையாசிரியர்; இதுபோலவே புறப்பொ ருள் வெண்பாமாலை யுரையில், துகத்திற் பகலாணியென்றார். தஞ்சைவாணன் கோவை ச-அ-வது கவியுரையில், துகத்திற்பகல் என்பதற்கு உழும் ஏர்ப்பியலிற் பிணித்த துகத்தி னடு என்றார்; இவர் ஆணியென்பதை விடுத்தனர். சீர், பகல், நடு என்பன ஒரு பொருட் கிளவிகள்.

† மதாணி - பேரணிகலம்; பின் “ஆதிதைவிகம்” என்ற முதற்குறிப்புடைய திருவக வலில் மானமாக்கலம் எனக் கூறுமாறு காண்க.

லடங்கிய வறைதல், கடுஞ்சொல் விடுத்தல்,
 பயனின்ற படித்தல், படிற்றுரை விடுத்தல்,
 காயத் தியைந்த வீயா வினைபு,
 ளருந்தவந் தொடங்க, நிருந்திய தானங்,
 கொடைமடம் படுதல், படைபுடன் படாமை,
 யமரர்ப் பேண, லாகுதி யருத்த,
 லொழுக்க மோம்பும் விழுப்பெருங் கிழமை,
 யுடம்பிடி யேந்தி யுடறடிந் தீமொ
 ரடைந்த காலே யவணிய லுயரந்
 தேரா ரல்லர் தெரிந்து மாருமிர்
 * பெரும்பிறி தாக விரும்பினை பிசைஞரி
 னேராங்குப் படாஅ மாகில் காட்சி,
 யைம்பெரும் பாநகந் தாழி நீந்த,
 ஶீந்தியப் பெரும்படை யிரிய நூலும்
 வன்றறு கண்மை, வாளிட் டாங்கு
 நோவன செய்யினு மேவன விழைத,
 றவச்சிறி தாயினு மிகப்பல விருந்து
 பாத்தூண் செல்வம், பூக்கம ழிரும்பொழி,
 றன்மனைக் கிழத்தி யல்லதை பிறர்மனை
 யன்னையிற் றீரா நன்ன ராண்மை,
 கார்கோ ளன்ன கயம்பல கிளைத்தல்,
 கூவ றொட்ட, லாதுலர் சாலை,
 யறங்கரை நாவி னுன்றோர் பள்ளி,
 கடவுள் கண்ணிய † தடவுநிலைக் கோட்ட,
 மிணையவை முதல நினைவருந் திறத்த
 புரத்தன் மாதோ வறத்துறை, மறத்துறை
 யிவற்றின் வழிப்படா தெதிர்வன கெழீஇ
 யுளுற்றன் மொழிப வுணர்ந்திசி னேரோ.

இது, மேற்கூறிய மனவாக்குக்காய கன்மங்களை விரித்துக் கூறியது.

(இ-ள்) பொய்—கிளப்பின் எ-து அநித்தியமாகிய சரீரத்திலேகூடிய மனவாக்குக் காய கன்மங்களில் வைத்து மனத்தாலார்ச்சிக்குங் கன்மத்தைத் தெளியச்சொல்லின்,

* பெரும்பிறிதாதல் - மரித்தல்; சிலப்பதிகாரம் அடைக்கலக்காதை ௫௪-வது அடியிற் காண்க.

†, தடவுநிலை - சுவர்க்கம்; பின்னர் “பசுபதியாக” என்ற முதற்குறிப்புடைய திருவகவலிற் காண்க. உயர்நிலை யெனினுந் தடவுநிலையெனினு மொக்கும்.

இருடீர்காட்சி எ-து மெய்யுணர்வு,

அருளொடு புணர்தல் எ-து எக்காலமும் அருளோடிசைந்து துரியத்தானத்திற்
சுத்தாவத்தையுள தாதல் (உயிர்களனைத்தினுக்குத் தன்னுயிர்போலக் கருணையுடையனாதல்),

பெரும்பொறை தாங்கல் எ-து பெற்றுத்தற்கரிய வெகுளியுட் துன்பமும் வந்தாற்
சகித்தல்,

பிறன்பொருள் விழையாமை எ-து சரீராககத்தைவேண்டிப் பிறர்பொருளை விரும்
பாமை,

செய்தநன்றறிதல் எ-து பிறரிலாபங்கருதாதேசெய்த நன்றியை யறிதல்,

கைதவங்கடிதல் எ-து மனத்திற் * கிருத்திமத்தை ஒழிதல்,

பால்கோடாதுபகலிற்றேன்றல் எ-து சத்துருக்களு மித்துருக்களு ட் முதாசீனரும்
ஆகிய மூவருக்குமொக்க ஒருபக்கத்திற் சாயாதே துகத்திற் சீராணிபோன்றிருத்தல்,

மானமதாணியாணிற்றாங்கல் எ-து மானமாகிய பேரணிகலத்தை வீரியத்தினாலே
தாரித்தல்,

அழுக்காறினமை எ-து பிறர்குலதனவித்தைகளைக்கண்டு பொறாமையில்லாமை,

அவாவிறநீர்தல் எ-து பிறப்புக்குக் காரணமாகிய அவாவையறுத்தல்,

அருந்துயர்—இனைதல் எ-து பொறுத்தற்கரிய விதனம் பிராணிகட்குண்டான காலத்
துத் தம்மை நெருப்பிலே தோய்த்தாற்போல விதனப்பட்டு அமையாதே உருகிவிழு
நெஞ்சுபோலக் கையறவாகிய துக்கப்படுதல்,

பன்னரும்—பெருங்குணம் எ-து சொல்லுதற்கரிதான சிறப்பையுடைய நித்தியமான
ஆன்மவர்க்கத்துக்கு ஞானமுஞ் சொல்வமும் மிகவும் பெரிதாகிய ரூபவழகும் பெறுதற்கரிய
சொர்க்கபலமும் இவையொழிய முத்தியும் தம்மினும் மிகப்பெருக உண்டாகவேண்டிமெ
ன்று நினைத்திருக்கும் எண்ணுதற்கரிய பெரிய குணமாம்,

வாக்கொடு சிவணியநோக்கின் எ-து இனி வாக்கின்கண்மமாய்க் கூடின புண்ணியத்
தைச் சொல்லின்,

மீக்கொள வறம்பெரி தறைதல் எ-து மிகுதியுடைத்தாகத் தருமங்களைச் செய்யக்
கடவபடி சொல்லுதல்,

புறங்கூறமை எ-து பிறர் புறம்பார்த்துப் பொல்லாங்கு சொல்லாமை,

வாய்மை எ-து ஒரு வசனமும் பிறர்க்கிதம் வாராதபடி மெய் சொல்லுதல்,

கல்வி எ-து உயர்ந்த சாத்திரங்களை ஐயந்தீரக் கற்ற கல்விஞானமுடையராதல்,

தீமையிற்றிறம்பல் எ-து கேட்டார்க்கு நன்றாயிருந்து பிறர்க்கு விதனமாயிருக்கிற
பொருள்பயக்குத் தீயவாகிய வசனங்களைச் சொல்லாமை,

* கிருத்திமம் - வஞ்சனை.

† உதாசீனர் - அயலவர்.

இன்மொழி யிசைத்தல் எ-து இனியவை கூறல்,

வன்மொழி மறத்தல் எ-து மறமாயிருக்கும் வார்த்தையைச் சொல்லாமை,

அறிவனுல் விரித்தல் எ-து பரமசிவனுடைய திவ்விய வேதாகமபுராணங்களைப் பிறர்க்கு விரித்துரைத்துக் கொண்டாடுதல்,

அருமறை கழறல் எ-து அரிய வேதாகம மோதுதல்,

அடங்கிய வறைதல் எ-து மந்திரங்களைச் செயித்தல்,

கடுஞ்சொல் விடுத்தல் எ-து ஒரு வசனமும் கடிதாகச் சொல்லாமை,

பயனின்ற படித்தல் எ-து பிறர்க்குப் பிரயோசனப்பயிற் வசனங்களைச் சொல்லுதல்,

படிற்றுரை விடுத்தல் எ-து பொய்சொல்லாமையாம்,

காயத்து—வினையுள் எ-து இனிக் காயகன்மமாகிய கெடாதவினைகளைச் சொல்லில்,

அருந்தவந்தொடங்கல் எ-து அரிய தவங்களைத் தொடங்கிச் செய்தல்,

திருந்தியதானம் எ-து நல்லோர்க் குயர்ந்த மாகதிரணிமணி * காலேகஞ் செம்பொன் முதலாகவுள்ளவற்றைத் தானஞ்செய்தல்,

கொடைமடம்படுதல் எ-து அகாரணத்தாற்கொடை கொடுத்தல்,

படையுடன்படாமை எ-து ஆயுதமேடேனென்று வரைந்துகொள்ளுதல்,

அமரர்ப்பேணல் எ-து திருமான்முதல் ஐயனூரந்தமான தேவர்களை யர்ச்சித்தல்,

ஆகுதியருத்தல் எ-து யாகாதி கன்மங்களைத் தொடங்கி ஓமம் பண்ணுதல்,

ஒழுக்கம்—கிழமை எ-து தானின்றநிலைக்குப் பொருந்தின ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாக்குஞ் சிறப்பாகிய பெரியதலைமை,

உடம்பிடி—காட்சி எ-து வேலையேந்திக்கொண்டு தம்முடல்க் துணிபார் கூடிய பொழுது அவ்விடத்துத் தாம்படுத் துக்கம் அறியால்லர் அறிந்துவைத்தும் நிறைந்த வுயிர்களை உடலினின்று பிரிய (ச்செய்து) அவற்றின் பெரிய பிணத்தைத் தின்பாரோடு ஒரு பெற்றிப் படக்கூடாத குற்றமற்ற அறிவாலே சொல்லாமை,

ஐம்பெரும் பாதகத்தாழிந்தல் எ-து கொலை களவு கள் குருநிந்தை இவைசெய்பவருடன்பயிற் றல் என்று சொல்லப்பட்ட பஞ்சமாபாதகமாகிய சமுத்திரத்திலே அழுந்தாதே தப்புதல்,

இந்திய—தறுகண்மை எ-து இத்திரியமாகிய பெரும்படையைக் கெட ஒட்டவல்ல வலியதறுகண்மை,

வாள்—விழைதல் எ-து வானையிட்டுத் தேகத்திலே நோவாயிருப்பன செய்தவர்களுக்குஞ் சுகமாயிருப்பவற்றை அப்பொழுதே விரும்பிச் செய்தல்,

* காலேகம் - கலவைச்சேறு.

தவ—செல்வம் எ-து தன்னுடைய சம்பத்துச் சாலச் சிறியதாயினும் மிகவும் பல விரு
ந்தினர்க்குப் பருத்துண்டலாகிய செல்வம், ரீ த்

பூக்கமழிரும் பொழில் எ-து பூக்கள் பரிமளிக்கின்ற பெரிய நந்தவனஞ் செய்தல்,

தன்மனை—ஆண்மை எ-து தன்னுடைய தாரமல்லாது பிறருடைய தாரத்தை மாதா
வைப்போலப் பார்க்கும் நீங்காத நல்ல ஆண்டன்மை,

கார்கோள்—கிளைத்தல் எ-து சமுத்திரத்தையொத்த குளங்கள் பலவுங்கல்லுதல்,

கூவ்றொட்டல் எ-து கிணறுகளகழுதல்,

ஆதலர் சாலை எ-து வழிக்கரை மடங்கட்டுதல்,

அறம்—பள்ளி எ-து தருமத்தைச் சொல்லு நரவையுடைய தவத்தினர்க்கு மடமெ
டுத்துக் கொடுத்தல்,

கடவுள்—கோட்டம் எ-து தேவர்கள் பூசுகொண்டருளச் சுவர்க்கத்தைக்கிடீடுவது
போன்ற தேவாலயங்களைச் செய்தலாம்,

இனையவை—அறத்துறை எ-து இத்தன்மையனவாகிய இவைமுதலாக இன்னபடியள
வென்று நிச்சயித்தற்கரியவான வேறுபாடான புண்ணியங்களைச் செய்தல் அறவினையாவது,

மறத்துறை—2.ணர்ந்திசினேரே எ-து பாவகன்மமாவன இப்படிச் சொல்லப்பட்ட
புண்ணிய கன்மங்களைச் செய்யாது இவற்றுக்கு மாறுபாடாயவற்றைக் கெழுமிச்செய்தலெ
ன்று சொல்லுவர் ஞானவான்கள் எ-று.

மா து, ஓ—அசை.

(கள)

இசைத்த மூன்றின் வியப்பற விறந்த

வாருபிர்க் கின்பத் துன்ப நேரிய

* துடியிடைப் படாது கடிக்கொள வியற்றி,

யெற்பிறர் பிறர்க்கியான் றப்பறந் தந்தென

மனப்பசை யிம்மைய, வம்மை வினைத்திற

னாண்டுப் பூட்சி யீண்டுப்பட வியற்றல்,

சார்ந்தவை வதிதல் யாங்கு, வீங்கா

தாடிப் படர்ந்த பேரிருள் புடமடி

கூடிய குற்றங் கோடேந் தல்குண்

மாதோர் பாகற் சேர்வோ ரின்பம்,

பாதவக் கண்ணிழல் பனுவல் கோளிப்

பெரும்பனை பொதிந்த சிறுதுண் வித்தி

னிருந்தவை விரியு, மிருவினைக் கியைந்த

நாற்கதி நாலு பார்த்தவிழ் புணரி

மூவகைத் துக்கத்து முடியு,

மாவகை வீழ்த்த மன்னுயிர்ப் பரப்பே.

* துடி - காலதுட்பம்; ஆது.நிமிடம் எட்டுக்கொண்ட தென்பர்.

இது, மேற்கூறிய கண்மங்கனாள் அற்றும் மறழும் பந்தமானபடி எங்ஙனமென்னக் கண்ம பந்தழம் நிலையும் விரிவுங் கூறியது.

(இ-ள்) இசைத்த—இயற்றி எ-து முற்பாட்டிற் சொல்லப்பட்ட மனை வாக்குக் காய கண்மங்களால் அளவற மிக்க நிறைந்த ஆன்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கங்களை துண்ணிதாகிய துடியென்னும் அவ்வளவகாலமேனும் இடைவிடாதே கடுகச்செய்து,

எற்பிறர்—இம்மைய எ-து எனக்குப் பிறர் நன்மை தீமை செய்தாரென்றும் பிறர் க்கு நான் நன்மை தீமை செய்தேனென்றும் ஒருபொருளொழியாதே சித்தத்திலே மமதை பண்ணிக்கொள்ளுமது சுயங்கன்மமாவது,

அம்மை—இயற்றல் எ-து புருவகன்மமாவது முன்பெடுத்த தேகங்களில் இப்படியால் அகக்கரித்துக்கொண்ட கன்மம்,

சார்ந்து—யாங்கு எ-து இக்கன்மம் ஒருவனிடத்திலே ஆர்ச்சிதமானவாறுங் கிடந்து பக்குவப்படுகிறபடியும் எங்ஙனே யென்னில்,

வீங்காது—இன்பம் எ-து (ஒருவனிடத்துக் கூடினபடிக்குத் திட்டாந்தம்) ஒரு முறையிற் பெருக்காது கண்ணடியிற் படிப்படியாக ஏறிய பெரியமாசு கூடினாற்போலவும் சுத்தமானகூறை மாசேறினாற்போலவும் * அகலிய அல்கூலபுடைய தம்பிராட்டியை ஓர் பாகத்திலேயுடைய பரமசிவனை யோகம்பண்ணுவோர்க்கு மேன்மேற் பரமானந்த சுகக் கூடினாற்போலவுமாம்,

பாதவ—விரியும் எ-து (இவ்வணம் பந்தித்த கன்மம் அனுபவிக்கும்படி) விருக்கத்தில் உச்சிப்பொழுதிலடங்கின நிடல் விரியுமாறுபோலவும் தான்கற்றகல்விப்பரப்புத் தன்னிடத்திலே அடங்கிக்கிடந்து பரிணமித்தாற்போலவும் ஆலினுடைய பெரிய பரிணமுதலிய பரிணமெல்லாம் அடங்கிய சிறிய நண்ணிய ஆலம்வித்திடுகிட்டு பரிணமித்தாற்போலவும் காரணமான கன்மத்திலே புண்ணியபாவங்கள் காரியரூபமாய்க்கிடந்து பக்குவப்பட்ட போது கன்மபலங்களாகிய சுகமுந் துக்கமுமாய் விளையும்,

இருவினை—முடியும் எ-து பக்குவப்பட்ட கன்மபலம் அநுபவிக்கைக்குப் பொருத்தின உற்பீசம் அண்டசம் சராயுசம் சுவேதசம் என்னு நான்கு வர்க்கத்துச் சீரர்களை யெடுத்தும் விட்டும் திரிகிற பிறப்பாகிய சமுத்திரத்தில் ஆதிதைவிகம் ஆதிபெளதிகம் ஆதியாத்தியான்மிகம் என்று சொல்லப்பட்ட மூவியல்பினவாய் துக்கத்துள்ளே முடிவன,

மாவகை—பரப்பே எ-து மகத்தாயிருக்கின்ற தன்னுண்மையும் வினையினுண்மையும் தலைவனுண்மையும் உணராமல் மறந்துவிட்ட நித்தியமான ஆன்மவர்க்கங்கள் எ-று. (சுஅ)

* கோடேந்தல்குன்மாதோர்பாகன் என்பதற்கு இவ்வாறன்றி, அகலிய பரவித்துட்டா கிருதியான பராசத்தியை ஓர்பாகத்திலே யுடைய பரநாதலிங்கமடிவான பரமசிவனை என வுரை கூறிய பிரகிருமுண்டு.

* ஆதி தைவிக மாதி பௌதிக
 மாதி யாத்தியான் மிசமென வோதிய
 ஆக்க மூன்றினு, ளாத்தி யான்மிக
 மெய்யின் மனத்தி னையமி விரண்டே,
 வளியிற் பித்தின் விளியா விளையி
 னூனுரு தொழினையி னுதகக் கொட்டின்
 வெப்பிற் சூலையின் மக்களின் விலங்கி
 னலகையிற் கள்வரிற் பறவையி னிருதரின்
 மைந்தர் மகளிர் மணந்திடை தணப்பிற்
 பேரறம் வளர்ப்பிற் பெருந்திரு நுகர்வீற்
 சீரிய யாக்கை மாதூயர், மாசு-
 மனத்துறு துயர நினைப்பருஞ் சோக
 மறிவுரு வாக்க மடையுநர்ப் பொறுமை
 மான மாக்கலம் பூணாது மறுத்த
 விச்சையி னிசைத விருஞ்சின மிகுத்த
 வினையவை முதல நினைவருந் திறத்த,
 வாதி பௌதிகஞ் சீத மாமசுழ
 யுருப்பவிர் வேனி லுட்குவரு கடுங்கா
 விருங்கிழி மின்னுப் பெருவிற லசனி
 மன்னுயிர்க் குறுகண் டின்னியா றருந்த
 லாதி யாய விவருந் திறத்த,
 வாதி தைவிகம் பேதையர் வபினக்
 சருக்குழி யழுங்கல் பிறப்பிலும் பூது
 திரைவருந் தீமை வரைநில் பேதைமை
 மடங்க லாருபிர் தொடங்கினன் வெளவல்
 யாவரும் விழையாக் கோள்வாய் நிரயத்து
 வீழ்ந்தன ரெழாஅ வான்கழி் துன்ப,
 மினைய மாலைய, துயரிடை வினைநகர்க்,
 கருங்கைக் கயமைக் களி றுகைத், திரும்புலப்
 பெரும்படை விரிந்து சூழத், திருந்தா
 நாற்கதிப் பவனி யுலாஅ
 யார்த்தவிழ் திறம்பிற, போற்றுமதி புரிந்தே.

இது, மூலகைத்துக்க மென்னென அவற்றினிலக்கணங் கூறியது.

(இ-ள்) ஆதி—மூன்றினுள் எ-து முற்பாட்டிற்சொல்லப்பட்ட துக்கத்திரயங்களில்,

1 ஆதி - முன்னையவிரண்டும் துக்கம்; பின்னையது அடைமொழி.

ஆத்தியான்மிகம்—இண்டே எ-து ஆத்தியான்மிகமாவது சந்தேகமில்லாத தேகத்தைப்பற்றிவரும் விதனமும் மனத்தைப்பற்றிவரும் விதனமுமாக இருத்திறப்பிடம் அவையிருக்கும்படி சொல்லில்,

வளியில்—மாதூயர் எ-து வாதத்தாற் பித்தத்தால் நீங்காத சிலேட்டெத்தாற் சரீரத்திலே சகதைய யழகிவிழப்பண்ணுங் குட்டவியாதியால் நீரிழிவால் வெதுப்பால் சூலைவியாதியால் சத்துருக்களாகிய மாணிதரால் விலங்குச்சாதியால் பேய்களால் களவுகாண்பாரால் கொசுகு ஈ முதலான பறவைகளால் இராக்கதர்களால் ஆண் பெண் கூடி இடையே பிரிதலால் குருவிக்கசங்கமமாத் தேவதாசாரிய பரிபாலனம் தவச இவற்றால் சம்பத்து மிகுதியால் அடாதனசெய்து அறுபலித்தலால் உண்டான இவை பதினான்கும் சீரிதாகிய சரீரத்தைப்பற்றிவரு மிக்க விதனமாம்,

மாசு—திறத்த எ-து இனி மாசுடைத்தாகிய மனத்தைப்பற்றிவருந் துக்கமாவன பெண்டுகள் மைத்தர் பிரிதலாலும் திரவியமுதலாகக் கூடினவை தம்மைப்பிரிதலாலும் ஆற்றாமையால் வரு நினைத்தற்கரிய சோகமாகிய விதனம் அறிவுடையோரை வடிவுடையோரைச் சம்பத்துடையோரைக் கண்டுக்கேட்டும் அழுக்காறுற்ற மனத்தாலே வரும் விதனம் மாணமாகிய பேரணிகலத்திற்கு ஆணிவந்த காலத்து உண்டான விதனம் பஞ்சேத்திரியங்களுக்குப் போகமான பதார்த்தங்களில் வைத்த இச்சையால்வரும் விதனம் பெரிய சின மிகுதியால்வரும் விதனம் இவை ஐந்துமுதலாக நினைத்தற்கரிய வேறுபாடுள்ள பலவுமாம்

ஆதி—திறத்த எ-து ஆதிபெளதிகஞ்சொல்லின் குளிரால்வரும் துக்கம் மிகுதியால் வருடத்தால்வரு கெடுக்கம் உட்டினம்விளங்கிய கோடையால்வரும் விதனம் பயத்தைப்பண்ணு மிக்க காற்றால்வரும் விதனம் இருளைக்கெடுக்கு மின்னல்வரும் விதனம் மிக்க வலையுடைய இடியால்வரும் விதனம் ஒதக்கடல்கு முலகிற பிராணிகள் ஒவ்வொன்றை, கட்டிவைத்தும் ஒவ்வொன்றைக்கொண்டும் ஒவ்வொன்றை வாழைப்படுத்தியும் வைத்து அவைகளினால்வண்ணமே துகர்கை இவை ஏழுமுதலாகவுள்ள கெடுதற்கரிய வேறுபாடையுடைய விதனமாம்,

ஆதிதைவிகம்—துன்பம் எ-து ஆதிதைவிகம் இருக்கும்படி சொல்லில் மாதாவின் ஸுற்றில் அந்தக்கருப்பாசயத்தில் இருக்குங்கருப்பவேதனை ஆச்சரியமாகிய பிரசவவேதனை உடம்பு திரையுறுமூப்பால்வரும் விதனம் அளவில்லா அஞ்ஞானத்தால் வருஞ் சக்கற்பவேதனை இயமன் அரிய உயிர்கொண்டுபோகும்போது வரும் மரணவேதனை யாவராலும் விரும்பப்படாத கோட்பாட்டையுடைய நகரத்திலே யழுந்தி ஏறுதற்கரிதாகிய மிகப்பெரிய துக்கமாகிய ஆறும் பிறவுமாம்,

இனைய மாலைய எ-து இத்தன்மைய பலவாகிய துக்கத்திரயங்களை (மாலையாக பூண்டுகொண்டு),

துயரிடை வினைநகர் எ-து இவ்விதனங்களுக்கிலக்காய்ப் பூருவகன்மபலம் புசிக்கு சரீரமாகிய நகரிலே,

கருங்கை—உகைத்து எ-து பெரிய கையையுடைய குணவீனமாகிய யானையே பரிக்கொண்டு செலுக்கி

இரும்புலம்—குழ எ-து பரந்த இந்திரியமாகிய பெரிய தந்திரம் மிகுந்துகுழ,

திருந்தா—பிற எ-து ஓர்காலமுந் திருத்திவாராத உற்பீசம் அண்டசுஞ் சராயுசுஞ் சுவேதசம் என்று சொல்லப்படாநின்ற நால்வகைப் பிறப்பிலே பவனியாகி ஒருடலைவிட்டு மற்றேருடலை யெடுத்துச்செல்லும் வேறுபாட்டைச் (* சொல்லுவன்),

போற்று—புரிந்தே எ-து அவற்றை விரும்பிக் கேட்பாயாக எ-று

பிற, மதி—அசை.

(சக)

இருந்துயர் கெழீஇ வருந்தி யாப்புற்ற
முற்பய னீண்டுத் துய்த்தனர் கழிப்பிற்,
கருங்கயல் கழியப் பெருட்பகடு துரந்தாந்
குழவ ராக்கிய வினைவயற் சாலி
பிற்பயன் றந்தாந், கிச்செய லுதவ
வெய்திய குகையின் மையறப் படர்த,
வீருங்கழன் மள்ளர் பதம்படர் திருந்தடி,
சாப வான்புழக், காழக மடியக்
கடிபடு புட்டகம் வடிவொடு புனைதல்,
கண்படை யொன்னார் கடிமதில் பாய்ந்த
தும்பி வன்பிடர்த் தோன்றன், மேலதை
யுள்ளமு நுழையா ஆங்குங், கீழதை
யேழகல மிறந்த கீழும், புடையதை
நேமி மால்வரைப் புறனுந், தாடோய்
தடக்கை மாவீழ் மணியினு மடுக்கிய
சிறுநனித் தானும் பெருஞ்சேய்த் தானும்,
வினைமாண் டுப்பின் மனமாண் டேரிற்
றுடிபல பகுத்த விசையிற் சேறல்,
கார்முகங் கான்ற டுமுக விசை
முள்ளியது கழித்தல், பள்ளி நீங்கி
யொருபெருந் தமிழன் விரிபுல னுகத்த
பேய்த் தாணிப் பெயரினுந் துணையின்
றறிவருந் தூரியத் தல்குணுந் தெரிபொன்
றிசையா தேகி யாங்கு, வசைதபு
கடிகலை முதற வந்த
படியென வறிநெடி தொடிவுட னுகவே.

* சொல்லுவன் என்பது இசையெச்சம்.

இது, தேக்தேகங்களை ஆர்த்தவழிநீரம் எங்ஙனே யென்ன அவ்வியல்பு கூறியது.

(இ-ள்) இருந்தாய்—கழிப்பில் எ-து இங்ஙன மிகவுஞ் சொல்லப்பட்ட துக்கத்திரயங்களுடனே கெழுமி வருந்தி யார்சசிக்கப்பட்ட பூருவகன்மபலத்தை இத்தேகத்திலேநின்று புசித்துக் கழித்தபின்பு,

கருங்கயல்—தந்தாங்கு எ-து பெரிய கயல்களெல்லாம் கெட்டுப்போக மகத்தாகிய கடாமைப்பூட்டி அவ்வீடத்து உழுது பயிர்செய்வோர் விளைக்கப்பட்ட விளைவயலி லுண்டாகிய நெற்பயிர் பின்பே புசிக்கக்கூறிய பயனை விளைத்தாற்போல,

இசெயல்—படர்தல் எ-து இத்தேகத்திலே நின்று ஆர்சசிக்க கன்மபலன் அனுபவிக்கைக்குப் பக்குவப்பட்ட தேகத்தைக் குற்றமறவெடுக்கும் இயல்பிருக்கும்படி சொல்லில்,

இருங்கழல்—திருந்தடி எ-து பெரிய வீரக்கழலையுடைய வீரபுருடர் வழியிலே செல்லுகிற திருந்திய அடியிட்டடியெடுத்து வைத்தாற்போலவும்,

சாபவான்புழு எ-து வில்லான்றிப் புழுப்போலவும்,

காழகம்—புனைதல் எ-து ிறிய கூறையைப் பெயர்த்துப் புதியதோர் கூறையை வடிவினுட்பதுபோலவும்,

கண்படை—தோன்றல் எ-து நித்திரையிலே சத்துருக்களாலே யாக்கப்பட்டிக் காவலுடைத்தாகிய மதிலையடித்த யானையின் வலிய கழுத்தில் இருந்தாகக் கணவுகண்டாற்போலவும்,

மேலதை—ஊங்கும் எ-து மேல் எல்லாவற்றுக்கு மேலாய மனத்தாலு நினைத்தற்கரிய இடத்திலும்,

கீழதை—கீழும் எ-து கீழேழு பாதலங்களுக்கும் அப்புறமான கீழிடத்தும்,

புடையதை—புறனும் எ-து பக்கத்திற் சக்கரவாளகிரிக்கு அப்பாலும்,

தாடோய்—சேய்த்தானும் எ-து முழந்தாளிலே தோயும்படியான நெடயகையில் அழகிய விருப்பமுள்ள மாணிக்கத்திலும் அணித்தாகச் செறிந்த அண்மையின் அண்மையிலும் முன்புசொன்ன இடங்களாகிய மிக்க தூரத்திலும்,

வினைமாண்—சேறல் எ-து மாட்சிமையுடைய வினையாகிய வலியாலே மனமென்னும் அழகிய தேரிலே நனைவு ஏறி ஒருதடி யென்னுங் காலத்தைப் பலகூறிட்ட கடுமையிலே பொருள்கடோறுஞ் சென்றாற்போலவும்,

கார்முகம்—கிழித்தல் எ-து வில்லினின்றும் விடப்பட்ட கூரிய முகத்தையுடைய அம்பு வில்லியானவன் நினைத்த பதார்த்தத்திலே பட்டுருவினுற்போலவும்,

பள்ளி—ஆங்கு எ-து (கேவலத்துத் துரியாவத்தையிலே நின்று) ஒப்பற்ற பெரிய ஆன்மா உறக்கத்திலே நின்று நீங்கிப் பரந்த இந்திரியங்களாலே போகும்புசிக்கும் பெரிய வத்தாணியாகிய சாக்கிராவத்தைத் தானத்திற் சாக்கிராவத்தையிலே வந்தாலும் சாக்கிராவத்தையிலேநின்ற இவன் இந்திரியங்களை யொழித்து அறிவில்லாத துரியாவத்தையிலே

வந்து தங்கினாலும் இவை யிரண்டுபெற்றியும் * பிறர்க்கு ஒன்றுந்தொரிதல் கூடாமற்போந்
தாற்போலவும், (இப்படிச்சொல்லிற்று ஆன்மா ஓர் தேகத்தைவிட்டு மற்றோர் தேகத்தை
யெடுக்கும்விதம் ; இரதப்போக்கு வரவு ஆன்மாவுக்கு உள்ளவல்ல.)

வசைதபு—உகவே எ-து குற்றமற்ற விளக்கமுடைய கலை முதலாகவுள்ள தத்துவங்
கள் பக்குவப்பட்டவாறே கன்மம் புசித்தற்கு ஆன்மா ஓர் தேகத்தைவிட்டு மற்றோர் தேக
த்தை யெடுத்தலாமென்று உன்னை டெடிதாக உடன்கூடிய தோடமெல்லாங்கெட அறிவா
யாக எ-று. (உ.0)

இலங்கு குங்கும மார்பரும் வலம்புரி
யொருமணி யன்ன திருநல மாதரு
முயக்கிடை யறியா மயக்கின், வயக்குறு
துப்புருக் கன்ன பழனத் தானு
முத்தருக் கன்ன வித்தார் காலே,
யாப்போ னின்றெனி னீக்குவ ருறையி,
னஃதான்று,
முயங்குத் தோறு முயங்குத் தோறும்
பிறங்கடை பெரிதே, யற்றே யாக
மாருயி ராயில் வீவோ வின்றே,
தன்னை யன்னை தம்மிடைப் பகுப்பிற்
பின்னர்க் காண்முனை மன்னுத லிலரே,
கனங்குழை மாதர் கணங்கொண் டண்டி
யனங்க னென்று மனங்குழை பிரங்க
விறறோர்க் ஠காண்டிரு, முற்றவுங் காண்டிரு,
மவணம னன்றெனி னதீதா நாகத
மையமின் றுணர்ந்தோர் மையறு பனுவல்
வருபிறப் புணர்ந்த மதியோர்த் தோன்று,
முதனடு விறுதி யிளமை மூபரி
லொழிவற நிறைந்தோ னெடுங்கும வீடி
லாதி யின்மையான், பூத மாநக
ரீரிரண் டெய்தித் தீதற வொரீஇக்,
கோபுரங் கூட மாட மாளிகை
விளிம்புபளிங் கார்த்த பசும்பொன் வேதிகை
யரமிய முதல விரவுப் பெயர்பெறீஇக்
கலங்கியுங் கலங்காக் காரணத் திலங்கியும்,

* பிறகு ஒன்றும் என வுரைகூறிய பிரதியுமுண்டு.

† இரும் - ஈண்டு முன்னிலையில்வந்தது.

பாடல் சான்ற பல்புகழ் நிறீஇ
 வாடாத் துப்பிற் கோட லாதி
 *யருளா பரண நறத்தின் வேலி
 யருண்மொழி திருமொழி போலவு,
 மென்று நிவீயர் நன்றுமன் பெரிதே.

இது, அசேதனப் பிரவிந்ந்திசோல்லுகிற் சமயங்களை நிராகரித்து ஓர் தேகத்தை விடு
 த்து மய்யே தேகத்தை யெடுத்தல் ஆன்மாவுக்கே உண்டென்று கூறியது.

(இ-ள்) இலங்கு—மயக்கின் எ-து குங்குமம் விளங்கு மாப்பையுடைய புருடரும்
 வலம்புரிச்சங்கிலே பிறக்கப்பட்ட தனிமுத்தையொத்த செல்வத்தையும் அழகையுடைய
 மாதரும் கூடுகிற பக்குவத்து இரண்டு சரீரமென்னுமிது தோற்றாத மயக்கத்திலே,

வயக்குறு—காலே எ-து ஒளிபொருந்திய பவழத்தை யுருக்கிறாற்போன்ற சுரோணித
 முடைய சிலத்திலே அமையாத முத்தை யுருக்கிறாற்போன்ற சுக்கிலமென்னும் வித்துப்
 பொருந்துங் காலத்து,

யாப்போன்—உறையின் எ-து அவ்விடத்துப் போகும் புசிக்கப் பக்குவப்பட்ட ஆன்
 மாப் பந்தியாதாகிற் சுத்திபண்ணின நீரோடே கழிப்பர்,

அஃதான்று—எ-து அப்படியன்று சுக்கில சுரோணிதமே பின்னையாமென்னில்,

முயங்கும்—பெரிதே எ-து போகஞ் செய்யுத்தோறும் போகஞ் செய்யுத்தோறும் பின்
 னைகள் பலராகவேண்டும்,

அற்றே—இன்றே எ-து அங்குமன்று சரீரமே உயிராமெனின் மரணமில்லையாக
 வேண்டும் (இது லோகாயிதமத நிராகரணம்),

தன்னை—இலோ எ-து பிதா மாதாக்கள் உயிரிலே பகுத்த உயிரென்று சொல்லில்
 ஒரு பின்னைக்குப் பின்பு மற்றோர் பின்னை யுண்டாதற்கு இவருயிரோடிருத்தல் கூடாது
 (இது மீமாஞ்சமத நிராகரணம்),

கனக்குழை—காண்டிகும் எ-து கனத்த மகரக்குழையையுடைய பெண்களெல்லாங்
 கூட்டமாகக்கூடி என்னுடைய காமதேவனே யென்று மனமழிந்து கூப்பிட்டலற மரித்
 தோரையும் காணு நின்றாய்,

முற்றவுங் காண்டிகும் எ-து பிறந்தபின்னை நாடோறும் வளரவங் காணுநின்றாய்,

அவணம்—தோன்றும் எ-து இவ்வண்ணம் ஆன்மாவென்று தேகத்துக்குக்கர்த்தா
 ஒருவனில்லை என்பாயாகில் பூதபவிஷியங்களை ஐயமற வறிந்து சொல்லுவோராலும்
 குற்றமற்ற சாத்திரங்களாலே இனி யெடுக்குஞ் சரீரம் அறிந்து சொல்லுவோராலும் ஒரு
 வன் உளனென்று அறியவொண்ணாதோ,

* அருளாபரண நறத்தின்வேலி கோடலாதி யருண்மொழி திருமொழி போலவு
 மெனக்கூட்டுக.

† பூதபவிஷியம் - சென்றதும் வருவதும்.

முதனடி—இன்மையான் எ-து முதலு நடுவு முடிவும் இளமையும் மூப்பும் இல்லாத ஒழிவற நிறைந்த பரமசிவனுக்கு விரிவொடுக்கமில்லாமையாலே * ஆதியாக ஒரு சரீரமெடுக்கப்படான் (இது மாயாவாதி கிராகரணம்),

பூத—ஒரீஇ எ-து மகாபூதத்தாலாகிய சரீர நகரங்களான நால்வகைத் தோற்றத்திற் பிறப்பாகிய தேகங்களை யெடுத்தும் குற்றமற விட்டும் செல்லுமாறு யாங்கனமெனில்,

கோபுரம்—இலங்கியும் எ-து கோபுரங் கூடம் மாடமாளிகை என்றும் விளிம்பு பளிங்காலே சமைத்த செம்பொன் வேதிகை என்றும் சிலாமுற்றமென்றும் இவை முதலாக வள்ளன இடிந்தனவென்று பெயர்பெற்று நிலைகுலைந்தாலும் அழியாத காரணமாகிய பிருதிவிபோல விளங்கியும்,

பாடல்—போலவும் எ-து பாடுவோர் பாடும் மிக்க பல புகழை நிலைபெறக்கொண்டு கோடாத வலியும்பெற்று அருளை யாபரணமாக வுடையனுமாய்த் தருமத்திற்கு வேலியுமான கோடலம்பர்கிழானாகிய முதன்மையமைந்த † அருண்மொழித் தேவருடைய ஞானச்செல்வத்தைக் கொடுக்கும் உபதேச வசனம்போலவும்,

என்று—பெரிதே எ-து ஆன்மா நாற்கதியிலும் உடம்புவிட்டும் உடம்பெடுத்தும் பெரிது அழகிதாக என்று நித்தியமாயிருக்கும் எ-று.

அற்றே என்பதில் காரம் எதிர்மறை. இகும், மன்—அசை.

(உக)

கருமம் போகந் தருமென வருளினை
 நிருமல விருவினை யாக்க நிருமலி
 யாகத் தல்லதை யாகா, தனுமுதல்
 வேகத் தொடுவரல் வினகிற் முயி,
 † னாவ முதலன் தறுபோற் கருமமுங்
 காணல தெனினக் கரைகழி நாணு
 விதமினி துயிர்கட் குதவுவ தெதனா,
 லற்றது மாயையு மற்றறி யவனே,
 யோதுவ துளதினு மொருவகை, தீதுக
 வாகம் போகா தாக வல்வினை
 யேகா திருவினை யாகப் போகா
 தாக, மாயிடை, முனாதி யாது
 பாடு னின்றது பன்னுங் காலே.

* ஆதி - உற்பத்தி.

† அருண்மொழித்தேவர் - என்றது இந்துலாசிரிய ராசிரியராகிய ஸ்ரீ பரமானந்த முனிவரை; கோடல்-அவர் எழுந்தருளிய கோடலம் பாகையென்னும்நகர்; அம்பர்கிழான் அவர்க்குக் குடியால் வருபெயர்.

‡ 'ஆணவமுதலன்றதுபோற்கருமமும்' இதனை மாதவச்சிவஞானயோகிகள் சிவஞான போதச் சிற்றுரையில் இரண்டாளுக்குத்திர வரையிலெடுத்தாளப்பட்டதறிக.

நானூழிர் தம்

இது, விதேலும் பற்றுதலுங் கேட்டறிந்த சீடன் முற்பிற்பாடு அநுளவேண்டுமேன்று விண்ணப்பந் செய்யக் கர்மழ மாயையும் ஆணவம்போ லநாதியெனக் கூறியது.

(இ-ள்) கருமம்—ஆகாது எ-து நிருமலனை நன்மத்தாலே தேகமெடுத்தது என்ற ருளிச்செய்தாய் அந்தப்புண்ணியபாவ கன்மங்களை யுண்டாக்குதல் அழகுவிளங்கிய தேகத்தி லல்லது உயிர் ஆர்ச்சிக்குமுபாயம் இல்லையாயிருந்தது என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,

அதுமுதல்—ஆயின் எ-து அக்கன்மம் முசலில் விரைவுடன் வருதலைக் கேட்கிறு யாகில்,

ஆணவம்—காண் எ-து ஆணவமலம் அநாதி அதுபோலக் கன்மமலமும் அநாதியே காண்,

அலது—எதனால் எ-து அப்படியன்று இக்கன்மமலம் அதியென்னில் ஆன்மாக்க ளுக்கு அநத எல்லையில்லாத நானூவிதமான போகம் அநாதியிலினிதாசுப் புசிக்கக் கொடுப் பது எதனாலேயென்று கொள்வோம்,

அற்றது—அவணை எ-து மற்றை மாயாமலமும் அங்கனம் அநாதியென்று கொள் வாயாக,

ஒதுவது—ஒருவகை எ-து இன்னமும் ஒருமுறையாலே சொல்லுவதுண்டு,

தீதுக—ஆகம் எ-து குற்றமற உடல் கெடாது அங்குரித்துண்டாக வலிதான கன் மம் ஒழியாது புண்ணியபாவ கன்மம் உண்டாக உடம்பொழியாது,

ஆயிடை எ-து ஆனவிடத்து,

முனாதி—பன்னுங்காலே எ-து பாருபோல இனிதாக நின்றவதனை சொல்லும்பொ முது முற்பிற்பாடாவது யாதென்று சொல்லுவது எ-று.

மற்று - அசை.

(22)

ஐம்புல வரசன் வன்சண் வருதினி
பொறையருந் தானையி னிரிய நூறி
*வாடா வாகை குடித் தாபதப்
பேரான் பக்கப் பெரியோய் வாழிய,
முடலை யாக்கையின் வினைப்பிணிப் பாறா
வினைப்பொதி யெறுழ்த்துதோ றணிப்போ வின்றே,
மல்ல லாகம் புல்ல வெல்லையி
றுன்பம் பருவா யானாது பருகும்

* வாடாத் தாபத வாகை குடி எனக்கூட்டுக. தாபதவாகை - சுவ்வொழுக்கம்; புறப் பொருள் வெண்பாமாலை வாகைப்படலத்தில் “நீர்பலகான்முழ்கி” என்னும் வெண்பாவி லறிக.

† தோல் - ஆகுபெயரா யுடம்பினைக்குறித்துநின்ற தென்க.

வண்டுறை மன்ற மாதோ, வினி*யே
 மயலோ மற்றது செயலோ வாதே,
 யென்னை செய்குவன் கொல்லோ வன்னோ
 வாதிநூலு மோதும் வீடே,
 மாரிப் பாணு ளார்கலி யமுந்து
 †மாரிய ஆமன் போல
 வனியன் காமதி முனிவர் கோவே.

இது, சீடன் ழற்பிற்பாடிள்மைகேட்டுத் துக்கமும் அச்சமுமிக்கப் பாசச்சேகத்தை விந்
 ம்பீ ஆசாரியதைத் துநீந்நல் கூறியது.

(இ-ள்) ஐம்புல—வாழிய எ-து பஞ்சவிந்திரியங்கட்கு அரசனான அஞ்ஞானவேந்த
 னுடைய தறுகண்மையுடைத்தான தூசிப்படையை (அந்தப் பஞ்சவிடயத்தின் வழியொழு
 காசே) சகித்தலென்னும் கெடுத்தற்கரிய தந்திரத்தாலே கெட அழித்துக் கெடாத தவ
 வொழுக்கமாகிய (மாலையை) சூடி மிக்க ஆண்டகைமைகொண்ட பெரியோனே வாழ்வா
 யாக,

முடலை—இன்றே எ-து புலா னுற்றமுடைத்தாகிய தேகமுண்டாகக் கன்மபந்தம்
 ஒழியாது இக்கன்மபந்தம் உண்டாக வலிய உடம்பொழிக்கவொண்ணாது,

மல்லல்—மாதோ எ-து வளப்பமுடைத்தாகிய சரீரமெடுக்க அதனுண்டான அள
 விறந்த துக்கத்தை அமையாது இத்திரியமென்னும் பெரியவாயாலே சந்ததமும் எடுத்துப்
 பருகும் மகத்தாகிய துறையாதலால்,

இனி—ஓவாதே எ-து இனி யந்த முத்தியென்பது ஒன்றுண்டென்று சொல்லுமது
 பித்தாமன்றோ கன்மபந்தம் ஒழியாததலால்,

என்னை—வீடே எ-து ஐயோ பரமசிவனருளிக்கொடுத்த திவ்வியாகமத்திலும் முத்தி
 யுண்டென்று சொல்லாநின்றது யானென்செய்வேன்,

மாரி—கோவே எ-து மழைக்காலத்து அரையிராலிற் கடலில் விழுந்தமுந்தும் சற்றும்
 வார்த்தை சொல்லத்தெரியாத ஊமனைப்போல அநுக்கிரகமார்க்கமில்லாது விதனப்படா
 நின்றேன் அறிவுடைய தவசியார்க்குக் கர்த்தாவாயுள்ளோனே அநுக்கிரகத்தருள வேண்
 டும் என்று.

மாது, ஓ—அசை. ஏகாரம் - தேற்றம். மற்று - வினைமாற்று. கொல், ஓ, மதி—அசை

* ஏம் மயலோ எனப் பிரித்துக் கொள்க. ஏம் - இன்பம்: ஈண்டுப் பேரின்பமாகிய
 முத்தி யென்க.

† ஆரியவூமன் - ஊமைத்தன்மையிற் குறையாதவன். ஆர்—ஈற்றவு.

நெஞ்ச புண்ணுற் றஞ்ச லோம்பென
வாரிய னருளு மறிவின் கொண்க,
சேதகம் பயந்த செழுநீர் சேதக
மாசுக மண்ணிய தென்ன, வாசுக
வயந்தீர் பெய்த வறிமதி
பயந்தோன் *வினைவிடல் வியந்தோ வன்றே.

இது, மேல் ஆசாரியன் சீடன்பரிபாக நோக்கிப் பிறவிக்கஞ்சாதே பாசச்சேத உபாய முண்டென்று அருளிச்செய்தல் கூறியது.

(இ-ள்) நெஞ்சு—கொண்க எ-து ஞானத்துக்குத் தலைவரெயுள்ளோனே இதயமானது புண்ணும்படி அஞ்சுதலையொழியென்று ஆசாரியன் அருளிச்செய்வான்,

சேதகம்—என்ன எ-து சேற்றையுண்டாக்கின அழகிய நீராலே அச்சேறாகிய மாசு போம்படி கழுவின்றப்போல,

ஆசுக—அன்றே எ-து (சித்தத்தாலே) கன்மத்தைப் பந்தித்துக்கொண்டோன் அக் கன்மத்தைச் சித்தத்தானைக்குதல் ஆச்சரியமன்றென்று. ஐயகீங்குதல் பொருந்தப் பிறவித்துன்பங்கெட வறிவாயாக எ-று.

வினை - மத்திம தீபம். மதி, ஒ—அசை. (உச)

தேனுட னமிழ்து கலந்தன்ன சுவைய,
வமிழ்து ணண்டரும் பெறற்கருந் தகைய,
தண்டாப் பிறவிப் பேரிட ரெறிப,
வுரையுணர்வு கூடா வரகதியுய்ப்ப,
மதியோ ரானுது பருகுவ, பருகியு
மமையாது துவலு மமைதிய, பாச
வல்லி வேரற் நிமிர்ப, வெல்லையின்
மறக்குறும் பறப்ப, வறத்தின் வேலிய,
தனக்குறிக ரில்லாத் தகைமைய, மனத்தின்
மாசறக் களைவ, தேசொடு நிவந்த,
வுரைத்தன னென்ப மாதோ
பொறைக்குவரம் பாகிய வறத்தின் கோவே.

இது, மேல் பரமசாரியர் தமக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணின கருமச் சேதவுபாயத்தினாலே வினைந்த பரமானந்த அநுபோகமீதுதியாற் சீடன் முன்னே இந்த ஞானமீர்தமென்னுந் தமிழாகம முரைத்தார் தமிழடைய சற்குருவின் பரமோபதேசத்தை வியந்து கூறியது.

* வினை பயந்தோன் வினைவிடல் வியந்து அன்று அயந்தீர்பெய்த ஆசுக அறி எனக் கூட்டுக; ஐயம் அயம் எனப் போலியாயிற்று.

(ரு-ள்) தேன்—சுவைய எ-து தேனும் அமிழ்தமும் கலந்தாற் போன்ற இரத்தத்தை யுடையன,

அமிழ்து—தகைய எ-து அமுதுபுசித்தற்குப் புண்ணியவான்களாகிய தேவர்களுக் கிட்டெதற்கரியன,

தண்டா—எறிப எ-து எல்லையில்லாத செனனமாகிய பெரிய துக்கத்தைத் துறப்பன, உரை—உய்ப்ப எ-து மனவாசகங்கடக்கப்பட்ட மேன்மையாகிய முத்தியிலே செலு த்துவன,

மதியோர்—பருகுவ எ-து ஞானவான்கள் அளவறப்புசிப்பன,

பருகியும்—அமைதிய எ-து இங்கனம் புசித்தும் ஆராத பின்பும் விரும்பப்படுந் தன் மையன,

பாச—ஈயிர்ப எ-து பாசமாகிய விலங்கை வேரோடே போக்குவன,

எல்லை—அறுப்ப எ-து அளவில்லாத பாவமாகிய குறும்பையறுப்பன,

அறத்தின் வேலிய எ-து புண்ணியத்துக்குக் காவலாயுள்ளன,

தனக்கு—தகைமைய எ-து தனக்கு உவமையில்லாத அழகையுடையன,

மனத்தின்—கலைவ எ-து மனோதோடமாகிய ராகத்துவேஷத்தைச் சேடமற ஒழிப் பன,

தேசொடு நிவந்த எ-து பிரகாச முடையவா யோங்குவன (ஆகிய இத்தனை நன்மையுடைய கன்மச் சேத வுபாயத்தை),

உரைத்தனன்—கோவே எ-து உபசாந்தத்துக் கெல்லையாகிய தருமத்துக்குக் கர்த் தாவாயுள்ள பரமாசாரியர் பிரசாதத்தனொன்று மகான்மாக்கள் சொல்லுவார்கள் எ-று.

மாது, ஓ—அசை.

(உரு)

அழுக்கா றவாவெ னிழுக்கிக விரியினை,
மைந்தன் மருமான் மனையோண் மாதுல
னென்பே ரகழி, யெழில்பெற நிவந்த
கற்பனை யெழுவினி யானெனும் போகிய
பொற்புடைப் பருமுள் விலங்கிக், கைப்புடைச்
சிற்றம் வெகுளி மயக்கொடு சிவணிய
கூற்றத் தானை, யாற்றல் சான்ற
வைம்புலத் தறுகண் வெந்தொழில் வேழம்,
விடயப் பஃறேர் கடவித் தடையின்
மனப்பே ரத்திரி யுகைத்துப் பேதை
யமைச்சன் சூழும் விணப்பெருஞ் செழுநகர்

வேந்தன் காத்த பூந்தண் டேயம்,
 பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் பாதக்
 கடவுண் மாமணி சுடர்விடப் புனைந்த
 ஞான மாமுடி சமந்த கோபகன்,
 வல்வினை மறவன் வலையிற் றீரா
 நல்லோர் யாரென நலங்கிளர் சூட்சியன்,
 கற்பனை யில்தெனக் கடாங்கதழ் பதாகினிப்
 பொறைமா னிரகச் செயநீர் குரகதத்
 தவாவறு சுளிமுகத் துவாவின் முற்றி,
 யடுமினை பொடிபட வெறிந்து * நெடுமதி
 லகழியொ டிய நூறிக் கொடுநக
 ரெரிவிருந் தூட்டி யரிதுபெறு சிறப்பிற்
 றன்னுடை நாச மன்ன னெய்தப்,
 பரபா னந்தப் பைதிரம்
 வனையாச் செங்கோ லோச்சின னெடிதே.

இது, பாசபந்தமாகிய அந்ஞான வேந்தனைப் பாசச்சேதமாகிய ஞானவேந்தன் செயித்த ஞானவேற்றியியப்புக் கூறியது.

(இ-ஊ) அழுக்காறு—நிலை எ-து மனச்சழக்காகிய பொருமையும் அவாவாகிய பொல்லாங்கையும் உவமையிலலாத நகரிசூழ் காவற்காடாகவும்,

மைத்தன்—அகழி எ-து இக்காட்டுக்குள்ளே புத்திரனென்றும் மருமகனென்றும் தாரமென்றும் மாமனென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட பத்தத்தினரைப் பெரிய அகழாகவும்,

எழில்—விலங்கி எ-து நான் பரியன் நேரியன் இன்னவூரன் இன்னசாதியன் என்று சொல்லுஞ் சங்கற்பனையாகிய அழகுபெறவோங்கிய இனக்கதிர்க்காலிலே மாயாகாரியமான தேகம் † நானென்னுத்தன்மையை மிக்கவழிகிதாகப் பருத்த முள்ளாகக்கொண்டு இதனாலே தெற்றப்பட்ட வேலியாகவும்,

கைப்பு—தானை எ-து பிறரோடு மாறுபாட்டைப்பண்ணு மாற்சரியம் கோபம் அறி யாமை என்பவற்றோடேகூடிய செயல்களை யமதூ துவ ரொத்த சேனையாகவும்,

ஆற்றல்—வேழம் எ-து வலியமைந்த அஞ்சாமையையும் கொடாகிய செயலையும் உடைய பஞ்சேந்திரியங்களை யானையாகவும்,

வீடயம்—தேயம் எ-து சத்த பரிச ரூப ரச கத்தங்களைப் பல தேராகச் செலுத்தித் தகைத்தற்கரிய மனமென்னும் பெரிய குதிரையைபுஞ் செலுத்தி அறியாமையாகிய மந்திரி யாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவமான பெரிய சிறப்புடைய நகரிக்குக்கர்த்தாவாகிய

* அகழி நூறி நெடுமதிவிய எனக்கூட்டுக.

† நானென்னுமமத்துவத்தை என வுரைகூறிய பிரதியுமண்டு.

அஞ்ஞான வேந்தனாலே காக்கப்பட்ட பொலிவையுங் குளிர்ச்சியையுமுடைய நான்குவர்
க்கத்தோற்றத்து எண்பத்துநான்குதூறியர யோனிபேதப் பிறப்பாகிய தேசத்தை,

பிறவா—கோமகன் எ-து சுவேச்சா விக்கிரகவானான பரமாசாரியன் சீர்பாதமாகிய
தெய்வீகமான பெரிய மணியை ஒளியுண்டாக அழுத்தின ஞானமான பெரிய முடியைத்
தரித்த ஞான வேந்தனானவன்,

வல்வினை—சூட்சியன் எ-து பூர்வ சென்மங்களிற் பண்ணப்பட்ட வல்வினையாகிய
மறவன் வைத்த வலையில் அகப்படாத நல்லோராகிய வீரர் யார்தானென்னு நன்மை விளங்
கிய புத்தியை விசாரவுபசாந்தனாகிய மந்திரியாக வுடையருய்,

கற்பனை—முற்றி எ-து * ஈடணை மூன்றாகிய இது சங்கற்பனை யென்று சருவசங்க
நிவிர்த்திபண்ணும் விரத்தியென்னு மதமும் வேகமு முடையசேனை சூழ்ந்துவரப் பொறை
என்னும் அழகிய தேரிலே ஒருவருக் கொருவர் சுகதுக்கஞ் செய்யலாவதில்லை யென்னும்
உபதேசத்தைக்குதிரையாகப் பூட்டிப் (பரிந் கோலுக்குச்) சுளிந்த முகத்தையுடைய அவா
வறுதியாகிய யானையின் மேற்கொண்டு,

அடுமினை—எய்த எ-து கேட்டுக்குக் காரணமாகிய மனச்சமுக்கும் அவாவுமான முற்
கூறிய அடத்தக்க காவற்காட்டை (முற்படச்சென்று) பொடியாக வெட்டிச் சமுசார பந்
தத்தினராகிய அகழைத் தூர்த்துச் சங்கற்பனையும் அகங்காரமுமாகிய நெடியமதிலே யிடித்
துக் கொடிய இருவினையாகியநகரியை அக்கினிக்கு விருத்தாக வூட்டி அநாதியாகக் கிட்டி
தற்கு அரிதாகப் பெற்ற சிறப்பையுடையதாகிய தன்னாசத்தை ஆன்மாவிடத்துண்டாகிய
அஞ்ஞானவேந்தன் பெறுவானாக,

பரம்—நெடிதே எ-து பரமானந்த நாடாகிய முத்தியிலே ஒருநாளும் அழிவில்லாத
செங்கோலு ஞானவேந்தன் நெடிதாகச் செலுத்தினான் எ-று.

அகழியொடு என்பதில் ஒடு—அகை. இடிய என்னுஞ் செயவெனெச்சத்தை இடித்து
எனச் செய்தெனெச்சமாக்கி யுரைக்க. (உசு)

ஒருவன் ரெடுத்த விருவினை மூன்றிடத்
துறுதலா ரணநா லறைபு,மற் றவையே
கருப்பா சயமெனு மிருட்சிறைப் ட்பள்ளி,
யச்சிறைக் குறும்புழை யரிது நீங்கி
யாக்கை சுமந்து நோக்குங் காலைப்,
புலம்பல கலங்க வலந்தலை யெய்தித்
தென்றிசைச் சேற, வென்றிவை மூன்றினும்
காரணத் தின்றிப் பாரண மின்றே,
யந்தக் காரணஞ் சேதன சேதன,

* ஈடணை மூன்று - லோகவேடணை, தாயவேடணை, அர்த்தவேடணை; ஈடணை-ஆகை.

† பள்ளி - இடம்.

நன்றும் பேதை யாகலிற் சேதனத்
 தொன்றிய விற்பத் துவகையு மன்ற
 துன்பத் தரந்தையிற் கன்றுபு கனலு,
 மசேதனத் திடைநின் றிடர்நனி படரினு
 மடையா விற்பந் தடையின் நெய்தினூந்
 தொல்லேக் கெண்ணிகொ லல்ல லென்னு
 முள்ளத் துணர்ச்சி விள்ளா ராகிச்,
 சேதனத் தியைத லென்ப
 மாதவத் திறைவர் மாமுது நிதியே.

இது, மேற் பயந்தோன் வினைவிடல் வியந்தோ வன்றே என்றநுளிச் செய்த நெய்வளே யென்று சீடன் விண்ணப்பந் செய்யக் கன்மச்சேத வுபாயங் கூறியது.

(இ-ள்) ஒருவன்—அறையும் எ-து ஒரு ஆன்மாப் புத்தித்த புண்ணியபாவம் மூன்று வார்க்கத்தாற் புதிக்கவேண்டு மென்று வேதநான்குஞ் சொல்லா நின்றன,

மற்றவை—பள்ளி எ-து அந்த மூன்று வார்க்கமாவன கருப்பாசயமென்னும் அந்தகார மாகிய காராக்கிரகத்தினிடத்தில் வரும் விதனமும்,

அச்சிறை—காலை எ-து அந்த இருட்டறையாகிய காராக்கிரகத்தின் சிறிய துவாரத்தை அரிதாக நீங்கி (ப் பிரசவவேதனையுற்று) ச் சரீரமெடுத்துப் பின்பதனை விடுமளவுமுண்டான விதனமும்,

புலம்பல—சேறல் எ-து இத்திரியங்கள் யாவும் நிலைகலங்க * அலந்தலைப்பட்டுத் தே கம் விடும்பொழுதுண்டான மரணவேதனையுமாம்,

என்றிவை—இன்றே எ-து என்று சொல்லப்பட்ட இம்மூவகையினும் (அனுபவிக்கும் பொழுது) ஒரு ஏது முன்னிலையாகவல்லது புதிக்குமுபாயமில்லை,

அந்த—சேதனம் எ-து அந்த ஏதுத்தான் சைதந்நியவேதுவாதல் அசேதனவேது வாதலாகியல்லது கூடாது,

நன்றும்—கனலும் எ-து மிகவும் அறிவிலியாதலாலே சைதந்நிய வேதுவாகவந்த சுக த்துக்குப் பிரியப்படவும் துக்கமாகிய விதனத்திற்குப் பிறரைக்கன்றிக் கனலவும் அது நிச்சயமாகச் † செலுத்தும்,

அசேதனத்து—விள்ளாராகி எ-து அசேதனவேதுவாக இடைவிடாதே துக்க மிக வுண்டாயினும் கிட்டுதற்கரிதாகிய சுகத் தடுக்கவொண்ணாதபடியுண்டாயினும் பூர்வ வினைக் கீடாக வருவதற்கு நிகழ்ந்த பிரியாப்பிரியம் என்னவிருக்கிறதென்று உள்ளத்திலறிவை யொழியாராகி,

* அலந்தலை - துன்பம்.

† செலுத்தம் என்ப திசையெச்சமென்க.

சேதனம்—நிதியே எ-து அங்ஙனஞ் சைதந்நிய வேதுவாகவந்தவையற்றையும் இப்ப டிக்காண்டல் மகத்தான பரமானந்தபோகமாகிய மூலபண்டாரப் பொருள் என்பர் தலை யான தவசுக்குக் கர்த்தராகிய ஞானவான்கள் எ-று.

மற்று, ன, கொல்—அசை.

(உஎ)

பனுவ லாட்டி தனிமனைக் கிழவர்
நட்பும் பகையு மெய்ப்பட நாடின
யாவது மில்லை தானே, யாயினு
மாய்விடை யுடைய துளதே, யாதே
யீன்றோர் பகைஞர் சீன்றோர் நட்பே,
யருஞ்சிறை யிடுநரி னிருஞ்சிறை விடுநரின்
யார்கொ லுறுதி யோரே, சீறி
யுடற்பொறை தணித்த நலத்தகை யானார்
கொடுத்தது நீலமிசை யிவர்க்கே, நாயக்கே,
யுருவிலோ ருயிருக் குடலுந ருழையரென்
றிருவே றுரைப்பதை யெவனோ, தெரிதறிற்
கோடை தூற்றக் கூடிய ஆழிலே
வாடை வீற்றுவிற் ருகி யாங்குச்
செய்தயிற் றிரண்டு கையற வொரிஇய
வொக்க லல்லதை, மற்றுங் கேண்மதி,
தன்னணி யாசமு மஃதெனி
னென்னை யோபிற பன்னுங் காலே.

இது, மாதவந்தீயைவர் மாழநுந்தியாகிய கர்மக் கேசவராய முடையார்க்கு நட்பும் பகையுமில்லையென்று ஞானசித்தாந்த * வரிட்டங்கூறியது.

(இ-ள்) பனுவல்—தானே எ-து கலைமகளை நாவாகிய ஒப்பற்ற வீட்டிலே குடியேற் றிவைத்த ஞானவான்களுக்கு உண்மையாக விசாரிக்கில் சத்துரு மித்தருவென்று ஒரு சிறிதுமில்லை,

ஆயினும்—உளதே எ-து ஆயினும் விசாரித்துப்பார்த்தால் சிறிதுண்டாதலுமாம்,

யாதே—நட்பே எ-து அஃது யாதென்னில் இவரைப்பயந்த மாதாயிதாக்கள் சத்துரு வும் இவருடலைப் பிளந்தோர் மித்தருவும் ஆகும்,

அருஞ்சிறை—உறுதியோரே எ-து அஃதெந்ங்ஙனமெனில் விதெற்கரிய சிறையிலே இட்டோரினும் அப்பெரிய சிறையினின்றும் மீட்டோரினும் யாரை மித்தருவாகக் கொள் வோம்,

* வரிட்டம் - சிரேஷ்டம்.

தீறி—இவர்க்கே எ-து இத்தேகத்தைப்பிளந்து தேகபாரமொழித்த நல்ல அழகை யுடையோராகிய ஆசாரியர் இந்த ஞானவான்களுக்குக் கொடுத்தது நிலங்கட்கு மேலாகிய முத்தியல்லவோ,

துயக்கெனை எ-து விதனப்பவெதென்னை,

உருவில்—எவனோ எ-து அருவமாய் நித்திய வியாபகசித்தாகிய ஓராண்மாவுக்குச் சத்துருவு மித்துருவும் என்றிரண்டுவேறுபாடாகச்சொல்ல * வேண்டுவானேன்றான்,

தெரிதரில்—அல்லதை எ-து விசாரிக்கில் மேல்காற்றடிக்கத்தூண்ட சருகிலை வாடைக்காற்றூற் சிதநினைவாறுபோலப் பக்குவப்பட்ட கன்மபலம்புசித்தற்கு ஏதுவாகிவேண்டுவாராகக்கூடி அக்கன்மபலம் புசித்தற்றவாறே பிரிந்துபோனவர் சுற்றத்தாரன்றோ,

மற்றுங் கேண்மதி எ-து இன்னமும்ங் கேட்பாயாக,

தன்னணி—பன்னுங்காலே எ-து தன்னுடைய அழகிய தேகமும் கன்மபலம் புசித்தற்கேதுவாகக் கூடினதாகலாற் சொல்லும்பொழுது வேறு சிலரைச் சத்துருவு மித்துருவுமென்று சொல்ல வேண்டுவானேன்றான் எ-று.

தான், ஏ, மதி, ஒ—அசை.

(உஅ)

தொல்லே ஞாலத் தெல்லே நீங்கிய
 விருவகைத் தோற்றத் தொருவா வுயிர்கட்.
 இருவினை † பொராஅ மருவின் ருயிடை,
 நொதுமலர் கவிகை நொதுமலர்க் கவிகை
 விதிமுறை மதிமலர் பெய்திக், கதுமென
 யாமுடை யவருடைத் தாம நென்றினி
 தாமுறை யறியார், மாபதி பிறழ்ந்து
 செயலறு பறியார் மயலுற் றோரே,
 யளியரோ வளியர் தாமே, தெளியா
 விளையோன் றுரந்த குணில்வாய்ச் செல்லா
 திளையோற் சினவும் வளையாய் ஞமலியி
 † னளியரோ வளிய, ரென்னை
 யொளிகொள் காண முன்னு தோரே.

இது, மேல் ஒருவன் நெடுந்த இருவினையால் தன்னணியாகழ மஃதெனல் தறித்துச் செயலறுதியானமையின் ஞானவுபாய மறியாதவர்களைத் தாழ்ப்படக்கூறியது.

(இ-ள்) தொல்லே—ஆயிடை எ-து பழையதாய் வருகிற பிரபஞ்சத்திலே தாவரசுக் கமமான தோற்றத்தைவிடாத அளவிறந்த ஆன்மாக்களுக்குப் புண்ணியபாவபலம் ஒழியப் புசிக்கவருவதில்லையானவிடத்து,

* வேண்டுவான் - வேண்டதல் ; வான் - தொழிற்பெயர் விருதி.

† ஒருவ எனச் செயவெனெச்சமாக்கி யுரைத்தமை காண்க.

‡ அளியர் என்றது அறிவிலார் என்னும் பொருடாகின்ற குறிப்புமொழி.

நோதுமலர்—எய்தி எ-து பிறர் தமக்குச்செய்த நன்மை தீமையும் பிறர்க்குத் தாம் செய்த நன்மை தீமையும் ஊழ்முறைமையென்று அறிவை விரித்துப்பார்த்து,

கதுமென—அறியார் எ-து வினைந்து நம்முடையது அவர் தந்தாரென்றும் அவருடையது நாம் கொடுத்தோமென்றும் இனிதாக ஆகிற முறைமையை அறியாராகி,

மாமதி—உற்றோரோ எ-து மற்றும் பிரபஞ்சத்தில் ஒருவர்க்கொருவர் செய்யுஞ் சுகதுக்கமில்லாமை அறியார் மகத்தாகிய அறிவுகெட்டு மயக்கத்திலே கூடினோர் ஆதலாலே

அளியரோ—தாமே எ-து முன்சொன்ன அவர் அறிவில்லார் அறிவில்லார்,

தெளியா—அளியர் எ-து அறிவில்லாதபாலன் எறிந்த குறுந்தடியிடத்துச் செல்லாது எறிந்த காரணத்தவனான அப்பாலனைக்கறுவுகொள்ளும் வளைந்தவாயையுடைய நாய்க்குள்ள அறிவும் இல்லாதவர் இல்லாதவர்,

என்னை—உன்னோதோரோ எ-து மறைதலைக்கொண்ட காரணமாகிய பூர்வகன்மத்தை நினையாராகி அக்கன்மபலத்திற்கு ஏதுவாயினொகச் சென்ற குற்றங் கொள்ளுவதென்றான் எ-று.

மன், ஒ—அசை. ஏகாரம் - தேற்றம்.

(உக)

அறிவிரி யரலை * விழுப்புண் ணொரிபழுத்
தனல்கால் கோலிற் பன்முறை யடினும்
பேரிடர் நீத்த பெருந்தகை யோனென்
றார்வ நெஞ்ச மல்லதையாரோ
வேரங் கொண்டோர், வேறே, மாறெழுந்
துடம்பிடி யுடறுணி படுப்பினும் விவையொடு
மலையச் சந்தும் வழத்துங் கொண்டு
தலையிற் பாதந் தாங்கினு, முலையாப்
பிறைப் பிணிதணி யறவன ரிவரென
வினையா வின்பம் வினையி னல்லதை
யுலாவதை யுடையரோ வினாவணர்ந் தோரோ.

இது, அசேதன ஏதுவன்றிச் சேதன ஏதுவிலும் வந்த வாதைக்கு மேல்வரும் பயனை நோக்கிச் செயற்குச் சீனேகழங் கொள்ளாதொழிவதும் உண்டென்று ஞானசித்தாந்த வரிட்டம் பிரமாணத்தாற் கூறியது.

* விழுப்புண் - வருத்தத்தைச் செய்யும் புண்; இவ்வாறு பத்துப்பாட்டுப் பெரும்பாணற்றுப்படையரையில் விழுத்தண்டு என்பதற்கு வருத்தஞ்செய்யுந் தடியென்றார்.

(இ-ள்) ஆயிலர்—கொண்டோர் எ-து பக்குவத்திலே சத்திரத்தாலே யறுக்கப்பட்ட வருத்தத்தைச் செய்யுங் கழலையான புண்ணை நெருப்புப் பழுத்தாற்போலக் காய்ந்து அக்கினியைக்கால்கின்ற கோலாலே பலகாற் சுடினும் இப்படிச்சுட்ட வைத்தியனை என்மிக்க துக்கத்தைக் கெடுத்த பெருந்தகையையுடையோன் என்று உள்ளத்திற் சினைக்கொள்ளும் தல்லது அவன்மீது செற்றங்கொண்டோரார்தாம்,

வேறே எ-து இவனில் வேறே தேகமாகிய கிரத்தியைச் சேலுத்தவன்,

மாறு—தாங்கினும் எ-து எதிரியாய்வந்து வேலைக்கொண்டு தேகத்தை யிருதுணியாக்கிவிடும் புட்பமுதலிய வாசனைத் தீரவிடங்களோடு பொதியின் மலையிலுண்டாகிய சந்தனத்தையும் * (சாத்தித்) தோத்திரமுஞ் செய்துகொண்டு தலையிற் பாதம்பொருத்த வணங்கினும்,

உலையா—உணர்ந்தோரே எ-து இரண்டுதிருத்தோரும் புசித்தறவேண்டும் பிரார்த்தகண்மம் தொலைத்தற்கு வதுவானோர் ஆகலால் கெடுத்தற்கரிய பிறவித்துக்கத்தை ஒழித்த தருமவான்கள் இவரென்று இவர்களிடத்துப் பெறுதற்கரிதாகிய பிரியமுண்டாகுதலல்லது செற்றங்கொள்ளுவதையுடையாரோ மேல்வருவது முத்தியென்றுணர்ந்தோர் எ-று.

எ - அசை. ஓ—இரண்டு மெதிர்மறை.

(௩௦)

பையு னீங்கப் பயன்பல பெருகக்
 கைதா வாத செய்தி யோர்க்கும்
 பருவரல் வந்தது † துருவ ‡ மல்லதை
 வருவது நன்னய மற்றே, வறிவழிந்
 தவல் மாக்கட லமுங்கல், செயலிலென்
 றுசற வுணர்ந்த தீதி லாளர்,
 மான்மதம் பளிதம் வார்நறுந் சாந்தந்
 தாண்முதற் பழிச்சுநர் தைவந் திடினுந்
 செவிசேடத் தகைய ரொழிபல வியற்றி
 மயிரிற் றகைத்து வறுத்தெரித் திடிப்பினு,
 நான மாத்துலை சீர்புகுக் டி தானா
 முனைப்பாற் செய்தி நகைப்பாற் பட்டென
 மூரன் முறுவ லல்லதை தேரி
 னுவகை கலுழ்ச்சியோ விலரோ, யானே
 யுரையிடை மறந்தனன் மாதோ, வுவகை

* சாத்தி என்பது இசையெச்சம்.

† துருவம் - நியதி; ஈண்டு ஊழையுணர்ந்தியது.

‡ அல்லதை என்பதில் ஐ - சாரியை.

§ ஆநாம் எனப் பிரித்துரைத்துக்கொள்க; ஆ—ஈண்டு இரங்கற்பொருடந்தது.

யிவர்க்கிட ரிலமென மனக்களி யோரே,
 கலுழ்ச்சி தீங்கு செய்தியோர் நீங்கா
 நிரயத் தழுந்துதற் கேது வாயின
 மெனவே யிழந்த நெஞ்சமோ டினைபா
 னாரே, பெயர் த்துமொன் றயர்த்தனன் பெரிதே,
 தொடுத்த வெவ்வினை யெவ்வள வுடைத்தெனக்
 கையற் றின்ன லெய்தலு முரிய,
 ரன்தே விடித னூங்குமற்
 றெவனே நாடருங் கேள்விரெடி யோர்க்கே.

இது, விழைவுண்டிதோர் செயலறுதியாலே யாவை யாவராய் நமக்குவரு நன்மை
 கீமைகள் ஊழலால்வருவானவென்றறிந்து பிரியாப்பிரியங் கொள்ளாநொழியு ஞானசித்தநர் வரிட்
 டங் கூறியது.

(இ-ள்) பையன்—மற்றே எ-து வறுமைத்துன்ப நீங்குதற்காகப் பலபிரயோசனங்
 களும் உண்டாகவேண்டுமென்று கையொழியாத முயற்சி செய்தோர்க்கும் மிடியாகிய துன்
 பமே வருவது ஊழ்முறைமையானால் நல்ல சுகம் வருவதும் அந்த ஊழலால்லது வேறென்
 றாலாமோ,

அறிவு—அழகல் எ-து அறிவுகெட்டுப் பெரிய துக்கசாகரத் தழுந்தாதே கொள்
 ளாய்,

செயல்—நீ திலாளர் எ-து முன்செய்ததல்லது ஒருவர்க்கொருவர் செயலில்லையென்று
 குற்றமறவறிந்த நல்லோர்,

மான்மதம்—இடிப்பினும் எ-து கத்தாரியும் கற்பூரமும் கொழுவிதாய நறுநாற்றத்
 தையுடைய சந்தனக்குழம்பும் பாதாதிசேசம்வரை தோத்திரம் பண்ணினராகிச் சாத்தினு
 லும் செவியிலே நாராசத்தைக் காய்ச்சி ஏற்றிறைற்போன்ற இகழ்ச்சிவசனங்கள் பலசொல்லி
 மயிர்போல துண்ணிதாகச் சரீரத்தையரிந்து பொரித்துஞ் சுட்டும் அரிதே புண்ணிலே
 வேல்கொண்டு குத்தினாலும்,

ஞானம்—இலரே எ-து இவ்விரண்டுமொக்க ஞானமென்னு மகத்தாகிய தராசிலே
 சீர்தூக்கி என்னே என்னே ஈம் முற்பவத்திற்செய்த கன்மபலம் இப்பொழுது சிரிக்கும்
 பகுதியாயதென்று சிறு முழுவல் கொள்ளுமதல்லது ஆராயிற் பிரியாப் பிரியங் கொள்ளு
 மதிலர்,

யானே—மாதோ எ-து ஆயினுஞ் சொல்லுமிடத்தே நான் கூற மறந்தன சிலவுள்,

உவகை—களியோரே எ-து அவையாவன இவர்க்குப் பிரியமாவது இவ்விரண்டுக்கும்
 விருப்பு வெறுப்பாகிய விதனமில்லோம் என்னு மனக்களிப்பையுடையோராதலும்,

கலழ்ச்சி—இளைபானாரோ -எது இவர்க்குத் துக்கமாவது தமக்கு விதனம்பண்ணினோர் சின்னளவில் ஒழியாத நரகத்திலமுத்துதற்கு நாம் ஏதுவாயிருந்தோமென்னும் இத்தால் அழிந்த மனத்தோடே துயரமுடையராதலுமாம்,

பெயர்த்தும்—பெரிதே எ-து மற்றும் பெரிதொரு பொருளைக்கூற மறந்தேன்,

தொடுத்த—உரியர் எ-து அஃதாவது பந்திக்கப்பட்ட வெவ்விதாகிய பிராரத்த கன்மம் இன்னும் எவ்வளவு காலம் உடையதோவென்று மனசுழித்து துக்கப்படவு முரியர் என்பதாம்,

அன்னே—நெடியோர்க்கே எ-து ஆதலால் ஐயோ கிட்டெதற்கரிதாகிய முத்திக்குபாயம் விசாரிப்போர்க்கு இவ்வதுபோகத்தின் மேற்பட்ட முத்தி மற்றியாதோ எ-று.

ஒ - முன்னது எதிர்மறை. ஏ, மாது, ஒ—அசை.

(௩௧)

நஞ்சினி தருத்தினு நல்வினை மாட்சி
வஞ்ச மில்லோர்க் கமிழ்தா கற்றே,
நஞ்சம லயினி நாக முயர்த்தோன்
வெஞ்சின வீமன் வீடிட வருத்தி
நாக நூக்க நாகரும் பெறாஅ
வாரமிழ் தன்றி யணங்கொடு நடந்த
பேரிசை யானே பாரத மிசைக்கு,
மன்னே னெளவை யருமுனி பணியிற்
கன்னனைப் பயந்து நன்னதி யியக்க
வங்கர் கோளு யரசுதலை பணித்துப்
பொங்குதிரை யாடைப் புரவு*பூண் டிசினே.

இது, ழின்பாப் செய்தியாய ஊழ்வலியால் நல்வினை நிகழங்காலத்துவந்த நீமையுந்நீமையாமென்று கூறியது.

(இ-ள்) நஞ்சு—அற்றே எ-து நல்வினைமாட்சியால் அழிவில்லாதோர்க்கு நஞ்சையினிதாகப் புசிப்பிக்கினும் அழித்தாகுகின்ற அத்தன்மையாகவேமுடியும் அஃதெவ்வண்ணமென்னில்,

நஞ்சமல்—இசைக்கும் எ-து நாகக்கொடியையுடைய துரியோதனன் வெவ்வித சினத்தையுடைய வீமன் மரிக்கவேண்டுமென்று நஞ்சுகலத்த சோற்றைப் புசிப்பிக்கப்பண்ணி நாகலோகமாகிய பாதாளத்திலே செல்லத்தள்ள அங்கே நாகலோகத்திலுள்ள தேவர்கட்குக் கிட்டெதற்கரிதாகிய நிறைந்த அமுதத்தைப் புசித்ததன்றியே நாககண்ணியையும் பாணிக்கிரகணம் பண்ணிக்கொண்டுவந்த பெரிய கீர்த்தியை யான் சொன்னேனல்லென் மகா பாரதத்திலேயன்றே சொல்லுகிறது,

* இசின் ஈண்டுப் படர்க்கையில் வந்தது.

அன்றேன்—பூண்டிசினே எ-து அத்தன்மையானுள் வீமன்மாதாவாகிய குந்திதேவி கிட்டெதற்கரிய தூர்வாசமகாலிருடி பிரசாதித்த மந்திரத்தினாலே கன்னிகையாயிருந்தபோது சூரியனை வரவழைத்துக்கூடி உடனே கண்ணைப்பெற்றுக் கங்கையாற்றிலே மிதவற்பேழையிலே வைத்துச் செல்லவிட இத்தைத் திருதாட்டிரான் நேர்ப்பாகன் கண்டெடுத்து வளர்ப்ப வளர்ந்து துரியோதனனுக்குத் தோழனாய் அங்கதேசமென்னும் இராச்சியத்துக்குக் கர்த்தாவாய் அங்கராசனென்று அபிடேகம் பண்ணப்பட்டுப் பெரிய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த வையகத்துக்கு உபகாரியென்னும் பெயரைப் பூண்டனன் எ-று.

ஏ—முன்னது தேற்றம்; பின்னது பிரிநிலை. இசின் - அசை.

(௩௨)

அறப்பயன் நீரி னமிழ்தே * யானுங்
கடுப்பா டெய்தல் விடுத்தோட் னின்றே,
‡ தக்க னெடுத்த முத்தீ முற்றத்
தொக்க வானே ருற்றதை பெரிதே,
யெயிறுந் துண்டமு முகனுங் கையு
மந்தியும் வாணியு மிந்துவு மெரியு
மிழ்ப்பத், தக்க னிருஞ்சிர மிழந்து
தகர்ச்சிர மெடுத்துப் பிழைத்ததை யாரிதே,
வாசவன் கோகில மாகுன், கேசவன்
சாவா யகன்று தாவினன் கடிதே,
§ மிந்திர சித்தோ டியாளி வரருசி
தந்திரம் பபின்று தலைமையின் வழாஅர்
வினைப்பய னுணர்ந்து வெல்வகை நாடித்
தவத்திறம் படருங் காலை, முகைத்தாழ்
கொம்மை வெம்முலை யினையோட் கூடுந்
தன்மை யன்றி யருந்தினன் றணிய,
லபில்புரை நெடுங்க ணம்பனைத் திரடோன்
மபிலியற் சாயற் சூயிலியற் கிளவிக்
கலங்கழி மகனி ரையிரு நூற்றுவர்
மணந்தோன் மன்ன னுணங்க, யாளி
குவற் றாண்டு மாதப் புலைசசி
காதற் காசனி யாகி மேதினி

* ஆயினும் என்பது ஆனும் எனக் குறைத்து நின்றது.

† ஓவுதல் - ஒழிதல்.

‡ தக்கன் யாகவிவரங் கந்தபுராணத்திற் காண்க.

§ இந்திரசித்து, யாளி, வரருசி இம்முனிவர் சரித்திரம் இன்ன நூலிள்ளுள்கென்று விளங்கவில்லை.

யின்னிசை * யெழுவர்ப் பயந்தோ ளீண்டே,
 சிந்து நாடன் செய்தீர தன்முடி
 யிலங்கிலை வாளியி னிறுத்தோ னிற்ப
 நிலம்புக வெறிந்த தவம்புரி தந்தை
 தன்றலை தரைசே ரந்தரம் பெரிதே,
 பாண்டவர் மரபி ணுண்டகைக் குரிசில்
 சனமயன் † வேள்விக் ‡ குருமுனி யுற்ற
 தன்மை யு நன்மை யன்றே, விண்ணோர்
 மசூடம் புனைந்த ி நகுடன் பாந்தட்
 படிவங் கொண்டு படிசேர்ந் தனனே,
 திருமணி வள்ளத் துயிர் மருந் துதளி
 யடப்படு தெண்ணீ ரானு
 முடற்பகை யற்ற லுணருங் காலே.

இது, ஊழ்வலியாற் றீர்வனை நிகழ்ங்காலத்து வந்த நன்மையுந் தீண்மயாமென்றல் கூறியது.

(இ-ள்) அறப்பயன்—இன்றே எ-து பூருவ புண்ணிய கன்மம் புசித்தற்றகாலத்து அமுதத்தைப் புசிக்கினு நஞ்சின் நன்மையாதல்விட்டொழியுமதில்லை அஃதெவ்வண்ணமெ ன்னில்,

தக்கன்—பெரிதே எ-து தக்கனானவன் எடுத்துக்கொண்ட யாகமுடித்தற்பொருட்டுக் கூடிய தேவர்கள் பட்ட அபசயம் பெரிதே,

எயிறும்—இழப்ப எ-து பன்னிரு ஆதித்தருள் ஒருவன் பல்லும் வாணிமூக்கும் சந்திரன் முகமும் அக்கினி கையும் இழப்ப,

தக்கன்—அரிதே எ-து தக்கன் பெரிய தலையை யறுப்புண்டிழந்து பின்பீ சிவபிரான் அறுக்கிரகத்தால் ஆட்டின்றலையைப் பெற்றுப் பிழைத்தது அரியதாயினதே,

* எழுவர்ப்பயத்தோள் என்றதற்குத் திருவள்ளுவர், அதிகமான், கபிலர், ஓளவை, உப்பை, உருவை, வள்ளி யென்னும் எழுபின்னைகளையும் பெற்றனன் என வுரை கூறிய பிரதியுமுண்டு; இதனை “கபில ரதிகமான் காண்குமவர் பாவை, முகிலினைய கூந்தன் முறுவை--சிகரில்லா, வள்ளுவ ரௌவை வயலூற்றுக் காட்டிலுப்பை, யெள்ளிலெழுவரிவர்” என்னும் பழைய பாடலானு மறியலாம். இதில் உருவை யென்பதற்கு முறுவையெனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

† வேள்வி - தனக்கு வருகிற பிரமகத்தியைத் தடுக்கும்படி செய்த யாகம்.

‡ குருமுனி - ஒரேழைப் பிராமணனை ஆசாரியனாக வைத்து வேள்வி செய்தான் என்றிருக்கிறது.

§ நகுடன் - சந்திரகுலத் தரசர்களிலொருவன்; பாரதம் ஆகிருவத்திற் காண்க.

வாசவன்—ஆகிணன் எ-து இத்திரன் குயிலாய்ப்பறந்து திரிந்தனன்,

கேசவன்—கடிதே எ-து விட்டுணு பேயாய் நீங்கிக் கடிதாகத் தாவிப்போனன்,

இத்திரசித்து—காலே எ-து (மற்றும் அருளிச்செய்தபடி) இத்திரசித்தும் யாளிதத்தனும் வரகுசியும் ஆகிய பெயரையுடைய இருடிகண் மூவரும் சாத்திரங்களெல்லாம் பயின்று முதன்மையில் வழுவாதவராய்த் தங்களுக்குப் பூர்வகன்மபலம் வருவதையறிந்து அதனை வெல்லுமுபாயம் பார்த்துத் தவங்களைப்பூண்டு தேசாந்தரத்திற் சஞ்சரிக்கிற காலத்திலே,

முகை—தணியல் எ-து வரகுசிமுனிவன் கோங்கரும்பைத் தாழ்த்திய திரட்சியும் விருப்பமுமுள்ள தனக்களையுடைய தனக்கினாயானைக் கூடியதன்றியே சுராபானமும் பண்ணினான்,

அயில்—உணங்க எ-து இத்திரசித்துமுனிவன் பரகாயப் பிரவேசம்பண்ண வல்லவனெதலாலே ஓரசசன்றேகம் விட்டகாலத்திலே அவ்விராசனுடைய தேகத்திற் பாய்த்து (அவனுடைய மனைவியாகிய) வேலையொத்த நெடிய கண்ணையும் அழகிய மூங்கிலைப்போன்ற திரட்சியையுடைய தோளையும் மயிலையொத்த சாயலையும் குயிலையொத்த வசனத்தையும் உடையார்களாகிய ஆபரணங்கழித்த விதவைகளாயிரவரைக் கூடிக்கொண்டனன்,

யாளி—ஈண்டே எ-து யாளிதத்தமுனிவன் (தனக்கு விளாத்தமாய்த்) சன்னாலே வெட்டுண்டு கிணற்றிலே தள்ளப்பட்ட அறிவில்லாத சண்டாளப்பெண்ணை (ஓர் பிராமணனெடுத்துக்கொண்டுபோய் உத்தபூமியிலே வளர்த்துப்பின்பு இவனுக்கே கொடுக்க) ச்சினேகத்துக்கிருப்பிடமானவளாய்ப் பிராமணியாய்ப் பூமியிலே கிற்கு மினிய கீர்த்தியையுடைய கபிலருள்ளிட்ட எழுபின்னைகளையும் பெற்றனனன்றோ இவ்விடத்திலே,

சிந்துநாடன்—பெரிதே எ-து சிந்து தேசத்திற்கு அரசனாகிய செயத்திரதனுடைய தலையை விளங்காநின்ற இலேபோலகன்ற அம்பாலே அறுத்த அர்ச்சனன் இறவாது நிற்க இச்செயத்திரதன் பிதாவாகிய விருத்தகக்ஷத்திரன் என்மகன்றலையைத் தரையில் விழவிட்டார் தலை சின்னப்பட்டுப்போகவேண்டுமென்று * எம்தபஞ்சகமெவின் கண்ணே நின்று தவசுபண்ண இவன் கையிலே அவ்வருசகனன் அப்பு+சுத்தாலே அச்செயத்திரதன்றலையைத் தரையில் விழாதே கொங்கசென்றிட அந்தத் தலையைக் கண்டருவருத்துப் பூமியிலே விழவெறிந்த அவ்விருத்தகக்ஷத்திரன்றலை சின்னமாய்த் தரையில் விழுந்த அந்தரமாகிய கீமை பெரிதாய்ப் பிரகாசமானதன்றோ,

பாண்டவர்—அன்றே எ-து பாண்டவர் மரபிலே அண்டகைமைக்குத் தலையையான ஜனமேஜயன் என்னும் பெயரையுடைய இராசன் செய்கின்ற யாகத்திலே ஆசாரியனாகிய முனிவனைச்செய்த 1 பிரமாதத்தாலே குருத்துரோகமான தன்மையும் கண்மையன்றே,

* சமந்தபஞ்சகம் - திரேதா துவாபரயுக சந்தியிலே பரசுராமர் கர்வங்கொண்ட க்ஷத்திரியரையெல்லாக் கொன்று அவர்களிரத்தத்தை ஐந்து தடாகங்களினிறைத்து அதனும் பிதிர்தர்ப்பணஞ் செய்தாராதலின் அவ்விடஞ் சமந்தபஞ்சகமெனப் பெயராயிற்று; பின்னர்த் தூரிகோகநாகிய பாண்டவர் சின்று யுத்தஞ்செய்தமையாத் குருக்கேத்திரமெனப் பெயராயிற்று.

† பிரமாதம் - அறியாமை; முனிவன் சித்திரையுடன் ஒழுங்கெய்கிறது கண்டு ஜனமேஜயன் கையிலிருந்த தருப்பையாற்றட்ட அம்முனிவன் புலிபாய்த்ததுபோலக் கனவு கண்டு ஓம்குண்டத்தில் விழுத்திறந்தான் என்பது கதை.

விண்ணோர்—சேர்ந்தனனே எ-து தேவர்கள்வணங்க இத்திராயை முழுகூட்டப்பட்ட நகுடனென்னும் இராசன் சத்தமுனிவர்களைச்செய்த அவமதிப்பாலே பெரும்பாம்பான வடிவுகொண்டு பூமியிலே விழுந்தனனன்றோ,

திருமணி—உணருங்காலே எ-து அழகிய சத்தினமிழைத்த வட்டிலிலே பிராணனுக்குக் காப்பாக அமிர்த மூலிகையான மருந்துகள் சேர்த்துக் காய்ச்சித் தெளிந்த குழிராயினும் * பூருவபுண்ணியமான கன்மபலம் புசித்தற்றால் † அதுதானே உடலுக்குப் பகையாம் அறிவுடையோர்கள் விசாரிக்குமிடத்து எ-று. (௩௩)

பழவினை பயந்த பழுதின் றயின்று
 வருவினை தருமம் வாயி லறிவென்
 கபாடச் செந்தாட் கடவ விடாஅ
 துடைவ, தாயி, னொழியாப் பாசத்
 தொல்லை வல்வினை துகடபு காட்சி
 செல்லா ‡ துறுவற் கெல்லை யாதெளிற்,
 படைப்புப் பூண்ட § வொருவர்க் கவையே
 துடைப்புப் பூண வெண்ப்பல திறத்த,
 மண்ணை நல்லான் வயிறுதர வந்த
 வெண்ணை யொன்பால் புண்ணியக் குழம்பு
 மலையச் சந்தின் § கலைநளி வின்றுணி
 நறுநெய் வெண்டயிர் நலங்கே மொண்படி.
 மைந்தம னறுவிரைச் சந்தி னீன்சே
 றுதா வாறு போல வாங்குப்
 போகா தம்ம புராதன, மாகுக்
 தொடநனி நிவந்த கொடிதுடங் காரெயில
 வைவேன் முதல மண்ணிரும் பாதற்
 கைய மில்லாச் செய்தி யேய்ப்ப
 வுள்ளத் துள்ளிய வுருதற்
 குள்ளத் துள்ள றள்ளுமதி விரைத்தே.

* அற்றால் என்பதற்குப் பூருவபுண்ணியமான கன்மபலம் புசித்தற்றால் என வருவித் துரைத்தார்.

† அது - அத்தெண்ணீர்.

‡ துறுவல்+புசித்தல்; பிங்கல நிகண்டிற் காண்க. செல்லா துறுதற்கு என்றும் பாட முண்டு.

§ ஒருவர்க்குப் படைப்புப் பூண்ட அவையே எனக் கூட்டுக.

§ கலைநவில் மலையச்சந்தினின்றுணி எனக் கூட்டுக.

இது, பிரார்த்தகன்மம் ஞானவுபாயத்தாற் கழியாது அதை யநுபவித்தே கழிக்கவேண் டமேனக் கூறியது.

(இ-ள்) பழுவீணை—உடைவது எ-து பூர்வகன்மபலத்திற் பக்குவப்பட்டவை குற்ற மறப் புசித்தறவேண்டும் சுயங்கன்மம் வரும்வழிக்குப் பரிகாரம் சிவஞானமென்னுங் கத வை அழகிய தாழாலே அடைக்க அது ஐயமற ஒழியும் (என்று ஆசாரிய னருளிச்செய்ய),

ஆயின் எ-து அங்ஙனமாயின்,

ஒழியா—யாதெனின் எ-து விடாதபாசமாய்ப் பக்குவப்படாதேகிடந்த பழைதாகிய வல்வீணைகளும் குற்றமற்ற ஞானத்தினாலே நீங்காத கன்மமாம் (எண்பத்துநான்குதூறியிர யோனிபேதமான தாபாசங்கம யோனிகளிலே செனித்தற்கு நிச்சயமுண்டாதலாலே) இவை கான்புசித்தறமெல்லையாது இதற்குப் பரிகாரமில்லையோ என்று நீ வினவில்,

படைப்பு—திருத்த எ-து (பூர்வகன்மபலம் புசித்தறவேண்டுமென்ற இதற்கு இளைக்கவேண்வது) உலகத்திற்செய்தார் செய்த கன்மத்தை அவர் தம்மால் அழிக்கப்படு வதாயிருக்க ஒருவராலாக்கப்பட்ட பொருள்கள் அவரால் அழிக்க முடியாதனவா யெத் துணைவர்க்கமுள,

மண்ணை—புராதனம் எ-து (பிரார்த்தகன்மம் புசித்தொழிவது எங்ஙனமென்னில் அதற்குத் திட்டாந்தம்) அழகையுங் குணத்தையுமுடைய பசுவினிடத்துண்டாகிவந்த நறுநெய் வெண்ணெயாகாதவாறுபோலவும் வெண்மையையுடைய தயிர் நல்ல பாலாகாத வாறுபோலவும் அழகிய ஓளியையுடைய நல்ல திருநீறு சாணிக்குழம்பாகாதவாறுபோலவும் அழகுநிறைந்த நறுநாற்றத்தையுடைய இனிய சந்தனக்குழம்பு சாத்திரத்திற் சொல்லப் பட்ட பொதியமலையிலுண்டான நறுங்குறடாகாதவாறுபோலவும் இச்சரீரத்திற் பிரார்த்த மாகிவந்த பூர்வகன்மம் நிச்சயமாகப் புசித்தல்லாமற்றீராது,

மாகம்—விரைந்தே எ-து (பக்குவப்படாதேகிடந்து கன்மச்சேத வுபாயத்தாலே நீங் குக் கன்மத்திற்குத் திட்டாந்தம்) சுவர்க்கத்தைக்கிட்ட மிக உயர்ந்த கொடியையுஞ் சிற ந்த மதின்புதலாக வுள்ளன மண்ணைதற்கும் கூர்மையுடைய வேன்புதலாகவுள்ளன இரும் பாதற்கும் ஐயமில்லாத செய்தியையொப்ப (முற்பவங்களிலும் இப்புவத்திற் சற்குரு கடா ட்சிப்பதற்கு முன்பும் யானெனதென அகங்கரித்துக்கொண்டு) சித்தத்திலே பந்தித்துக் கிடந்த கன்ம நீங்குதற்குத் (தன்னுற் பிறர்க்கும் பிறரார்தனைக்கும் செயலில்லாத யுத்தனை அஞ்ஞானத்தாலே செயலுண்டென்று) மனத்தால் அகங்கரித்தார்ச்சித்த இத்தனையே என்று உபதேசத்தாலே அறிந்து விரைந்து கன்மச்சேதம் பண்ணிக்கொள் எ-று.

ஆங்கு, அம்ம, மதி - அசை.

(௩௪)

மறை முறை யுணர்ந்த வறிவின் கிழவரு

மம்ம ரெய்திய மடவ மாந்தருங்

கைதொடல் கண்படை வெய்துறு பெருப்பயங்

கனிபடு காமத் தனிதலை மயங்கிய

தகுதி யல்லது பகுதி யின்றெறிற்,

கேளினி வாழி கெடுகநின் னவலங்,
 கொய்தளி ரன்ன குலக்கோ மளத்தை
 மெய்யுற முயங்கி விடனா யினனே,
 கொம்மை வெம்முலைத் தன்மகட் டழீஇ
 யம்முலை நல்கிய வாயென டுவந்தனன்,
 மற்றுங் கேண்மதி, முட்டாட் டாமரை
 நுண்டாது பொதிந்த செந்தே^{நீ}டன்ன
 செங்கை கொங்கைக் கருங்கண் டைவர
 மைந்த னென்ன மனநெகிழ் புருகிப்
 பெருவரை கான்ற சிறுவெள் ளருவியிற்
 சொரித லானா பாலே, யவைபே
 யாடவன் வருட வறிவுபிறழ் வெய்தி
 மெய்ப்புகு வென்னக் கைகவர் முயக்கமோ
 டுன்ப வெள்ளத் தன்பி யைந்தாங்,
 கறங்கரை நாளி னுன்றோ ருள்ளஞ்
 சிறந்தன்று மன்னே தெரியுங் காலே.

இது, ஞானசித்தர்கீர்த்தப்பாகியவேறுபாடில்லையாயினும் அந்தரங்கவேறுபாண்டென்று கூறியது.

(இ-ள்) மறைமுறை—இன்றெனில் எ-து ஆகமத்திற்சொல்லுகிற முறைமையை யறிந்த ஞானவான்களும் மயக்கமுறுகிற அஞ்ஞானிகளும் ஆகாரம் கித்திரை துக்கம் பொருந்திய பெரியபயம் சந்தோடத்தைத்தரும் மைதுனம் இத்தகான்கினுக்கும் விருப்பத்தோடு தலைமயங்குமுறைமை யல்லது அவ்விருவருக்கும் வேறுபாடுகண்டதில்லையென்னில்,

கேளினி—அவலம் எ-து இனி நின் அஞ்ஞானங் கெடக் கடவதாகக் கேட்பாயாக,

கொய்தளிர்—விடனானே எ-து கொய்யப்பட்ட மாந்தளிரையொத்தீ வங்கிசத்திலே பிறந்த * கோமளம்போன்ற மனைவியைச் சீரத்திலே பொருந்தப்பரிசித்து விடய பரணியை புருடன்,

கொம்மை—உவந்தனன் எ-து திரட்சியையுடைய விரும்பப்பட்ட முலையையுடைய தன்மகளைத்தழுவியம்முலைப்பாலுத்தத்து வளர்த்ததாயே என்று பிரியமானவாறுபோலவும்,

மற்றுங்கேண்மதி எ-து இன்னமும் கேட்பாயாக,

முட்டாள்—பாலே எ-து முள்ளுண்டான தானையுடைய தாமரையில் நுண்ணிய தானைப்பொதிந்த செவ்விதழையொத்த தன்மகனுடைய செங்கை முலையிற் கருங்கண்ணைத் தடவத் தாய் என்பிள்ளை என்று மனநெக்குருகிப் பெரியமலையினின்றும் விழப்பட்ட நுண்ணிய வெள்ளருவிபோல அம்முலைகள் பால்சொரிதலை யமையாதனவாயிருந்தன,

* கோமளம் - மான்.

அவையே—இயைந்தாங்கு எ-து இத்தன்மையாய முலையை இவள் நாயகனான புருடன் வருட அறிவுகெட்டு இருவர் சரீரமும் ஒன்றந்தன்மைபோலக் கையைக் கவர்ந்துகொள்ள முயக்கத்தோடே போக சமுத்திரத்திலே அன்புகூடின தன்மைபோலவும்,

அறங்கரை—தெரியுங்காலே எ-து தருமத்தைச் சொல்லப்படாரின்ற நாவையுடைய ஞானவான்களுள்ளத்தை விசாரிக்கு மிடத்து அந்தக்கரணசுத்தி பிறர்க்குத் தெரியாது (அந்த ஞானிகள் அறிவு வேறுபட்டுக்காணிருப்பது) எ-று.

வாழி, ஏ, மதி, மன், ஓ - அசை.

(௩௫)

அரும்பவிழ் கழுநீ ராயித முன்ன
கலிங்கய நெடுங்கண் விடங்குளர் வாளியர்,
முடங்குமதி யணிந்த முழுநீர் முத்தி
ஊடங்குதத லிளவே ரிடங்கெட வணிய,
வொடுங்குசிமிர் புருவக் கொடுஞ்சிலை தூரப்பினுஞ்,
சுரும்புதூரர் தமைத்த திருந்துமல ரமளிப்,
பருந்துபசி தணிக்குந் திருந்திலை நெடுவேன்
மைந்துடை மைந்தன் சிந்தை கன்றற்க்
கன்றிய தின்றெனிற் காம மின்றே
யகாம னன்றே, நாம வேலோன்
முட்புற முதிரகனிப் பொற்களை மைக்கொள்
சுதலித் திங்கனி யிதலூன் பொரியல்
வாளைப் பீலி காளைக் கயற்றுணி
கறிச்சேறு கமழு மறிக்கொ மூன்றுவை
பீலி முருந்தி னிவந்த சாலி
வெண்சேறு குவைஇய குன்றிற் றண்டா
நறுநெய் யருவி யிர்ப்ப வெள்ளயிர்க்
குறுமுறி * யடுக்கி நெடுமாக் கோட்டினு
மண்டம ரட்ட வலிகெழு திணிதோ
ளுண்டி விருப்பி † லொருவ னின்னுங்
கண்டன னேனுங் கொண்டதே னுளத்தே,
‡ யுள்ளந் தெள்ளிய தெள்ளாக் காட்சியோ
டுள்ளவும் படுவ னுளதோ, வள்ளிய
கங்கைப் பேரியாற்றுப் பொங்குதிரைத் § தீரீ

* அடுக்கிய எனபதும் பாடம்.

† ஒருவனாகிய நாமவேலோன் என்க.

‡ உள்ளந் தெள்ளாத் தெள்ளிய காட்சியோடு எனக்கூட்டுக; உள்ளம்—காணவறிவு*

§ தீரீர்—ஈண்டுச் சுத்தசல சமுத்திரம்.

*ரொன்றொழி பின்றிச் சென்றாப் பரிய
 மேருக் குன்றச் சிகர நீர
 மண்கொடு மறலி வடிவாய்க் கலிச்சி
 யுண்பய னுதவு காறும் பண்பட
 மாசற மண்ண வாசற நிவந்த
 வள்ளமு முளதுகொ ளுரவ, வெள்ளிய
 ஞானப் பாணி வானத் துறை ஞரும்
 விழையும் விழைவி றுகடர் மாமண்
 † னறிவற லவாஅச் செறிமல அவர்நீர்
 மன்றன் ‡ மாசற மண்ண
 லென்றன ரம்மல மொன்றி லோரே.

இது, இன்னும் ஞானவான்களுக்கி அந்தரங்கவேறுபாடும் அந்தரங்கசுத்தியும் உண்
 டென்று கூறியது.

(இ-ள்) அரு^பமும்விழ்—வாளியர் எ-து அரும்பலர்ந்த செங்கழுநீர் மலரின் அழகிய
 இதழ்போன்ற சிறத்தையும் பெரிய கயல்போன்ற பிறழ்ச்சியையும் உடைய டெடிதாகிய
 கண்ணென்னும் விளங்காநின்ற நச்சம்பையுடைய மாதர்கள்,

முடங்கு—அணிய எ-து முடங்கியிருக்கப்படாநின்ற பிறையிலே முழுநீர்மையை
 யுடைய முத்தையணிந்தாற்போல துடங்குகிற டெற்றியிலே இளவேர்வையிட மறப்
 பொடிப்ப,

ஒடுங்கு—தூரப்பினும் எ-து ஒடுங்குதல் நிமிர்ந்த புருவமாகிய வளைந்த சிலையிலே
 இத்தக் கண்ணென்னும் அம்பை யேறிட்டெய்தாலும்,

சுரும்பு—அமளி எ-து வண்டுகளைத் தூரந்து அமைகப்பட்ட திருத்தமாகிய புட்ப
 சயனத்திலே,

பருந்து—அன்றே எ-து பருந்து முதலாகிய பறவைகளுடைய பசி கெடுக்குத் திருந்
 திய இலைவடிவாகிய டெடியவேலையுடைய அதிபலம் பொருத்திய இராசகுமாரன் (முன்
 போகக் கொண்டதினாலே காமவிகாரந நீராத) மனதானது காமாக்கினியாலே கனலக்
 கன்றுதலில்லையாகில் அவனுக்குக் காமவிதனமில்லை ஆதலால் அகாமனல்லவோ,

* ஒன்று—சிறிது என்னும் பொருளில் வந்தது.

† அறிவறல் செறிமலம் அவாஉவர்நீர் எனக் கூட்டுக.

‡ மாசற மண்ணல் மன்றல் என்றனர் எனக் கூட்டுக.

நாமவேலோன்—உளத்தே எ-து அதுவன்றியும் அச்சத்தைச் செய்யும் வேலையுடைய புருடன் முட்புறமுதிர்ந்து பழுத்த பொன்னிறம் போன்ற பலாச்சூளையும் கருவாழையிலினிய பழமும் கவுதாரிமாங்கிசப்பொரியலும் வாளைமீனுட * லீலியும் இளங்கயன்மீன்றுண்டமும் மிளகின் குழம்புமண நாமுஞ் செம்மறிப்புருவையின் கொழுத்த மாங்கிசத்தினுணமும் ஆகிய இவை கறியாகப் ிலியடிமையொத்த உயர்ந்த செந்நெல்வெண்சோறு குவித்த குன்றிலே இடைவிடாதே நறுநெய்யை யருவிபோலச் சொரிய இத்த நெய் புறம்போகாது தடுத்தற்கு வெள்ளிய சுண்ட சர்க்கரைச்சிறுமுறியை அடுக்கி உயர்ந்த பெரிய கரை செய்த விடத்தும் முன்பே திருத்திவர வுண்டு புசிப்பிலே விருப்பில்லாத மண்டுகிற பூசல்களை யெய்லால் கெடுத்து வலிபொருந்திய திணிந்த தோளையுடைய ஒருவருகிய அந்தப்புருடன் இவையன்றியே இன்னும் இரச வர்க்கங்கள் சில்கண்டாறையிலும் அவனுளத்தில் ஏதேனும் ஆசை செல்லுமோ,

உள்ளம்—உளதோ எ-து இவ்விரண்டு திறத்தினரும்போல ஞானவான்கள் காண வறிவு காணாத சிவபோகத்தைப் புசித்திருக்கிற தெளிந்த சிவஞானக்காட்சியோடே விடய போகங்களைச் சற்றுஞ் சிந்திப்பது முண்டோ (ஆதலால் அவர்களுக்கு அந்தரங்கத்திலே வேறுபாடுண்டுகாண்),

வள்ளிய—உரவ எ-து இனி வளப்பமுடைய பெரிய ஆகாயகங்கையாற்றைப்போல மிகுந்த திரையையுடைய இனிய சுத்தசல சமுத்திரநீரின் சற்றுமொழியாதே கொண்டு மனத்தாலு நோக்கி யளவில்தற்கரிய மகாமேருமலைச் சிகரவயரத்தினீர்மையுடைய மண்ணையிட்டிக் காலன் வந்து வடித்தவாயையுடைய மழுவுக்கிராயாகத் (தன் பிராணனைக் கொண்டு) கொடுக்குமளவும் பதியவிருந்து புறம்பழுக்குப்போகச் சுத்திபண்ணினால் (அஞ் ஞானிகளுக்குக்) குற்றமறவோங்கிய உள்ளமு முண்டாகவற்றே அறிவுடையோனே,

ஒள்ளிய—ஒன்றிலோரே எ-து அழகிய ஞானமாகிய நீரைக் கொண்டு தேவர்களும் விரும்புகின்ற அவாவறுதியென்னுங் குற்றமற்ற மகந்தாகிய மண்ணையிட்டி அஞ்ஞானமாகிய திணிந்த நிபிடமலமும் அவாவாகிய மூத்திரமும் என்னும் இரண்டு நாற்றத்தையும் மாசறக்கழுவுதல் பரிமளமாகிய ஆன்ம சுத்தியாவதென்று அருளிச்செய்தனர் அந்த மலம் ஒன்றுதலிலாத பெரியோர்கள் எ-று.

சுத்தசலசமுத்திரத்துக்கு ஆகாயகங்கையைத் திட்டாந்தங் கூறுதலென்னெனின்? அறுபத்துநான்குநூறாயிரம் யோசனை அகலத்துடனே ஏழு நீவையுஞ் சுற்றியிருக்குஞ் சுத்தசலசமுத்திரம்; அதினும் ஆகாயகங்கை மிகுதியானபடியாவென்க. அம்மலம் என்ற தில், அ-பண்டறிகுட்டு. (௩௬)

கறையணற் கட்செளிப் பகுவாய்ப் பாந்தட்
கடுவொடுங் கெயிற்றின் வடுவுறக் கிழித்துங்
கிழியாப் பண்பிற் றன்றே யுறையுடன்
மதியொடு புணர்ந்த மறையி னோர்க்கே,

* லீலி—ஓர்விதமானதசை.

† புருவை—ஆடு.

‡ லீலியடி—மயிலிறகடி.

செழும்பெரும் பொய்கைக் கொழுந்துவிடு * புயரிய
முட்டாட் டாமரைக் கொழுமட லகலிலை
யப்புன ரெத்தாந் தூப்பு, மெய்ப்படு
மந்திர மருத்தின் மைத்தின் வெந்திறம்
காரிவை தொடினும பேரிட ரின்றே,
கரைபாய்த்து கலித்த பெருநீ ருவரித்
தோன்றிவாழ் தொழில வாயினு மயிலை
நீஞ்சுவை யுப்பிற் சிவனா தாங்கு,
ஞான மாக்கழல் † யானுற வீக்குநர்
விஃடய வேலைத் தடையின்று படியினுந்
கீதொடு படியுந் ரல்லர்
மாறுபர் கழியுநர் நீதி யானே.

இது, ஞானவாங்குகள் எல்லாப்போகங்களடனே கூடியிருந்தாராயினும் ஞானவிசேடத் தாலே அத்தரங்கவேறுபாடுடையரென்றும் அவைவழிற்றிப்பற்றிலரென்றும் கூறியது.

(இ-அ) கறை—மறையினோர்க்கே எ-து அறிவொடேகூடிய மந்திரத்தாலும் ஓளட தத்தாலும் பரிகாரமுடையோர்க்குக் கண்ணாற் காணுந்தாரங் கேட்கவற்றான செவியையும் † அணரியிலே கறையையும் பெரிய வரையுமுடைய பாம்பினஞ்சுடங்க்ப்படாநின்ற பல்லாலே வடுவுந்க்கடித்தாலும் தீண்டாதவியல்பான இத்தன்மைபோலவும்,

செழும்பெரும்—தூப்பும் எ-து அழகையும் பெருமையும் உடைய பொய்கையில் உயரக்கொழுந்துவிட்டு முன்னீர்த்தாளிலேயுண்டான தாமரையிற் செழுமையாகின்ற மடலியலில் அந்த நீர் தொங்காத பொலியுபோலவும்,

மெய்ப்படு—இன்றே எ-து உண்மையாகிய மந்திரசத்தியாலும் ஓளடதசத்தியாலும் வெவ்விய வலியையுடைய நஞ்சையுண்ணினும் பெரிய துக்கமில்லாதவாறு போலவும்,

கரை—ஆங்கு எ-து கரையைப் பொருது சத்திக்கப்படாநின்ற பெருநீராகிய லவண் சமுத்திரத்திலே செனித்து அதிலே வளருந் தொழிலையுடையனவாயினும் மீன்கணம் இனியரசத்தையுடைய உப்போகுகடாதவாறு போலவும்,

ஞானமாக்கழல்—நீதியானே எ-து ஞானமாகிய மகத்தாகிய வீரக்கழலை நீ அழகுண்டாகக் கட்டினோர் தடுக்கவொண்ணாமற்போக சமுத்திரத்திலே முழுகினும் அது தமக்குக் குற்றமாகிய பந்தமாகத் துடக்குவவரல்லர் முறைமையாலே மகத்தாகிய நீரித்தியநோயைப் புகித்துக்கழித்தலையுடையோராம் இத்துணையே எ-று.

பின்வந்த ஓடு-அசை. (௩௭)

* உயரியகொழுந்துவிடுமுட்டாட்டாமரை எனக்கூட்டுக.
† யானுறவீனாகும் என்பது தொல்காப்பியம் உரிச்சொல்லியல்.
‡ அணரி—மேல்வாய்.
§ யானுற என்பதற்கு வளப்பமுண்டாக எனவுகாசுறிய பிரதியுமுண்டு.
¶ நித்திய நோய்—பிராரத்த கண்மம்.

பூக்கமழ் பாணி நோக்கா நாரங்
 கதிர்வாய் மாந்தியுங் கறையொடு படாஅ
 வருணன் போலவு, மிருணிமம் புரைபு
 மகருவு மாரமு நுகருந் ருலர்பவுந்
 தீண்டத் தகாஅக் * காண்டகு திறனவும்
 புகைக்கொடி யெடுத்து வளைத்துடன் பருகித்
 துகள்படக் கடந்தூந் துகளற் றோங்கு
 மவிரொளி யுதாசனற் † பொருவிபு, மிருவினை
 விடயத் தழுந்தியுந் ‡ சுடரிற் சுடர்ப
 வறிவனற் § கழீஇய நெறியி னோரோ.

இது, ஆதித்தனும் அக்கினியும் நல்லவையிற்பயையும் நீயவையிற்பயையும் புகித்துங் துற்ற மில்லாதவாறுபோல நூளவாள்கள் செய்யலறுதியுணர்ந்தபடியாலே புத்தவெதுவாய் பதார்த்தங்களுடனே கூடிநிற்பினும் அவர் அவற்றை நூளவாலாலே தகித்தும் பிரகாசிப்பர் என்று கூறியது.

(இ-ள்) பூக்கமழ்—போலவும் எ-து பூக்களால் வாசனையுடைத்தான நீரும் நோக்கு தற்கரிதாகிய அசுத்தப்பள்ளத்திலீரும் கதினொன்னும் வாயாலே புகித்துத் தனக்கொரு தோடமில்லாத ஆதித்தனைப்போலவும்,

இருணிமம்—பொருவியும் எ-து இருளிளிற்றத்தையொத்த ஆகலுஞ் சந்தனமும் ரஞ்சுவர்க்கமும் கண்ணிலே தரிசிக்கும் வர்க்கமாவதல்லது தீண்டுதற்கரிதான காஞ்சொறி முதலான பதார்த்தமும் புகையென்னும் கொடியையெடுத்துக் கூடவளைத்துப் பருகிக் கொண்டுகளாக ஆகருவித்தும் தனக்கொரு குற்றமற்றோங்கும் விட்டுவிளங்காசின்ற ஒளியையுடைய அக்கினியைப்போலவும்,

இருவினை—நெறியினோரோ எ-து பாவபுண்ணிய சுன்மங்கட்கு ஏதுவாகிய விடயங்களிலே முழுவினும் அவையிற்பிற்ப் பந்திக்கப்படாதே ஒளிக்கிடமாக விளங்குவர் நூளவனலாலே கன்மச்சேசம்பண்ணின முறைமையையுடையோர் எ-று. (ந-அ)

கரைகாண் கல்லாக் கற்பனை யவர்கர்
 வரைபொரு திரையின் மடிந்தோர் தருதியு
 மடியா துயர்ந்த ரெடியோர் பருதியு
 நொடியக் கேண்மோ, வொடியா வாய்ப்பப்

* காண்டகுதீண்டத்தகாத்திறனவும் எனக்கூட்டுக.

† பொருவி என்பதற்குப் போல எனவுரை கூறலால் எச்சத்திரிபு. (க)

‡ சுடரிற்சுடர்ப் என்பதற்கு ஒளியையுடையராகவிளங்குவர் எனவுரை கூறிய பிரதியு முண்டு.

§ கெழீஇயநெறியினோரோ என்றும் பாடம்.

* பார்ப்பன் வாக்கை சூடித் தீத்தொழி
 லொருமூன்று வளர்த்த வருமறை நானின்
 வேள்வி யெடுத்த கேள்வி யாளன்
 மனத்தின் மாண்டன்று மாதோ † பிறந்தை
 யினத்தின் மாண்டோ ரீடே, வேள்வி
 யாசான் முதலிய வத்தொழின் முடிமார்
 தேசொடு நிவந்திசிற்பெரிதே யுள்ள
 மாசறக் கணைவோர் மாண்பே, வேறு
 திவாகரம் றொழிலுமுண்ட, வனே தனது
 விரிகதிர் பரப்பி விசம்பு செலம் காலீப்
 பெரிதுவத் திசினோர் பலரோ யுவவாத்
 துணிகூர்ந் திசினோர் நனிமிகப் பலரோ,
 யவரோ யின்ன ராயினுந் தம்முறை
 யிதுவென வுன்னு தேரு மன்னோன்
 போன்று, மருள்பா வியரோ மன்ற
 கரும்பின் சிலைபொழி கணைபல தைத்து
 நிலைதொலை வெய்தினுங் ‡ கலைவல் லோரோ

இது, அஞ்ஞானத்திற்குரிய மமதை பக்தகாரணமென்றும் ஞானத்தால் மமதையொழி
 தல் மோகங்காரணமென்றும் பாஷா விசேடங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்) கலை—சேண்மோ எ-து எல்லகாணுதற் கரிதாகிய சங்கற்பமான சமுத்
 திரத்தில் என்னும் மலைபோன்ற திரையில் அழுந்துவோர் தகைமையும் அதிலழுந்தாதே நீங்
 கின பெரியோரியல்பும் வேறுபாடு சொல்லக் கேட்பாயாக,

ஒடியா—சுடே எது பிறப்புக்குக் காரணமாகிய ஈஷணத்திரயங்களிலே மாட்சிமைப்
 பட்டோர் வலிமையாகிய செய்தியானது யாகம்பண்ணுவதற்காகச் சங்கற்பித்துக்கொண்ட
 கெடாத மெய்மையாகிய பார்ப்பனவாகையை யணிந்து ஒன்றுக்கொன்று தொழில் வேறு
 பாடர்ன அக்கினி ி மூன்றையும் வளர்த்த அரிய வேதங்களை யோதுகாவையும் உபதேசத்
 தையுமுடைய வைதிகவேதியன் மனத்தாலே இந்த வைதிகக் கிரியை யியற்றாதலால்வரும்
 பலம் புசிப்பானாக இருந்த அழகுபோன்றிருக்கும்,

* பார்ப்பனவாகையாவது—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வாகைப்படலத்தில் “ஒதக்
 கதைவழி” என்னும் வெண்பாவிலறிக.

† பிறந்தையினத்தின் மாண்டோ ரீடேவேள்வி யெடுத்த ஒடியா வாய்மைப் பார்ப்பன
 வாகைசூடி தொழில் தீஒரு மூன்று வளர்த்த அருமறை நாவின்சேள்வியாளன் மனத்தின்
 மாண்டன்று மாதோ எனக்கூட்டுக.

‡ கலைவல்லோரோ கரும்பின் சிலைமொழி கணைபலதைத்து நிலைதொலைவெய்தினும்
 மன்ற அரும்பாவியரோ எனக்கூட்டுக.

§ அக்கினி மூன்றாவன - நாற்சதுரமும் மூச்சதுரமும் வில்வடிவுமாகிய ஆகவீசீயம்,
 தக்கினுக்கினி, காருகபத்தியம் என்பன; திருமுருகாற்றுப்படை யுரையிற் காண்க.

வேள்வி—மாண்பே எ-து சித்தத்திலுண்டாகிய கன்மத்தை ஈடியம் பண்ணின பெரியோரது மாண்பாகிய செய்தி யெங்கனமென்னில் வேள்வி வேட்குமாசாரியன் முதலாக அந்த யாகக்கிரியை முடிக்க ஏவல்செய்வோர் அனைவரும் (அகங்கிரியாது செய்வதினாலே அந்நிப்பலம் அவர்களுக்குச் சித்தியாது யாவருமறிய) ஒளியுடைத்தாக ஓங்கிப்பெருமையதாயிருப்பதை யொக்கும்,

வேறு—உண்டு எ-து இஃதொழிய ஆதித்தன் செயலினுமுளது காட்டலாம்,

அவனே—மிகப்பலரே எ-து அந்த ஆதித்தன் தன்னுடைய விரிந்த கதிரைப்பாப்பி ஆகாயத்திலே யியங்குமிடத்து (அவனைக்கண்டு) மிகவும் பிரியப்பட்டோர் பலர் அங்கனமின்றி விதனப்பட்டோர் அவரினுமிகப் பலர்,

அவரே—*போன்றும் எ-து இவர்களிருதிறவரும் இத்தன்மையரான விடத்தும் அவர்களுந் முறைமையதுவே யென்று நினையாதே இயங்கும் தன்மையனான ஆதித்தனைப்போலவும்,

அரும்பாவியரே—கலைவல்லோரே எ-து சாத்திரங்களையுணர்ந்த ஞானவான்கள் காமதேவனுடைய கருப்பு வில்லினிடத்து நின்றும் பொழியப்பட்ட புட்பபாணங்கள் பலவும் தைக்கப்பட்டு நிலைகலங்குதல்வரினும் நிச்சயமாக அரிய ஞான பாவகத்தையுடையாயிருப்பர் எ-று.

மோ, மாது, ஓ, ஏ-அசை. நிவந்திசின் என்பதில் இசின்-அசை.

(ஊக)

வாகை வன்னெற் றொலிப்பக் கூகை
குழறுகுரல் பல்லியந் துவைப்ப வோரி
தழங்குகுரன் முரசந் ததும்ப விளிந்தோர்
பிணத்தின் கைவிளக் கெடுப்பக் கூளிக்
கணங்கொள் பேரவை யணங்குநட நவிற்துங்
காடுபதி கொண்ட வொருவற் றறநூ-
மாடவ னுள்ளங் கடுப்ப, நீடிய
மலப்பொதி யிரிய நூறி யுரைத்துடக்
†குணர்வொடு கழிந்த விணையி லின்பத்
தென்றுகொ லெய்துஞான் நென்று நன்று
நெடிது நினைகுவர் மாதோ
வடுநீங்கு சிறப்பின் வயங்கு யோரோ.

இது, இப்படியாய் பாவகத்தையுடைய ஞானசித்தர்க்குத்தேகபாரந் தாங்குதற்கரிய தாயிருக்குமென்று கூறியது.

(இ-ள்) வாகை—கடுப்ப எ-து வாகைமரத்தின் முற்றனைந்துச் சத்திக்கக்கூகைகள் குழறுகின்ற குரல் பல்லியமாக முழங்க ஒரிகள் கூப்பிடுங் குரல் முரசாக வறைய இறந்

* போன்று என்பதற்குப் போல எனவுரை கூறலால் எச்சத்திரியு.

† உணர்வு உரைத்துடக்கு கழிந்த எனக் கூட்டுக.

தோருடலாய வேகிற பிணத்தின் கையைச் சிலபேய்கள் கவ்வியாடுவதினால் அது விளக்காக எடுத்துக்காட்டப் பேய்க்கூட்டங்கள் கூடின பெரிய ஓலக்கத்திலே ஒரு பெண்பேய் கூத்தாடுதலைச் செய்யு மயானத்தை யிடமாகவுடைய ஒருசுவத்தைக் கூலிக்காகக் சுமந்து வரும் புருஷன் இதயத்திலே விரைய அப்பிணச்சுரையைப் போகட விரும்பின தன்மை போல,

நீடிய—வயங்கியோரே எ-து அநாதியாகக் சுமக்கிற மும்மலங்களாலான தேகபரத்தைக் கழியப் போகட்டு மனவாசகங்களின்றுடக்கைக் கடக்கப்பட்ட உவமையில்லாத பரமானந்தப் பெருவெள்ளமாகிய முத்தியைக்கிட்டோள் ஏந்நாளோவென்று நன்றாக மிகவுந்நீனத்துக் கொண்டிருப்பர் குற்றமற்ற ஞானக் காட்சியால் விளக்கமுற்றோர் எ-று.

ஓடு, மாது, ஓ-அசை. கொல்—ஐயம்.

(சு0)

நஞ்சுவீற் றிருந்த வெஞ்சினப் பருவாய்ப்
போர்வை நீத்த புயங்கத் தன்ன
வாசறு படிவத் தான்றோர் நிற்க,
நிலஞ்சேறு படுத்த கருங்கைக் கொண்மறப்
பொரியரை விளவின் புனிறுதீர் பெரும்புழ
மரிதுபெற் றபின்சுறதற் கருமை ஠்சாலத்
தெரியாத் தேர்ச்சித் தீரா வுள்ளத்துப்
பெரியோர் விட்டனர் பிறழா வினையே,
யளியவு முடையதொன் றுளதே, விளியா
துடனுறை பழமை, பூங்கே கடனறி
மண்வினை மாக்க டமவினை முடிமார்
திகிரி யுருட்டி யொருவி யாங்கும்
வருத லோவா மாறுங், குவிவாய்த்
தகமபுறை யின்காங் கசம்பறந் துடைந்து
மிருங்கடி யிகவாப் பெருங்கட னல்லதை
யுடையதை யுடையரோ மற்றே, யுடையதை
வரையளந் தறியாத் திரையருந் திருத்தப்
பேரா னந்தப் புணரி
யோநாங்குப் படித லுடைய ரீண்டே.

இது, தேகபரத்தைக் கழித்து முத்தியைக்கூடுநாள் எந்நாளென்றும் ஞானசித்தந்திக்குப் பூர்வ வாசனையாளுள்ள அந்பவமல்லது வினையிப்பற்றிலரென்று கூறியது.

(இ-ள்) நஞ்சு—நற்க எ-து வெவ்விய சினத்தையும் நஞ்சுக்குக்கதேசமாயிருக்கின்ற பெரிய வாயையுடைய தோலுரித்த பாம்பை யொப்பப் புறக்கத்திபண்ணின தாய வடிவுடைய அறிவுடையோர் அழிவின்றியே நிற்க,

* அதற்கு—அதனில், உருபு மயக்கம்.

† சால—உவமையுருபு.

நிலம்—வினையே எ-து (மத்தாலே) பூமியைச் சேருக்கிய பெரிய கையையுடைய யானை பெரிந்த அடியையுடைய விளாவில் உள்ளினம் பருவம் அறப்பழுத்த பெரிய பழத்தை அரிதாக எடுத்துக் கொண்டு புசித்தால் அதனில் உள்ளொருபற்றுமற்று உள தாந்தன்மைபோல பிறராலறிதற்கரிய கன்மச்சேதவுபாயத்தைக் கடைப்பிடித்து விடாத உள்ளத்தையுடைய ஞானவான்கள் புறச்சுத்தியன்றியே அந்தரங்கசுத்தியுடையராய்க் கெடுத்தற்கரிதாகிய கன்மங்களைச் சேதம் பண்ணியே யிருப்பர்,

அளியவும்—உளதே எ-து ஆயினும் அவரை விடாத தொன்றுண்டு,

விளியா—பழமை எ-து அது அநாதியாகப் பழகிப் போந்த சரிசு வாசனை பிராரத்த கன்மம் புசித்தறுமளவும் ஒழியாது அது எங்கனமெனினில்,

ஊங்கே—ஒவாமாறும் எ-து மிகவுந் தங்கிரியைகனையறியுங் குலாலர் தங்காரிய *முடிப்பான் காரணமாகத் திகிரியை விசைகொளச் சுழற்றிச் சுழற்றுதலொழித்த விடத்துஞ்சிறிது பொழுது தானே சுழன்றோயுமாறு போலவும்,

குவிவாய்—மற்றே எ-து குவிந்த வாயையுடைத்தாகிய குடத்திட்ட பெருங்காயம் அக்குடத்திலே பற்றறத் துடைத்தாலும் மிக்க நாற்றம் அக்குடத்திலே ஒழியாததன்மை போலவுமாம் அல்லாமல் இவர்கள் புறப்பற்றுகிய உயிர்ச்சார்பு பொருட் சார்பிற் பற்றுடையார் போலேயிருக்குமது பற்றுகவற்றே,

உடையதை—ஈண்டே எ-து இனி இவருக்குடையது யாதென்னில் எல்லையளத்தற்கரிதாகிய அசைவல்லாத பெரிய ஆணந்தமாக்கடலாகிய நீர்த்தத்திலே இடைவிடாதே முழுகுதலையுடையார் இத்த எடுத்த சனைத்திலே எ-று. (சக)

வகாரங்கள்—அசை. ஐ—சாரியை. ஒ—எதிர்மறை. மற்று—அசை.

நஞ்சே பாம்புண் டீரீர் மாதோ,
வஞ்செஞ் சேதா வுண்ணை லமிழ்தே,
விஞ்சை வேந்தர் ஞானம் வீடே,
வஞ்சர் ஞானம் வடுவொடு படுமே.

இது, மேற்கூறியபக்தவர்கீதம் அபக்தவர்கீதஞ்செய்ய முபநேசந்நால் வரும்பலர் கூறியது.

(இ-ள்) நஞ்சே—மாதோ எ-று சுவையுடைத்தாகிய தண்ணீரைப் பாம்பு புசித்தால் நஞ்சாமாறு போலவும்,

அஞ்செம்—அமிழ்தே எ-து அந்த நீரை அழகிய குணத்தையுடைய செவ்வையாகிய பசுப் புசித்தால் அமிழ்தத்தையொத்த பாலாமாறு போலவும்,

விஞ்சை—வீடே எ-து பக்குவராகிய ஞானவேந்தர் பெற்றவுபதேசம் முத்திக்கேதுவாய் முடியும்,

வஞ்சர்—படுமே எ-து அபக்குவராகிய வஞ்சர் பெற்றவுபதேசம் பிறையுந் தங்களை யுந் கெடுத்தற்குக் குற்றமான ஏதுவாய் முடியும் எ-று.

* முடிப்பான்—முடித்தல்.

இதனாற் பக்குவாபக்குவம் பார்த்து அறக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்பது கண்டு கொள்க.

எகார நான்குந் தேற்றம். மாதூ, ஓ, ஓடு—அசை. அறல்—நீர்.

(சஉ)

எற்புக் குப்பையைப், புட்குலத் துணாவை,
 நரப்புக் கருவியைத், திரைப் பெருஞ் சேக்கையைப்,
 புன்புல வாரியைத், துன்புக் குறையுளை,
 யீருட் போர்வையை, வேரின் விளாவைத்,
 தசைப்பெருந் திரளை, நசைக்கின் செவியை,
 மூளைச் சேற்றை, முழுமலக் குழுவை,
 ஞானிக் கிரையைப், பூளைப் பொதியை,
 வெண்ணிணப் பெருமையைப், புண்ணின் பொற்பைக்,
 கொடுமைக் கோதையை, யடுகினத் தமலையை,
 மாசின் நேசை, வழம்பின் வைப்பைத்,
 தோலின் வேலியைத், துகளின் றுப்பை,
 யெரிப்பெருங் கொள்ளையை, நரிக்கா ரயினியைப்,
 பெருநோ யறையைத், கருநரைக் கமத்தைத்,
 குறும்பிக் கொண்டலை, யிறும்பற் குறையைப்,
 புழுப்பா சறையை, யழுக்கார் திருவைப்,
 * பஞ்ச விந்தியப் பாகர்க் காகா
 வஞ்சா மதகரி யடவியை, வஞ்ச
 வரவா ரளையை, துரைவா யருவியை,
 வாத வழுவைத் தீதுக வணைத்த
 வெளிலைப், பித்தின் விளிவருங் குறும்பைக்,
 குரைவிரி யிருமற் றிரைவிரி புரையைக்,
 காமச் சும்மையைக், கவலைக் கெல்லையை,
 நாமத் தரணைத், தீமைத் திறலை,
 யழுக்கா றணையும் விழுப்பெருந் தெருவை,
 யேமாப் பிரலை விலங்கலைத், தீமை
 யிருஞ் சறவு கலித்த திருந்திரும் பௌவத்தை,
 மறத்தின் மன்னை, வழக்கின் புக்கலை,
 யிறப்பின் கேதன மிதனை, மறப்பிற்
 கொண்டனை யானெனக், கொளலொழித், தொண்டிறன்
 மாயா வினைய தாய தேயாத்
 தனுகரண புவண்* போக
 மெனும் வகை யறிநனி துனியினி துகவே.

* பாகர்க்காகாப் பஞ்சவிந்திய அஞ்சாமதகரி யடவியை எண்கூட்டுக.

இது, மாயாமலபந்த கடியங் கூறியது.

(இ-ள்) எற்புக்குப்பையை—இறப்பின்கேதனமிதனை எ-து

எலும்புக்கூட்டத்தை,

பறவை வர்க்கத்துப் போசனத்தை,

நரம்பென்னுங் கருவியாலே கட்டப்பட்டவதனை,

நிறாதலுக்குப் பெரிய சயனத்தை,

புல்லிதாகிய புலாற்கடலை,

துக்கத்துக்குக் குடியிருப்பை,

ஈரலை உள்ளே பொதிந்த போர்வையை

வேர்வைக்கு விளநிலத்தை,

மாங்கிசக்கூட்டத்தை,

ஆசையைநிதாக வளர்க்குஞ் செவிலித்தாயை,

மூளைக்குழம்பை,

சருவமலத்தினை குழாத்தை,

நாய்க்குணவை,

பூளைப் பஞ்சு போல நிலையில்லாதவற்றாலே சுட்டிய பொதியை,

வெள்ளை நினத்தின் மிகுதியை,

புண்ணின் மிகுதியை,

கொடுமைகளாலே தொடுத்த மாலையை,

கொல்லுகிற சினத்தின் செறிவை,

ராகத்துவேஷங்களை வெளிப்படுத்தும் ஒளியானவதனை,

வழும்புக்கூடா,

தோலை வேலியாகவுடையவதனை,

குற்றத்துக்கு வலியானதனை,

அக்கினியாலே மிகவுங் கொள்ளை கொள்ளப்படுவதனை,

நரிகள் நிருத்திவரப் புசிக்குமுணவை,

பிறப்புக்குக் காரணமாயிருப்பதோரைவீட்டை,

பெரிய நரையாகிய மேகத்தை,

சொல்லு வந்துகதை,
செய்க்கடவபற்களுக்கிருப்பிடத்தை,

சுருமிகள் புகவீட்டிருக்கும் படைவீட்டை,

பொல்லாங்காலே யமைத்த செல்வத்தை,

அத்தக்காணமென்னும் பாகரால் வணக்குதற்கரிய பஞ்சேந்திரியமாகிய அசசமில்லாத
மதயானையுறையுமடவியை,

வஞ்சகமாகிய சர்ப்பமுறையும் பொருதை,

துறையென்பது ஒன்பது வாயிலாலே அருவிபோலச் சொரிகின்றவதனை,

வாதமாகிய யானையைக் குற்றமறக்கட்டப்பட்ட கம்பத்தை,

பித்தயிருக்குங் கெடுதற்கரிய அரணிருக்கையை,

ஒசையிக்கிருக்கின்ற சிலேட்டுமக்கடலுக்கு மிகுந்த இடமாகியவதனை,

தூர்த்த குணத்தாலே பிறர்பலர் அலர் தூற்றப்படுவதனை,

துக்கத்துக்கு அளவாயவதனை,

அசசத்துக்கிருப்பிடத்தை,

சீமைக்கு வலிபெற்றவதனை,

பிறர் செல்வ முதலியவற்றைப் பொருமை சேருநதுன்பத்தையுடைய பெரிய வீதியை,

இறுமாப்பாகிய மான் வாழமுலையை,

மனத்தோடமாகிய பெரிய சுறவு சத்திக்கப்பட்ட திருந்திய பெரிய சமுத்திரத்தை,

மறத்துக்கு நிலயானவதனை,

அவஞாயம் புகுந்திருக்குஞ் சுதேசத்தை,

சாகைக்குக் கொடிககட்டியிருக்கின்றதாகிய இத்தனை குற்றமுடையவதனை,

மறப்பில்—யானென எ-து அஞ்ஞானத்தாலே நானென்று கொண்டாய,

கொளலொழித்து எ-து ஞானத்தாலே நானல்லவென்று கொண்டு,

ஒண்டிறல்—இனிதுகவே எ-து அழகிய வலியையுடைய மாயாகாரியமான ஒழியாத
தனுக்காரணபவனபோகமென்னும்வகைகளில் (ஒன்றாகிய தனுவினவேறுபாட்டை) அந்வாய
உன்னையிகவுங்கூடிய தோடமானது இனிதாகக்கெட்டற எ-று. (சுரு.)

* நறநி வுக்கெவ நெவனோ மற்றதன்

மாறநி வுக்கறி மற்றே கூறி

* அறிவுக்கு நறு எவன் மற்றதன் மாறு எவனோ அறிவுக்கு இளைத்தன் மற்றெவன்
நின்ற தளிர்ந்தன் மற்றுயர் பின்மை எவனோ மற்றே கூறின களக்கொள அறி எனக்
கூட்டுக.

மூலமும் உரையும்.

னினோத்தன் மற்றெவ னெவனோ நின்ற
 தளிர்ந்தன் மற்றுயர் பின்மை களக்கொள,
 வறிவுரு வதனோ டரித்த மன்மையின்
 மறுவற வெறி,பிவ னெறிபட நீன்ற
 *பந்தம் போகம் போக நிறுத்தலும்
 வந்தது மாயை வினைமலத், தந்தபின்
 மாயைப் பந்தம் வளங்கெழு போகந்
 †தேயா வல்வினை திகழ்தரு மலத்துப்
 போக நிறுத்த டீலதாய்வினை முறுகிய
 போகந் தந்து புறங்கொடுத் தினிதா
 வேகந் கொல்லா தாகி வேகத்
 தியாத்தலைத் துடைத்தலி னெறி,யிறை புண்மை
 பார்த்தலிற் பறிமல, மநாதி கூர்த்த
 வாதனை யகலத் தேசொடு நிவந்த
 வமலனைச் சமாதி டீயமல
 விமல செய்மதி விருப்பினை யினிதே.

இது, ஆணவமல பந்தகடியங் கூறியது.

(இ-ள்) ஈறறிவுக்கு—களக்கொள எ-து ஆன்மாவுக்குச்சாதல் எவ்வண்ணமென்றும் அதற்கு மாறான பிறத்தல் எவ்வண்ணமென்றும் அவ்வான்மாவுக்கு இனோத்தல் எவ்வண்ணமென்றும் இளயாமற் பருத்தல் எவ்வண்ணமென்றும் மூப்பது வயதளவும் வளர்* தலெவ்வண்ணமென்றும் பின் வளராமை எவ்வண்ணமென்றும் (விண்ணப்பஞ் செய்ய) இப்பொருளிருக்கும்படி சொல்லில் உள்ளங்கொள்ள அறிவாயாக,

அறிவுரு—எறி எ-து ஆன்மா தேகமாகியவத்துடன் அரித்தியப்படாமையால் நீ கேட்ட பொருள் தேகத்துக்கே யென்றுகொண்டு தேகிக்கென்று சொன்னவற்றைக் குற்ற மற எறிந்து போகடி இது பசுவுண்மை யறிக்க,

இவண்—மலத்து எ-து இங்கனமுறையாக நின்ற தேகமும் இத்தேகத்திலே நின்ற அதுபவிக்குஞ் சுகதுக்கமும் இச்சுகதுக்கத்தைத் தற்சொரூப மறியாமல் மறைத்துப்புகிப் பித்தலுங்கூடிற்று முறைபே மாயா மலத்தாலும் கன்மமலத்தாலும் ஆணவமலத்தாலுமாங் காண்,

* “பந்தம் போகம் போக நிறுத்தலும் வந்தது மரயவினை மலத்து” என்பது சிவஞானசித்தியாரில் “மும்மல ரெல்வினுக்கு” என்னுந் திருச் செய்யுட் பொழிப்புணா விசேடத்தில் எடுத்தாளப்பட்டது.

† தேயா வல்வினை வளங்கெழு போகம் எனக்கூட்டுக.

‡ அதாய் முறுகிய வினைப் போகந் தந்து எனக்கூட்டுக.

§ அமல விமல விரும்பினை தேசொடு நிவந்த அமலனை இனிதே சமாதி செய்மதி எனக்கூட்டுக.

அந்தமில்—எறி எ-து இனி மேலேசொல்லப்பட்ட நித்தியமாயிருக்கிறமாயாமல காரியமான தேகத்திலே நின்று முற்பவத்திற் செய்த கெடாத வலிதாகிய கன்ம மலத்தால் வளப்பமுடைத்தான சுகதுக்கங்களை விளங்குகின்ற ஆணவமலம் மறைத்துப்புகிப்பிக்குந் தன்மையாகிய அதுவாய்ப் பக்குவப்பட்ட கன்ம பலங்களைப்புகிப்பித்து உன்னைவிட்டு இனிதாக நீங்குதற்கு இசையாதே அகங்காரத்தாலே பந்தித்தலைக் கன்மச் சேதவுபாயத்திலே தவிர்வாய் இது பாச மறைப்பு விடுகை,

இறை—மலம் எ-து பதியுண்மையை யறிந்து அதனால் ஆணவமலத்தை யொழிவாய்,

அநாதி—இனிதே எ-து அநாதியாகப் பிறந்திறந்துவருமிருந்ததன்மையுடைத் தானதேகத்திற் பிராரத்த கன்மபலம் புசித்தறுமளவும் நீ சுத்தமாக விருப்பத்துடனே யிருந்து பிரகாசமாயோங்கிய நிண்மலனை யினிதாகச் சமாதி பண்ணி யிருப்பாயாக எ-று.

மற்றென்கிளவிகள் வினைமாற்று. அமலம், விமலம்—ஒரு பொருட் பன்மொழி.(சச)

பதிபசு பாச *மதியோர் வரத
 வுலையா வென்பதைத் தலைநனி நிழீஇ
 யுடையா தாயி னொருபெரும் பாச
 மடையா வீடெனக் கடைநனி சுழறிற்
 றன்னுரை மலைவு முன்பின் மலைவு
 மன்னவை யருளோ யா,மெனிற் †பன்னிய
 வுடையா வுண்டர வடையா, பொடிபட
 மாமலை யன்ன மரந்தெறு கடுங்கை
 ருமரை யன்ன தளிர்க்கை தாங்கினு
 மந்திர மாக்கட் கந்தரம் யாதே,
 செம்பிது செறிந்த புன்புறக் களங்கமி
 தென்றுரை கூடா வெழில்வளர் சீருணன்
 சித்துநீர் செறிந்த தொத்து, மிக்க
 விடங்கெழு பெருவலி யுளங்கொண் மந்திரத்
 தடங்கிய தன்மையு மற்றே, குடங்கர்
 கலங்குநீ ரில்ல நலங்கிளர் விழுக்கா
 ழுளைந்த மாறென விண்திறந் தகன்ற **ந்**
 பாசப் பெருவலி தடுத்தனர்
 மாசின் ஞான மூன்பெருந் தகையே.

* மதியோர் வரத அருளோய் பதி பசு பாசம் உலையா வென்பதைத் தலைநனிநிழீஇ க்கடை ஒருபெரும் பாசம் உடையாதாயின் வீடு அடையா என்கழறில் அன்னவை தன்னுரை மலைவு முன்பின்மலைவும் ஆம் எனக்கூட்டுக. இதில் அடையா என்பதிலே துவ்வீறு தொக்கது.

† பன்னிய—வினையாலணையும் பெயர்.

இது, பாசம் நீத்தியழம் வியாபகமுமாய் ருப்பினும் ஞானவான்களை வாத்தியாதென்று கூறியது.

(இ-ள்) பதி பசு—அருளோ யாம் எ-து ஞானவான்களுக்குச் சிரேட்ட மாயுள்ள ஞானசிரியனே அருளையுடையோனே பதியும் பசவும் பாசமு நீத்தியமென்று முன்பே மிகவு மருளிச்செய்து வைத்துப் பின்பே உவமையில்லாத மகத்தாகிய பாசச்சேதமில்லாத விடத்து முத்தி சித்தியாதென்று மிகவுமருளிச்செய்தால் அவ்வசனங்கள் சுவவசன விருத்தமும் சாத்திரத்துக்குப் பூருவாபர விருத்தமும் வருவனவாயிருந்தன வென்று விண்ணப் பஞ் செய்ய,

எனில்—* அடையா எ-து என்றாயாகில் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பொருள் மூன்றும் நீத்தியமாயிருப்பினும் ஞானவான்களை பாசம் வாதிக்கமாட்டாது என்போலவென்னில்,

பொடிபட—யாதே எ-து பெரிய பருவதம்போலத் திரண்டமரத்தைப் பொடியாகச் சுடுங்கடிய நெருப்பைத் தாமரைப் பூவினிதழ் போன்ற மெல்லியகையிலே தரித்தாலும் மாந்திரிகருக்குக் கேடாகிய விதனம் யாதாயினுமுண்டோ, (மந்திரவாதிகளை அக்கினிவாதியாமையல்லது மற்றுள்ள விதன நீங்காமையாற் பாசம் வாதியாமையல்லது சுத்தராவதில்லையோ வென்று வினவில்.)

செம்பிது—ஒத்தும் எ-து செம்பிது வென்றும் இதனுட்கூடிய புறத்து விளங்கும் புல்லியகளிம்பு இதுவென்றும் பிரித்துச் சொல்லுதற்கரிய அழகு மிகுந்த செம்பிலே இரத்தஞ் செறிந்தாற் பொன்னாவாறுபோலச் சுத்தநூவனென்றருளிச்செய்யச் (செம்பிலே குளிகை யிட்நெருக்கில்லலது சுத்தமாகாதபடியால் வியாபகமான ஆன்மாவுக்கு ஏகதேசமான தேகத்திற் பாசச்சேதஞ்செய்தவாறெவ்வண்ணமென்ன.)

மிக்நு—அற்றே எ-து உள்ளத்திலே மந்திரத்தைத் தியானிக்கத் தேகமுற்றும் வியாபித்த மிக்கநஞ்சி னுண்டான பெரியசத்தி பாதாதிசேசமளவுங்கலவாமற்ற ஓப்புண்டவாறு போலவும் என்றருளிச்செய்ய (நீத்திய நோய்கள் சரீரியானவனுக்குடையனவாதலால் இவை தோற்றின காலங்களில் ஞானத்தையே குறித்துக்கொண்டிருக்க ஒண்ணாமையால் மந்திரந்தியானியாத பொழுது நஞ்சுவாதிக்குமாறு போல ஞானமும் இவனுக்குச் சித்தியாக மாட்டாதோ வெனின்.)

குடங்கர்—பெருந்தகையே எ-து குடத்திலெடுத்த மண்ணீரானது தேற்றின்மரத்துண்டாகிய அழகுவிளங்கியசிறந்தவிறையிட்டுத்தேற்றினபின்பு* மறித்துக்கலங்கிறற்றேற்றும் நெளியு மாறு போல ஞானிகளுங் குற்றமற்ற ஞானவனலாலே உவமையில்லாத மகத்தாகிய பாசத்தினுடைய பெரிய சத்தியைச் சேதம்பண்ணினபின் பிராரத்த கண்மம் புசித்தற்கேதுவாகிய நீத்திய நோய்கள் நலயினும் தெளிவுக்காட்சியுடையாயிருப்பர் பெருந்தன்மையுடையோனே எ-று.

எகாரம்—தேற்றம். அற்று—குறிப்புமொழி. எ, மன்—அசை. காழ்—வித்து. (சுஞ)

* அடையா இது துவ்வீறு தொக்கது.

திருவிள் செல்வி பொருதனிக் கொழுந்,
 புலமை சான்ற கலைமகள் கணவ,
 ஷிரிய மடந்தை பேரிசைக் கிழவ,
 தயத்தின் தலைவ, தருமத் துறைவ,
 வருளோ வருளோ னென்ப நீயே
 பருளோ னுவதை யெவனே, தெரியக்
 கண்ணிற் காண ராயினுங் கணவி
 னன்னுங் காலை நல்லுயிர் செருக்கும்
 * பேயே யாயினும் பிரியி னின்பம்
 வாயா தென்று மதியோ ரறைப,
 † மீஇ நாளுநின் னன்றி யாரு
 மறிய வாரா பெரும வென்னை
 யன்ன தாய தொன்முது பிறவி,
 யறைபோக் கொழியக் குல முழுதும் வளைஇ,
 ஞான வொள்வாள் ஸ்ரீமுக மழுங்கக்
 கொன்று சினந் தணியாத் தண்டாச் சீற்றத்து
 மறவனை யல்லையோ மற்றே, யிறைவ
 வெவன்பல மொழிகுவம் யாமே, வனச
 நீர்நிலை நின்றுநின் ருணலம் பெற்ற
 தாளோய் தாளி னீழலம் பாமென்
 றிரந்து குறை யுறினும் பிறந்தை யெந்திற்
 மறந்து நோக்கா தெவன்புக லெமக்கென,
 வொழிவற நிறைந்த மதிசேர் செஞ்சடை
 யொருவன் பாத மல்லதை
 பிறிது முண்டோ பெரும்புக னமக்கே.

* சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவாரூர்ப்பதிக்கத்தில்— “பேயோடேனும் பிறிவொன்
 றின்னாதென்பர் பிறரெல்லாம்” என்றருளிச்செய்தார்; திருக்கோவையார் ஈசச ஆவது
 செய்யுளிலுங்காண்க.

† என்னை தொன்முது அன்னதாய நாளுமீஇ நின்னன்றி யாருமரியவாராபிறவி
 பெரும எனக்கொண்டு கூட்டி யுரைத்தமைகாண்க; தொன்முது--ஒருபொருட்பன்மொழி

இது, பாசச்சேதங் கேட்டுத் தனக்கீழ்ப் பற்றுயுள்ள தேதேன்று சீடன் விண்ணப்பற் செய்ய ஆசாரியன் நமக்கீழ்ப் புகலிடமாயுள்ளது அகண்டபரி பூரணமாய் நிறைந்த சந்திர சேகராகிய கரீந்தாவினுடைய திருவடித் தாமரை களல்லது வேறுண்டோ வென்று அநுநிச்சேய்தமை கூறியது.

(இ-ள்) திருவின்—எவனோ எ-து சருவஞ்ஞத்துவமான செல்வத்தையுடையனாகையால் மோகநிலக்கிமியாகிய செல்விக்கு ஒரொப்பற்ற நாயகனே யென்றும்,

கலைஞானமாகிய அபரஞானமுற்று முணர்தலால் அறிவுடைமையாகிய உயர்ந்தகலைமகளுக்கு நாயகனே யென்றும்,

பஞ்சவித்திரிய நிக்கிரகம் பண்ணினபடியினால் வீரமாகிய மாதுக்குப்பெரிய கீர்த்தியையுடைய நாயகனே யென்றும்,

சருவசங்க நிவீர்த்தியுடைமையாற் றவமாகிய செல்விக்கு நாயகனே யென்றும்,

செனை மாண சாகரத்திலுழந்துவோரா யெடுத்துக்காசேர்க்குமுறைமையாற் றருமத்துக் கிடமாயுள்ளவனே யென்றும்,

கிருபையையுடைய கிருபையையுடைய யென்றுஞ் சொல்லா நிற்பர்கள் நினைநீ கிருபையையுடையான தெவ்வண்ணம்,

தெரிய—அறைப எ-து கண்ணாலே தெரியக்காணவேண்டு மென்னினும் புலப்படாத தாய்க்கேட்டபடியே கனவிலே காணுமிடத்தும் நல்லவுயிரைப்போக்கும் பேயேயானாலுங்கூடப்பிரிந்தாற் றுண்பத்தைக் கொடுக்குமென்று அறிவுடையார் சொல்லியிருப்பவும்,

மரீஇ—பிறவி எ-து. என்னை அநாதிதொட்டு அவ்வொருபடித்தாய வேறுபாடற இந்நான்வரையு மருவி நினையொழிய யாவார்க்குமறிதற்க்கிரகிய பிறவியை மகான்மாவே,

அறைபோக்கு—வளைஇ எ-து. உற்சம் அண்டசஞ் சராயுசஞ் சுவேதசம் என்னுந்நான்கு வர்க்கத்தின் னுற்றத்தையும் ஒதுக்கமற வளைத்துக்கொண்டு,

ஞான—மற்றே எ-து. ஞானமாகிய அழகிய வான் பொலிவு பொருந்தியமுக்கங்குளிக்கச்சங்கரித்து மற்றும் பாசச்சேதம் பண்ணப்பக்குவராணாராத் தேடிக்கோபர் தணியாதேயிருக்கும் அளவில்லாத மாற்சரியத்தையுடைய மறவனல்லையோ,

இறைவ—யாமே எ-து. கர்த்தாவே நாங்களுண்ணப் பலவாகச் சொல்லுவம் அஃதெவ்வண்ணம்,

வனசு—எமக்கென எ-து தாமரையானது நீரில் (ஒற்றைக்காலினாலே) நிலையாக நின்று தவசுபண்ணி நின்னுடைய சீர்பாதத்தினழகைப்பெற்ற அச்சீர்பாதத்தையுடையோனே நாங்கள் நின்சீர்பாத ஆசிரயாயிருந்தோம் (எங்களுக்குச் செனனம் வேண்டும்) என்று நினைவேண்டிக்கொள்கினும் அசெனனம் மறந்தும் எங்களிடத்து நோக்காததாய்முடிந்தது இனி எமக்குப்புகலிடம் யாதென்று விண்ணப்பற் செய்ய,

* ஒழிவற—நமக்கே—து சந்திரபூடண திருச்சடா பார்த்தையுடையராகிய சடசித் துக்கனெல்லாம் பரிபூரணமாய் நிறைந்த ஏகனாகிய கர்த்தாவின்னுடைய சீர்பாதமல்லது மற்றுனக்கும் எமக்கும் பெரியபுகலிடமுண்டோ என்று ஆசாரியர் அருளிஞர் எ-று.

ஓ, மற்று, ஏ—அசை.

(சுக)

வாழிய பெரும் வாழி வாழிய
 வன்மீ னுணைத் தொன்முது கடவுள்
 வலம்படு கொற்றந் தொலைச்சி மீளா
 தடங்கருஞ் சீற்றந் திடங்கெடக் கடக்கு
 மடம்படு ஞான வாழி, புடம்பெறி
 வளிவரை நில்லா தென்னு மாத்திரந்
 தெளிவரத் தெருட்டினை செல்வ, வளியேன்
 றற்பொரு விற்றந் மெய்ப்பரந் தெரியா
 தெய்க்கன னாயி னிருவினை யின்னு
 மொய்த்தன வல்லவோ முனிவ, † மொய்த்திடை
 யெய்துவ வெண்ப்பல வன்றே, யித்திறன்
 யானிற் கிளத்தல் சாலு, மானின்
 குளம்புறு குழிவாழ் கலங்கற் சின்னீர்
 மகரா லயத்தின் மயக்கறத் தெளித்தலிற்
 சவரா, தென்று கண்பனி தூங்க
 மெய்மயிர் புடைத்துத் தன்முதல் கலங்கி
 யிழந்த நெஞ்சமோ டிறைவன் பாத
 மோதினன் வீழ, வவனை நோக்கித்
 தானும் யாது மாகா திவ்வென
 வெண்ணு நீதிய னீதியாத் தனது
 தெய்வ நாட்டந் நைவரு மளவைக்,
 † ‡ குவிவா யமையாக் குடநிறை தீரீர்,

* ஒழிவற நிறைந்த வெருவன் பாதம்—என்பதற்கு நீங்காமல் நிறைந்த ஏகராகிய நிறைந்த நாயனார் சீர்பாதம் என வுரைகூறிய பிரதிபுமுண்டு.

† மொய்த்த என்னும் பெயரெச்ச வீறு தொக்கது.

‡ திருமுருகாற்றுப்படையில் “ஒருகைமார்பொடு விளங்க” என்பதற்குரைத்தவிசே டலுவாயில், இறைவன் மோனமுத்தியாயத்தையுத்தானாயேயிருந்துகாட்ட ஊமைத்த சும்புள் நீர்நிறைந்தாற்போல ஆனந்தமயமான வெள்ளி மாணக்கர்க்குநிறைதலின், அதற் குரியமேலான முத்தினை கூறிற்று என்றார்; ஆதலால் ஈண்டுக்குவிவாயமையாக்குட மென்றது ஊமைக்குடத்தை யென்க; முன் “இந்தியப்பந்தனை,, என்னுமுதற்குறிப்புடைய திருவகவலில் வளைவாயமையாக்குடமென்றதற்குஊமைக்குடமெனவுரைகூறியதுங்காண்க.

பசுவாய் வாளைப் பார்ப்பினோ, டல்தோ,
தினகர னொளியேர் சிலைகா தீயிற்,
றுரியமு மிறந்த தூயோன் றாய்மை
யருளின, னருள்பெற் றெழுந்தோற்
கிளியேர் தீஞ்சொ லியம்பின னினிதே.

இது, மத்சேர் சேஞ்சடை யொருவன் பாத மடைய ஆகைவைத்த சீடனுக்கு ஆசாரியன் க்டாக்கித்தமை கூறியது.

(இ-ள்.) வாழிய—வாழி எ-து வாழ்வாயாக மகான்மாவே வாழ்வாயாக வாழ்வாயாக வலிய மகர்க்கொடியையும் வெற்றியையும் பழமையையு முடைய காமதேவன் இச்சைபண்ணுவீக்கும் வலிய வெற்றியைக் கெழுத்து ஒழியாதே அடங்குதற் கரிதாகிய மாற் சரியத் தைநின்னிடத்துச்சிறிது நில்லாதபடி செய்க்கும் அறியாமை நீங்கிய ஞானத்தையுடையோனே வாழ்வாயாக,

உடம்பெறி—செல்வ எ-து சரீரமானது அடிக்கிற காற்றினளவும் நிலையாதென்னும் அந்த வேறுபாட்டை எனக்குத் தெளியும்படி அறிவித்தருளினாய் ஞானச் செல்வனே,

அளியேன்—முனிவ எ-து நின்னாலே அதுக்கிரகம் பெற்ற அடியேன் தனக்குவமையில்லாத சத்திய ஞானனந்த சொரூபமானபதியுண்மையறியாதே தேகம் விட்டே னாகில் இன்னமும் பாவபுண்ணியங்கள் என்னப்பந்திப்பனவல்லவோ அவாவறுத்தோனே,

மொய்த்திடலை—அன்றே எ-து கண்மங்கள் பந்தித்தவிடத்தே எனக்குக் கூடுவன *
“வெள்ளெருக்கரவும் விரவுஞ்சடைப் புள்ளிருக்கு வேளுரான் பொற்கழலுள்ளிருக்கு முணர்ச்சியிலா தவர் நள்ளிருப்பர்நாகக்குழியிலே” என்னுமகாவாக்கியப்படி எண்ணிறந்த பலவாகிய செனன மல்லவோ,

இத்திறன்—சாலும் எ-து நின்னுடைய திரு முன்பே அடியேன் இந்த வேறுபாடுகளை விண்ணப்பந் செய்தது எத்தை யொக்கு மென்னில்,

மானின்—கவராத எ-து மானின் குளம்படி யழுத்தின குழியிலே நின்ற அற்பமான கலங்களைக்கொண்டு சமுத்திரத்திலடங்கிய உவர்ப்பு துறா முதலாகிய தோடமறவேண்டுமென்று தெளித்தலை யொக்கும்,

என்று—விழ எ-து என்று கூறிக்கண்ணீர் வாரச் சரீரத் துண்டாகிய உரோமம் புளகமாகித்தானென்னு முதல் கலங்கிக் கரைந்த நெஞ்சத்தோடே ஆசாரியன் சீர்பாதங்களிலே தோத்திரம் பண்ணிவீழ்,

அவனை—அளவை எ-து இப்படிப்பரிபாகத்துடனே விழுந்த சீடனை நோக்கி ஆசாரியனுங் கிருபையாலே தன்வசமழிந்து இன்னபடியிருப்பென்று சொல்லுதற்கரிய நீதியையுடைய பரமசிவனுடைய சிவத்துவத்தைப் பாவித்துத் தனது செய்வீகத்திரு நயனத்தாலே அதுக்கிரகித்தருளு மளவில்,

* வெள்—குழியிலே இது திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிய புள்ளிருக்கு வேளுர்ப்பகிகத்திலுள்ளது.

சுவீவாய்—தீநீர் எ-து சுவீந்தவாயில்லாத சூடத்தில் கிறைந்த இனிய நீர் போலவும்,

பசுவாய்— பார்ப்பினோடு எ-து பெரிய வாயினையுடைய வானீனமீனாகிய தாய் பார்க்கக் குஞ்சுவளர்ந்தாற் போலவும்,

அஃதோ எ-து இந்தவ திசயமாத்திரமோ,

தினகான்—தீயில் எ-து ஆதித்தன் சந்நிதியிலே சார்ந்த சூரிய காந்தக்கல் தீக்கான்றும் போலவும்,

துரியமும்—அருளினன் எ-து நின்மல துரியாவத்தைக்கும் அப்பாலாகிய நின்மல னுடைய பதித்துவத்தைப் பிரகாசிப்பித்தான்,

அருள்பெற்று—இனிதே எ-து இங்ஙனம் அதுத்திரகத்தைப் பெற்றெழுந்த சீடனுக்கு இளியென்னு மிசையை யொத்த இனிய வசனங்களாலே (அப்பதியுண்மையைத்) திருவாய்மலர்ந்தருளிச் செய்தனன் எ-று.

இவ்வளவும் பசு பாச விலக்கணம்.

(சஎ)

படியடி யடங்காக் கடிசுமழ் தாமரைக்
கட்காண் கடவுளொ டத்துறை யமலனு
மெண்ணு வியல்பின னிறையென விரங்கும்
விண்ணே ரண்ணலை வினவின், மண்முதன்
முப்பது முதலா மூவிரண் * டோவா
வொப்பி றத்துவ மொருவிய திப்பிய,
ஓழிவற நிறைந்த வொருவன், புரைதீர்
வண்ண மில்லி, யமலன், கண் முதற்
புலனொடு புணரா, னிணையிலி, யானென்
மதத்தின் வாராப் பிறப்பிலி, தனக்கென
நாம மில்லோ, னாத, னநாமயன்,
கால காலன், கணக்கிலி, கடைபு
மூலமு நடுவு முனிந்தோன், மேலோ,
ஔகுல மில்லி, யகோப, னமோக,
னபய, பைங்க, னகம்ப, னசஞ்சல,
னித்தன், † முத்தன், சுத்தன், சுதந்தரன்,
பந்தமும் வீடு மகன்றோன், சிந்தையோ
டின்பமுந் துன்பமு மிகந்தோன், யாவும்

* ஓவா ஒப்பில் மண்முதல் முப்பது முதலா மூவிரண்டு ஒருவியதிப்பியன் எனக்கொண்டு கூட்டுக.

† முத்தன் நீங்கினவன்.

புலமின் றுணர்ந்த புனிதன், கலொனக்
தணித்தலு மளித்தலுந் தடிந்தோன், றற்பரன்,
றுரிய முங் கடந்த தூயோன், பெருமைக்
கண்ட மணுத்தர வணுவண் டத்துட
னின்று நுணங்கிய தண்டாச் சீர்த்தி,
யுரைதரு புணரிக் கரைக் * கறை யம்பிக்
காட்சி முதலிய வளவையு மளவறச்
சேட்பட வகன்றனன் சிவனெனச்
† சூட்சியி னிறைந்தோர் துணிந்தனர் நெடிதே.

இது, இளிசேரீதீ னீசொல்லாக வருளிச்சேய்தபநியிலக் கணங்கூறியது.

(இ-ள்.) படியடி—வினவின் எ-து பூமியிலடங்காத பா தத்தினையும் நறுநாற்றமுடைய
தாமரைப்பூவை யொத்த காணுங்கண்ணையும் உடைய திருமாலோடு அத்தாமரைப்பூவிடத்
திலிருக்கும் பிரமாவும் அறிதற்கரிய இயல்புடையான் பதி யென்று (வேதாகமசாத்திரங்
களிற்) சொல்லப்பட்ட தேவர்களுக்குக் கர்த்தாவாகிய பரமசிவனை யாராயில்,

மண் முதல்—சீர்த்தி எ-து நித்தியமாய உவமையில்லாத பிருதுவி தத்துவ முதலாக
வுள்ள மூப்பத்தாறுக்கும் அப்பாலாயிருக்கும் அசிசயமுடையோன்,

சருவவியாபகமாய் நிறைந்த வகன்,

குற்றமற்ற பொன்மை நீலாதி வன்னங்களில் ஒருநிறமுமில்லாதோன்,

நீர்மலையிருப்போன்,

கண்முதலாகிய விந்திரியங்களோடு கூடாதவன்,

தனக்குவமையில்லாதோன்,

யானென்னு மகங்காரத்தாலே வருவது சென்னமாதலால் அவ்வகங்காரமில்லாமை
யாற் சென்னமில்லாதோன்,

தனக்கெனவொரு பெயரில்லாதோன்,

சர்வகர்த்தாவாயிருப்போன்,

நோயில்லாதோன்,

திரிகாலங்களுக்குங் காலமாயிருப்போன்,

* அறைகாட்சி முதலிய வளவை அம்பியும் எனக்கூட்டுக.

† சூட்சியினிறத் தோர் எனப்பாடும் லரைந்துதற் போ தத்தைக் கெடுத்த பெரியோர்
எனவுரை வரைந்த பிரதியு முண்டு.

அளவுபடாதோன்,
 முதனடுவிறு திவில்லாதோன்,
 மகானூயிருப்போன்,
 கலக்கமில்லாதோன்,
 கோபமில்லாதோன்,
 மோகமில்லாதோன்,
 பயமில்லாதோன்,
 கண்டிக்கப்படாதோன்,
 நடுக்கமில்லாதோன்,
 சலனமில்லாதோன்,
 ஒருபடித்தாயிருப்போன்,
 அநாதியே மலத்தினீங்கினோன்,
 தேடாமில்லாதோன்,
 ஒருவரேவலுந்தான் பிறர்க்கேவல் செய்யதலுமில்லாதோன்,
 பெத்தமு முத்தியு மில்லாதோன்,
 சிந்தனையில்லாமையாற் சுகதுக்க மில்லாதோன்,
 புத்தீந்திரியங்களின்றியே சர்வபதார்த்தங்களையும்றியுஞ்சுத்தமுடையோன்,
 வினைநுகர் காலநேக்காது கீழோரென்று நிக்கிரகித்தலு நல்லோரென்று அறுக்கிர
 கித்தலு மில்லாதோன்,
 தானே பரவத்துவாயுள்ளோன்,
 நிர்மலதுரியாவத்தைக்கு மப்பாலாயிருக்குந் தூயோன்,

அனந்தங்கோடியண்டங்களெல்லாந் தன் பெருமைக்கு அணுவாகவும் தன்னுண்மை
 க்குப் பரமானுக்களண்டமாகவும் அவற்றுடனின்றி செலுத்திய அளவிற்ற கீர்த்தியை
 யுடையோன்,

உரைதரு—நெடுதே எ-து புகழப்பட்ட (வேதாகமசாத்திரமாகிய) கடலின் கரையை
 யணைதற்குச் சொல்லுகிற பிரத்தியக்ஷ முதலாகவுள்ள * சட்பிரமாணமாகிய மரக்கலங்
 களுக்கும் அளவுபடாமற் றூரமாக வகன்றிருப்போன் பரமசிவனென்று வேதாகம விசார
 மிக்கோர் மிகவும் அறுதியிட்டனர் எ-று. (ச-அ)

* சட்பிரமாணமாவன— காட்சி, அநுமானம், ஆகமம், அபாவம், அருத்தாபத்தி,
 உவமை என்பனவாம்; சிவஞான சித்தியார் அளவையிலக்கணத்திற் காண்க.

இன்ன தன்மைய னெனைய னென்றினி
தன்னோற்றேரி, னம்ம, மின்னவிர்
பதும ராகப் புதுவெயி, னிழல்செய்
மதியிற் றண்மை, ஞெல்கோல் வன்றழன்,
மடநடை நல்லான் வனமுலை வந்த
பாலிற் றீநெய், பழத்தி னின்கவை,
பூட்சி யாருயிர், பொருளுரை, யெண்ணெய்,
கடிமலர் களுவிய வொடியா வாசம்,
விம்மித மென்னென் றிசைக்குவ மற்றே,
நிலநீர் தீகால் வெளியுயிர் யாவு
மவையே தான்வை தானே யாகி
விரவியும் விரவா வீரம், விரவிய
தன்வா எல்லதை தன்வா னிழந்த
மதிமா சூர வொளிகால் பளிங்குன்
பூட்சித் தென்னப், புலனொடு புணரா
தாருநுமி னடிக னென்றனன்
மருந்கெட. விலகிய மறைவல் லோனே.

இது, காட்சிமுதலிய அளவையு மளவறச் சேட்படவகன்ற பரமசிவன் வியாபகங் கூடியது.

(இ-ள்) இன்ன—தேரின் எ-து இத்தன்மையறைய முன்னையாகிரியத்திற் சொல்லப்பட்ட பரமசிவன் எவ்வியல்பாய் நின்றான் என்றினிதாக அத்தன்மையோனை யாராயில்,

அம்ம எ-து கேட்பாயாக,

மின்னவிர்—வெயில் எ-து விட்டுவிளங்காநின்ற ஒளியையுடைய மாணிக்கமும் புதிய சோதியும் போலவும்,

நிழல்—தண்மை எ-து விளக்கத்தைச் செய்யும் சந்திரனும் தட்பமும் போலவும்,

ஞெல்கோல்—தழல் எ-து தீக்கடை கோலும் வலிய தீயும்போலவும்,

மடநடை—நெய் எ-து மெத்தென்ற டுடையையுடைய நல்ல பசவி னழகமைந்தமுலை யிலுண்டாகிய பாலும் இனிய நெய்யும்போலவும்,

பழத்தினின்கவை எ-து பழமும் இனிய விரதமும் போலவும்,

பூட்சியாருயிர் எ-து உடலும் நிறைந்த உயிரும் போலவும்,

பொருளுரை எ-து சொல்லும் பொருளும் போலவும்,

எண்ணெய் எ-து எள்ளும் எண்ணெயும் போலவும்,

கடியலர்—வாசம் எ-து அழகிய புட்பழம் அதின் விரவிய கெடாதகந்தழும் போலவும்,

விம்மிதம்—அற்றே எ-து இவன் வியாபித்திருக்கிறபடிக்கு வியப்பாகிய திட்டாந்தம் இவை ஒன்பதுமேயோ எத்தையென்று சொல்லுவோம்,

நிலநீர்—வீரம் எ-து பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமாகிய பூதங்களிலும் சர்வாண்மாக்களிடத்தும் அவையின்றைத்தானெனலுமாய்த் தன்னையவையெனலுமாய் வியாபித்தும் அவற்றில் விசுவாதிருக்கிற வீரியமும் என்போலவென்னில்,

விரவிய—என்ன எ-து அடுத்த பொருளின் பொன்மை நீலாதிவன்னங்காட்டுமதல்லது தன்னொளி தோன்றாதிருக்கின்ற சந்திரன் களங்கமுடைத்தாக ஒளியை வீசுகின்ற பளிங்கின்வடிவத்தியல்புபோல்வதாம் என்றருளிச்செய்ய (இதனுண்மை குருமுகமாக அறிந்துகொள்க),

புலனெடு—வல்லோனே எ-து மயக்கக்கெடவிளங்கிய திவ்வியாகமத்துக்கு அதிகாரியாகிய என் சுவாய் நீரருளிச்செய்த பதியின்றன்மையிப்படியானால் எனக்குப் புலப்படாதிருந்தது அப்பதியை யறியமுபாயம் அருளிச்செய்யவேண்டு மென்று சீடன் விண்ணப்பஞ்செய்தான் எ-று.

ஒடு - அசை.

(சக)

பூபூத ராதி யோவற வுஞற்று
மொருவனை யுடைத்துப், பொருவிரி காரிய
மாதலிற், கடம்போ, லென்னிற் கோதிற்,
றிருங்கட மதனோ டியற்றிய வெருவனை
யொருங்குடன் கண்டோ னொழிந்திக லிரிகடங்
கண்டா லிவையு மவணைனக் கொண்டங்
குண்டோ * உலக முஞற்றுட னொருவற்
கண்டு மற்றது முண்டிவ னென,வெனிற்
கண்டதின் மான முனக்குக், கொண்டல்கொள்
கிரிவளர் தூம மதனி லெரிவள
† ரட்டி லொண்புகை யயலென வுணர்ந்து
மொட்டினை பிறங்க லொள்ளழ லொட்டிய
தென்னை, விசேட சமனியத் தியாதிற்
பன்னெனில், விசேட மென்னி னன்றோ
காட்சிய தலதிலைச், சமனிய மாட்சிய
தென்றேற், செயலொடு செய்வோற் கண்டோன்

* உலகமுஞற்றுடனொருவற்கண்டு மற்றதும் இவண் உண்டு என உண்டோ எனக் கூட்டுக.

† அட்டில் எரிவளர் ஒண்புகை எனக் கூட்டுக.

மன்ற மாண்வினை காணி † நென்றும்
கோதுவ நெருவன் நீதுரு செயலென்,
றற்றேன், மாக மாதிய வினையா
செற்றீதேற், பாக மியைதலிற் கடவற்,
நின்னு மொண்குண மன்னலிற் புவிபோ,
லாதிய வழியு மழிபவை செயலென்
ரே டீ துரு வஃதுந் தீதறு செயலே.

இது, பதியையறியு முபாயம் அநளிச்சேய்ய வேண்டிமென்று விண்ணப்பஞ்செய்த
கீடனுக்குக் கேவலாந்நுவயவநுமானப் பிரமாணந்தாற் பதியுண்மை கூறியது.

(இ-ள்) பூதூதாதி—உடைத்து எ-து பிருதிவி முதலிய தத்துவ சமூகங்களும்
மலை முதலிய பொருள்களுமாகிய பிரபஞ்சம் ஒழியாதே செய்வானெருவனை யுடைத்து
இது பிரதிஞ்ஞை,

பொருவிரி—ஆதலில் எ-து அதற்கு ஏது வென்னெனில் உவமையில்லாத காரிய
மாயிருத்தலால் இது ஏது,

கடம்போல் எ-து என்போல்வென்னிற் கடத்தைப்போல இது திட்டாந்தம் இவை
மூன்றும் கேவலாந்நுவய வதுமானம்,

என்னிற் கோதின்று எ-து இங்ஙனங் கூறியதற்கிசைத்தாற் குற்றமின்று,

இருங்கடம்—இவணை எ-து பெரிய கடமான வதனையுஞ் செய்வானெருவனையும்
ஒரிடத்திலே கூடக்கண்டானெருவன் இவ்விடமொழிந்து வேரேரிடத்திலே அளவிந்த
கடங்களைக்கண்டால் இவையும் அங்ஙனம் இயற்றப்பட்டனவென்று நிச்சயித்தாற்போல
வேரேருலகத்தைச் செய்வானெருவனை யுடன்கண்டு இவ்வுலகமும் அங்ஙனம் போல
ஒருவனாலேசெய்யப்பட்டுளதென்று நிச்சயித்தற்கு உண்டோ (என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய),

எனில்—உனக்கு எ-து அங்ஙனங் கூறுவாயேற் பிரத்தியக்ஷித்தில் உனக்குக் காட்
டற்குப்பிரமாணமுண்டு,

கொண்டல்—என்னை எ-து மேகத்தைக்கிட்டிய மலையிலுண்டான (மூங்கிலிழைந்து
தானேபட்ட) மிக்க தாமத்துக்கு (நெருப்பும் புகையும் கூடக்காணப்பட்ட) அடுக்களையில்
எரியில் வருகின்ற அழகியபுகை (அற்பமாதலாலே இதனை யுவமையாகக் கூறுதல்) ஒவ்வா
தென்றறிந்தும் பருவதத்திலே ஒளியுடைத்தான நெருப்புண்டென்றிசைத்தாய் இசைய
வேண்டிவானேன்,

* வினை - காரியம்;

† ஒன்று மாண்வினை காணின் ஆங்குமன்ற எனக் கூட்டுக.

‡ ஏல் - அசை.

§ உருவஃதுந் தீதறு செயல் என்றோது எனக்கூட்டுக.

விசேட—பன்னெனில் எ-து (விசேட சாமானியத்தினாலிசைத்தென்று சீடன்கூற) அங்கனமேயாகில் விசேடத்திலும் சாமானியத்திலும் நீ கொள்ளுமது யாது சொல்வாய் என்று வினவில்,

விசேடம்—இலே எ-து கடத்தைச்செய்த செயலுக்கு உலகத்தைப்பண்ணுஞ்செயல் பெரிதாதலால் விசேடந்தான் நீ கொள்வதென்று விடை கூறுவாயாகில் ஐயோ நீ யிரத்தி யகூப்பிரமாணக் கொள்ளுவாயன்றி அதுமானக்கொண்டதில்லையே,

சமனியம்—என்றேல் எ-து புகையென்னுஞ் சாதிசாமர்னியத்தால் நெருப்புண்டெ ன்று அழகிதாகக் கொள்வேன் என்பாயாகில்,

செயலொடு—செயலென்று எ-து கடத்தைப்பண்ணுகிற செயலோடே செய்வனை யுங் கண்டானெருவன் ஒரு பதார்த்தம் மாட்சிமையுடைய காரியமாகிய உருவமாயிருப் பது கண்டால் அவ்விடத்து (அதுமானத்தானே சிறிதாயிருப்பினும் பெரிதாயிருப்பினும்) நிச்சயமாக ஒருவனாலே குற்றமறச் செய்யப்பட்டதென்று சொல்லுவன்காண் (என்றருளிச் செய்ய),

அற்றேல் எ-து அங்கனமேயாகில்,

மாகம்—எற்றேல் எ-து ஆகாய முதலாக மேலுள்ள தத்துவங்கள் அருவமாதலால் அவை தொழிற்பட்டமை எவ்வண்ணமென்று விண்ணப்படுத்திய,

பாகம்—கடவற்று எ-து ஆகாயம் பங்கிக்கப்படுதலானும் அது பாகமாகிய நான்கு தத் துவமும் உருவமாதற்கியைதலானும் கடம்போலக் காரியமாயேயிருக்கும்,

இன்னும்—புவிபோல் எ-து இன்னமும் அது அழகிய சத்தமாகிய குணமுடைத் தாகலானும் பிருதிவி தத்துவம்போல உருவமுடைத்தாங்காண்,

ஆகிய—செயலே எ-து இத்தத்துவங்கள் ஆகியானபடியாலே யழியும் அழியும் பதா ர்த்தம் ஒருவனாலே யாக்கப்பட்டிருத்தல்வேண்டும் உருவமாயிருக்குமாதலால் அந்தப்பிர பஞ்சமும் (பரமசிவனாலே) குற்றமறச்செய்யப்பட்டது என்கொண்டெசொல்வாயாக எ-று

சமனியம் - குறுக்கல்.

(10)

பதியள வளவை * மதியோர் வரத
 வுணர்தல் வேட்கைய னளவையி னுணர்த்த
 வுணர்வோர்க் குணர்வ தனைவகை யாதலி,
 னறிதவ, வசத்துல கறிவனை விநாஅக்
 குறிவரல் போதல் கூடா, துறுதே
 ராதி போல, வவையினி துய்க்கு
 நீதிய னெவன்பதி, யேற்கோ தமல

* மதியோர் வரத உணர்வோர்க்கு உணர்வது அளவையினுணர்த்த அனைவகை யாத லின் பதியளவளவை உணர்தல் வேட்கையன் எனக்கூட்டுக.

நேகாந் திகமென் னினைவொடு நின்றது,
 கன்றுவளர் பாலினுஞ் சென்றின் றீன்கோச்
 சேதன மாதலி, னோதிய வுயிர்போஞ்
 சுரபி தீம்பால் சொரியிற் புரையி
 றீம்பால் வளர்த்த தன்றென வோம்பா
 துரையா நூரெவர், வரையா வறிவன்
 செயலென விரும்பை யயலற வுய்க்குந்
 காந்தமென் * நெடுத்துக் கோளும் வாய்க்கன்
 றிரண்டையு மியைக்கு முரண்டகு சேதன
 னின்றெனி னவைசென் றென்ற வாசலிற்,
 சேதனன் செய்திக் கோதிடி னுயிர்கட்
 கேதன வவையே கோதுக வமைக்க
 நாத னென்னை, யெனினுயி ரறியா
 வீசத் தன்மைபு மில்லை யாசி
 றம்முடைச் † செயற்கும் வெம்முறட் கடம்போ
 லென்ற ஶிறைமை யிவர்க்கெனை, யிறையே
 மன்றார் மாநட மாடி, யொன்றே
 வீடடை பவரோ கூடுக செயலெனி,
 னாதிய ரோமற் றனாதிய ரோவே
 தேதமின் முத்திய ரென்னி, னாதி
 யன்றெனிற் ‡ சித்த சாதன மாதி
 யென்றிடின முத்திய தீவோன் முன்னர்
 நின்றன னாக நிகழு மின்றி
 யென்றும் பந்த மன்றி முத்தி
 யொன்று, துணர்வோ ருணர்விற் குன்று
 திருந்திரும் பாசஞ் செற்ற
 பெருந்தகை யருளிற் பொருந்துமற் றல்கே.

* எடுத்துக்கோள் - திட்டாந்தம்.

† செயற்கும் அறியா எனக்கூட்டுக.

‡ சித்தசாதனம் - "தந்துமுதலகாரகம்" என்னு முத்தற்குறிப்புடைய திருவகவலிற் காண்க.

இது, அந்நவயவேதீரேகி யநுமானந்தாம் பதியுண்மை கூறியது.

(இ-ள்) பதியுளவு—ஆதலின் எ-து ஞானவான்களுக்கு மேலான கர்த்தாவாயுள் னோனே அறியக்கடவோர்க்கு அறியும்பொருள்கள் * சட்பிரமாணங்களாலே அறிவிக்க அவ்வகையால் அறியலாமாதலாற் பதியினுடைய அளவாகிய எல்லையை யறிதலை விரும்பினேன் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,

அறிதலு எ-து பிரபஞ்சம் ஒரு கர்த்தாவை யுடைத்தென்று மிகவும் அறிவாயாக இது பிரதிஞ்சை இத்தக்கேதுவென்னெனில்,

அசத்து—கூடாது எ-து பிரபஞ்சம் † அசேதனமாயிருத்தலாற் சைதநியமான ஒரு கர்த்தாவையன்றி அவயவத்தோடு காணத்தக்க சிருட்டியுஞ் சங்காரமும் எய்தல் கூடாதென்று நிச்சயிக்கப்படுமாதலால் இது எது,

உறுதேர்—போல எ-து என்போலவென்னில் மிகுதியையுடைய தேராகிவாகனம் போல இது திட்டாந்தம் (தேராகி தாமே பிரவர்த்திக்கமாட்டா பிரவர்த்திப்பாரை வேண்டும் அதுபோலப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரவர்த்திப்பானொரு கர்த்தாவேண்டும் இது உபநயம் இதுதான் எஞ்சியது),

அவை—பதி எ-து இவ்வலகங்களை இனிதாகச் செலுத்துகிற முறைமையுடையான் யாவனொருவன் அவன்பதி (என்றருளிச்செய்ய) இது நிகமநம் இவையைந்தும் அந்நவய வெதிரேகியதுமானம்,

ஏற்கோது—நின்றது எ-து அங்கனமேயாகிற் குற்றஞ் செறிந்திருக்கின்ற அநேக விதத்தாலே அசேதனம் பிரவர்த்தி நிவிர்த்திசெய்து நின்றல் கூடுமென்பது என்னினிவி லுண்டாகா நின்றது (என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய),

கன்று—ஆதலின் எ-து கன்றை வளர்த்தல் பாலென நினைக்குஞ் செயலினுஞ் செல் லாதுகாண் கன்றினும் அந்தப்பசுத்தான் சைதநியமாதலால்,

ஒதிய—எவர் எ-து சொல்லப்பட்ட பிராணன்போகிய பசு இனியபாலீச்சுரத்தாகிற் குற்றமற்ற வினியபால் கன்றைவளர்த்ததன்று என்று பரிகரியாதே சொல்லுவாரார்,

வரையா—ஆகலில் எ-து மட்டிடப்படாத அறிவையுடைய பரமசிவன் செய்தியைப் போல அசேதனமாகிய காந்தக்கல் இரும்பை அந்நியமறவலிக்குமென்று நீ யெடுத்துச்சொ ல்லுந் திட்டாந்தமும் பொருளாகமாட்டாதுகாண் காந்தக்கல்லையும் இரும்பையும் முகமொ ன்றச் சேரவைக்கும் வலிய சைதநியனில்லையாகில் அவை தம்மிற்குடமாட்டா வாதலால் (என்றருளிச்செய்ய),

சேதனன்—என்னை எ-து சைதநியனாயிருப்பானொருவனாலே செய்யவேண்டுமென் னில் ஆன்மாக்கள் அளவில்லாதபடியினாலே குற்றமற அல்லான்மாக்கள் செய்தால் அமை யாதோ ஒரு கர்த்தா என்றான் (என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய),

* சட்பிரமாணம் - “படியடியடங்கா” என்னு முதற்குறிப்புடையதிருவகவலிற்காண்க; பிரமாணத்திரயங்களாலே என்றுகூறிய பிரதியுமுண்டு.

† அசேதனம் - சடப்பொருள்கள்.

எனிலுயிர்—எனை எ-து என்பாயாகில் ஆன்மாக்கள் அஞ்ஞானிகளாதலாலே பதித் துவமில்லை குற்றமறத் தம்முடைய கன்மபலம் 'புசித்தற்கும் பக்குவப்படுதற்குத் தாமறி யார் (அசேதனமாகிய) மிகவலிய கடம்போலச் செய்விப்பானொருவனைவேண்டி நின்றலால் இவர்க்குக் கர்த்திருத்தவம் எவ்வண்ணமுண்டாவது,

இறையே—ஆடி எ-து இனிக்கர்த்தாவைக் கேட்பாயாகில் “* கண்ணிறைந்த கடி பொழிலம்பலத்-துண்ணிறைந்துநின் றுடுமொருவனே” என்றருளிச்செய்ய,

ஒன்றே—செயலெனின் எ-து முத்தராயிருப்பாராலே பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யப் படுமென்பாயேல் அந்த முத்தான்மாக்களுக் களவில்லையே,

ஆதியரோ—என்னின் எ-து அங்ஙனமாயின் வேறுகிய குற்றமற்ற முத்தான்மாக்கள் ஆதியாக முத்தரோ அன்றியே அநாதியாக முத்தரோ என்று வினவில்,

ஆதியன்று—ஒன்றது எ-து அநாதிமுத்தன் செயலென்னில் அவ்வார்த்தை என்பக் கமென்றறி ஒரு ஈளிலே முத்திபெற்றேராலே செய்யப்படு மென்னில் அவர்தமக்கு முன்பே முத்தியைப்பிரசாதித்தான் ஒருவனுளனாகவேண்டும் இப்படியொரு கர்த்தாவை யின்றி என்றும் பந்தமாய்க்கிடக்கும் அஃதன்றி முத்தியடைவதுமில்லை ஆனபடியாலே,

உணர்வோர்—அஃதே எ-து இனிப் பதியுண்மையுணர்ந்து தியானிப்போருணர்வில் ஒழியாமலே அமர்ந்து பெரிய பாசச்சேதம் பண்ணுதற்குரிய பெருந்தகையாகிய பரமசிவன் பிரசாதத்தாலே அந்த முத்திகூடும் எ-று.

மற்று - வினைமாற்று.

(௫௧)

எல்லாத் தொழிலு மிறைவற் குறித்த,
நின்றழி நில்லாத் தகைத்தா, நின்றழி
நிற்கப் படுவ தியாதே யஃதே
முற்பட வமைந்தது முயற்சியு மின்றே.

இது, கேவலவெதிரேகியநுமானத்தாற் பதியுண்மை கூறியது

(௫-ள்) எல்லாத்தொழிலும்—குறித்த எ-து சர்வ காரியங்களும் ஒருகர்த்தாவைக் காட்டாநின்றன இது பிரதிஞ்ஞை,

நின்றழி—தகைத்தால் எ-து அதற்கேது வென்னெனில் ஒருபடித்தா யில்லாத முறை மையால் இது ஏது இவையிரண்டும் கேவலவெதிரேகியநுமானம்,

நின்றழி—இன்றே எ-து ஒருபடித்தாய் நிற்கப்படுவது யாதொன்று அது அநாதியா யுள்ளது ஒருவரார் செய்யப்பட்டதுமன்றுகாண் எ-று. (௫௨)

* திருநாவுக்கரசு நாயனாரருளிய கோயிற்றிருப்பதிகத்திற் காண்க.

விர்து வலத்தை விசேடத் தெந்தை
 * கவவுசிவ பேதந் தவலளித் தனை,யது
 சேதன மன்மையிற் கோதறச் செயலின்,
 றச்செயற் கமல நென்னின் மற்றவற்
 கெய்திடும விகார, மெய்த மையுக்கும்
 விகாஅ ரத்தைத் தவிரத் † தவிரா
 தென்னை யென்னிற், பன்னுவ மன்னோ,
 பொங்கிய வினையிரு வகைத்துச் சங்கற்
 பத்தொடு கரணத், தலர்கடங் குலால்
 நெற்படு சங்கற் பத்தின் முற்பட
 வியற்றல னிறைவன் சங்கற் பத்தின்
 மயக்கற விர்துவைத் துயக்கறக் கலக்கல்
 செய்வ னோவான், செய்தற் ‡ கைய
 காரண மாக மெவைபுஞ் சேர்தல்
 செல்லா னாக லானு மெல்லிய
 லமல னாக லானும் § விமலம
 தாக வம்ம, வாக மேவுநர்
 போதலர் யாவும் வீவுக வியற்ற,
 லில்லோ ராக மியற்ற வல்லோ
 ரல்லோ § ரென்ன, லாக மெல்லாச்
 செய்தியைத் தடுத்தற் கைய மின்றல்
 தின்றே லெவையு மியற்றற் கொன்றுங்
 குன்றா, தெவனெனின், மன்ற தன்றன
 தாக மியற்றிய வறிவன் போகிய
 தேக ¶ னல்ல கொல், சிவனநி லத்தைச்
 செய்வ, னின்னு மைய கேண்மோ,

* “கவலகத்திடுதல்” எனத் தொல்காப்பியத்திற் கூறினார் அதனையே யீண்டுக் கூடுதலென்றாரென்க.

† தவிராதது எனற்பாலது தவிராது என விகாரமாய் நின்றது.

‡ அம்ம ஐய எனக்கூட்டுக; அம்ம - கேள் என்னும் பொருளில் வந்தது.

§ விமலமதாக எல்லியல் அமலனாகலானும் எனக்கூட்டுக.

§ என்னல் - அல்லிசுதி வியங்கோள் எதிர்மறையில் வந்தது.

¶ அல்ல என்பதற்கு அல்லன் என வுரைகூறினார்; அல்ல, அன்று என்னுஞ்சொற்கள் இருதிணையைப்பான் மூவிடங்கட்கும் பொதுவினையாக நேமிநாதஞ் சொல்லதிகாரத்துட் கூறுதல் காண்க.

மெய்யுட னியைவோர்க் கல்லதை வினைமற்
 றுய்யா தென்னி லுடல்கா ரியமக்
 காரியஞ் செய்வோ னின்றி வாரா
 தவனுடன் முதலிற் சிவனு, மற்றவ
 னைக || வநவத் தைத்திற னல்லதை
 போகா தாகலிற், புகன்முதற் றுடக்கிற்
 கெல்லா வாகமு மிரித்திக லிறந்த
 செல்லா நல்வலி சிறந்த நல்லோ
 னீச னைக வியையு
 மாசின் றுபுந ரறியுங் காலே.

இது, அநுமானப்பிரமாணத்தால் பூபுதராத்யேன்னும்பாட்டுமுதற் பிரபஞ்சசீர்ட்டி
 கோண்டு பதியுண்மைகூற இவன் சீர்ட்டிக்கற்பாடி யெங்கனேயென்றுவினவ அவன் நீட்
 களையீர்த்தே சங்கற்பத்தாலே சீர்ட்டிப்பான் என்று கூறியது.

(இ-ள்) விந்து—அளித்தனை எ-து என் சுவாமியே பரமசிவனுடனே கூடியிருக்கி
 ன்ற சத்தி சங்கற்பத்தாற் சத்தமாயையினுடைய கலக்கத்திலே உண்டானது பிரபஞ்சமெ
 ன்று மிகவும் அருளிச்செய்தாய் (இவ்வுண்மை குருமு.கமாகவறிக),

அது—செயலின்று எ-து அந்தச்சத்தமாயைதான் அசேதனமாதலாலே குற்றமற
 யாதுஞ் செய்யமாட்டாது,

அச்செயற்கு—விகாரம் எ-து அந்தச்செயல் கின்மலனான பரமசிவனாலே செய்யப்
 படுமென்னில் அவனுக்கு விகாரங்கடும்,

எய்த—என்னில் எ-து அவனுக்கு விகாரமுடைத்தாகவே குற்றத்தைச் சொரிகின்ற
 அவ்விகாரத்தை ஒழியவிடாத தூணத்துக்கு முடிவென்னென்பாயாகில்,

பன்னுவ மன்றோ எ-து ஐயோ சொல்லுவோம்,

பொங்கிய—கரணத்து எ-து மிககிருக்கின்ற செயல்கண்டு வகைப்படும் சங்கற்பசிரு
 ட்டியென்றுங் கரணசிருட்டியென்றுமாம்,

அலர்கடம்—ஓவான் எ-து விரிந்தகடங்களைக் குலாலன் பிரகாசமுடைத்தாகிய சங்கற்
 பத்தினுள் முதன்மையுறச்செய்யமாட்டான் பரமசிவன் சங்கற்பத்தாலே மயக்கமற அந்த
 விந்துவை அழுகிதாகக் கலக்காநிற்பன் ஒருகாலுமொழியான்,

செய்தற்கு—அம்ம எ-து பரமசிவன் சங்கற்பத்தாலே செய்தற்குக் காரணங்களைய
 பின்ளாய் கரணத்தினுள் செய்தற்கியின்ற மந்திரரூப முதலாகவுள்ள தேகம் யாது மெடுத்
 துக்கொள்ளானாகலானும் சத்தமாக ஒளியையுடைத்தாகிய கிர்மலனாகலானுங்காண்,

* அநவத்தாதோடம் - முடிவின்மை யென்னுங்குற்றம்.

ஆகம்—இயற்றல் எ-து சரீரத்தையுடையோர்க்குச (சரீரமேகதேசப்பட்டமையாலே அவர் கரணங்களாலே ஒவ்வொன்றைச் செய்வதன்றி) அனைத்தையுங் குற்றமறச் செய்யமாட்டார்,

இல்லோர்—என்னல் எ-து தேகமில்லாதோர் அனைத்தையுஞ் செயதற்கு வல்லால் லர் என்று சொல்லற்க,

ஆகம்—குன்றாது எ-து ஆதலாலே தேகமானது பிரபஞ்சமடங்கலுஞ் செய்தற்கு விக்கினமாயிருப்பதென்பதற்கு ஐயமில்லை அத்தேகமில்லையாகில் எல்லாவற்றையுஞ் செய்தற்குச சிறிதுந் தாழ்வுபடாது,

வெணெனில் எ-து அஃதெவ்வண்ணமென்னில்,

மன்ற—கொல் எ-து நச்சயமாகத்தன்னுடைய தேகத்தைக்கொண்டு ஒவ்வொன்றைச் செய்ய முயற்சிபண்ணுகிற அறிவன் அருபியான வான்மாவல்லதேதான்,

சிவன்—செய்வன் எ-து இப்படியால் அருபியாயிருந்தே பிரபஞ்சமனைத்தையுஞ் செய்ய யாநிற்பன் பரமசிவன்,

இன்னும்—கேண்மோ எ-து இன்னமும் பிள்ளைய கேட்பாயாக,

மெய்யுடன்—சிவனும் எ-து உடம்போடுகடி யிருப்போர்க்கல்லது செயல் கூடாதென்னில் அவ்வுடல் காரியமாயிருத்தலால் அககாரியந்தான் செய்வானெருவனையின்றி வருவதில்லையாதலால் அதற்கு முன்னர் ஒருவனுள்ளகக்காட்டிம,

மற்றவன்—ஆகலின் எ-து அப்படியாகவே அவ்வதைத்திறமன்றி (ஒருவரையொருவா சிருட்டிக்குமதுவாமதல்லது) மூலமான ஓரான்மாவை சொல்லவொண்ணாததாய் முடியுமாதலால்,

புகல்—அறியுங்களே எ-து இனிசொல்லப்பட்ட முதற்பஞ்சகிருத்தியத்துக்கு வீரது நாநமுதலான தேகமெல்லாம் விடுத்து உவமையில்லாத அழிவில்லாத நல்ல சததியுடன் கூடிய பரமசிவன் கர்த்தாவாகப் பொருநதுவன் இதனைக்குற்றமற ஆயநத நல்லோர் அறிய மிடத்து எ-று.

மற்றிரண்டும் அசை.

(100)

வணி போகிய கிழ்நிலைப் படலமு

முமபர் போகிய வ்யாநிலை யுலகமு

மெண்டிரை மூன்று தண்டாக் கால்மு

முளப்பட்டப் பொதிரது நிலைக்குரி மபரி

* எவ்வதை நீங்கிய தவத்தின் சார்வைக்

* அவத்தை நீங்கிய என்பதற்குக் கேவல சகலாவத்தை நீங்கிய என வுரைகூறிய பிரதியுமுண்டு.

† தவம் என்பது ஆகுபெயராயத் தவத்தினரை யுணர்த்திகின்றது.

காண்டல் வலியோ ரின்மை, மாண்ட
 ஞான நாட்ட * மாணுற விலகா
 யாணர்த், திகலிரி நோக்கங் காணே
 னிருளற விரிய விரிகதிர் பரப்பிய
 வொருதேர் நேமிப் பரிதி வாணேற்
 காணு வாறு போலச், சேனென
 விடைகடை முதலூர் துடைதர வளவை
 யொழிவற நிறைந்தோ னின்னுங், குழிகட்
 கூளி யூர்ந்த வாடவற் றிரிந்த
 வாள்வினை காட்சித் தலகைகண் டில்தெனக்
 காட்சியிற் கருவிய வெவற்று பாட்சியி
 னின்றனன் பரம காரணன்
 மன்ற நன்றறி † யொன்றினை யுணர்ந்தே.

இது, நீட்களையுநீந்தே அனைந்தையுஞ்செய்கிற கர்த்தாச் சர்வான்மாக்களுக்கும் பிரத்தி யகஷிமாகாமனிஸ்ர காரண மென்னென்று விளவ ஞானநாட்டமுடையோர்க்கன்றிக் காண வொண்ணாதென்று காரியங்கொண்டு காரணமுணர்ந்து பதியுண்மை கூறியது.

(இ-ள்) ஏணி—இன்மை எ-து எண்ணிற்றந்த ஆடகேசுவர புவனமுதலாகக் கீழுற்ற தலங்களையும் மேலே யெண்ணிற்றந்த அநாசிருதபுவன முதலாகிய லோகங்களையும் திக்குக ளெட்டையும் பூதபவிஷியவர்த்தமானமாகிய நீங்காத காலங்கண் மூன்றினையும் தன்னிடத் திலே பொதிந்துகொண்டு நித்தியத்தையுரிய முறைமையிற்றலே அவத்தைப்படாத தவசிய ர்க்குப் புகலிடமாயுள்ள பாமசிவனைக் காண வல்லோரில்லை இது பிரதிஞ்ஞை,

மாண்ட—யாணர்த்து எ-து அதற்கேதுவென்னெனில் அழகிய ஞானக்கண் மாட்சி மையுண்டாக விழியாதமுறைமையதாலே இது வது,

இகலிரி—போல எ-து என்போலவென்னில் உவமையிற்றந்த கண்டெரியாத புருடன் உலகத்திலுந்தகாரமற்போகத் தன் விரிந்தகதிரைப் பரப்பிய ஓராழித்தேரையுடைய தே வனைக்காணாதவாறுபோலக்காண் இது திட்டாந்தம் இவை மூன்றுங் கேவலவெதிரேகி யது மானம்,

சேனென—நிறைந்தோனின்னும் எ-து பரமாகாயம்போல முதனெவிறுதியின்றியே பிரமாணரகிதனாய்ச் சர்வவியாப்பியாய் சின்றனன் அதற்கு இன்னும் ஒரு திட்டாந்தம் வரு மாறு,

* யாணுறவிலகா என்றும் பாடமுண்டு.

† ஒன்றுதல் - ஈண்டு ஏகாக்கிரசித்தமாதல்; ஒன்றினை - முற்றெச்சம்.

குழி—உணர்ந்தே எ-து குழிந்த கண்ணையுடைத்தாகிய பிசாசு பிடிக்கப்பட்ட புருட
 னிடத்து வேறுபட்ட செய்திகண்டதல்லது பிசாசு கண்ணுக்குப் புலனாகாதவாறுபோலக்
 காணுதற்குப்பொருந்திய பொருள்களெல்லாவற்றினும் இன்றியமையாதழகிதாகநின்றனன்
 பரம காரணனான பரமசிவனென்று நிச்சயமாக ஏகாக்கிர சித்தமாய் அழகிதாக வறிவா
 யாக எ-று. (௫௪)

இறைசிவ னெனவரு ஞுறைபதி யறைதன்
 முறையல வன்மையின் மூர்த்தத்வ கறைகழி
 கரண பின்மையின் முரண்மிது கடா,விடை
 யுறிமதி, கால மமூர்த்த முறுபலந
 தருமது போலத் தலைவன் மூர்த்தத்
 திரிபின னானும பொருவிரி பின்றெழி
 ஶீச்சையி லியற்று, மெனிஎன் விசசை
 நற்றெழிற் செய்தி நயவா தூங்கெனிற்,
 * கண்டிசின், யோகக் கலைத்துறை நீந்திய
 வொண்டிறல் யோகர் போலத் தண்டா
 விச்சை, யிறைக்கிவ னெற்றெனிற், சொற்றரு
 சல்லியந் தளர வாங்கிற் றெல்லேய்
 புலமின் ருபினு நலமலி கட்டக
 மன்ன தானு மதன்பா லின்றெழின்
 மன்ன தானு மற்றது வந்த
 செய்தி, கட்காண் பெய்யா வுவமையில்
 பெருத்தெனைப் பலவா † முருத்திகழ் தொழில்
 ளிருத்தல் ‡ கூடா திருத்திய கடமபோ
 லாதலிற் காரண மொன்றுண் டா,மென
 வோதிடற் கரும மதுமற் றுதம்
 கேதிட, ரெனிலது கோதி லசேதன,
 மருமறை யறையு மருவுரு னீ வருவிவி
 வருவவ ரீச னெனிதிகழ் சதாசிவன்
 சாந்த னென்றினி தம்ம
 வேந்திய கொள்கை யிசையி னானே.

* இசின் - ஈண்டு முன்னிலையில் வந்தது.

† உரு - உருவமாகிய பிரபஞ்சம்.

‡ கூடா - இதில் துவ்வீறு குறைந்து நின்றது.

§ உருவி சாந்தன் அருவுரு ஒளிதிகழ் சதாசிவன் உரு ஈசன் அவர் எந்தியகொள்கை
 யிசையினானே என்று அம்ம இனிது அருமறையறையும் எனக்கூட்டுக.

இது, காரணசித்தனுமாய் அழர்ந்தனுமாயிருக்கிற பரமசிவனைக் கரித்தாவென்று சொல்லுதல் முறையையல்லவென்று வினவ அழர்ந்தனுயிருந்தே பிரபஞ்சத்தைச் சந்திக்காளாவே செய்வனென்று கூறியது.

(இ-ள்) இறைசிவன்—கடா எ-து கிருபைக்குப்புக்கலிடமாயுள்ள குருநாதனை பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்தற்குப் பரமசிவன் கரித்தாவென்று சொல்லுமது பொருந்தியிருந்ததில்லை அவன் வடிவுடையனல்லாமையிற் பிரபஞ்சமுண்டிபண்ணுதற்குக் குற்றமற்ற ஊணங்களுண்டாகமாட்டா ஆதலாலே பொருந்தாமை மிக்க கடாவாயிருந்தது என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,

விடையறிமதி எ-து இதற்குப் பரிகாரங்கேட்பாயாக,

காலம்—இயற்றும் எ-து காலமானது வடிவின்றியிருந்தும் அவ்வக்காலத்திற்குரிய பிரயோசனங்களைக் கொடுத்துற்றும் அவ்வாறுபோலக் கரித்தாவாகிய பரமசிவனும் மூர்த்தத்துக்கு வேறுபட்டிருந்தானாயினும் உவமையில்லாத நல்ல பஞ்சகிருத்தியத்தை இச்சாசத்தியாலே செய்யாநிற்பன்,

எனின்—ஆங்கெனில் எ-து என்றருளிச்செய்யில் அந்த இச்சாசத்தி அவ்விடத்து நல்ல கிருத்தியமாய் முடியாதென்கின்றாயாகில்,

கண்டிசின் எ-து காண்பாயாக,

யோக—இச்சை எ-து யோகசாத்திரத்தை முடியவறிந்த அழகிய வலியையுடைய யோகிகள் அட்டமாசித்திகள் செய்யுமாறுபோல நிருபித்தல் கரித்தாவுக்குக் கொடாத இச்சாசத்தியிலக்கணமென்றருளிச்செய்ய,

இறைக்கு—எனில் எ-து யோகிகளைப்போலப் பரமசிவனுக்கு இராகமுண்டாகவற்றே இவ்வியல்பு பொருந்தும்படி யென்னென்கின்றாயாகில்,

சொற்றரு—செய்தி எ-து ஒளியையுடைத்தான கரணமில்லாதிருந்தும் சொல்லப்பட்ட இருப்புத்தானைச் சூழல் இருத்தது அழகிய காந்தக்கல்லே அத்தன்மைத்தாயினும் அதனிடத்தில் இனியதொரு கிரியை தோன்றாதிருக்கவும் அந்த இருப்புத்தான் காந்தக்கல்லினிடத்திலே செறிந்ததன்மைபோல,

கட்காண்—உண்டாம் எ-து கண்ணிற்காண் அளவுபடாத உவமையில்லாத பெருமையுடைத்தாகி நாநாவீதமா முருவமாகிய பிரபஞ்சத்தை விளங்கியபஞ்சகிருத்தியமானது தானையுண்டாக்குதல் கூடாது ஒருவன்றிருத்திச்செய்யுங் கடம்போல ஆதலாற் பிரபஞ்சத்தை நிமித்தகாரணமாகிய ஒரு கரித்தா வுண்டாக்கவேண்டும்,

என—ஏதிடர் எ-து என்றருச்செய்யிற் கன்மமே கரித்தாவாகவமையாதோ அதற்கு விக்கினமென்னென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,

எனில்—அசேதனம் எ-து என்பாயாகில் அது குற்றமற்ற அசேதனமல்லவோ,

அருமறை—இசையினுனே எ-து நீட்களமாயிருக்கும் சாந்தனாகிய சிவன் நீட்கள சகனமாயிருப்பர் பிரகாசம்விளங்கிய சதாசிவதேவர் சகனமாயிருப்பர் மகேசுவரதேவர் அவ மூவரையும் (சுதந்திரத்திருமேனிகளாகக்) கொண்ட கோட்பாட்டையுடைய கீர்த்தியுடையோனாகிய பரமசிவனே (கர்த்தா) என்று நிச்சயமாக இனிதாக அரிய ஆகமங்கள் சொல்ல நின்றுன எ-று.

மதி, சின், மற்ற—அசை.

(௫௫)

அடையா விகார மல்கினுஞ் சுடரவன்
 சுடர்வீழ் தாமரைத் தோடினி தலர்த்தவு
 மற்றவை குளிப்பவு முலர்த்தவுங் கொற்றக்
 கிரணத் ததுவென, வரணமில் கூற்றின்
 முரண்டொலை யொருவனு முரியாச் சத்தியி
 னண்ட ரண்டமற் றெண்டர லிடைய
 செய்தக் கண்ணுஞ் செயலின, வெய்யோ
 னிலங்குகதி * ரீரமட் டிரண மெழுதை
 நலங்கொளக் கரைத்து நவையற வலித்தற்
 கொன்றே போலச் சென்றகல் பறியா
 சத்தியிற் பிணித்தற் கப்பிணி யவிழ்த்தற்,
 கன்ன சத்தி யறியிற் பன்னுவம்
 பொருவொடு போகா வொளியொடு பொருந்தி
 யளவற வகன்று வினைவதோர் சலன
 மின்றி யென்று நின்றங் கொன்று
 மறைப்பதை யின்றி யுறப்பெருத் தகன்ற
 வருவொடு செறியாது வெருவரு பராக
 மாதிய வணையா, தலரைம் பூத
 மூர்தரு விர்துவி னேர்தர வியைந்த
 செய்தியிற் சிறதும் பிறிதிற் சிறிது
 முய்யா தாசை யொளிமுந் மெங்கனூ
 மாகி முதலிடை கடையிற் போகா
 தியாவதோர் பந்தமு மிரீஇப் போவதும்
 வருவது மிறந்து மேலாய் முடிந்த
 திருவிரி யெல்லை யாகி யொருவா
 நுணங்கின, தரண யிணங்கி, வணங்கா
 விர்து வைகரி யாதி விருத்தியில்

* ஈரமண் நவையறவலித்தற்குத் திரணமெழுதை நலங்கொளக்கரைத்து எனக்கூட்
 06; ௫௫ எ இரீரணிரை.

வந்தா ணவமான் மாவை மறைப்பது
 போல விகாரித் தது,மற் றெதுபோற்
 சாலு மெனிற்கட றண்கதிர் வெஞ்சுட
 ரொட்டிய காலே யுருத்தெழு திரையின்
 விட்டுய ரோதை விரளி முட்ட
 வந்தா மறைப்பது போலப் பொங்கிய
 வாறென, வமோக னீறில் சத்தி
 யொன்றுபல போல நின்றியல் பெவனெனின்,
 வென்றி விரிச்சுகன் விரிகதிர் கொடையிற்
 கோடலி னென்றே யாடு யிச்சை
 யாடா தாடு யாடுநன் போலப்
 பலபோற் றேன்ற லலர்வா வாமல்
 னிச்சைசெய் சத்தி யிவனா, மற்றவன்
 காரியத் திசைந்த பேரிசைப் பெருவளி,
 யறிவின் றறிவதை யொத்துப் பிறிவின்
 றிருந்தொழி லிலதல் தருந்தொழில் சிவணலு
 மருமறை யகத்து முலகக் தெங்கனும்
 வருமறி, சிந்தா மணிகற் பகமிவை
 வேண்டுநர் வேண்டிய வாண்டாண் டெவ,
 லன்ன தாய வளவி லரனுடைப்
 பன்னு ஞானப் * படரடு பெருவளி
 யிலங்குருங் சிரியையின் விதிபி
 னலந்தரு காம நல்குமன் னயந்தே.

இது, பஞ்சகிருந்தியச்சேயலால் விகாரங்கூடுமென்று விளவப் பரமசிவன் அவிகாரியாயிருந்தே ஏகசத்தியாலே பிரபஞ்சகாரியஞ் செய்வனென்று கூறியது

(இ-ள்) அடையா—அதுவென எ-து ஆதித்தன் அவிகாரமுடையனும் ஒளியுடைத்தாகிய தாமரைமொட்டை யினிதாக வலர்த்தவும் ஆம்பன் முதலான புட்பங்களைமொட்டிப்பிக்கவும் பறித்தபூவை யுலர்த்தவும் வலிய கிரணத்தாலே செய்யாரிந்தும் அதுபோல,

அரணில்—செயலில்ன் எ-து பரிகாரமில்லாத கூற்றுவனுடைய வலியைக்கெடுத்த பரமசிவனும் கெடாத சத்தியினாலே தேவலோகமும் மற்றெண்ணிறந்த அண்டங்களும் செய்தானேயாயினும் அவிகாரியாயிருப்பான்,

வெய்யோன்—அவிழ்த்தற்கு எ-து இந்த ஆதித்தனுடைய விளங்காக்கின்ற ஒளியானது ஈரமண்ணைக்குற்றமற வலக்கப்பண்ணவும் வலியுண்டானமெழுகை அழுகிதாக உருக்கவும் ஒன்றேயாயிருந்தமைபோல ஒருநாளிலே 'கூடுதலும் பிரிதலுமறியாத ஏகசத்தியாலே சிருட்டித்தியையும் எக்காரத்தையுள் செய்யாரிந்தார்,

* படரடு பன்னு ஞானப் பெருவளி எனக்கூட்டுக.

அன்னசத்தி—அணையாது எ-து அத்தன்மையாகிய சத்தியிருக்கும்படியறியவேண்டில் அதனைச்சொல்வோம் உவமையில்லாத மகாப்பிரகாசமாய் அனவல்லாமற் சர்வவியாபியாய்த் தனக்குண்டாவதோர் விகாரமின்றி நித்தியமாய் அவ்விடத்தொரு பதார்த்தத்தான் மறைக்கப்படாததாய் மிகப்பெருத்து விரிந்திருக்காரின்ற உருவமுடையதன்றாய் நல்லோரீலே வெருவப்பட்ட ராகத்துவேஷமுதலானவற்றோ டிசையாததாய்,

அலரைம்பூத—நுணங்கினது எ-து விரிந்திருக்கின்ற பஞ்சபூதங்களுக்கு (முபாதானமான அசுத்தமாயையை) பிடுகிப்பாதான சிவதத்துவத்தில் அழகிதாகப் பொருந்திய பஞ்சகிருத்தியங்களிலே பிரகாசித்தும் இக்கிருத்தியமன்றி (வேறு பதார்த்தமில்லாமையாலே) மற்றொரு தொழிலில் யாதுமாரையின்றியே சர்வதோடுகமாய் விளங்கி முதனடுவியுதியின்றியே சருவபந்தங்களையுடொழிந்து போக்குவரவன்றியே எல்லாப்பதார்த்தங்களுக்கு மேலாய் முடிவான (பூதாதிவாதபரியந்தத்திற் றேடக்கிடையாத) செல்வமிருந்தவெல்லையாகி நீங்காத சூக்குமமானதாய்,

அரணையிணங்கி எ-து பரமசிவனுடனே கூடி,

வணங்கா—வீகாரித்தது எ-து கெடாத சுத்தமாயையினுடைய பிரவிருத்தியின்றொன்றிய வைகரி மத்திமை பைசத்தி சூக்குமையென்னு * நால்வகைகவாக்கையும் விருத்தியுறத்தோற்றுவிக்குங் காரணத்தினால்வந்து சூக்குமான ஆன்மாவை ஆணவமறைப்பதுபோலச் சிருட்டிகாலத்திலே † விநதுவைக்கலக்காநிற்கும்,

மற்றெது—பொங்கியவாடுறன எ-து அசுசத்தி என்போலக் கலக்குமென்னிற் சநதி ராதித்தர் கூடியனான்று சமுத்திரமானது கர்ச்சித்தெழுகிற தியையின் மிகவுமுயர்ந்திருக்கின்ற ஆரவாசம்மேற்கலந்து ஆகாசத்தை முடியமறைப்பதுபோலக் கோஷித்தவாறுபோல,

அமோகன்—எவனெனின் எ-து மோகமில்லாத பரமசிவனுடைய முடிவில்லாத வசுசத்தியே கிரியாபேதத்தாலே திரிவிதமாகின்று இயற்றுகை இயல்பென்னுமிடத்து அஃதெவ்வண்ணமென்னில்,

வென்றி—இவணம் எ-து வெற்றியையுடையனாகிய ஆதித்தன் விரிந்த கிரணம் மெழுகை நெகிழ்க்கவும் மண்ணினீரைவாங்கவும் வசுசத்தியாகி ராகத்துவேடமற்றிருக்கவே இவையுடையனாகத் தோன்றினாற்போல வசுசத்தியே பல்போலத்தோன்றுகின்றும் விரிந்த பிரகாசமுடைய பரமசிவனுடைய இச்சாசத்தி யிவ்வண்ணமாயிருக்கும்,

மற்றவன்—பெருவலி எ-து அந்தப்பரமசிவன் கிரியாசத்தியாய்ப்பொருத்திய பெரிய கீர்த்தியையுடைய மகாசத்தியிருக்கும்படிசொல்லில்,

அறிவீன்று—வருமறி எ-து அறிவீன்றியிருத்தும் அறிவுடைய பதார்த்தத்தைப் போன்று பரமசிவனைப் பிரிதலையின்றியே மிக்கதொழிலில்லாததாகி அது தான் அரிய தொழில்களைச்செய்யுமியல்பும் வேதாசமங்களும் உலக நூல்களும் அவ்வவ்விடங்களிலே சொல்லுமென்று அறிதி (என்போலவென்னில்),

* நால்வகைகவாக்குகளுந் தொழிற்படு முறைமையைச் சிவஞானசித்தியார் “விநதுவீன் மாயையாகி” என்னு முத்தற்குறிப்புடைய திருச்செய்யுள் முதலாயசெய்யுட்களாலறிக.

† விநது - சுத்தமாயை.

சிந்தாமணி—உதவல் எ-து சிந்தாமணியுங் கற்பகமும் என்று சொல்லப்பட்டவை அசேதனமாயிருந்தும் வேண்டினார் வேண்டினபொருள்களை அவ்விடத்தவ்விடத்துதவவி னாற்போலாம்,

அன்னதாய—நயந்தே எ-து அத்தன்மைத்தாகிய அளவில்லாத பரமசிவனுடைய ஆன்மாக்கள் துக்கத்தைக்கெடுக்குஞ் சொல்லுதற்கரிய பெரிய ஞானசத்தியானது விளங்கி யிருக்கின்ற பெரிய கிரியாசத்தியினாலே ஆன்மாக்கள் பக்குவாதுகுணமாக நன்மையாகத் தருகின்ற போகமோக்கமென்னும் வேண்டியபொருள்களை மிகவும் பரமகாருணியத்தோ டுங் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கும் எ-று.

மற்று மூன்றும் வினைமாற்று.

(௫ச)

நார மேய நல்லுயி ரனைத்து
 நார மன்றே நாரயின் றின்றே
 நாரச் * செய்தியு மன்றே நார
 மாருயிர்க் கல்ல துயிரதற் குதவும்
 பேருப காரமு மின்றே யாயினு
 மாருயிர்க் கபய மறன்மற் றுள்ளா
 தாருயிர்க் கபய, மற்றும் பேரிசை
 வான்மண் டீரீர் வரியக நிறைதற்
 தானு தப்புறம் படர்ந்துந் தானவை
 யுறைவிட னூங்கினி தளித்து மிடையிற்
 றானே யாகி யேனைய விளக்கி
 யிருவே நிசையா தொருவழிச் சிவணி
 யின்னி யமையாச் சிறப்பிற் றுகி
 யென்றுந் தானவை யொன்று ளாறும், ௧௦
 பதங்கள் பல்கதிர் பரப்பி ளிசும்பினி
 தியங்குங் காலை யெழுந்தினி தியற்றும்
 மன்னுயிர்த் தொடக்க மாத்தாண் டற்கன்
 றன்லே தயனு மருவிலை யமளிப்
 பாய னீங்கிப் பஃறொழில் புரிகென்
 றேவுதிறம் படரா னேனு மேவிய
 வாதப னிடத்தன் றருந்தொழில் புரியு
 நீதி யில்லை நீணிலத் தேர்க்கே,
 யின்னுங் கேண்மதி, யினமலர் துதைந்த
 † தாதுபடு கொழுநிழல் பாதவ மன்றே

* செய்தி - காரியம்.

† தாது இனமலர் படு கொழு பாதவ நிழல் (பாதவம்) அன்றே எனக்கூட்டுக.

மாதர் வண்டொடு சுரும்பிமிர் நறுநிழல்
பாதவம் படைத்தது மன்றே பாதவ
மின்றே னீழல் கண்டது மிலமே,
யொன்றே மற்று முண்டுமன் பெரிதே,
கருந்தாது கொட்கு மிருஞ்சிலை யிரும்பை
வருந்தினை மறுகுமன் னென்னு தையமின்
நிருந்ததை கறங்கற் கிதனிடத் தல்லதை
பொருந்தா, தென்ன, விரிந்தொளி கான்று
மாதிர மனைத்து மீரேழ் புடவியு
மளவிழைத் தளவா வண்டமும் பலவெனக்
கொட்டிது காலமு மெப்பே ருயிரு
* முறாவரை யெய்தி யொன்றெடும் புணரா
தினைய காக்கும் களைகண் ணுகிக்
களைகண் யானெனும் வினைவற 'வொரீ'இப்
பன்னிய வெவற்றுந் தன்னதோர் குறையின்
றன்றே னின்ற வகாரணற் காரண
மென்னதென் றிசைக்குவம யாமே யன்றே
வுரையுணர் வொடுங்கின † ருணர்வின்
விரையுறு கடியின் விரவி யோனே.

இது, பரமசிவன் செயல்களைத்தீர்த்துங் காரணமாகித் தான் அவிக்காரியாய்நுப்பானே ன்று கூறியது.

(இ-ள்) நாமேய—உயிர்க்கபயம் எ-து சலத்தில் வர்த்திக்கும் பலவாக்கத்து நல்ல பிராணிகளுஞ் சலந்தானல்ல சலத்தையின்றியமையா சலத்தின்காரியமுமல்ல சலந்தான் நிறைந்த பிராணிகளுக்கு இரகையாமல்லது பிராணிகடாம் சலத்துக்குச் செய்யும்பெரிய உபகாரமுமில்லையாயினும் நிறைந்த பிராணிகளை யிரகையாநின்றேன் நானென்று இசசலந் தானினையாநிருத்தும் இந்த நிறைந்தபிராணிகளுக்கு இரகையாயிருக்கும் (இது “பதியுள போதே வேறும் பசுபாசமிரண்டுக்கிநதப் பதியறிவகைவுண்டாகப் பண்ணிமே” என்பதற் குத் திட்டாந்தமெனக்கொள்க),

கூர் னமுடம்

மற்றும்—ஒன்றாவாறும் எ-து பெரிய கீர்த்தியையுடைய ஆகாயமானது பிருதுவியப் புத் தேயு வாயுவாகிய நாலிலும் வியாபித்தும் அமையாது அப்பாலுமுடைத்தாய்த் தான் அந்தப்பூதங்களுக்கு மிகவுமினிதாக இருக்கத்தக்கவிடங்கொடுத்தும் நடுவுநதானாய் அப்பூத ங்களை யுருத்தெரித்துத் தான்வேறுபாடற ஒருபடித்தாக்ககூடித் தன்னையின்றியமையாத

* உறாவரை - உரியபொருள்; திருக்கோவையாருரையில் முற்றுட்டு என்றார்; உற வரையெனினும் முற்றுட்டு எனினுமொக்கும்.

† உணர்வு - ஈண்டு ஐம்புலன்.

அழைக்கயுடைத்தாய் ஒருநாளும் தானவையிற்றோடு கூடியிராது (இது இன்றியமையாமைக்குத் திட்டாந்தமெனக்கொள்க),

பதங்கன்—ஈனிலத்தோர்க்கே எ-து ஆதித்தன்நன்னுடைய கிரணங்கள் பலவற்றையும் விரித்துக்கொண்டு ஆகாயத்திலே யினிதாக இயங்கும்பொழுது எழுந்திருந்து நன்காகத் தொழில்புரியு சிலைபெற்ற வான்மாக்களின்றொடக்கு ஆதித்தனுக்கின்ற அத்த ஆதித்தனுத்தான் பெறுதற்கரிய விலையையுடைத்தாகிய சயனத்தினின்று மெழுந்திருந்து பல தொழில்களைச்செய்யுங்களென்று ஏவு முறைமையைச் செய்யானினும் இச்செயலுக்குக் காரணமாகப்பொருந்திய ஆதித்தனிடத்தல்லது செயற்கரியதொழில்களைச் செய்யமுறைமை மிக்கவிப்பூமியிலுள்ளார்க்கில்லை (இது பெத்தமுத்தியிரண்டினும் பேரறிவு சிற்றறிவு விருக்குமிலக்கணத்திற்குத் திட்டாந்தமெனக்கொள்க),

இன்னுங்கேண்மதி எ-து இன்னமூங்கு கேட்பாயாக,

இனமலர்—இலமே எ-து செறிந்ததாதோடே கொத்துக்கொத்தான பூக்களையுடைய அழகிய விருக்கத்தினிழல் விருக்கத்தானன்று காதலிக்கப்பட்ட பெடையும் வண்டும் சத்திக்கும் அழகியரிழல் விருக்கத்தாற்படைக்கப்பட்டதுமன்றேயாயினும் விருக்கமில்லையாயின் நீழல்காண்பதுமில்லை (இது அநாதியே பரமசிவனைப்போல ஆன்மா சித்தியமாயிருந்ததாயினும் அவனையின்றி ஆன்மாவென்றொருபொருள் தோன்றுதற்கிடமில்லை என்றதற்குத் திட்டாந்தமெனக்கொள்க இவைநவாங்கும் அகாரணற்காரணமாகப் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்தற்கு அருளியதெனக்கொள்க),

ஒன்றே—பெரிதே எ-து இன்னமூங்குத்திட்டாந்தம் ஒன்றேயோ மற்றும் பலவுள,

கருந்தாது—பொருந்தாது எ-து இருப்புத்தானைச் சுழற்றும் பெரிய காந்தக்கல் இரும்பை வருத்திச் சுழற்றவேண்டுமென்னுங் கருத்தில்லையாயினும் ஐயமறப் பெரிய விரும்பு சுழலுதற்கு இதனிடத்தல்லது பொருந்தாது (இது பரமசிவன் அவிகாரியாயிருக்கச் சத்திசந்திதானத்திற் பிரபஞ்சங் காரியப்படுதற்குத் திட்டாந்தமெனக்கொள்க),

என்ன எ-து இவ்வைந்து திட்டாந்தமும் போல,

விரிந்தொளி—விரவியோனே எ-து சர்வவியாபியாய்ச் சுயம்பிரகாசமுடையனாகித்திருக்கன் பத்திலும் உலகம் புதினாலும் அளவுசெய்தளத்தற்கரிய வண்டங்களிலும் வருகாலஞ் செல்கால நிகழ்காலமென்று சுழன்றுவருங் காலங்களிலுஞ் சருவான்மாக்களும் போகம்புசித்தற்குத் தானின்றியமையாத * உரிய பொருளாய் நின்று இவைகளிலொன்றினுத் தான் பற்றற்று இத்தன்மையாகிய வுயிர்களை இரகித்தற்குத்தான் இரகிதனுமாய் இரகிகன் யானென்னும் அகக்காரமறவொழிந்து இப்படிச்சொல்லப்பட்டபொருளெவற்றினிடத்தும் தானொரு குறைவின்றியே நான்மறையை முழுதுணர்ந்து ஐம்புலன்களைச் செற்று மோனிகளாயினார் உணர்விலே பூவிற்கத்தம்போலக்கடி நின்றோனாகிய அத்தன்மையான பரமசிவன் அகாரணற்காரணராய்நின்ற வியல்பை ஐயோ நாடென்னென்று சொல்வோம் எ-று.

மற்று - வினைமாற்று. ஏகாரம் - தேற்றம். மன் - அசை. தாது - குறுக்கல் விகாரம். ஐ = சாரியை. விரை - மலர். (௮௭)

* மற்றுத்தாக்கிய வுரிய பொருளாய் நின்று என வராகூறிய பிரதிபுரமண்டு.

கலைநில வலனெனிற் புலனல னலனெனி
 னலமலி புற்கல னிலைமலி கலைபுட
 னென்ற லொன்ற தாக லென்று
 மொன்றிற் கொன்ற தென்றனி நாயக,
 பன்னு நிட்கள மறிதற் சூன்னிற்
 பசவுக் கமலன் சத்தி யொசியா
 துற்ற வுண்மை யானு மற்றவன்
 மந்திர வலியி னானு மந்தரி
 னிட்கள மறித ரெக்ககன் வலியி
 * னெசிவிட விகார மான, வசிபநி
 சகல னானுந் துகடொகு புற்கல
 னல்லன் மாயை யவயவ மாட்டி
 யெல்லிய னிமல மாய நல்ல
 மந்திர கலைபின் மரீஇ மைந்துமலி
 திருந்திருந் தியானத் திருந்தது பெருந்தகை
 யரும்பெறல் யோகரிற் பொருந்துதல் விடலென,
 நின்றது விந்து நிட்கள மலமன்,
 மன்ற நன்றினி தாயிற், சென்றுய
 ராகத் தன்மைய னாயிற் போகிய
 திருங்கலை யிவணம் பெருந்தகை, திருந்திய
 லரும்பெறல் யோகப் பெருந்துறை படியுநர்க்
 கிருந்ததோ ரிலக்க மின்றெனிற் பொருந்தா
 தாகலி னை விந்து வாகிய
 யோக வாணர்க் குறுபயன் புரப்ப
 நின்றனன், யாவு மொன்றிய வறிவ
 னாகலி னமல, னற்றே, போகிய
 வாருயிர்க் கருட்கடன் பூண்டு சீர்மிக
 வுயர்ந்தனன் பணிந்த வியந்தா கத்தை
 நயந்தன னல்லகொ னன்றே வியந்தென,
 † விச்சை யருளோ டி.ஹைமை நச்சி
 யிலய போக வதிகா ரத்து

* ஓசிவிட விகாரமான தன்வலியின் தொக்க அந்தமினிட்கள மறிதல் எனக்கூட்டுக

† இல் - ஈண்டு இடமாகிய வுடலினைக்குறித்து நின்றது.

‡ இச்சை போகம் இறைமை அதிகாரம் அருள் இலயம நச்சி நிலையினீசன் எனக் கூட்டுக; ஓடு என்பதை இச்சைமுதலிய மூன்றனோடுங் கூட்டுக; ஓடு-மூன்றாமுருபு.

நிலையின னீசு, நிலைஇத், தொலையா
 மாயை முதலிய விச்சைக் * கிறையி
 னேய செய்திமி னேயத் தூய
 வத்துவா வதனுக் கதிபன் சுத்த
 னெத்தகை யனந்த னிறையசத் தத்தின்,
 மிக்க பூபதி தலைமை வைத்தோன்
 வைத்த கிருபனோ டொத்தா மாறென்சு
 செய்வ னெவையுள் சிவன்வலி யவமற
 வையமின் றுணர்த்த வறிந்தினி தெவையுள்
 தூய வாக னுகி யாயா
 ஞான மெவையு நலங்கொள
 வுனம தகல † வறவிரிந் துயர்ந்தே.

இது, உரையுணர்வோடுங்கின நுண்விள் விரையுறு கடியிள் விரவிய பரமசிவனுக்கீத
 நீட்களமுதீ சகளமுதீ சகளநீட்களமும் பொருந்தாமை வினவ இவையிறுந்துகீது இவள் இன்றி
 யமையானுயிருப்பனெனக் கூறி அசுந்தாத்துவாவுக்குக் கீந்தா அசுந்த தேவலோ யெனக்
 கூறியது.

(இ-ள்) கலை—ராயக எ-து தேகத்தோடுகூடியிருந்திலையிற் நெரிசனத்துக்குக்
 கிட்டாதவனும் அன்றியே தேகத்தோடே கூடியிருப்பானுயில் நல்ல பந்தனவன் கழித்தற்
 கரிய தேகத்துடனே கூடுதலுங் கூடாமையுமாகிய வீரியல்பு என்று மொருபொருளுக்குப்
 பொருந்தாது எனக்கு உவமையில்லாத கர்த்தாவேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,

பன்னும்—விகாரமான எ-து நீ புலப்படுவானல்லென்று சொல்லிய நீட்களத்தை
 யறியுமுபாயம் விசாரிக்கில் பாசயத்தனான வான்மாவுக்கு இந்த நீட்கள சிவசத்தி குற்றம
 றப்பதிதலாலே முத்தனானமையாலும் மற்றும் பிரத்தியக்ஷத்திலே இவனுடைய ஆக்கின
 யான் மந்திரசத்திகள் பல்க்குந்தன்மையாலும் முறுகிய விடவிகாரங்கண்டு விடந்தீண்டின
 மையை யையமற நிச்சயத்தாற்போல இப்பொருள் கள் இவன்சத்தி சந்திரியிலே முடிந்தன
 என்று நித்தியமாய நீட்களத்தை நிச்சயித்தறிதலைக்கூடும்,

வசுபடு—விடலென எ-து இனி வசுகரமுடைத்தாய ஏகதேசமாகிய சரீரங்கொண்
 டோனயினும் குற்றங்கூடிய புற்கலனல்லன் (அஃதெங்ஙனமென்னில்) மாயாகாரியமான
 தேகத்தை யொழித்து ஒளியுடைத்தாய நின்மலமாகிய நல்ல மந்திர சொரூபமாகப் பொரு
 ந்தி வலிமிடைந்து திருந்தியிருக்கின்ற மகத்தாகிய தியானத்திலே பக்குவப்பட்டோர்க்குச்
 சொரூபமாகியதொருருறியேண்டித் திருமேனிகொண்டான் பரமசிவன் (என்போலவென்
 னிற்) பெறுதற்கரிய யோகிகள் சுவேட்சா விக்கிரகங்கொண்டு விட்டாற்போல,

நின்றது—அலமன் எ-து இங்ஙனங்கூற இனி நின்றதாகிய திருமேனி சகனநீட்களம்
 அதுதான் நீட்களமல்ல,

* இறையின் - இதில்வந்த இன் சாரியை.

† உறவிரிந்துயர்த்து ஊனமதகல எவையுள் செய்வன் எனக்கூட்டுக.

மன்ற—ஆயில் எ-து. இனிதாக நிச்சயமாக இதனை யாராயில்,

சென்றயார்—பெருந்தகை எ-து விரிந்துயர்ந்திருக்கின்ற திருமேனிகொண்டானான படியைச் சொல்லில் இவ்வண்ணம் பெரிய கலைமுதலாகிய தத்துவாங்கிசங்களாலே சரீரமெடுத்தானல்லன் பெருந்தகைமையையுடையோனான பரமசிவன்,

திருந்தியல்—ரின்றனன் எ-து திருந்தியிருக்கின்ற வியல்பையுடைய பெறுதற்கரிய யோகமாகிய பெரிய சமுத்திரத்திலே ஆடுவோர்க்குண்டாயதோர் இலக்காய சகளநிட்கள வடிவில்லையாயின் நிருவகிக்கவொண்ணாதாகலால் விநதுநாததரிசனமுடைய சிவயோகிகளுக்கே மிகவும் பலன்கொடுப்பான் காரணமாகச் சகளீகரித்தான் (இவன் நிட்களமானபடி சொல்லில்),

யாவும்—அமலன் எ-து சர்வபதார்த்தங்களிலு மொருபடித்தான அறிவையுடையோனானாலே நிட்களன்,

அற்றே எ-து அதுவொன்றே,

போகிய—வியந்தென எ-து அளவிறந்த நிறைந்த ஆன்மாக்களுக்கு அருளென்னு முறைமையைப்பூண்டு எல்லையில்லாத சீரையுடைய பெரியோன் (தன் பெருமைக்கு) ஆச்சரியமாகத் தாழ்ந்த தேகத்தை நல்லவதிசயமாக விரும்பினனல்லவோ,

இசை—ஈசன் எ-து இங்ஙனமாதலால் இச்சையாலே ஆன்மாக்களைப் போகும்புசிப்பிப்பான் காரணமாகச் சகளநிட்களமான சதாசிவ தேவரிடத்தும் இறைமையாலே அதி காரமாகச் சகளீகரித்த மகேசுவர தேவரிடத்தும் அருளாலே லயமாக நிட்களனாகிய லய சிவனரிடத்தும் விரும்பி நின்றான் பரமசிவன்,

நிலைஇ எ-து இங்ஙனன்று,

தொலையா—செய்தியினே எ-து கெடாத அசுத்தமாயை முதலாகிய அசுத்தாத்து வாவுக்குக் கர்த்தாக்களாகச் சுத்தாவத்தை முதலாகிய தத்துவங்களடங்கிய சூத்தாத்துவா வைப் பரமசிவன் பிரேரித்தமையின்,

அத்தாய—அசுத்தத்தின் எ-து அந்தச் சுத்தாத்துவாவுக்கு அகிபனாகிய பரமசிவன் எவ்வண்ணங்கர்த்தா அவ்வண்ணமென அசுத்தாத்துவாவுக்கு அந்த தேவர் கர்த்தாவாயிருப்பர்,

மிக்கபூபுதி—விரிந்துயர்ந்தே எ-து மகத்தாகிய இராசாவாலே யதுக்கிரகிக்கப்பட்டு இராச வரிசைகொடுக்கப் பெற்றேன் இப்படிக்கொடுத்த இராசாவோடொக்கக் கர்த்திருத்துவஞ்செலுத்தினற்போலப் பரமசிவன்சத்தி அழிவுபடாதே எக்காலமுங் குற்றமறவறிவிக் இனிதாக அனைத்தையுமறிந்து அவ்வனந்ததேவர் சுத்தாத்துவாவாலாகிய திருமேனியோடே நின்று ஆராய்தற்கரிய சர்வஞானத்தையு நலமாக வுடையாராய் மிகவும் விரிந்துயர்ந்து தோடமற அசுத்தாத்துவாவினுள்ளன யாவையுஞ் செய்யாநிற்பர் எ-று.

மேவி னாக * மனந்தம் கியாவு
 மறிவொடு படாஅ பொறிபிற புலன்கொள
 லுய்த்தல் செல்லா வாகலி னப்புலன
 பொறிகொ ளளவை செறிதலின் வெறிகொ
 ளாக மாயை யாதலி, னன்றிப்
 போகிய நாம விசேட மெய்த
 லுளதெளிற் சிறிது சேய்த்தாய் வளமலி
 யுரைமுதல் விடய முணர்க விரைவினே
 டென்னின், மற்றவ னாகம் பன்னிய
 தாய யோனி வினையுட னேயா
 தாய் காலே யவனே பாச
 முடைத்தன னாகலி னவனது ஞானந்
 தடுக்குநர் யாரே, யுரக முடைத்தய
 † லடுவது தன்னை யடலின், றதுபோல்
 விடுமொளி யனந்தனை விரவிய பாசஞ்,
 சின்ன யானுஞ் சின்ன அற்பவ
 மென்ன தான்வி யோகத் தன்ன
 மந்திர ரேசனு மந்தமி ‡ முனங்
 கூடலி, னடம்போ லாடிய லாக,
 மந்திர வலியின் மரும மந்தமில்
 கால நீடல் போலவு மோடிய
 வேண்டிய வியையும் காண்டகு காலங்
 கூடின னானு டிமேனி பீடிய
 லாண்டகை வலியி, விலைமை மாண்ட
 வாக மவன தமலந் தாதம
 னளினப் பாசடை யேய்ப்ப, வொளிய
 தந்திர விறலி னெவண மைந்தம
 விரதத் தாக மெவணம் புரைதீர்

* அனந்தற்கு ஆகம் மேவின் யாவு மறிவொடுபடா வெறிகொள் மாயை ஆகம் ஆத
 வின் பொறி பிறபுலன்கொள லுய்த்தல் செல்லா அப்புலன்பொறிகொளளவை செறிதலின்
 ஆகலின் எனக்கூட்டுக.

† அடுவது - வினையாலணையும் பெயராய் நஞ்சினக்குறித்தது.

‡ தானம் வலியாதலின் ஈண்டுச் சத்தியென்றோன்க.

§ மேனிபீடிய லாண்டகைவலியின் காண்டகுகாலங் கூடினானும் மருமம் மந்திர
 வலியின் அந்தமில்லால் நீடல்போலவுமோடிய வேண்டியவியையும் எனக்கூட்டுக.

போத மேதமின் மேதகு பெருவளி
 தீதின் றறி, திக ஸுறையி னோடிடன்
 முன்செயன் முரஞ்சிய தெவணவ ி னெண்செய
 லிறைமிட லதனிற் குறையிலன், கறையின்
 மந்தி ரேசனு மந்தமி லமலன்
 மைந்தின் மாயை கலக்கி
 வெந்திறற் செய்தி விரவுவன் விரைந்தே.

இது, நாயவாகனுகினும் அனந்ததேவர்கீர்ப்பு படைப்புக்கூடாதென்று வினவ இவர் சக ளீகரித்தே அசுத்தாத்துவாக்கினைப் பரமசிவச்சத்தியாலே செய்வரென்று கூறியது.

(இ-ள்) மேவின்—மாயையாதலின் எ-து அனந்ததேவர்க்குத் திருமேனியுண்டா யிற் சருவபதார்த்தங்களையுறிதல்கூடாது அஃதெங்ஙனமெனியற் பயத்தை யுண்டாக்குகிற மாயாகாரியத் தேகமாதலின் அத்தேகசம்பந்தமாகிய இந்நிதியங்கள் அந்நியவிடயங்களை யறியமாட்டா அந்த விடயங்கள் தம்மைத்தம் பொறிகளாலேயல்லது உணருமுபாயமில்லையாதலால்,

அன்றி—என்னின் எ-து அங்ஙனமன்றியே மகத்தாகிய அனந்ததேவரென்னுஞ் சிவநாமவிசேடத்தான் மிகவறிவுண்டென்னிற் சிறிது தூரதரிசனமாய் அழகுமிருந்த சத்த முதலாகவுள்ள விடயங்களை விவைவனிலறிடக்கூடுமென்பாயாயின்,

மற்றவனாகும்—யாரோ எ-து நீ கேட்கிற அனந்ததேவர் திருமேனி செல்லப்பட்ட சத்தமாயையாதலாலே கண்மத்துடன் கூடியிருக்கமாட்டாது ஆனபொழுது அவர் பாசச் சேதம் பண்ணினராதலால் அவருடைய சர்வஞ்சுத்துவத்தை யார்தான் ஒழிக்கவல்லார்,

உரகம்—அடலின்று எ-து பாம்பினிடத்திலே பிறரைக்கொல்லுவதாகிய ரஞ்சு கிடந்ததாயினும் அது தன்னை வாதிக்குமதில்லை,

அதுபோல்—பாசம் எ-து அதுபோலப் பிரகாசமாகிய அனந்ததேவர்க்கு குண்டாகிய பாசமும் அவரை வாதியாதிருக்கும்,

சின்னமானும்—கூடலின் எ-து சீந்திலுற்பத்தி யற்பமாயினும் ஒன்றோடே மிகப் பற்றினபடியான் மிகவும் பரிணமித்தாற்போல அத்தன்மையுடைய மந்திரநாயகரும் முடிவல்லாத பரமசிவச்சத்தியோடே கூடினபடியாலே அசுத்தாத்துவாவுக்குக் கர்த்தாவாயிருப்பர்,

அடம்—ஆகம் எ-து கொட்டைப்பாசி நீரிலேகிடத்தும் அதிந்ரோயாதவாறுபோல இவர் வெற்றியின்ற திருமேனிகொண்டாராயினும் அதிந்ரோய்விலர்,

மந்திரவலியின்—ஆண்டகைவலியின் எ-து இவர் திருமேனி வலியின்ற பரமசிவன் சத்தியாலே காணத்தக்க காலத்துடனே கூடியதாயினும் யோகிகடேகம் மந்திரசத்தியாலே

ி என்செயல் = என்செய்தல் அல்லாத; எனவே அளவிறந்த என்பது கருத்தாயிற்று; செய்-முதலிலைத்தொழிற்பெயர்.

அளவில்லாத காலஞ்சென்றிருத்தல்போல அதிதூரமாகிய வேண்டியகாலம் அழியாதிருக்கும்,

வலியினிலைமை—எய்ப்ப எ-து (வலியின் என்பது மத்திமதீபம்) சிவசத்தியோடே கூடுநிலைமையால் இவரதழகிய திருமேனி மலபந்தமுடைத்தன்று என்போலவென்னில் நீரிற்றொடக்குருத தாதையுடைய தாமரையின் பசியவிலைபோலாம்,

ஒளிய—அறி எ-து பிரகாசமான வேதாகமங்களைக்கற்றோர்க்கு உண்மைஞானமுண்டானாற்போலவும் தலைமையமைந்த இரதம்புசித்தோர்க்குச் சரீரசித்திவந்தாற்போலவும் அனந்ததேவர் குற்றநீங்கியஞானமும் குற்றமற்ற மேம்பாடான பெரிய சத்தியுந்தீதில்லையென்றறிவாயாக (இது நிரனிரை),

திகமுறை—குறையிலன் எ-து பிரகாசமுடைத்தாகிய ஓளதசத்தியாலே நோயான வுடம்பு முன்புபோலே வலிபெற்றதெவ்வண்ணம் அவ்வண்ணமே பரமசிவனுடைய அளவிறந்த சத்தியாலே இவர் சத்திக்கு முடிவில்லை,

கறையின்—விரைந்தே எ-து குற்றமற்ற அவ்வனந்ததேவரும் முடிவில்லாத பரமசிவன் சத்தியாலே அசத்தமாயையைக்கலக்கி மிகவலிய பஞ்சகிருத்தியங்களை விரைந்து செய்யாநிற்பர் எ-று.

மற்று-வினைமாற்று. தான் - அசை.

(10க)

யாணர்க் கோங்கின் குவிமுக்கை யெள்ளிப்
பூணகத் தொடுங்கிய முலையு மானிறக்
கயன்மலைப் பன்ன கண்ணும் புயலெனப்
பின்னுவிட நெறித்த கூந்தலும் பொன்னென
வாகத் தரும்பிய சணங்கும் பாகொத்
தின்னீங் கிளவியு நிரதம்பமு மொன்றிக்
கண்ணு மனமுங் கவற்றப் பண்வர
விரங்குமணி. மேகலை யிரியச் சுரும்பொடு
வண்டினம் வாய்விட் டார்ப்பத் தண்டா
நாணு நிறையு நடப்பப் பூணெடு
கோதை பரியத் தாதுகு பொங்கணைக்
கலவி வினைந்த காமத் தேற
லுண்டோ ருணரி னல்லதை யவருங்
கொண்டிரை கூடா மாறுந், தெண்டிரை
யமிழ்துபடு தீஞ்சொ லுமிழ்பெரும் புலனும்
பலுவற் செவ்வி படிந்துண்டு நிமிர்ந்த
வொருபெரும் புலனு மொருங்கினி திழந்து
மெய்யுரை பெறுஉஞ் செவ்வி யாளன்

கனத்திற னல்லதை வினாத்திறம் பிறிதோ,
 பொறைப்பெருங் கவசம் புக்குச் செறுப்பருஞ்
 செயநீர் கனைகழல் கட்டி. மயலொடு
 காம நீத்த கயந்தலை கடிதூர்ந்
 தச்ச மின்மையிற் றுணையின் றுங்கு
 மெய்ப்படு பேருணர் விசைய மள்ளர்
 பூழுக ஞானப் புகர்வா னேந்தி
 யைம்புல னடக்கி யறுபகை யோட்டி
 யிருவினை விட்டி. பொருவழிக் கொளிஇய
 வுள்ளமோ டுணர்வுகு ழொடுக்கி
 யுள்ளந ருணர்வ துணர்வின் பாலே.

இது, பசுவுக்கமலன்சந்தி யோசியா துற்றவுண்மையானு மற்றவன் மந்திர வலியின னும் அந்தமின்களமறிந்தவனுக்குச் சிவபோகம் இன்னபடியிருக்கு மேன்று சொல்ல வொண் னுமைக்குக் காரணமென்னென்று வினவ அவ்வநுபவம் அனுபவிந் தறியுமதல்லது வாசா ரக்தமெனக்கூறியது.

(இ-ள்) யாணர்—கூடாமாறும் எ-து வளப்பருடைத்தாகிய கோங்கின் குவிந்த மொட்டையிகழ்ந்து ஆபரணங்களை உகத்திடப்பட்ட தனங்களும் மாலைக்கத்தைக் கெட்டுத் துப் பிறழ்ச்சிக்குக் கயலையொத்த கண்களும் நீலமேகத்தினி ரத்தையொத்துப் பின்னுதல் வீட நெறித்த அளகமும் பொன்னிறத்தையொத்து மார்பிலே பரந்த கணங்கும் பாரு போல இனிதாய அழகிய வசனமும் அல்குலுமாம் இவை யித்தனையும் பொருந்திக் கண்ணு மனமு மயக்கத்தைச் செய்யப் பண்ணுக்குப்பொருத்தச் சத்திக்கப்படாந்ன்ற ஒளியுடைத் தாகிய மேகலாபரணமுநீங்கப் பெடையும் வண்டும் வாய்விட்டாரவாயம்பண்ண அளவில் லாத * நாணமடமச்சம்பயிர்ப்பும் அறிவுகிறையோர்ப்புக்கடைப்பிடியு நீங்க ஆபரணங்களு மாலையுத் தம்மிற் பின்னிக்கலங்கப் புட்பங்களின்றாதுக ஞாதிரப்பட்ட மகத்தாகிய சயனத் திற் போகத்திலுண்டாகிய காமவிரதம் புசித்தோரறியுமதல்லது அவர்தம்மனமும் இன்ன படியிருத்தென்று சொல்லவொண்ணாதவாறுபோலவும்,

தெண்டிரை—பிறிதோ எ-து பாற்கடலிலுண்டாகிய அமுதுபோன்றஇனியவசனத் தைச் சொல்லும் வாக்காகிய பெரிய புலனும் அழகிய சாத்திரங்களிலே மூழ்கி அவையிற் றைப் புசித்துத் தலைமைபெறுஞ் சோத்திரமாகிய ஒப்பற்ற பெரியபுலனும் இவையிரண்டு மொக்கவே அழகிதாகவிழ்ந்து பரிசுத்தாலே யறிவிக்க அறியு மூமன்கண்ட கனாப்போலவு மல்லது (வசனிக்கவொண்ணாத சிவானந்தபோகம்) இன்னபடியிருத்தென்று சொல்லும் வேறுபாட்டையுடையதோ,

பொறை—உணர்வீன்பாலே எ-து பெரிய உண்மைஞானத்தையுடைய வலிய வீர ரான விசாரவான்கள் பொறுத்தற்கரிய வெகுளியுந் துன்பமும் வந்தாந் சகிக்கும் பொறு

* நாண்முதலாய நான்கையும் அறிவு முதலாய நான்கையு மினம்பற்றியெடுத்துரைத் தாரென்க.

மையாகிய பெரிய கவசத்தையிட்டு எதிரியாற் செய்யத்தற்கரிதாகிய தன்னாற்பிறர்க்கும் பிற ராற் றனக்கும் ஒரு செயலில்லையென்னுஞ் சத்திக்கப்படாநின்ற வீரக்கழலை வீக்கிக் காம ட் வெகுளி மயக்கங்களை யொழித்தலென்னும் யானையைக் கடிதாக மேல்கொண்டு சர்வ ஈங்கநிவிர்த்திவந்து நிர்ப்பயமானமையாற் றுணைவேண்டாமையென்னும் படைத்துணையையும் உடையரான அலவீட்த்துக் கூர்மையையும் புகரையுமுடைத்தாகிய ஞானமென்னும் வாளை யெடுத்துக்கொண்டு பஞ்சேந்திரியங்களைத் தம்வசமாக்கிக் காமாநிபகையாறையு மோட்டிப் புண்ணியபாவங்களைச் செய்துத் பரமசிவனை பரதத்துவமென்னு மொரு நெறிப்பட்ட அறிவொன்றேயல்லாமல் அல்லாத வுணர்வுகளைக்கெடுத்து அறிவோர் அறி வின்பாலாய் அறிந்ததுபலிக்கத்தக்கதாம் ௭-று. (௬௦)

சுகளங் கட்காண் டருதித் தாகத்
 துகள் நியானந் துறவா தறவ
 நிட்களங் கட்காண் டருதி நீளிடை
 யுட்க வோடிய தோட மிக்க
 பாவனை படியா தாவகை யரி, தெனின்
 மேவினை யுணர்நனி, விமல, ஜோவா
 நிலைமையன், குணமுக நிவந்தோ, நிலனுரு,
 வறிவறி யாமை யகன்றோன், பொறிபுனை
 யோக வியோக முடைத்தோன், தாமனச்
 சங்கற் பத்தொடு சகலங் கலைநீர்
 பெங்கணு மிரிய விருந்தோன், பொங்கிய
 மதியாங் கார மடித்தோன், விதியா
 * லபாவ னவனைப் பாவா பாவத்
 துயர்வறு பாவ மொழித்த பாவத்
 துற்றோ, னேதுக் காலந் செற்றோன்,
 றீண்ட றீண்டா தாதன் மாண்ட
 வாக மனைத லகலல் போகோன்,
 விகற்ப மேவோன், றரிப்பது தணித்தோ,
 னிச்சை மற்று சிரயங் குற்றோ,

† இனம்பற்றி வெகுளியையுமுடன் கூறினார்.

* அபாவனவனை—பாவத்துற்றோன் என்பதற்குக் கணவறிவாற் பாவிக்கப் படாத வனைக் கருவிகளோடு கூடினின்றியற்றும் பாவனை சகலமாய்ப் போதலினாலும் கருவிகளை நிக் கின்று பாவிப்பது கேவலமாய்ப் போதலினாலும் பாவனைக் கெய்தாதவனைப் பாவனைக் குள்ளாயினாகைப் பாவிப்பது பயனின்றிப் போதலினாலும் இத்திறத்துத் தாழ்ந்தபாவனை களையொழித்து அந்நியமாய்த்திருவருளிணற் பாவிப்போர் பாவனை நிலையினின்றோன் என வுரை கூறிய பிரதிபுமுண்டு.

னெற்றிவ னபாவ ஞாத, லெற்றே,
கூடான் குறிப்புட னதனை
லாடா வுலக மபாவனென் றறையவே.

இது, உள்ளூருநுணர்வதுணர்வின்பாலாய் வசனிக்க வொண்ணாத வநுபவமாயிருக்கிற நீட்களும் பாவிக்கப்படாததாயிருந்த தென்னென்று வினவ அநுபியாதலிற் சட்குவாதி கரணங் களுக்கித் தெரிசனமில்லாமையாய் கரண வறிவொழிய அநுபியாயிருக்கிற வான்ம வறியாலே தரிசிப்பார்க்கித் திருவநுளாலநநியமாகப் பாவிக்கப் படுவதென்று கூறியது.

(இ-ள்) சகனம்—அரிது எ-து தருமவானே பதி ரூபியாயிருக்குமாகிற் கண்ணற் காணப்பட்ட முறைமையாலே குற்றமற்ற தியான நீங்காது நீட்கள மென்றருளிச செய்த படியாலே கண்ணற் றெரிசிக்கு முறைமை அநி தூரத்ததாகப் பயத்தை உண்டாக்கிக் கிட்டாததாயிருந்தது கிட்டா தொழியவே அது மிகவும் பாவிக்கப்படாத தாகலிற் றியானித்தலரிது (என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய),

எனின்—நனி எ-து என்பாயாகிற் பொருத்தமிகவுமறிவாயாக,

விமலன்—குற்றேன் எ-து நின்மலன்,

ஒருபடித்தான நிலைமையையுடையோன்,

முக்குணங்களை யொழிந்தோங்கினோன்,

அரூபியாயிருப்போன்,

தனக்கு அபூர்வமாக வறிவதோ ரறிவில்லாமையாலே அறிதலில் விருப்பமும் சர்வ ஞஞானபடியினாலே அறியாமையும் ஆகிய விசாண்டுமில்லாதோன்,

இத்திரியங்களுடையாரைப் போலத் தனக்கப்பூவமாயிருப்பதொரு பொருளில்லாமை யால் ஒரு பதார்த்தங்களிற் கூடியிருக்க வேண்டுதலுந் தன்னை யொழிய ஒரு பொருட்கு நிலையில்லாமையால் ஒரு பொருளை யொழிந்திருத்தலுமில்லாதோன்,

தாயதாகிய மனத்திலுண்டாகிய ஈடணுத்திரயங்களுஞ் சகல கேவலங்களும் யாண்டு நீங்க விளங்கியிருந்தோன்,

மிக்க கரண வறிவாலாகிய அகங்காரங் கெடுத்திருப்போன்,

அரூபியான முறைமையாலே கரணவறிவாற் பாவிக்கப்படா னொருவ னவனைப் பாவிக்கப்படுவனோ பாவிக்கப் படானோவென்று பார்த்து அவைகளிலே தாழ்ந்ததாகிய பாவிக்கப்படான் என்னும் தொழிந்து அளவைகளாலே நிச்சயித்துக்கொண்டு கரணாகித மாயிருத்தலினால் அரூபவறிவாலே பாவிக்கப்படுவன் என்றுணர்ந்து அவனையவ்வளவும் அபேகித்திக்கொண் டதுட்டிப்போர் பாவனையிலே நின்றோன்,

தனக்கு மற்றோர் நிமித்தகாரணமுந் திரிகாலங்களமில்லாதோன்,

ஒரு பொருளினும் பற்றிலாமையாலே யதிற்பெறய்வுடையவனுமல்லன் சூருவவியாயி யாதலாலே அதனையொழிந்திருப்பானுமல்லன் அழகிய தேகங்களாலுண்டாகிய சுகதக்

கத் தனக்கில்லாமையாலே அவையிற்றிப்பந்தமில்லாதோன் அத்தேகங்களுக்குப் பிரவர்த்தி நிவிர்த்தி தன்னையின்றியமையாமையால் அவையிற்றை விட்டிருக்காதோன்,

அவிகாரியாயிருப்போன்,

தன்னை யொன்று தாங்கி நின்றலொழித்திருப்போன்,

ஒரு பொருளிலாசையும் ஒருவரையாசிரயித்தலுமாயிரண்டும் கெடுத்தோன்,

எற்று—ஆதல் எ-து ஆகிய வித்தனை பிரகாரத்தாலே யறியப்படுவானொருவனைப் பாவிக்கப்படானென்ப தெற்றிற்கு,

என்றே எ-து பாவிக்கப்படானென்னும் வசனம் எத்தாலென்னில்,

கூடான்—அறைவே எ-து அருவருவங்கடந்து நின்றலாலே கரணவறிவர் குறிக்கப் படுவானல்லன் ஆதலால் உலகத்தார் பாவிக்கப்படானென்று சொல்லுதலை யொழியார் எ-று.

மற்று - அசை. உலகம் - ஆகுபெயர்.

(சுக)

அந்தமி லமலன் சத்தி யெங்கணு
நந்து நன்றெனி னல்லறி வெவர்க்கு
முந்தா தொழிதலென் னுரவோர்க் கல்லதை
புவா தெனினதற் கொருவா தாரக,
மனைத்தெளிற், பதங்க னலர்கதிர் பங்கய
மனைத்து மலர்த்தா வியல்பிவற் கவற்றி
லுண்டுகொ லுறுசின முரைமோ, கண்டிசிற,
கண்டன மாவலி யற்*ரூக் கோடி,
சத்தி பதிப்பிற் ற்சம்பிர தாயர்
தொத்துவ தென்பது னுகளச்சத்தி
யெங்கணு நிறைதலி னெனின்,மற் றங்கதற்
கறிவிடை, யுரையுப சாரத் தல்கல்,
புற்கல ினித்த னிறைந்தோ னவனை
மிக்க போக்கின னின்றோ னென்று

* ஆக என்பது ஈறுகெட்டு ஆ என நின்றது; ஆதல் என்பதற்கு ஒத்தற்பொருள் கொண்டு ஆக என்பதற்குப் போல எனவுரை கூறினார். இவ்வாறு சிவஞான போதச் சிற்றரையில் “அருவருவந்தானறிதல்” என்னு முத்தற்குறிப்புடைய திருவெண்பாவுரையில், “ஆள்வாரிலிமாடாவேனே” எனக்கூறிய திருவாசகச் செய்யுளை யெடுத்துக் காட்டினமை காண்க.

† சம்பிரதாயம் என்றது ஈண்டுக் குருபரணருநர் செய்யுந் தீக்கையெனக் கொள்க.

‡ நித்தன் நிறைந்தோன் போக்கினன் இற்றேன் இவை எதிர் நிரனிரை என்க.

ஞானமாதம்

மிறைபா சத்தை யிறுத்தோ எனன்று
 மறையுரை யற்,ற் சத்தி நிபாத
 மென்றது கேட்டி, யாவ னெருவ
 னிடைக்கடி தொருபொரு ளிடுத்துற வீழின்
 வெரீஇ யந்நிலை யொரீஇ வேறிட
 மருவு மற்றென நிருமலன் பெருவளி
 பதிப்ப வறிவன் பவபயங் கவவ
 மதித்தனன் தேசிகன் மலரடி யடையு,
 மோக வனந்தர் முயல்வோர்க் கமோகன்
 சத்தியி னவனை யுணர்த்தன் மற்றது
 கருமத் தொப்பி னல்லது
 வருமா ழுங்கின் மதிக்குங் காலே.

இது, மேல் பசுவுக்கமலன் சந்தியோசியா துற்றவுண்மையால் அறிவுண்டாகில் அக் சந்தி வியாபியாயிருக்க எல்லார்க்கு நல்லறிவில்லை யாதற்குக் காரணமென்னென்று வினவக் கன்மசமத்துவ சந்திநிபாதந்தாலல்லது ஞானமுண்டாகாதென்று கூறியது.

(இ-ள்) அந்தயில்—தாரகம் எ-து நித்தியனான பரமசிவன்சத்தியெவ்விடத்தும் அழகிதாக வியாபகமாகில் உண்மை ஞானம் யாவருக்கு முண்டாகா சொழிதலென் இது அறிவுடைய நல்லோர்க்கல்லது உண்டாகாதெனில் அசசத்திக்கு * அநுக்கிரக நிக்கிரக மொழியாதனவாயிருத்தன் (என்று விண்ணப்பஞ் செய்யு),

அனைத்தெனில் எ-து அத்தன்மைத்தாகிய கடாவுண்டென்னில்,

பதங்கன்—உரைமோ எ-து ஆதித்தனுடைய விரிந்த கதிர் பகருவமான தாமரை மொட்டையலர்த்தும் தொழிய அபக்குவமான தாமரை மொட்டை யலர்த்தாமை அத்தத் தாமரை யரும்புகளின்மேல் அந்த ஆதித்தனுக்கு யாதாயினுங் கோபமுண்டாகிற் சொல்லாய்,

கண்டிசின் எ-து அத்தச் சத்தியிருக்கும்படி யறிவாயாகில்,

கண்டன—கோடி எ-து பரமசிவனிடத்திற் கண்டனவாகிய மகத்தாகிய சத்திகளும் ஆதித்தனுடைய அத்தன்மைத்தாகிய சத்திபோலக் கொள்,

சத்தி—எனின் எ-து இனிச் சத்திநிபாதத்தாற் குருபரணருளாலே தீக்கை கூடுவது என்னுந் குற்றப்படுவதாயிருத்தது அச்சத்தி சருவவியாபியானபடியாலென்னில்,

மற்று—விடை எ-து இதற்குப் பரிகாரங் கூறவறிவாயாக,

உரை—அல்கல் எ-து இவ்வசனம் உபசாரவுரையாய்க் கூடுதலாம் என்போலெவன் னில்,

* தாரகம்—தாங்குதல் ஒழித்தல் எனப்பொருள் பயத்தலாலே தாற்பரியமாக அநுக் கிரகம் நிக்கிரகம் என வுரைகூறினொன்க.

புற்கலன்—அற்று எ-து ஆன்மா நித்தியனானவனை மறித்தானென்றும் வியாபியான வனைச் சொர்க்காதிசுளுக்குப் போனென்றுஞ் (சொல்லுமறு போலவும்) அவிகாரியாயிருந்த பரமசிவன் பாசச்சேதம் பண்ணினென்றுஞ் சொல்லுகின்ற வுரைபோலவுந் கொள்,

அச்சத்தி—கேட்டி எ-து இனி அந்தச்சத்திநிபாதமென்று சொல்லுமது கேளாய்,

யாவன்—அடையும் எ-து யாவ நெருவன் இருந்தவிடத்திலே ஒருபொருள் கடிதாக மிகவுஞ் சேரவீழில் என்னே என்னே வென்று பயப்பட்டு அவ்விடமொழிந்து வேறேரிடத்திலே பெயரும் அதுபோல இவன் பக்குவத்திற்குப் பொருத்தின பரமசிவனுடைய பெரிய சத்திநிபாதத்தாலே ஆன்மாப் பிறவீப் பயம் பொருத்தப் பிறவியினுடைய பொல்லாமையையறிந்து பயமுடையனாய் அப்பிறவித்துக்கக் தீர்த்தற்குச் சித்தித்து ஆசாரியன் சீர்பாதகமலங்களிலே சென்று சேரும்,

மோகவனந்தர்—மதிக்குங்காலே எ-து சமுசாயவுறக்கத்திலே கிடந்தோரை மோகமில்லாத பரமசிவன் சத்திநிபாதத்தாலே தன்னை அறிவித்தலாகிய ஞானம் அதுதான் கன்ம சமத்துவத்தினல்லது வரும் வழியில்லை விசாரிக்குரிடத்து எ-று.

மோ, சின், மற்று, ஆங்கு—அசை.

(கூஉ)

எந்தை ஞான மின்மை பந்த
காரண மென்ன வாரண வாரி
யாருளினை யருளை யடுவது ஞானமென்
றிருடர் பெய்த விசைத்தேய் தெருளிற்
றேற்ற மசத்துக் கில்லை யாற்றவுஞ்
சத்துக் கேயல வென்னிற் பொற்புடை
விருத்தம தணையுந் திருத்தக வென்று
முரண்டர லியைவ விசண்டொரு வழியி
னடையா வாதபஞ் சாயை போலக்
கடா, ளிடை, பொடிபாப் புடைபட வுயர்ந்த
விந்தனக் குழுவைக் கொந்தழ லடுஉங்
கூட நின்றும் பீடுத ருபாயஞ்
செல்லாக் காலே மெல்லென விளங்க
லொல்லா வல்லழல் போல நல்லோய்
ஞானமு மின்மையு நலமிக்
* காளு வழிர்கட் குணர்வனை வகையே.

இது, அமோகன் சந்தியின் அனையுணர்ந்தலாயுணர்ந்தான்முத்தியும் அந்நானந்தார் பெந்தமுமென்றநினியு முரணியருப்பனவிரண்டு ஓரிடத்திற்பிறந்தாரணமென்னென்று

* ஆளுவயிர்க்கு இன்மையும் ஞானமும் நலமிக்கு அனைவகை உணர்வு எனக்கூட்டுக; மிக்கு என்னும் வினையெச்சத்தை மிக எனத்திரித்துரைத்தார்.

வினவக் காட்டமுமக்கினியும்போல ஓரண்டுங் கூடநிற்கினுந் தீக்கையாகியவுபாயத்தாலல்
லது ஞானப்பிரகாசமில்லையென்று கூறியது.

(இ-ள்) எந்தை—கடா எ-து என்சுவாமியாயுள்ள வேதாகமசமுத்திரமே அஞ்ஞா
னம் பந்தகாரணமென்று முன்பேயுருளிச்செய்தாய் இப்பொழுது அந்த அஞ்ஞானத்தைக்
கெடும்பது ஞானமென்று மயக்கந்தீர வுருளிச்செய்யாநின்றாய் விசாரிக்கில் அந்த அஞ்ஞா
னந்தான் இவன் பக்கலில்லையாகிற் றேற்றாது மிகவு முன்பேயிவன் பக்கலுண்டென்று
சொல்லில் அழகைக்கெடுக்கின்ற பொருந்தாமையுடும் நன்மையுண்டாக மாறுபாடா
யுள்ளனவிரண்டும் எக்காலமும் ஓரிடத்துக்கூடா வெயிலுநிலும்போல ஆதலாற் கடாவா
யிருந்ததென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,

விடை எ-து இதற்குப் பரிகாரங் கேட்பாயாக,

பொடியா—அனைவகையே எ-து பரதூயர்ந்த காட்டத்தின்றிரட்சியைத் தூளியா
கக் கோபமுள்ள அக்கினி தகிக்குந்தன்மையுடைத்து ஆயினும் காட்டத்தில் அக்கினி
வியபித்திருத்தும் வலிய கடைகையான வுபாயமில்லாதபொழுது இலேசாகத் தன்னைத்
தோற்றமாட்டாத வலிய அக்கினிபோல எல்லோனே அளவிறந்த ஆன்மாக்களிடத்து அஞ்
ஞானமு ஞானமும் நலமிக்க (கூடவுண்டாயினும்) அத்தன்மையாகிய தீக்கையுபாயம் கூடி
ல்லலது ஞானம் பிரகாசிபாது எ-று.

அல என்பது சாரியை.

(கூட)

இருமபிர தானத் தெழுமன தததுவம
பொருந்தா தப்பிர தானம் விரிந்தூயர்
தத்துவ தெறியிற் பொற்பொடு புணர்தல
செல்லா தொழியத் திகழ்தரு தியான
நல்லா தென்ன, நிழலவிர் மணிகா
லெரியத னூங்கு விரிதரன் மாறெனத்
தன்னினு முயர்ந்த பன்னரு தததுவத்
தன்ன தாத லறிமன், * மன்னிய
யோக மாக்கலை யுணர்வோர் போகிய
விந்தனத் தெரிபோற் பொங்கிய தத்துவங்
காண்டரு தருதிய ரமம
மாண்டரு தியான மாட்சி யோரே.

இது, இத்தனமும் எரியும்போல ஞானமும்ன்மையும் ஓரிடத்திலே நித்தமேன வுணர்ந்தி
றும் அவ்வுணர்வு பிரதானத்திற் செனிதமான மனதாலே மேலுள்ள தத்துவங்களிலுந் செல்
லுமோவென்று வினவக் காட்டத்திலக்கினி பிரகாசித்தாற்போலப் பரமாயுள்ள தத்துவங்
களிலுந் செல்லுமென்று கூறியது.

* மன்னிய யோகமாக்கலையுணர்வோர் மாட்சியோர் மாண்டரு தியானம்போகிய விந்
தனத் தெரிபோற் பொங்கியதத்துவங் காண்டரு தருதியர் எனக்கூட்டுக.

(இ-ள்) இரும்பிரதானம்—நில்லாதென்ன எ-து மகத்தாகிய பிரகிருதி தத்துவத்திலுண்டாகிய மனதத்துவத்தால் அரூபயோகம் பொருந்தாது அந்தப்பிரகிருதி தத்துவந்தான் மிகவு முயர்ந்திருக்கின்ற மேலாகிய தத்துவநெறிகளில் அழகிதாகச்செல்லமாட்டாது அப்படியாகவிற்பிரகாசமான தியானம் கூடாதே என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,

நிழலவிர—அறிமன் எ-து சோதியையுடைய சூரியகாந்தக்கல்லிலுண்டாகிய அக்கினி அக்கல்லின்மேலே (ஆதித்தனைக்காணத்) தோன்றினாற்போல மனதத்துவமும் தனக்கு மேலாகிய சொல்லுதற்கரிய தத்துவங்களிலும் பிரகாசமுடையன ஆதலால் அவையிறறைத் தியானித் தலத்தன்மைத் தென்றறிவாயாக,

மன்கிய—மாட்சியோரோ எ-து மற்று நிலையுடைத்தான யோகத்தைச் சொல்லுகிற திவ்வியாகமங்களை யுணர்ந்தோராகிய மாட்சிமையுடையார் அழகிதாகத் தியானிக்குமிடத்து மிக்க காட்டத்திலக்கினிபோல மகத்தாகிய விநதுநாதங்களை மனதத்துவத்தாலே தியானிக்கு முறைமையை யுடையர் எ-று.

மன், அம்ம—அசை.

(கச)

கழிபெருந் துன்பங் களுல வழிவழி
 யோவா முயற்சித் தாவா நோன்பி
 னவர்க்கே மிக்க தகைப்பரும் பலமெனிற்,
 சுற்றங் குநர்க்கே கழிகவின் றுதைந்த
 வெற்படு மணிதாங் குநரிற் பொற்பொடு
 வருபலம் வருஉம், பொருவிரி வன்சிலை
 தாங்குநர் மிகவுந் தார்த லோம்பிய
 வுயிருட லுடைத லடைப கடிபடு
 பலமோ பகரி வலமோ னின்றே,
 மோதிர மணந்த திதக றிருபணி
 தாங்குங் காலு மோங்கிய லணியா
 யுளமலி யுவகை யகழீக் கூர்ந்தன்
 றரும்பொருள் பயக்குங் காலைத் திருந்திய
 கோடி யெல்லே கூடா, தாடிய
 லந்த ரங்கம் புறவங் கத்தின்
 மைந்தமல் பெய்தும், வெந்திற னிருப
 ரகத்துறை பவரோ * புறத்துறை பவரிற்
 போக மேவுத றுவார் † காண்டிகு,

* புறத்துறைபவர் என்பதற்குப் புறத்துள்ளதானைத் தலைவர் முதலாயினோர் என வரைகூறிய பிரதியுமுண்டு.

† இகும் ஈண்டு முன்னிலையில் வந்தது.

மற்றே, வாடவ ரரிவையர் தம்மின்
மிக்க வந்தரங் கத்தவர் பெற்ற
வின்பமு முசரயில ததனை
லந்த ரங்கமன் மைந்தமல் பறியே.

இது, புறக்கருமநீ செய்வோரிலந்தரங்கர் சிறந்தாற்போலச் சதுர்ப்பாதங்களில் ஞான பாநநீ சிறந்ததென்று கூறியது.

(இ-ள்) கழிபெரும்—பலமெனில் எ-து அளவிறந்த பெரிதாகிய துக்கஞ் செறிய மேன்மேலுமொழியாத உபாயச்சரியை கிரியா யோகங்கள் வாயிலாகக் கெடாத தவசையுடையோர்க்கே மிகவுந்தடுத்தற்கரிய பலனாகிய முத்தி சித்திப்பதென்னில்,

கற்றாக்குளர்க்கு—வருஉம் எ-து * அம்மிக்கல்லைச் சுமந்தோர்க்கு மிகவும் அழகுபெற்ற ஒளியுடைய மாணிக்கத்தைக் கைக்கொண்டோரிடத்து அழகிதாகவரும் பிரயோசனம் உண்டாகவேண்டும்,

பொருவிரி—இன்றே எ-து உவமையில்லாத வலிய அம்மிக்கல்லைச் சுமந்தோர் மிகவும் இளைப்படைதலோடமையாது காக்கப்பட்ட உயிர் உடலைவிட்டு நீங்குதலுங்கூடொவர அழகிய பிரயோசனஞ் சொல்லில் நன்மையில்லையாம்,

மோதிரம்—கூடாது எ-து மோதிரத்திலமுத்தின குற்றமற்ற அழகிய மாணிக்கநதரிக்கும்பொழுதும் ஒங்கியவியல்பாகிய அழகையுடைத்தாய் உள்ளத்திலுண்டாகிய பிரியம் புறம்பும் விளங்காநிற்கும் அதுதான் பெறுதற்கரியபலந்தருவிடத்துத் திருத்தியுடைத்தாகியவிலை யித்தனைகோடியுண்டென்று நிச்சயிக்கமுடியாது (அதுபோல),

ஆடியல்—எய்தும் எ-து புறக்கரணத்தாலே உண்மைச் சரியையாநி நெறியிலே நின்ற வர்களினும் வெற்றியுடைத்தாயிருக்கின்ற உட்கரணத்தாலே பசுபாசபதிகளினுண்மையுணர்ந்து சிவத்தைக் கரணங்களிற்று நின்றவறிவிரால் வழிபடு ஞானவான்கள் பெறுவதான வலியதாகிய சித்தியளவுபெவதல்லக்காண்,

வெத்திறல்—காண்டிரும் எ-து மற்றும் வெவ்விய வலியுடையாயிருக்கின்ற அரசரிருக்குமிடத்து உறைய மந்திரிகள் புறப்பாட்டோடுசொலும்நிரியினும் அதுபோலக் மேவுதற்கு அளவில்லையென்று காண்பாயாக இதுபோலவும்,

அற்றே எ-து அத்தன்மைத்தேயோ,

ஆடவர்—அறியே எ-து மிகவும் அந்தரங்கராயிருக்கின்ற நாயகனு நாயகியுந் தம்மிற் புணர்ச்சியில் விளைந்த வின்பமுஞ்சொல்லிற்றத்து ஆதலால் அதுபோல ஞானிகள் அந்தரங்கத்தின் கண்ணே விளைந்த அநுபோகமும் மேலான வலியுடைத்தாகிய மோகூசித்தியென்று அறிவாயாக எ-று.

எகாரம் முன்னது தேற்றமும் பிரிநிலையுமாம்; ஏனை எகாரம் அசை. ஓகாரம் முன்னிரண்டும் அசை; பின்னது விஞ். இரும் - அசை. (கூடு)

* விலக்காவது கூலிக்காவது அம்மிக்கல்லைச் சுமந்தோர்க்கு என வருவித்துரைத்துக் கொள்க.

உள்ள முதலிய வறுபகை யுடற்றித்
 தெள்ளநர்க் கல்லதை தெளிவருஞ் சிவனைத்
 தெளிந்தோர் செய்தி சினஞ்செலச் சிதைத்து
 வல்வினை யிடிக்கு நல்வினை யாள்
 வருளல் வேண்டுவ லத்த, மருள்கெட
 நாவொடு நவிலாக் கேள்வித்துறை போகிய
 தேவ தேவனைச் சேர்ந்தவ ரவனை
 யாவதை யல்ல துளதோ, மோது
 முதுகிறை முந்நீர் விரிதரு காயல்
 வித்தாது வினைத்த *வெண்டிமட் பழனத்
 துற்றவை யெவனோ வரவ, துப்புவள
 ருவரி யுற்ற தீநீ ரல்லதை
 கவர் பு முண்டோ கற்றேய், †கவர் புக
 மண்புனை மதிற்பெய் தொண்சிறை பரப்பி
 யூதுவண் டுணர்ந்த பேதை ‡ வான்புழு
 மாதர்வண் டாவதை யறிதி, § கோதற்
 றமலனை யாசற வுணர்ந்த
 வமலர் செய்தியு மற்றுள் மற்றே.

இது, பதியண்மை கேட்டறிந்து அப்பதியண்மை யுணர்ந்த ஞானியியல்பு கேட்க உப்பு
 விளைபழனத்துற்றவை போலவும் உவர்க்கடலுற்ற நன்னீர் போலவும் புழ வேட்டுவனாதல்
 போலவும் அத்துவிதமான பதித்துவம்பெறுவரொள்க் கூறியது.

(இ-ள்) உள்ளம்—அத்த எ-து கோபத்தையறத்துறந்து வலியகண்மத்தைச் சேதஞ்
 செய்ய நல்வினையாகிய தீக்கையுடையாய் என் கர்த்தாவே சித்தமுதலாகியகரணங்களையுங்
 காம முதலாகிய ஆறுபகையையுங் கெடுத்துத் தெளிதலையுடையோர்க்கல்லது அறித்தற்கரிய
 பரமசிவனுண்மையை யுணர்ந்தோர் செய்தி அருளிச்செய்ய வேண்டுவனென்று விண்ணப்
 பஞ்செய்ய,

மருள்கெட—உளதோ எ-து வாசாரகிதமாகிய கேள்வித்துறைகளி லகப்படாத
 தேவோத்தமனாகிய பரமசிவனை அஞ்ஞானங்கெடச் சேர்ந்தவர் அவன் றன்மையாகிய சிவத்
 துவம் பெறுதலல்லது வேறுண்டோ என்போல வெண்ணில்,

மோது—உரவ எ-து கரையிலே யெறியும் பெரிய திரையையுடைய சமுத்திரத்தைச்
 சேர்ந்து பரந்தகழிக்கானலின் வித்திடாதே வினைத்த வெளுத்துத் திரண்ட உப்புப் படு
 மளத்துட் பொருந்தினவை யுப்பாமல்லது வேறுபாடுண்டோ அறிவுடையோனே,

*வெண்டிமள்—ஆடுபெயராய் உப்பையுணர்த்தியது.

†கவர்புகமாதர் வண்டாவதையறிதி எனக்கூட்டுக.

‡வான்-வெண்மை; திருமுருகாற்றுப் பட்டையுரையிற்காண்க.

§கோதற்ற என்பதிற்பெயொச்சவீறு தொக்கது.

துப்பு—கற்றேய் எ-து.மற்றும் பவழம்படுஞ் சமுத்திரத்திற்கூடிய வினிய தண்ணீர் உப்பு நீராமல்லது வேறுபா ஓண்டோ கல்விஞான முடையோனே,

கவர்புக—அறிதி எ-து மண்ணிலே செய்யப்பட்ட கூட்டிலே அடைத்து அழகிய சிறைபரப்பி ஊதும் * வேட்டுவனைக்குறித்துக் கொண்டுகிடந்த அறிவில்லாத †வாலியபுழு வேறுபாடறக்காதலிக்கப்பட்ட அவ்வேட்டுவனாவது மறிதி,

கோதற்ற—மற்றே எ-து குற்றமற்ற விமலகைய பரமசிவனை ஐயமறவுணர்ந்த நின் மலராகிய ஞானிகளியல்பும் அச்சிவத்தன்மையாவதாமல்லது வேறுபாடில்லை கண்டாய் எ-று.

ஆல், மற்று—அசை.

(கக)

பசுபதி யாகப் பன்னிய பனுவன்
 மதியோர் பெரும வாயன் றதுவெனை
 யொன்றென் றுயி னல்லதை யிரண்டான்
 றென்று மாகா, தெவனெனி †னாவது
 கெட்டது வாத லதுவாய்க் கெடல்ல
 தொட்டுவ திவனே னின்றே, கெட்ட
 தாத றானே யமரர்க் காணு
 மேவா தாகு மதுவாய்க் கெடுவெனி
 லாகிய பின்னர்க் கெடுவதி யாவதென்
 றேவிய கடாவுக் கிடையீ டாவ,
 †தழிந்தாய்த் தன்று யழிந்தது மன்று
 மொழிந்தவை யிரண்டு மோரமை யத்தே,
 யெழுந்ததி யாவகை யென்னிற் செழுந்திரட்
 காரிரு விரிய நூறிக் கனல்வா
 †னேரொளி விளக்க மெய்திற் றன்றாக்
 கெய்திய பின்ன ரிருளற விரித்த
 செய்தி செப்பி னில்லை, மையறத்
 தெளிமதி யிவணஞ் சிவணிய, தளிவளர்
 தடவுநிலைப் புன்னை மடலகிழ் வாசந்

*வேட்டுவனாகிய குளவியை எனவுரை கூறிய பிரதிபுமுண்டு.

†வால்—வெண்மை.

‡ஆவது என்பதற்குப் பசுத்துவமென்றுரைத்தார்.

§அழிந்தாய்த்தன்று ஆயழிந்தது மன்று எனப் பிரித்துக் கொள்க.

¶எரொளியவாள் கனல் விளக்க மெய்திற்றன்று எனக் கூட்டுக.

கடற்புல வகற்றுங் *கான லலவன்
வன்பெடை தழீஇ யின்புறு காய
லுப்புவினை பழனத் துற்ற பொற்றோட்
டுலவையி னறிக மாதோ
கலைவ லாளர் நிலைபுணர் பண்பே.

இது, தேவதேவனைச் சேர்ந்தவரவனையாவகையல்லதுளதோ என்றநுளியும் ஆனமை எவ்வண்ணமென்று விளவப் பசுத்துவம் போகையும் பதித்துவ மாகையும் ஒரு காலந்தீ லேயா மெனக்கூறியது.

(இ-ள்) பசுபதி—ஆகாது எ-து ஞானிகளுக்குத் தலைமையாயுள்ளோனே பசுத்துவ மானவான்மாப் பதியாமென்று சாதித்த சாத்திரம் பொருந்தியிருந்ததில்லை அது வென் னெனில் முன்பே பதித்துவமுண்டாயிற் பதியாமல்லது அசுத்தமானவான்மாச் சுத்தமூ தெக்காலத்தும் பொருந்தது,

எவண்—இன்றே எ-து எவ்வண்ண மென்னிற் பசுத்துவங்கெட்டுப் பதியாகுதல் பதியாகிப்பின்பு பசுத்துவங் கெடுதலன்றி யிவ்விடத்துப் பொருந்தாமதில்லை,

கெட்ட—இடையீடாவது எ-து யாதொரு பொருளுங் கெட்டாற் பின்னையாதல் தேவர்கட்கேயாயினுமுடியாது அன்றியே பதியாகிப்பின்பு பசுத்துவங் கெட்டதென்றிற் பதியானபின்பு கெடும் தேதென்று கடாவின் கடாவுக்குப் பரிகாரமாவது கேட்பாயாக,

அழிந்து—அமையத்தே எ-து பசுத்துவங்கெட்டுப் பின்பு பதித்துவமானது மின்று பதித்துவமாகிப்பின்பு பசுத்துவங் கெட்டது மின்று நீ சொல்லப்பட்ட விரண்டும் ஒரு காலத்திலே காண்,

எழுந்தது—இல்லை எ-து அங்கனமாயினது எவ்வகை போல வென்னில் அழகிய செறிந்த கரியவிருளைப் போகத்தற்றது பின்பு அழகிய மிகச் ஓளியுடைய அக்கினிவிளக் குப் பிரகாசித்ததன்று அவ்விடத்து விளக்குப் புகுந்த பின்பு இருளறப்போக்கின செய்தி விசாரிக்கினில்லை கண்டாய்,

மையற—சிவணியது எ-து குற்றமற இவ்வண்ணம் பதித்துவம் பெறுதலும் பசுத் துவம் போதலுமென்று தெளிவாயாக,

அளிவளர்—பண்பே எ-து சுவர்க்கத்தைக்கிட்ட வோங்கிய வண்டுள்ளரப்படாநின்ற புண்ணைப் பூவி னிதழ் விரிகிற நயநாற்றம் சமுத்திரத்திலுண்டாகிய புலாநூற்றத்தைக் கெடுக்குஞ் சோலையில் நண்டு கற்பையுடைய பெடையோடேகூடி மருவிப் போகும் புகிக்குங் கழியில் உப்பை விளைக்கும் அளத்திற்பட்ட அழகிய விலையையுடைத்தாகிய மரக் கொம்பு வடிவுவேறுபடாதே உப்பானுற்போல ஞானிகள் பதித்துவம் பெறுமுறைமை நின்ற நிலையிலே சுத்தராயித்தனையென்று அறிவாயாக எ-று.

ஓ, ஏ, மதி, மாதா, ஓ—அசை. ஒளிவளர்.—மீரிசை.

(சுஎ)

*கானற் பொற்றோட் டுலவை என வியைத்துக் கொள்க.

ஞானமிர்தம்

ஆரூக் கூறிய வத்து வாமற்
 மீறே டியையா விறைவற் கியையா
 சேதனற் செறியா வியாபகத் துறழ்தலி
 னென்னிற், புற்கலற் கெய்தும் பன்னிய
 பாசம் பசவுக் காசில் வான்பிணி
 யந்தப் பந்தஞ் சம்பிர தாயத்
 துந்தி யேறு முறைமையின், முந்திய
 காசினி யாதி யாசி றத்துவம
 போக பூமி யாக மமர்ந்தோர்க்
 கற்றா கலின்*மற் றதுமுத லாகப்
 பற்றும் பற்றறுத் ததனூங் குற்ற
 வும்ப ரும்பரி னுய்த்து வம்பிறு
 சிவனிடக் திலயஞ் செய்க செய்த
 லவாபில் போக்,காங் கதுமற் றெவனெனிற்
 †சுற்பம் ‡பூரி சந்திரம் பொருவ
 லெற்றற் றிறையுற விவனு, டிமற்றுற்
 தருபா தருமந் தாமும விரிமடி
 வருண முதலிய பொருணனி புரக்கு,
 முயர்ந்தோ னென்றல் டீவியந்தினி தெங்கனு
 நின்ற விறைக்கு நினைமோ விறகி
 னெங்கனு மாயினு மிதன்மே லல்லதை
 யங்கெரி காணு வாரும் பொங்கிய
 குணத்தின் மிக்கோன் குழனி னுயர்ந்தோ
 னெனத்தகு முரையினு மியையு, பனைத்தா
 லாய காலே யத்து வாவா
 மேய மாநெறி யியைகைமற் றிலேகே.

*மற்றது முதலாக அதனூங்குற்ற பற்றும் பற்றறுத்து எனக் கூட்டுக; மற்று - வினை மாற்று.

†புரம ௦௦ சுற்பம் என்றயிற்று.
 வ

‡பூரி சந்திரம்—ஒருபொருட்பன்மொழி.

§மற்றும் விரிமடி முதலிய பொருள் வருணம் நனி தருமாதருமம் புரக்கும் தாமும் எனக்கூட்டுக; தருமம்-கன்மை; ஈண்டு நிறத்தைக் குறித்து நின்றது.

||வியந்து எங்கணுநின்ற விறைக்கு உயர்ந்தோனென்றல் இனிது நினைமோ எனக் கூட்டுக.

இது, அழிந்தாய்த் தன்று ஆயழிந்ததுமன்று மொழிந்தவை யிரண்டும் ஓரமையத்தே யென்றநூளியும் அஃதேவ்வண்ண மெனத் தநுமாதநமம் போலப் பசுத்துவம் போகையும் பதித்துவமாகையும் உடைத்தாதலால் அத்துவாவாற் பிரயோசனம் ஆள்மாவுக்கே யெனக் கூறியது.

(இ-ள்) 'ஆறுக்கூறிய—என்னில் எ-து ஒருபடித்தாக விருத்தலாற் பரமசிவனுக்குச் *சுடத் துவாவாகச் சொல்லப்பட்டனவற்றோ லுபகாரமில்லை ஆன்மாக்களும் வியாபகமுடையால் அவர்களுக்கு முபகாரமில்லையென்று சொல்லில்,

புற்கலற்கு—முறைமையின் எ-து சொல்லப்பட்ட பாசம் ஆன்மாக்களுக்குக் குற்ற மற்ற பெரிய பந்தமாதலால் அப்பந்தத்தைத் தீக்கையாற் சேதித்து முத்தியைப் பெறு முறைமையான் மலப்பிரபாகத்தாலே துதிரோபவநீங்கிச் சிவஞானமுண்டாகைக்குப் பக் குவரான ஆன்மாக்களுக்குக் கூடும் (கூடுமுறைமையெவ்வண்ணமெனின்ல்),

முத்தியு—போக்கு எ-து முன்னெண்ணப்பட்ட பிரதிவிதத்துவ முதலாகவுள்ள குற்றமற்ற தத்துவங்கள் தேகமெடுத்தோர்க்குப் போகம் புகித்தற்கு இடமாம் அங்ஙன மாதலால் அந்தப் பிரதிவிதத்துவ முதலாக அதன் மேற்பட்ட தத்துவங்கடோறும் தேகமெடுத்ததாகக் கிரியாசத்தியாலே பாலித்து ஒவ்வொரு தத்துவங்களிலுண்டாகிய புவனங்களிற் போகம் புகித்தற்குமே, தகன்மங்கலையதுபலித்ததாகவும் பாலித்துச்சேதிப் பித்து அங்ஙன மேன்மேற்றத்துவங்களினு மான்மாவைச் செலுத்தி துவமையில்லாத பரமசிவனைப்பொக்க நின்மலனுக்குக இப்படி யாக்குதல் குற்றமற்ற பாசச்சேதம்,

ஆங்குது—இவனும எ-து அத்தத்தீக்கை யெவ்வண்ணமென்னிற் செம்பு (குளிகை யாலே வேதிக்கப்) பொன்னோடே கூடின வியல்பு எத்தன்மைத்து அத்தன்மைத்தாக இவனுஞ்சிவத்துவமாதலாம்,

மற்றும—புரக்கும் எ-து வேறுத்திட்டாந்தஞ் சொல்லில் அகன்ற புடவை முதலான பதார்த்தங்கள் வேற்றுவன்னம் பற்றினால் மிகவுந்தகின்றகூட்டு வேற்றுவன்னந்தருத்தன் மைத்துமாம்,

*சுடத்துவாவாவன—மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை என்பன வாம்; இவற்றின் வகையினைச் சிவஞான சித்தியாரிற் காண்க.

† துதிரோபவம்—மறைப்பு. துதிரோதானைசத்தி நீங்கி எனவுரைகூறியபிரதிபு முண்டு.

‡ அம்முப்பத்தாயு தத்துவங்கலையுங் கூடத்து நின்றஉவமையில்லாத சிவனை எனவுரை கூறிய பிரதிபுமுண்டு.

உயர்ந்தோன்—இயையும் எ-து (இந்தப் பதித்துவம் பெற்ற முத்தனும் பரமசிவனும் சர்வவியாபகமாயிருக்கினும்) அதிசயமாக எவ்விடத்தும் வியாபித்திருக்கின்ற பரமசிவனுக்கு மாத்திரம் மேலான சிவதத்துவத்தை அதிட்டித்துக் கொண்டிருப்பனென்று சொல்லுதலை இனிதாக வறிவாயாக காட்டத்திலக்கினி வியாபித்துநிற்கினும் அக்காட்டத்திற்குமேல்லது அவ்விடத்து அவ்வக்கினி பிரகாசியாதவாறு போலவும் மிசூத்தருணத்தான் மிக்கோனை யிக்கூட்டத்திலுயர்ந்தோனென்று சொல்லப்படுமாறு போலவும் பொருத்துமென்று கொள்க,

அனைத்தால்—இஃதே எ-து அத்தன்மைத்தானவிடத்து அத்துவாவாகிய பொருத்தியமகத்தாயுள்ள நெறியிலே கூடித் தீக்கிக்கு முறைமையிது எ-று.

மற்று மூன்றும் ஆலும் அசை. இவை மூன்றும் அனைத்தோர்தன்மை. (கூஅ)

நானூற்றாம் மூலமும் உரையும்

முற்றுப் பெற்றன.

பாயிரமுள்ளாகக் திருவகவல்-எ-று.

வாச்சி முனிவர் திருவடி வாழ்க.

திருவகவன் முதற்குறிப்பகராதி.

அகவல்.	பக்கம்.	அகவல்.	பக்கம்.
அடையா	கால்சொடு ௨௩
அந்தமி	சகனங்க ௧௨௩
அயிலரி	தந்துமுத ௩௬
அரும்பவி	தமனியந் ௨௦
அருளுமறிவு	திங்கட்கொ ௩
அழுக்காறவா	திருவின் ௬௦
அறப்பயன்	தேனுடன ௫௮
ஆதிதையிக	தொல்லுஞால ௬௪
ஆதியோதிய	நஞ்சினித ௬௮
ஆருயிர்	நஞ்சவீற் ௮௨
ஆரூக்கூறிய	நஞ்சேபாம் ௮௩
இசைத்த	நாரமேய ௧௧௩
இந்தியப்	நெஞ்சு ௫௮
இருந்துயர்	பசுபதியா ௧௩௨
இரும்பிர	படியடி ௬௪
இலங்கு	பதிபசுபாச ௮௮
இறைசிவ	பதியளவள ௧௦௦
இன்னதன்	பழவினா ௭௨
ஈறறிவுக்	பனுலலாட்டி ௬௩
உரைசால்	பிறழாநிலை ௧௧
உழிதரவி	பூக்கமழ் ௭௬
உள்ளமு	பூதராதி ௬௮
எந்தைஞா	பையுணீங்க ௬௬
எல்லாத்	பொய்ப்பொறி ௪௩
எற்புக்குப்	பொன்னினு ௧௮
எணிபோகிய	மந்தரமத் ௮
ஐம்புல	மறைமுறை ௭௩
ஒருவன்	மாதவது ௨௧
கண்ணுத	மேவினாக ௧௧௬
கருமம்	யாணர்க் ௧௨௧
கனாகாண்	யானேயின் ௩௦
கலைநவில்	வாகைவன் ௮௧
கலைநிலவ	வாழியபெ ௬௨
கலைமுதலா	வீர்துவவத் ௧௦௪
கழிபெரு	விரிகதிரிமதி ௪
கறையண	வெண்டினா ௧
காரணங்	வெருவரும் ௪௧
காரியங்கா		

அரும்பதவகராதி.

[எண்கள் செய்யுளைக் குறிக்கின்றன; * இவ்வடையாளமீட்டவை பாயிரச்செய்யுள்.]

அகப்படுபு - அகப்பட்டு—கக.
 அகம்பன் - நடுக்கமில்லாதோன்—சஅ.
 அகரு - அகில்—நஅ.
 அங்கதம் - வாசுவலயம்—சு.
 அங்குலி - விரல்—சு.
 அசஞ்சலன் - சலனமில்லாதோன்—சஅ.
 அசத்து - பிரபஞ்சம்—நக.
 அசனி - இடி—கக.
 அசம்பற - பற்றற—சக.
 அசேதனம் - அநிகில்லாதது—ச.
 அச்சானம் - அஞ்ஞானம்—*சு.
 அடம் - கொட்டைப்பாசி—நக.
 அடவி - காடு—சந.
 அட்டில் - அடுக்கலை—நக.
 அணரி - மேல்வாய்—நக.
 அணி - அழகு—உஅ.
 அத்திரி - குதிரை—உசு.
 அநாகுலன் - கலக்கமில்லாதோன்—கக.
 அநாமயன் - நோயில்லாதவன்—சஅ.
 அநேகார்திகம் - அநேக விதங்கள் என்
 பது தாற்பரியம்—நக.
 அந்தம் - அளவு—க; முடிவு—நக.
 அந்தரம் - திமை—நக, சந.
 அந்துவயம் - உடம்பாடு—கந.
 அபங்கள் - கண்டிக்கப்படாதோன்—சஅ.
 அபவர்க்கம் - முத்தி—ந.
 அபாவன் - பாணிக்கப்படான்—சு.
 அமலை - செறிவு—சந.
 அமல் - நிறைவு—நச.
 அமைச்சர் - மந்திரிகள்—சு.
 அமையாது - அளவின்றி—*ந.
 அம்பி - மரக்கலம்—சஅ.
 அம்ம - திக்குயமாக—நக.
 அயிர் - கண்டாசர்க்கரை—நக.
 அயில் - சத்திரம்—நக, நக.
 அயினி - சோறு—நஉ; உணவு—சந.
 அரணம் - பிரிகாரம்—நக.

அரந்தை - விதனம்—உஎ.
 அரமியம் - நிலாமுற்றம்—உக.
 அரலை - கழலை—நக.
 அராகம் - இராகதத்துவம்—க.
 அருணன் - சூரியன்—நஅ.
 அலகை - பேய்—கக, நச.
 அலந்தலை - துன்பம்—உஎ.
 அலமந்து - சுழன்று—*சு.
 அல்கல் - கூடுதல்—சஉ.
 அவண் - அங்ஙனம்—உஉ.
 அவலம் - துக்கம்—நக.
 அழக்காறு - மனச்சமுழக்கு—*ச, கள,
 உசு, சந.
 அழக்கு - பொல்லாங்கு—சந.
 அளக்கர் - கடல்—நக.
 அளறு - சேறு—கசு.
 அளி - வண்டு—*ந.
 அளை - பொந்து—சந.
 அறப்பேர் - ஞானவான்கள்—*ந.
 அறம் - ஞானம்—*ந.
 அறல் - நீர்—நஎ.
 அறிவு - ஆன்மா—ச, ச, சச.
 அறைதல் - சொல்லுதல்—சஅ.
 அறைபோக்கு - ஓதுக்கம்—சசு.
 அனங்கள் - காமதேவன்—உக.
 அனந்தர் - உறக்கம்—சஉ.
 அன்றை - ஐயோ—ந, கந, உந, நக,
 நந, நஎ.
 ஆ - இரந்தற்பொருடந்தது—நக.
 ஆகம் - தேகம்—நக, நக; மாப்பு—சக.
 ஆகுலம் - கலகம்—சஅ.
 ஆசிரயம் - ஆசிரயித்தல்—சக.
 ஆச - குற்றம்—கஉ, கச, நக, நக, நக,
 நக, சஅ; துன்பம்—உச; ஐயம்—
 சசு.
 ஆடகம் - பொன்—கக.

ஆடல் - சொல்லல்—சுக.
 ஆடி - கண்ணாடி—கஅ.
 ஆடு - வெற்றி—ருகூ, சுரு.
 ஆணவம் - ஆணவமலம்—உஉ.
 ஆணை - வெற்றி—சஎ.
 ஆண் - வீரியம்—கஎ.
 ஆதபம் - வெயில்—சுந.
 ஆதபன் - சூரியன்—ருஎ.
 ஆதம் - அறிவில்லாமை—நந.
 ஆதி - அடி—சு.
 ஆத்தியான்மிகம் - ஆன்மாவினால் வருந்
 துக்கம்—ககூ.
 ஆயிடை - ஆனவிடத்து—கந, கரு, உஉ, உகூ.
 ஆய் - தாய்—நரு; அழகு—நசூ.
 ஆரம் - சந்தனம்—நஅ.
 ஆர் - கூர்மை—*எ; அச்சமரம்—எ;
 ரிணைவு—கச, கஎ, நஉ, சகூ.
 ஆர்கலி - கடல்—உந.
 ஆர்தல் - புகித்தல்—கச.
 ஆற்றல் - வலி—உச.
 ஆறா - அளவிறந்த—*உ, க, கக, சுந;
 அமையாதன—நரு.
 ஆறாது - அமையாது—*ச, ரு, உரு,
 ருஎ.
 இகலா - மாறுபாடில்லாத—கக.
 இகல் - உவமை—உச, ருந, ருச; அள
 வு—ரு.
 இங்கு - பெருங்காயம்—சக.
 இடையீடு - பரிசாரம்—சஎ.
 இட்டிடை - நுண்ணியிடை—சு
 இணங்கு - உவமை—ந, சரு.
 இணை - உவமை—ச.
 இதல் - கொதாரி—நச.
 இர்தனம் - விற்றகு—சுந, சச.
 இர்து - சந்திரன்—நந.
 இயக்க - செல்லவிட—நஉ.
 இரலை - மான்—சந.
 இருள் - குற்றம்—*க, *ச.
 இல்லம் - தேற்றின் மரம்—சரு.

இவண் - இவ்விடம்—சஎ.
 இவளி - குதிரை—சு.
 இழுக்கு - பொல்லாங்கு—உச.
 இழை - ஆபரணம்—*ந.
 இளி - இளியென் னுயிசை—*க, சஎ.
 இறப்ப - மிக—கஎ.
 இறும்பூது - ஆச்சரியம்—கக, ககூ.
 இளைதல் - துக்கப்படுத்தல்—கஎ.
 இன்னல் - துக்கம்—நக.
 ஈடு - வலி—நகூ.
 ஈமம் - சுடலை—ச.
 ஈளை - சிலேட்டுமம்—ககூ.
 ஈறு - அழிவு—கச.
 உருற்றல் - செய்தல்—கஎ.
 உடம்பிடி - வேல்—கஎ, நகூ.
 உடலுநர் - சத்துருக்கார்—ககூ, உஅ.
 உடை - புடவை—கச.
 உட்கு - அச்சம்—ககூ.
 உதாசனன் - அக்கினி—நஅ.
 உந்திட - தள்ள—கச.
 உபாதானம் - முதற்காரணம்—கச.
 உம்பர் - மேல்—சு.
 உம்பன் - மேலானவன்—*எ.
 உரகம் - பாம்பு—ருகூ.
 உரூடி - புடவையைக்கண்டு இது நாளில்
 ன்றித் தோன்றாதென்று நிச்சயிக்
 கை—கரு.
 உலவை - மரக்கொம்பு—சஎ.
 உவரி - லவணசமுத்திரம்—நஎ, சச.
 உழிதரல் - சுழலுதல்; ஈண்டுப்போக்கு
 வரவு—ச.
 உளம் - ஆன்ம; ஈண்டு ஆன்ம சிற்சத்தி
 யையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர்—*ச.
 உருவரை - உரியபொருள்—ருஎ.
 உறை - நீர்—உக; ஓடைதம்—நஎ, ருகூ.
 ஊழிலை - சருகிலை—உஅ.
 ஊழ் - முறைமை—கச.

எடுத்துக்கோள் - திட்டாந்தம்—ருக.

எண்கு - கரடி—க0.

எயில் - மதில்—ருச.

எயிறு - பல்—ருக.

எய்யாது - ஒழியாது—ச.

எய்யார் - அறியார்—கசு.

எருக்க - மோத—சு.

எல் - ஒளி—*சு, ருந, ருநு, ருஅ, சுரு.

எவண் - எவ்வண்ணம்—ருச, சுஎ.

எவன் - எவ்வண்ணம்—சச, சசு.

எழில் - அழகு—*சு, சரு.

எறுழ் - வளி—*சு, உரு.

ஏணி - எண்—ருச.

ஏதம் - குற்றம்—ருக.

ஏமாப்பு - இயமாப்பு—சரு.

ஏழற்றோர் - பித்தேறினோர்—எ.

ஏம் - ஆசை—*க.

ஐயம் - குற்றம்—க0, ருஅ; சந்தேகம்—கசு.

ஒக்கல் - சுற்றத்தார்—உஅ.

ஒகிதல் - முறுகல்—ருஅ.

ஒன்மை - அழகு—*உ; நன்மை—ருச;

மிகுதி—சரு.

ஒய்யென் - விராய—*சு.

ஒருவல் - சவம்—ச0.

ஒலி - ஒளி—கஉ; கரு.

ஒல்லென் - விராய—க.

ஒளி - விளக்கு—அ; மறைதல்—உசு.

ஒள்ளிய - அழகிய—ருசு.

ஒற்கம் - ஒடுக்கம்—க, ச.

ஒன்றார் - சத்துருக்கள்—உ0.

ஒம்பல் - பரிகரித்தல்—ருக.

ஒம்பு - ஒழி—உரு.

ஒம்புதல் - காத்தல்—க0.

ஒராங்கு - ஒருபெற்றி—கஎ; இடைவிடாது—சக.

ஒலமிட்டு - கூப்பிட்டு—*சு.

ஒவுதல் - ஒழிதல்—உரு, ருரு, ரு0.

ஒளவை - தாய்—ருஉ.

கருலல் - செறிதல்—சசு, சுரு.

கடா - வினா—ருரு, சுரு, சுஎ.

கடி - புதுமை—உ0; காவல்—உ0; விளக்கம்—உ0; நாற்றம்—சக, சஅ;

அழகு—சசு, சுரு.

கடிப்பிணை - காதுவி—சு.

கடு - விடம்—ருரு, ருஎ.

கடுப்ப - போல—ச0.

கட்செவி - கண்ணாற்காணுந்தாரங்கேட்கவற்றின செவி—ருஎ.

கட்டகம் - காந்தக்கல்—ருரு.

கட்டு - பந்திப்பு—ரு, கஉ.

கணம் - கூட்டம்—உக.

கணிச்சி - மழு—ருசு.

கனை - பாணம்—ருசு.

கண்டிசின் - காண்பாயாக—ருரு; அறிவாயயில்—சுஉ.

கன்படை - நித்திரா—உ0, ருரு.

கதழ் - வேகம்—உசு.

கதுமென் - விராய—*சு; விராந்து—உசு.

கந்தரம் - கழுத்து—சு.

கபாடம் - கதவு—ருச.

கமம் - மேகம்—சரு.

கயந்தலை - யானை—ச0.

கயமை - குணவீனம்—கசு.

கயம் - குளம்—கஎ.

கருந்தாது - இரும்பு—ருஎ.

கருமம் - காரியம்—கச.

கரை - எல்லை—உஉ, ருசு.

கலர் - கீழார்—சஅ.

கலி - வெளி—கரு.

கலித்தல் - உண்டாதல்—கக; சத்தித்தல்—ருஎ, சரு.

கலுழ்ச்சி - துக்கம்—*சு, ருசு.

கலை - அமிசம்—க; கலாதத்துவம்—க, ரு, உ0, ருஅ; சாரம்—ருஅ.

கல்லோலம் - திரை—கசு.
 கவர் பு - வேறுபாடு—கசு.
 கவலை - துக்கம்—சந.
 கவவ - பொருந்த—சஉ.
 கவவு - கூடியிருக்கின்ற—நுந.
 கஷிகை - கொடை—உக.
 கவின் - அழகு—கநு.
 கவுள் - கதுப்பு—*உ.
 கழல் - சிலம்பு—உ.
 களம் - கழுத்து—*எ; உள்ளம்—சச.
 களைகண் - இரகசுகன்—நுஎ.
 கறி - மிளகு—நசு.
 கறை - குற்றம்—*எ, க, ந, நஅ, நடு,
 நுகு; நஞ்சு—*எ.
 கற்பனை - சங்கற்பனை—உசு.

காடு - சடுகாடு—சு௦.
 காட்சி - ஞானம்—நசு.
 காண்டிகும் - காணநின்றய்—உக; காண்
 பாயாக—சுநு.
 காந்தம் - காந்தக்கல்—நுக.
 காமம் - வேண்டியபொருள்—நுசு.
 காயல் - கழிக்கானல்—சச, சஎ.
 காரகம் - கருவி—கநு.
 காரி - நஞ்சு—நஎ.
 கார்த்தோள் - சமுத்திரம்—கஎ.
 கார்முகம் - வில்—உ௦.
 காழகம் - கூறை (வஸ்திரம்)—உ௦.
 காழ - வித்து—சநு.
 காளம் - நஞ்சு—*எ.
 கானல் - சோலை—சஎ.
 கான்முனை - பிள்ளை—உக.

கிடுகு - தேரின் மரச்சுற்று—எ.
 கிரி - மலை—நு௦.

குஞ்சரம் - யானை—எ.
 குடங்கர் - குடம்—சநு.
 குணம் - குணத்தவம்—க.
 குணில் - குறுந்தடி—உக.
 குலாலன் - குயவன்—நுந.
 குவை - திரட்சி—சு.

குவைவிய - குமித்த—நசு.
 குழு - திரட்சி—சந.
 குழை - தளிர்—*க.
 குழைப்பு - அழிந்து—உக.
 குறி - அவயவம்—நுக.
 குறும்பு - அரணிநுக்கை—சந.
 குற்றேன் - கெடுத்தோன்—சக.

கூர்த்த - மிகுந்த—சச.
 கூர்முள் - கூரியதோட்டி—*ச.
 கூவல் - கிணறு—கஎ, நந.
 கூவிரம் - தலையலங்காரம்—எ.
 கூளி - பேய்—சு௦, நுசு.
 கூற்று - வசனம்—*க.

கெழீஇ - கூடி—*உ, உ௦.

கேதனம் - கொடி—சந.
 கேழ - ஒளி—*உ, நசு.

கை - இடம்—க௦.
 கைதவம் - வஞ்சனை—கஎ.
 கைதுவாமை - கையொழியாமை—கசு,
 நக.
 கைதொடல் - ஆகாரம்—நநு; உண்ணு
 தல்—நஎ.
 கையற்று - மரசுழிந்து—நக.

கொடிஞ்சி - தேர்—எ.
 கொண்டல் - வருடம்—சந; மேகம்—நு௦.
 கொத்து - வர்க்கம்—கக.
 கொந்து - கோபம்—சந.
 கொமமை - திரட்சி—நந, நநு.
 கொய்புனை - குதிரை—எ.
 கொழுத - கோத—கசு.
 கொழநன் - காயகன்—சசு.
 கொற்றம் - வெற்றி—சஎ; வலி—நுசு.
 கொள் - பயனிலாமை—நு.
 கொள்ளை - விகற்பமற—சு.

கோ - பசு—நுக.
 கோகிலம் - குயில்—நந.

கோடாது - சாயாது—௧௭.
கோடை - மேல்காற்று—௨௮.
கோது - குற்றம்—௩௦, ௩௧, ௩௩.
கோதை - மாலை—௪௩, ௬௦.
கோமளம் - இளமை—*௬.
கோளி - ஆலமரம்—௧௮.

சட்டென - விரை—௬.
சத்திபாதம் - அருள்பதிதல் (சத்தி - அருள், தி - உபசருக்கம், பாதம் - பதிதல்)—௧, ௬௨.
சத்திபதிப்பு - சத்திபாதம்—௬௨.
சத்திரம் - பொன்—௬௮.
சந்து - சந்தனம்—௩௦.
சரோருகம் - தாமரை—*௩.
சல்லியம் - இருப்புத்தாளம்—௩௩.

சாரணர் - ஒற்றர்—௧.
சாலி - நெல்—௧௩, ௩௬.
சாவு - பேய்—௩௩.

சித்தசாதனம் - தன்னுள் சித்தித்த பொருட்குப் பிறன்கூறியது சாதனமாகல்—௧௩.

சித்துநீர் - இரதம்—௪௩.
சிமயம் - மலை—*௧.
சிரை - நரம்பு—௧.
சிலை - வில்—௩௬, ௩௬.
சிவணிய - கூடிய—௨௬.
சிறை - காராக்கிரகம்—௨௭.
சின்னம் - அற்பம்—௩௧; சிந்திற்கொடி—௩௧.

சீருணம் - செம்பு—௨, ௪௬.
சீற்றம் - மாற்சரியம்—௪௬, ௪௭.

சுடர் - ஒளி—௩௮.
சுரபி - பசு—௩௧.
சுற்பம் - செம்பு—௬௮.

சூட்சியன் - மந்திரி—௨௬.
சூதமாகநர் - ஏத்தாளர்—௬.

செச்சை - ஆடு—*௩.
செப்பட - செவ்வீதாக—௧௬.
செயல் - காரியம்—௧௪.
செய்தி - காரியம்—௩௭.
செய்தியோர் - செய்தோர்—௩௧.
செவ்வி - அழகு—*௩; பக்குவம்—௧.
செழுமை - அழகு—௩௭.

சேக்கை - சயனம்—௪௩.
சேண் - தூரம்—௪௮.
சேதகம் - சேறு—௨௪.
சேதனம் - சைதநியம்—௧, ௪, ௨௭, ௩௧.
சேதனன் - ஆன்மா—௬௮.
சேறு - குழம்பு—௪௩.

சுமலி - நாய்—௨௧.

சூளி - நாய்—௪௩.

சூழியு - வண்டு—*௧.

சூலிகோல் - திகுகடைகோல்—௪௬.

தகர் - ஆடு—௩௩.
தடவுநீலை - சுவர்க்கம்—௧௭, ௬௭.
தடிந்தடுமார் - துணிப்பார்—௧௭.
தணியல் - கள்—௩௩.
தண்டா - எல்லையில்லாத—௨௩, ௪௬, ௬௦;

நீங்காத—௩௪, ௩௩.
தண்டாது - தடையின்றி—௧௩.
தமணியம் - பொன்—௭.

தரளம் - முத்து—௭.
தருபம் - குணம்—௧௧.
தவிசு - பிடம்—*௩.
தறுகண் - அஞ்சாமை—௨௬.
தற்பரன் - தானே பரவத்துவாயுள்ளோன்—௪௮.

தலை - அளவு—௩௧.
தன்மாத்திரை - விடபங்கள்—௧௬.

தாங்கி - தடுத்து—*௩.
தாது - மகரந்தம்—*௩, ௩௭.

தாபதவாகை - தவவொழுக்கம்—உரு.

தாவாது - ஒழியாது—எ.

தானம் - வலி—ருகூ.

தாணை - படை—எ.

திகிரி - சக்கரம்; ஆக்கிணையைச் சக்கர

மென்றாரென்க—கூ; தேர்—எ, கூ.

திப்பியன் - அதிசயமுடையோன்—சஅ.

திரணம் - வலி—ருகூ.

திரள் - கூட்டம்—சரு.

திரு - அழகு—உஉ, கூரு.

திவாகரன் - சூரியன்—ருகூ.

திறப்பட - நன்மையுண்டாக—*ரு.

திறல் - வலி—சரு.

தினகரன் - சூரியன்—சஎ.

திது - குற்றம்—*ரு, ருஎ, சரு, ரு0, கூரு.

துகள் - குற்றம்—ருச, ருசூ, ருஅ, சரு, ருஅ, கூக, கூஉ; தூள்—ருஅ.

துடி - ஓங்காலவளவு—சஅ, உ0.

துண்டம் - ஁ழக்கு—ருரு.

துப்பு - வலி—உ0, சரு; பவளம்—உக, கூசூ; பொலிவு—ருஎ.

தும்பி - யானை—உ0.

துயக்கு - விதனம்—உஅ; மயக்கம்—ருரு.

துருவம் - நியதி; ஈண்டுஊழ்—ருகூ.

துலை - தராசு—ருகூ.

துவை - ஆணம்—ருசூ.

துவைப்ப - முழங்கு—ச0.

துறுவல் - புகித்தல்—ருச.

துறை - இடம்—சஅ.

துணி - விதனம்—ருகூ; தோடம்—சரு.

துமம் - புகை—ரு0.

தெண்டிரை - கடல்—கூ0.

தேச - அழகு—ருகூ; பிரகாசம் - சரு, சச.

தைவரல் - தடவல்—ருகூ, ருரு.

தைவிகம் - தெய்வசம்பந்தம்—ககூ.

தொக்க - கூடிய—ருரு.

தொத்து - வர்க்கம்—கூ.

தொத்துதல் தொங்குதல்—*ரு, ருஎ.

தொத்துவது - கூடுவது—கூஉ.

தொல்லை - பழமை—உகூ.

தொழில் - காரியம்—ருஉ.

தொழுதி - கூட்டம்—ககூ.

தொழுனை - குட்டியாதி—ககூ.

தோடு - இதழ்—ருரு.

நசை - ஆசை—சரு.

நலம் - அழகு—*கூ, உக, ருச, சரு, சகூ.

நவை - குற்றம்—ருகூ.

நனி - மிக—ககூ.

நனை - அரும்பு—*கூ.

நாகர் - தேவர்—ருஉ.

நாட்டம் - நயனம்—சஎ.

நாப்பண் - மத்தி—கூ.

நாமம் - அச்சம்—ருகூ, சரு.

நாரம் - நீர்—ருஅ, ருஎ,

நிதம்பம் - அல்குல்—கூ0.

நிபிடம் - செறிவு—கூஉ.

நியதி - நியதித்தவம்—கூ.

நிரயம் - நரகம்—ககூ, ருகூ.

நிருபர் - அரசர்—கூரு.

நிவந்த - ஓங்கிய—உகூ.

நுடங்குதல் - வளைதல்—ருகூ.

நுதல் - நெற்றி—*கூ, ருகூ.

நுந்த - செலுத்த—*ரு.

நுவல் - விரும்பல்—உரு.

நுனித்த - சூட்சிக்கின்ற—அ.

நூக்க - தள்ள—ருஉ.

நூறி - அழித்து—உரு; தூர்த்து—கூஎ.

நொடிய - சொல்ல—ருகூ.

நொதுமலர் - பிறர்—உகூ.

நோன்ளுண் -- வலியநான்—*கூ

பகடு - கடா—உ௦.

பகல் - நுகத்திற்சீராணி—க௭.

பகுதி - வேறுபாடு--நூரு; இயல்பு--நகூ.

பங்கயம் - தாமரை—கூஉ.

பஞ்சவிஞ்சதி - இருபத்தைந்து—அ.

படம் - புடவை—கசு, கடு.

படி - பிருதிவித்தனுவம்—ந; பூம்--சஅ.

படிவம் - தேகம்—அ.

படியு - பொய்—க௭.

பணை - மூங்கில்—நகூ.

பண்ணை - திரட்சி—ககூ.

பதங்கன் - சூரியன்—நூ௭, கூஉ.

பதம் - வழி—உ௦.

பதாகினி - சேனை—உகூ.

பதாகை - கொடி—கூ.

பதுமராகம் - மாணிக்கம்—சகூ.

பரதந்திரியம் - சுதந்திரமில்லாமை—கூஉ.

பரிணாமம் - வேறுபாடு; ஈண்டு வளர்தல்

சுருங்குதல்—கக.

பருவரல் - துன்பம்—நகூ.

பழிச்சல் - தோத்திரம்பண்ணுதல்—*உ.

பழு - பழுவெலும்பு (விலாவெலும்பு)—

கூ.

பளிதம் - கற்பூரம்—நகூ.

பள்ளி - உறக்கம்—உ௦; இடம்—உ௭.

பறை - இறகு—ககூ.

பா - செய்யுள்—*க.

பாசறை - படைவீடு—சகூ.

பாணி - கை—௭; நீர்—நகூ, நகூ.

பாதவம் - விருக்கம்—கஅ, நூ௭.

பாத்தூண் - பகுத்துண்டல்—க௭.

பாந்தர் - ஓபரும்பாம்பு—நகூ; பாம்பு--

நகூ.

பாயு - குதம், கன்மேந்திரியம் ஐந்தனு

ளொன்று—கூ.

பாரம் - சுகம்—கூ.

பாரிசேடம் - ஒழிபளவை—நூ.

பார்ப்பு - குஞ்சு—ச௭.

பால் - பக்கம்—க௭.

பாவகன் - அக்கினி—கூ.

பாவல் - பாவனை—சகூ.

பாடியர் - பாவசுத்தையுடையார்—நகூ.

பிணி - பந்தம்—சஅ.

பிணையல் - மாலே—*சூ.

பித்தை - மயிர்—*கூ.

பிரதானம் - பிரகிருதித்தனுவம்—கூசூ.

பிருகுடி - புருவம்—கூ.

பிறங்கடை - பிள்ளை—உகூ.

பிறங்கல் - மலை—நூ௦.

பிறந்தை - பிறப்பு—நகூ.

பிடு - வலி—நூகூ, கூநகூ.

பீலிமுருந்து - மயிலிறகடி—நகூ.

புடம் - சுத்தம்—கநூ, கஅ.

புடவி - உலகம்—நூ௭.

புட்டகம் - கூறை (வஸ்திரம்)—உ௦.

புணரி - அமுத்திரம்—கஅ.

புண்ணியக்குழம்பு - சாணி—நகூ.

புயங்கம் - பூம்பு—சகூ.

புயல் - மேகம்—கூ௦.

புரை - குற்றம்—ககூ, சஅ, நூகூ, நூகூ;

இடம்—சகூ.

புரையோர் - பெரியோர்—*நூ.

புலம் - சத்தாதிபுலன்—*நூ; இந்திரியம்--

உ௭.

புலன் - இந்திரியம்—சஅ; விடயங்கள்

—நூகூ.

புழற்கால் - நாளமுள்ளதாள்—*நகூ.

புழை - துவாரம்—உ௭.

புறம் - முதுகு—*கூ.

புற்கலன் - ஆன்மா--உ, ச, கக, கூஉ,

கூஅ.

புனிறு - இளம்பருவம்—சகூ.

பூ - அழகு--கூ௦; கூர்மை—உ௦, கூ௦;

பொலிவு--உகூ, சகூ.

பூட்சி - உடம்பு--கூ, ககூ, கஅ, சகூ

பூண்டிசின் - பூண்டனன்—௩௨.

பூதரம் - மலை—௫௦.

பூரி - பொன்—௬௩.

பெரும்பிறிதாதல் - மரித்தல்—௧௭.

பேதை - அறிவினி—௨௭.

பைதிரம் - நாடு—௨௬.

பையுள் - துன்பம்—௩௧.

பொகுட்டு - தாமரைக்கொட்டை—*௩௩.

பொடி - துகள்—௪௫.

பொரியரை - பொரிந்தவடி—௪௧.

பொருவு - உவமை—௪௭, ௫௫, ௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦.

பொழில் - புலனம்—*௪.

பொழி - இத்திரியம்—*௪, *௫, ௫௬, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦.

பொருவம்—௨; கவிற்றுப்பொரு—௬; மன்றல் - பரிமளம்—௩௬.

செல்வம்—௧௩, ௧௪.

பொறை - சுகம்—௬, ௨௮; பொறுமை - அழகு—௧௦, ௧௫, ௨௦, ௨௫, ௩௦, ௩௫, ௪௦, ௪௫, ௫௦, ௫௫, ௬௦, ௬௫, ௭௦, ௭௫, ௮௦, ௮௫, ௯௦, ௯௫, ௧௦௦.

பொற்பு - மிகுதி—௪௩; அழகு—௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦.

போகில் - பறவை—௧௬.

போர்வை - தோல்—௪௧.

பெளதிகம் - பூதரம்பந்தம்—௧௬.

பெய்வம் - அழுத்திரம்—௧௭, ௪௩.

மகராலயம் - கடல்—௪௭.

மடந்தல் - இயமன—௧௬.

மடி - புடவை—௧௫, ௧௬, ௬௭.

மணி - ஒளி—௬௦.

மண்ணல் - கழுவல்—௨௪, ௩௬.

மண்ணை - அழகு—௩௪.

மண்ணினமாக்கல் - சூயவர்—௪௧.

மதம் - அகங்காரம்—௪௧.

மதாணி - பேரணிகலம்—௧௭.

மந்தி - சூரியன்—௩௩.

மம்மர் - மயக்கம்—௬, ௩௫.

மயிலை - நீன்—௩௭.

மருமம் - மாப்பு—௭; தேகம்—௫௬.

மருமான் - மருமகன்—௨௩.

மருள் - அஞ்ஞாவம—௧௦, ௬௬; மயக்கம்—௪௬.

மலையம் - பொதியின்மலை—௩௦, ௩௪.

மல்லல் - வளப்பர்—௨௩.

மறம் - பாவம்—௨௫.

மறவி - இயமன்—௩௬.

மறி - ஆடு—௩௬.

மறுகுடி - கலந்தி—*௬.

மறு - குற்றம்—௪௪.

மறை - ஆகமம்—*௭, ௮, ௩௫; உபதேசம்—*௭; மந்திரம்—௩௭.

மற்று - வேறென்று—௩௧.

மன் - நிலை—௪௩.

மன்று - கிராமமாக—௧௪, ௨௭, ௩௬, ௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫, ௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦.

மன்றல் - பரிமளம்—௩௬.

மாகம் - கவர்க்கம்—௧௪; ஆகாயம்—௫௦, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫, ௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬௦, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦.

மாப்பு - ஒழித்து—௫௩.

மாப்பு - அழகிய—௫௪.

மானிடோர் - மாட்சிமைப்பட்டோர்—௩௬.

மாதர் - காதல்—*௬, ௫௭.

மாநிரம் - திக்கு—௫௭.

மாதுவன் - மாமன்—௨௭.

மாந்தூண்டன் - சூரியன்—௫௭.

மாந்தல் - புகித்தல்—௩௬.

மாற்று - உவமை—௬, ௧௨, ௧௪, ௧௬, ௧௮, ௨௦, ௨௨, ௨௪, ௨௬, ௨௮, ௩௦, ௩௨, ௩௪, ௩௬, ௩௮, ௪௦, ௪௨, ௪௪, ௪௬, ௪௮, ௫௦, ௫௨, ௫௪, ௫௬, ௫௮, ௬௦, ௬௨, ௬௪, ௬௬, ௬௮, ௭௦, ௭௨, ௭௪, ௭௬, ௭௮, ௮௦, ௮௨, ௮௪, ௮௬, ௮௮, ௯௦, ௯௨, ௯௪, ௯௬, ௯௮, ௧௦௦.

மானம் - பிரமணம்—௫௦.

மாங்கம - சத்தூரி—௩௧.

மிசைஞர் - தின்பார்—௧௭.

மிசைதல் - உண்ணுதல்—௬.

மினை - காவற்காடு—௨௬.

முக்கை - அருமாடி—௩௩.

முடலை - புலனாற்றம்—௨௩.

முள்ளி - சமுத்திரம்—கூசு.
முரஞ்சியது - வலிபெற்றது—கூசு.
முரன் - வலி—க, நக, கூசு; மாறுபாடு—கூசு.
முருதி - முருட்டுவிறகு—க.
முனிவன் - அவாவறுத்தோன்—சஎ.

மூரல் - சோறு—க.
மூர்த்தம் - வடிவு—நி.

மேகலை - மேகலாபரணம்—கூ0.

மை - குற்றம்—எ, கக, உ0, உக, கூசு, விசுகம் - அம்பு—உ0.
கூசு.
மைந்து - வலி—கநி, கூசு, நிஅ, நிசு, விசையம் - வலி—கூ0.
கூநி; அழகு—கூசு.

மோகினி - மாயை—க.

யாங்கு - எவ்வண்ணம்—ககூ, கஅ.
யாணர் - முறைமை—நிச; வளப்பம்—கூ0.
யாண் - அழகு—கூசு.
யாத் தல் - பந்தித்தல்—சச.

யோனி - உற்பத்தித்தானம்—ககூ.

வஞ்சம் - அழிவு—கூஉ.
வசி - ஷீகரம்—நிஅ.
வடம் - ஒழுங்கு—கச.
வநி - குற்றம்—ச0, சஉ.
வதனம் - முகம்—எ.
வம்பு - உவமை—கூஅ.
வயின் - இடம்—கூ.
வரை - மலை—கூசு; எல்லை—சக.
வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கு—உக.
வலித்துழி - திகைத்தவிடத்து—*நி.
வல் - விரைவு—கநி.
வல்லி - விலங்கு—உநி.
வழுக்கு - அவஞாயம்—சகூ.
வழும்பு - நிணம்—சகூ.
வழுவை - யாணை—சகூ.

வளம் - அழகு—*ச, கூசு.
வரி - வாயு—க, கக, சஎ, நூஎ.
வனசம் - தாமரை—சகூ.
வனம் - அழகு—சகூ.
வன்கன் - தறுகண்—உகூ.

வாசவன் - இந்திரன்—கூகூ.
வாரில் - பரிசாரம்—கூசு.
வாய்மை - மெய்மை—கூகூ.
வாரி - சமுத்திரம்—சகூ, கூகூ.
வான் - ஓளி—*எ, சகூ, நூசு.

விசுகம் - அம்பு—உ0.
விசும்பு - ஆகாயம்—கூகூ.
விசையம் - வலி—கூ0.
விச்சை - வித்தியாதத்துவம்—க.
விடங்கம் - முகடு—கூ.
விடம் - நஞ்சு—கூசு.
விடயம் - சத்த பரிசு ரூப ரச கந்தங்கள்—உசு.

விண் - சுவர்க்கம்—*க.
விண்டு - மலை—எ.
விதி - ஊழ்—உகூ.
விநா - அன்றி—நிசு.
விந்து - சத்தமாயை—நிசு; சிவதத்துவம்—நிசு.

விம்மிதம் - வியப்பு—சகூ.
வியந்து - ஆச்சரியம்—உச, நிஅ, கூஅ.
வியப்பு - அளவு—கஅ.
விரிச்சுகன் - குரியன்—நிசு.
விருத்தம் - பொருந்தாமை—கூகூ.
விரை - மலர்—நிஎ.
விலங்கல் - மலை—சகூ.
விலங்கி - வேலி—உகூ.
விழுப்பம் - சீர்மை—*ச.
விழுமலம் - வருத்தஞ் செய்யு மலம்—உ.
விழையாமை - விரும்பாமை—கஎ.
விநிந்தோர் - இறந்தோர்—ச0.
விறந்த - மிக்க—கஅ.
விறல் - வலி—ககூ.
வினை - காரியம்—நூ0; செயல்—நூகூ.

விடிட - மரிக்க—நஉ.

விணைதண்டு - முதுகந் தண்டெலும்பு—
எ, கூ.

விஷ - கேடு—கக; குற்றம்—கூ.

வெதிரேகம் - மறை—கரு.

வெந் - முதுகு—க.

வெய்து - துக்கம்—நரு.

வெளில் - கம்பம்—சந.

வெறி - பயம்—கூ.

வெறுப்ப - மிக—கக.

வேங்கை - புலி—கரு.

வேமம் - நெய்வார் கருவியினென்று—கரு.

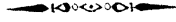
வேரம் - கோபம்—நரு.

வேர் - வேர்வை—நக, சந.

வேழம் - யானை—உக.

வைப்பு - ஊர்—சந.

இலக்கணக் குறிப்பு.

பாயிரம்.		
	ஏ - தேற்றம்	கச
	ஒ - அசை	கஅ
அம்மலரோன் என்றதில் அசரம் பண்டறி	பிற - அசை	கக
சுட்டு	கஇகும - அசை (முன்னிலைக்கண்வந்	
அன்று - அசை	நு - தது)	உக
ஏ - அசை	,, ஏ - எதிர்மறை	,,
மற்று - அசை	,, ராது - அசை	உஈ
மறுகுபு - செய்யு என்னும் வினையெச்சம்	,, வினை - மத்திமதிபம்	உச
அரோ - அசை	,, இடிய என்னுஞ் செயவெ நெச்சத்தை	
தில் - அசை	,, இடிதது என்னுஞ் செய்கென ரச	
	,, மாககி யுரைத்தல்	உஈ
	தான - அசை	உஅ
நூல்.	ஒ - எதிர்மறை	ஈஊ
	இசின்-அசை (படர்க்கையில் வருதல்)	ஈஉ
மற்று - வினைமாற்று	க ஏ - பிரிநிலை	,,
அம்ம - கேளாய் எனப் பொருடந்தது	உ ஆங்கு - அசை	ஈச
ஏ - சாரியை	,, அம்ம - அசை	,,
மதி - அசை	,, வாழி - அசை	ஈநி
செய்ய - அசை	,, திவத்திசின் - இதில் இசின் அசை	ஈக
ஒடு - அசை	,, மேர - அசை	,,
சாக்கிர முதலாகக் கூறியன நிரணிரையணி	,, கொல் - ஐயம	சஊ
வாழிய - அசை	,, ஐ - சாரியை	சக
இசின் - அசை	,, அமலம் விமலம் - ஒருபொருட்	பன்
மன் - அசை	கஊ மொழி	சச
கொல் - அசை	,, அற்று - குறிப்பு மொழி	சநி
இசின் - அசை (முன்னிலையில் தல்)	,, சம நியம் குறுகதல் விகாரம்.	ஈஊ
ஆல் - அசை	வரு உலகம - ஆகுபெயர்	ஈக
குரை - அசை	கக அல் - சாரியை	கஈ
	,, ஒ - வினா	ஈநி
	,, ஸ்னிவாள் - மீடிரை	கஎ.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	உச	வறுவகை	வறுபகை
கங	ஙங	மென்யர்	மென்யர்
கங	உரு	உழிதால	உழிதால
சஎ	உ	விருந்தினற்கு	விருந்தினர்க்கு
எங	உரு	இவ்வ	இப்பவ
எச	எ	தேடன்ன	தோடன்ன
”	கங	(இ-ன்)	(இ-ள்)
எங	கச	அருபமவிழ்	அருமபவிழ்
”	உஅ	ஒன்று	ஒன்று
எஅ	கௌ	விடைய	விடய
”	உச	லவன்	லவண
”	உகூ	நோயை	நோயைப்
எகூ	உௌ	முதலான	முதலான
”	ஙக	என்பதற்குப்	என்பதற்குப்
உௌ	கூ	திவாகாற்	திவாகாற்
”	உௌ	கறை	கறை
”	உக	எரும்	எழும
”	உஉ	கேட்பாயாக.	கேட்பாயாக,
”	ஙச	சிலைபொழி	சிலைபொழி
அக	ச	ஒங்கி	ஒங்கி
அஉ	அ	எந்நாளோ	எந்நாளோ
அங	கூ	ஒழியாது	ஒழியாது
அரு	கச	மலத்தின	மலத்தின்
அச	க	குறும்பிகயாக	குறும்பியாக
அஎ	உஎ	சொருப	சொருப
”	ஙௌ	மாயவினை	மாயைவினை
அஅ	கக	ஒரு	ஒரு
”	உஅ	விணகிறந்	விணங்கிறந்
”	ஙஉ	எனகழறில்	எனகழறில்
கௌ	அ	செருக்கும்	செருக்கும்
கக	க	பற்றுபுள்ள	பற்றுபுள்ள
	கச	நிவர்த்தி	நிவர்த்தி

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
,,	கஅ	யிருப்பவும்.	யிருப்பவும்,
,,	உஉ	ரொற்ற	ரொற்ற
கூ	உ	சேர்	சேர்
கூ'	க௦	திஞ்சொல்	திஞ்சொல்
,,	உஎ	களுக்கு	களுக்கு
கூகூ	கக	ஒரு	ஒரு
,,	உஉ	தன்னுண்மை	தன்னுண்மை
,,	உகூ	அருக்தாபத்தி	அருக்தாபத்தி,
கூஎ	உக	நின்றான்	நின்றான்
க௦க	உஉ	யென்றெயின	யென்றெயின
கக௦	க	சின்	இசின்
ககந	உந	வாறும்	மாறும்
ககச	உகூ	பெரிய	இன்னமும் பெரிய
ககநு	க	கூடியிராது	கூடியிராதவாறுபோலவுமாம்
கஉஎ	கநு	சின்	இசின்

விஷயகுசிகை பக்கம்-எ. வரி-4.—குந்திதேதி என்பதை குந்திதேவி எனத் திருத்துக.

இந்நூலாசிரியர் வரலாறு வரைந்த வெள்ளியம்பல தம்பிரானவர்கள் பூ குமரகுருபர சுவாமிகள் மாணக்கரெனக் கூறுவர்; அவ்வாறாயின் இவர் காலம் சற்றேறக்குறைய முந்நாறு வருட மாயிற்றெனக் கொள்ளப்படும். இந்நூலாசிரியர் வரலாறு எனது நண்பர் திருநெல்வேலிப் பால்வண்ண முதலியாரவர் களாற் றெரியவந்தது.

